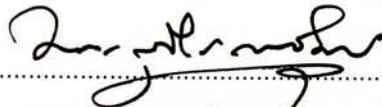

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชา
พระพุทธศาสนา

(พระสุธีธรรมานันด์, ผศ.,ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

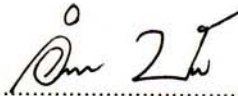
(พระมหาสมปूरณ์ วุฑฒิกโร, ดร.)

ประธานกรรมการ

(พระมหาทวี มหาปัญญา, ผศ.ดร.)

กรรมการ

(ดร.อำนาจ บัวศิริ)

กรรมการ

(ดร.กัณทิมา รัชฎาวรรณพงษ์)

กรรมการ

(ดร.จุฑามาศ วารีแสงทิพย์)

กรรมการ

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

พระมหาทวี มหาปัญญา, ผศ.ดร.

ประธานกรรมการ

ดร.อำนาจ บัวศิริ

กรรมการ

ดร.กัณทิมา รัชฎาวรรณพงษ์

กรรมการ

การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ
ในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์
A STUDY OF THE PROFESSIONAL NURSES' ETHICAL BEHAVIOR
IN CHAROENKRUNG PRACHARAK HOSPITAL

นางอ้อยทิพย์ จงจิระศิริ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๔

การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ
ในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

นางอ้อยทิพย์ จงจิระศิริ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๔

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

A Study of the Professional Nurses' Ethical Behavior
in Charoenkrung Pracharak Hospital

Mrs. Aoythip Jongjirasiri

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirement for The Degree of
Master of Arts
(Buddhist Studies)

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Bangkok, Thailand

- ชื่อวิทยานิพนธ์** : การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ
ในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์
- ผู้วิจัย** : นางอ้อยทิพย์ จงจิระศิริ
- ปริญญา** : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)
- คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์**
- : พระมหาทวี มหาปัญญา (ละลง), ผศ.ดร. ป.ธ.๙, พธ.บ.,ศน.ม.,
B.A.M.A.,M.Phil.,Ph.D.
 - : ดร.อำนาจ บัวศิริ กศ.บ.(เคมี) มศว., คม. (วิจัยการศึกษา),
คต. (การอุดมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - : ดร.กันทิมา รัชฎาภรณ์พงษ์ กศ.ด. (การทดสอบและวัดผลการศึกษา)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วันสำเร็จการศึกษา** : ๕ เมษายน ๒๕๕๕

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์” มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ๒) เปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรและผู้ให้บริการในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ จำนวน ๓,๒๕๐ คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยใช้สูตรยามาเน่ (Yamane) ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน ๖๒๔ คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน ๖ ชุด มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ๕ ระดับ โดยสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและแบบประเมินตนเองของพยาบาลวิชาชีพต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ตามกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาล

ผลการวิจัยพบว่า

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ในการประเมินตนเองตามพฤติกรรม ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านประชาชนหรือผู้ให้บริการ ด้านสังคมและ

องค์กร ด้านวิชาชีพ และด้านผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ระดับดี ยกเว้นพฤติกรรมด้านตนเอง ระดับดีมาก และผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ของกลุ่มตัวอย่าง ๔ กลุ่ม ได้แก่ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ผู้บริหาร และผู้ใช้บริการ มีความคิดเห็นระดับดี ยกเว้น หัวหน้าหอผู้ป่วย มีความคิดเห็นระดับดีมาก

ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ จำแนกตามตัวแปร พบว่า ส่วนมากตัวแปรที่ส่งผลต่อความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในทุกกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา และรายได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

Thesis Title : A Study of the Professional Nurses' Ethical Behavior
in Charoenkrung Pracharak Hospital

Researcher : Mrs. Aoythip Jongjirasiri

Degree : Master of Arts (Buddhist Studies)

Thesis Supervisory Committee

: Phramaha Thavee Mahapanyo (Lalong), Pali. IX, M.A.,
M.Phil., Ph.D. (Buddhist Studies),

: Dr. Amnaj Buasiri, B.Ed., M.A., Ph.D.

: Dr. Kantima Rajadawanpong, M.A., Ed.D.

Date of Graduation : April 5, 2012

Abstract

The research is two objectives, namely: 1. to study of the professional Nurses' Ethical Behavior in Charoenkrung Pracharak Hospital 2. to comparatively study the professional Nurses' Ethical Behavior in Charoenkrung Pracharak Hospital

The people used to be the exemplary groups obtained in Charoenkrung Pracharak Hospital are 3,250 people from Yamane course. the exemplary groups of 624 people are obtained from the groups of people in this hospita, by collecting the data from the 6 questionnaires set up myself. The charecteristies of the questionnaires are rating scales of five levels separating the opinions possessed by the exemplary groups and the professional nurses' self estimations of the Ethical Behavior in Charoenkrung Pracharak Hospital.

From the research it is found that the exemplary groups are:- the medical group, the non-medical group, the administrator and the person receiving the service. All of them are of the opinions at the good levels, Except the heads of the professional nurse all of whom have the opinions at the excellent levels. On the other hand, the professional nurses' Ethical Behavior in Charoenkrung

Pracharak Hospital in self estimation with the Buddha-Dhamma is of 5 sides, namely: the side of the person receiving the service, the side of the society and the organization, the side of the nurses' occupation, the side of the team workers. All these sides are at the good levels with the exception of the self behavior which is at the excellent level.

The difference of the deviation of the ethical behavior possessed by the professional nurses is classified according to the variability. Mostly the variability causing the difference of the deviation of the ethical behavior to arise in every exemplary group is the marriage status, the religion, the educational level and the income which are the statistically significant difference of 0.05

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาจาก พระมหาทวี มหาลาภุโณ (ละลง), ดร. ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.อำนาจ บัวศิริ และดร.กันทิมา รัชฎาวรรณพงษ์ กรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาให้ความรู้และเป็นที่ยปรึกษา แนะนำสิ่งอันมีค่าอย่างยิ่ง พร้อมทั้งตรวจ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอกราบขอบพระคุณและระลึกถึงความกรุณานี้ตลอดไป

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย โดยเฉพาะ พระมหาสุทิตย์ อาภาภาโร ดร. ดร.ทักษิณี ทองประทีป ศาสตราจารย์นายแพทย์วันชัย วัฒนศัพท์ รศ.สุจินต์ วิจิตรกาญจน์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและ แนะนำแก้ไขวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ พระอาจารย์และอาจารย์ภาควิชาพุทธศาสตร์ทุกท่านที่ได้ กรุณาอบรมสั่งสอนผู้วิจัย จนมีความรู้ความสามารถในสาขาพระพุทธศาสนา และนำไปใช้ในการ ทำวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบพระคุณพระมหาสมบุญณ์ วุฑฒิกโร, ดร. และดร.จตุมาศ วารีแสงทิพย์ ให้ ความเมตตาตรวจสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ออย่างละเอียด แนะนำให้ผู้วิจัยปรับแก้ไขวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานแพทย์ คณะกรรมการ วิจัยในคนของกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการและหัวหน้าพยาบาลโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ และโรงพยาบาลตากสิน แพทย์พยาบาล เจ้าหน้าที่และผู้ให้บริการโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ และโรงพยาบาลตากสิน ที่ให้ความร่วมมือและประสานงานในการเก็บข้อมูลได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบพระคุณ พญ.สิริสรรพวงค์ ยอดอาวูธ ผู้ประสานการขอทำวิจัยในคนให้ลุล่วงไปด้วยดี คุณสุรียา ทาระ เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ กรุณาค้นหาข้อมูลใน ห้องสมุด คุณพิมพ์กาญจน์ พิมพ์เสน ให้ความรู้ทางวิชาการพยาบาล และคุณครูจันทรา พวงยอด โรงเรียนยานนาวาศึกษาวิศวะ ที่ให้ความช่วยเหลือในการประมวลข้อมูล

นอกจากนั้น ก็ขอขอบคุณในกุศลจิตของ ครู อุบัติษณีย์ คณาจารย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทั้งฝ่ายบรรพชิตและคฤหัสถ์ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย ที่สละเวลาตรวจทานต้นฉบับและรูปแบบการพิมพ์ จึงขอประกาศคุณงามความดีของท่านและขอ อนุโมทนาในบุญกุศลคุณความดีทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้แก่บิดา มารดาและ ครอบครัว ที่ให้ความรัก ความห่วงใยแก่ผู้วิจัยเสมอมาและขออน้อมรำลึกถึงผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

อ้อยทิพย์ จงจิระศิริ

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพประกอบ	ช
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ฌ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์	๕
๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๕
๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย	๕
๑.๕ สมมุติฐานการวิจัย	๘
๑.๖ คำจำกัดความของศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	๘
๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๙
บทที่ ๒ แนวคิดทฤษฎี หลักพุทธธรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๐
๒.๑ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม	๑๐
๒.๑.๑ ความหมายของจริยธรรม	๑๐
๒.๑.๒ ความสำคัญของจริยธรรม	๑๓
๒.๑.๓ ลักษณะสำคัญของจริยธรรม	๑๖
๒.๑.๔ การพัฒนาจริยธรรมตามหลักทางพระพุทธศาสนา	๑๗
๒.๒ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม	๒๐
๒.๒.๑ ความหมายของพฤติกรรม	๒๐

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๒.๒.๒ ความสำคัญของพฤติกรรม	๒๒
๒.๒.๓ ลักษณะสำคัญของพฤติกรรม	๒๓
๒.๓ พฤติกรรมทำให้การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพ	๒๔
๒.๓.๑ การพยาบาลและบทบาทเชิงวิชาชีพ	๒๔
๒.๓.๒ การพยาบาลที่ปรากฏในพระไตรปิฎก	๒๘
๒.๔ หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของ พยาบาลวิชาชีพ	๓๑
๒.๔.๑ เบญจศีล เบญจธรรม	๓๒
๒.๔.๒ พรหมวิหาร ๔	๓๓
๒.๔.๓ สังคหวัตถุ ๔	๓๔
๒.๔.๔ มรรคมีองค์ ๘	๓๖
๒.๕ การประพฤติปฏิบัติตามกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาล	๓๘
๒.๕.๑ ความหมายของจรรยาบรรณ	๓๘
๒.๕.๒ ความสำคัญของจรรยาบรรณ	๓๘
๒.๕.๓ แนวคิดเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพพยาบาลของ สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย	๓๙
๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๓
๒.๗ กรอบแนวคิด (Conceptual Framework)	๔๙
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๕๐
๓.๑ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	๕๐
๓.๑.๑ ประชากร	๕๐
๓.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง	๕๑
๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Instrument)	๕๓
๓.๓ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	๕๔
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๕๗

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๘
๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	๖๑
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	๖๒
๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	๖๒
๔.๒ ผลการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพใน โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์และผลการศึกษาพฤติกรรมเชิง จริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ในการประเมินตนเองตามพฤติกรรม ๕ ด้าน	๗๕
๔.๓ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์	๑๐๕
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๑๕๐
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๕๐
๕.๒ อภิปรายผล	๑๕๔
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๕๘
บรรณานุกรม	๑๖๐
ภาคผนวก	๑๖๖
ประวัติผู้วิจัย	๒๑๙

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๔.๑	จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ๖๒
๔.๒	จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ๖๔
๔.๓	จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร ๖๖
๔.๔	จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นผู้ใช้บริการ ๖๘
๔.๕	จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นพยาบาลวิชาชีพ ๗๑
๔.๖	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหอผู้ป่วย ๗๓
๔.๗	ระดับของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิทย์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ทั้ง ๕ กลุ่ม ๗๖
๔.๘	ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชาวิทย์ ต่อสังคมและองค์กร ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม ๘๒
๔.๙	ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชาวิทย์ ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม ๘๗
๔.๑๐	ระดับพฤติกรรมของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิทย์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม ๙๑
๔.๑๑	ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิทย์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม ๙๔
๔.๑๒	ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโดยประเมินตนเอง ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ๙๘
๔.๑๓	ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโดยประเมินตนเอง ต่อสังคมและองค์กร ๑๐๐
๔.๑๔	ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ โดยประเมินตนเอง ต่อวิชาชีพ ๑๐๒

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๔.๑๕ ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ โดยประเมินตนเอง ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น	๑๐๓
๔.๑๖ ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ โดยประเมินตนเอง ต่อตนเอง	๑๐๔
๔.๑๗ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชากรักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพ ที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร	๑๐๕
๔.๑๘ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชากรักษ์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพ ที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร	๑๐๗
๔.๑๙ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชากรักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ใน สายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร	๑๐๘
๔.๒๐ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชากรักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็น ของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร	๑๐๙
๔.๒๑ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชากรักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสาย วิชาชีพทางการแพทย์ จำแนกตามตัวแปร	๑๑๑
๔.๒๒ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชากรักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพ ที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร	๑๑๓
๔.๒๓ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชากรักษ์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร	๑๑๔

สารบัญญัตินี้ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๔.๒๔ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิเทศต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ใน สายวิชาชีพทางการแพทย์ จำแนกตามตัวแปร	๑๑๖
๔.๒๕ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิเทศต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็น ของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร	๑๑๘
๔.๒๖ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิเทศต่อตนเองตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ใน สายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร	๑๑๙
๔.๒๗ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิเทศต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารจำแนกตามตัวแปร	๑๒๑
๔.๒๘ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิเทศต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามตัวแปร	๑๒๓
๔.๒๙ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิเทศต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามตัวแปร	๑๒๔
๔.๓๐ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิเทศต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็น ของผู้บริหาร จำแนกตามตัวแปร	๑๒๕
๔.๓๑ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิเทศต่อตนเองตามความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามตัวแปร	๑๒๗
๔.๓๒ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิเทศต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ จำแนกตามตัวแปร	๑๒๙

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๔.๓๓ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิทย์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ จำแนกตามตัวแปร	๑๓๐
๔.๓๔ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิทย์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการจำแนกตามตัวแปร	๑๓๑
๔.๓๕ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิทย์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็น ของผู้ใช้บริการ จำแนกตามตัวแปร	๑๓๓
๔.๓๖ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิทย์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการจำแนกตามตัวแปร	๑๓๔
๔.๓๗ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิทย์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของตนเอง จำแนกตามตัวแปร	๑๓๖
๔.๓๘ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิทย์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของตนเอง จำแนกตามตัวแปร	๑๓๗
๔.๓๙ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิทย์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของตนเองจำแนกตามตัวแปร	๑๓๙
๔.๔๐ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิทย์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็น ของตนเองจำแนกตามตัวแปร	๑๔๐
๔.๔๑ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชาวิทย์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของตนเองจำแนกตามตัวแปร	๑๔๒
๔.๔๒ ผลการเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการ ของพยาบาลวิชาชีพต่อประชาชนหรือผู้มาใช้บริการตามความคิดเห็น ของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชาวิทย์จำแนกตามตัวแปร	๑๔๔

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๔.๔๓ ผลการเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการ ของพยาบาลวิชาชีพต่อสังคมและองค์กรของพยาบาลตามความคิดเห็น ของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์จำแนกตามตัวแปร	๑๔๕
๔.๔๔ ผลการเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการ ของพยาบาลวิชาชีพต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์จำแนกตามตัวแปร	๑๔๖
๔.๔๕ ผลการเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการ ของพยาบาลวิชาชีพต่อวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็น ของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์จำแนกตามตัวแปร	๑๔๗
๔.๔๖ ผลการเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการ ของพยาบาลวิชาชีพต่อตนเองตามความคิดเห็นของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์จำแนกตามตัวแปร	๑๔๘

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

๑. กรอบแนวคิด

๔๙

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎก อรรถกถา ภาษาบาลี พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อรรถกถาภาษาไทย ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย เรียงตามคัมภีร์ดังนี้

พระวินัยปิฎก

วิ.ม. (ไทย) = วินัยปิฎก มหาวรรค (ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.ม. (ไทย) = สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค (ภาษาไทย)

ที.ปา. (ไทย) = สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค (ภาษาไทย)

ม.ม. (ไทย) = สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์ (ภาษาไทย)

อ.จ.ป.ญ.จ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ปัญจกนิบาต (ภาษาไทย)

ช.ธ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก ชุททกนิกาย ธรรมบท (ภาษาไทย)

ปกรณ์วิเสส

วิสุทฺธิ. (บาลี) = วิสุทฺธิมคฺคปกรณ์ (ภาษาบาลี)

วิสุทฺธิ. (ไทย) = วิสุทฺธิมวรรคปกรณ์ (ภาษาไทย)

อรรถกถาพระวินัยปิฎก

วิ.มหา.อ. (บาลี) = วินัยปิฎก สมณุตปาสาทิกา มหาวิภังคอนุสฺสูกถา (ภาษาบาลี)

วิ.มหา.อ. (ไทย) = วินัยปิฎก สมณุตปาสาทิกามหาวิภังค์อรรถกถา (ภาษาไทย)

อรรถกถาพระสูตรต้นตปิฎก

- ที.สี.อ. (บาลี) = ทีฆนิกาย สุมงฺคฺลวิลาสินี สีลขุทฺตคคฺคอุทฺตกา (ภาษาบาลี)
 ชุ.ธ.อ. (ไทย) = ชุททกนิกาย ธัมมปทัฏฐกถา (ภาษาไทย)

การใช้หมายเลขย่อ

พระไตรปิฎกภาษาไทย จะแจ้งเล่ม ข้อ หน้า เช่น วิ.ม. (ไทย) ๔/๑๘๗/๒๐๕ หมายถึง วินัยปิฎก มหาวรรค ภาษาไทย เล่ม ๔ ข้อ ๑๘๗ หน้า ๒๐๕ ฉบับ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อรรถกถาภาษาไทย ในกรณีเลข ๓ ตอน หมายถึง การแจ้งเล่ม ภาค หน้า เช่น อ.จ.เอกก.อ. (ไทย) ๑/๒/๕๗-๘๑ หมายถึง อังคุตตรนิกาย มโนรทปุรณี เอกนิบาต อรรถกถา แปล เล่มที่ ๑ ภาคที่ ๒ หน้า ๕๗-๘๑ ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย ในกรณีเลข ๔ ตอน หมายถึง การแจ้งเล่ม ภาค ตอน หน้า เช่น ชุ.ธ.อ. (ไทย) ๑/๒/๑/๑๐ หมายถึง ชุททกนิกาย ธรรมบทอรรถกถา เล่มที่ ๑ ภาคที่ ๒ ตอนที่ ๑ หน้า ๑๐ ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา ทั้งเรื่องเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ถูกส่งผ่านจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งอย่างรวดเร็วตามกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงสถานะสุขภาพของผู้ใช้บริการในโรงพยาบาล ทำให้ผู้ใช้บริการมีความตระหนักถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน มีการเผยแพร่ความรู้ทางการรักษาพยาบาลและระบบการบริการทางการแพทย์ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างกว้างขวาง มีการร้องเรียนพฤติกรรมผู้ให้บริการมากขึ้นและมีการเปลี่ยนแปลงการฟ้องร้องทางการแพทย์ที่ผู้ใช้บริการได้รับสินไหมทดแทนจากผู้ให้บริการโดยได้รับอิทธิพลจากสื่อที่มีดงข่าวในหนังสือพิมพ์ต่างๆ และการฟ้องร้องทางการแพทย์มีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นทุกปี จากสถิติการฟ้องร้องทางการแพทย์ ช่วงปี พ.ศ.๒๕๓๙ – เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๑ มีแพทย์ที่ถูกฟ้องร้องในคดีแพ่ง จำนวน ๕๕ ราย พยาบาล จำนวน ๑๑ ราย ส่วนคดีอาญามีแพทย์ที่ถูกฟ้องร้อง จำนวน ๕ ราย และพยาบาล ๒ ราย เนื่องจากกฎหมายใหม่ให้สิทธิกับผู้ใช้บริการ^๑ อีกทั้งการใช้กลยุทธ์ทางการตลาดในการปฏิรูประบบสาธารณสุข จึงทำให้ความต้องการรับบริการสุขภาพที่มีคุณภาพและประสิทธิผลมากขึ้น โรงพยาบาลทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเกิดความตื่นตัวในการพัฒนาคุณภาพบริการ

การพัฒนาระบบคุณภาพโรงพยาบาลมุ่งเน้นดูแลให้มีความสุขสบาย สะดวก รวดเร็ว ให้บริการเสร็จสิ้นที่จุดเดียว บุคลากรทางการแพทย์มีคุณภาพ การมีเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ทันสมัยในการดูแลรักษาพยาบาล การใช้กลยุทธ์ทางการตลาดในการแข่งขันเพื่อดึงดูดผู้ใช้บริการ จึงทำให้สภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง แต่ภาพลักษณ์การให้บริการของพยาบาลไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก เพราะยังพบพฤติกรรมกรให้บริการของพยาบาลไม่เหมาะสม เช่น พูดจาไม่ไพเราะ กิริยาไม่สุภาพ เป็นต้น แต่ผู้ใช้บริการยังคาดหวังกับคุณภาพการให้บริการสุขภาพ

^๑เดลินิวส์ ฉบับที่ ๑๒,๖๔๔ พุทธศักราชที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒.

โดยเฉพาะพยาบาลเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดผู้ใช้บริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง จึงต้องการพยาบาลที่มีคุณภาพทั้งด้านปฏิบัติการพยาบาล มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างรวดเร็ว อันก่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย ประทับใจ เชื่อมมั่นและไว้วางใจต่องานบริการ

การปฏิบัติการพยาบาลจะเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ต้องมีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะควบคู่กับการประพฤติปฏิบัติตัวที่เหมาะสม ลักษณะงานพยาบาลเป็นงานบริการแก่สังคมที่ต้องปฏิบัติโดยตรงต่อผู้ใช้บริการ ฟังตระหนักถึงคุณค่า ศักดิ์ศรี ความเสมอภาคตามสิทธิมนุษยชน ให้บริการปราศอคติ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ นอกจากนี้พยาบาลจะต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ รู้จักให้ ความรัก เมตตา เอื้ออาทร มีจิตใจอ่อนโยน ชยัน อดทน ควบคุมอารมณ์ต่อสิ่งที่ไม่น่ายินดีหรือไม่พึงปรารถนา เสียสละทั้งแรงกาย ใจ สติปัญญา เป็นผู้มีน้ำใจ ดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ใช้บริการในฐานะที่เป็นเพื่อนมนุษย์ เพื่อนทุกข์ เพื่อนแก่ เจ็บตาย ควรใช้วิจารณญาณและมีมุมมองที่กว้างขึ้นในการเข้าใจความหลากหลายพฤติกรรมของผู้ใช้บริการ

ประชาชนไทยส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๔.๒ นับถือศาสนาพุทธ^๒ พยาบาลส่วนใหญ่เติบโตภายใต้อิทธิพลวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา ผู้วิจัยจึงเห็นว่า หากนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาพัฒนาความคิด จิตใจและพฤติกรรมกรปฏิบัติงานของพยาบาล นำมีส่วนร่วมทำให้พยาบาลทำงานด้วยความรัก ความสุข มีจิตใจที่ตั้งงาม ส่งผลให้งานพยาบาลมีคุณภาพและประสิทธิภาพ จากงานวิจัยพบว่า ความเชื่อทางพระพุทธศาสนาและการปฏิบัติทางพุทธศาสนา มีความสัมพันธ์อย่างเด่นชัดกับจิตลักษณะที่เป็นรากฐานของพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของบุคคล นั่นคือบุคคลที่มีความเชื่อและการปฏิบัติทางพุทธศาสนา จะมีความเชื่อในตน มีเหตุผลเชิงจริยธรรม มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่น่าปรารถนา ทั้งยังมีลักษณะมุ่งอนาคต และยังพบว่าความเชื่อและการปฏิบัติทางพุทธศาสนา เมื่อพิจารณาร่วมกับจิตลักษณะ สามารถเป็นตัวทำนายประสิทธิภาพการทำงานที่ดีด้วย^๓ และหลักพุทธธรรมที่นำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานพยาบาล คือ พรหมวิหาร ๔ และ ทวารวาสธรรม ๔ ทำให้พยาบาลเป็นผู้ที่ประพฤติเกื้อกูลต่อผู้อื่น มีความอิมเอิบใจเมื่อผู้อื่นมี

^๒<http://portal.nso.go.th/otherWS-world-context-root/index.jsp>, ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑.

^๓ปริญญา ณ วันจันทร์, “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการทำงานของครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย,” *วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), ๒๕๓๙, บทคัดย่อ, อภิญญา โพธิ์ศรีทอง, “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรพยาบาลผู้ป่วยสูงอายุของพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์กระทรวงสาธารณสุข,” *วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๓๖), บทคัดย่อ.

ความสุข สามารถวางใจเป็นกลางต่อปัญหาที่เกิดขึ้น มีความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทนและอดกลั้น ส่งผลให้พยาบาลปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข ปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ อายุ สถานภาพ และประสบการณ์การทำงานของพยาบาลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้พยาบาลมีพฤติกรรม การพยาบาลในบทบาทวิชาชีพแตกต่างกัน^๕ จากประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ว่า หลักธรรมทางพระพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้การพยาบาลตาม บทบาทเชิงวิชาชีพมากน้อยอย่างไร โดยหลักพุทธธรรมที่เลือกศึกษา ประกอบด้วยองค์ธรรม คือ เบญจศีล^๕ เบญจธรรม สังคหวัตถุ ๔^๖ พรหมวิหาร ๔^๗ และมรรคมีองค์ ๘^๘ ซึ่งในประวัติทาง พระพุทธศาสนาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์เสด็จไปให้การพยาบาลภิกษุด้วยพระองค์เองโดย ไม่มีความรังเกียจ^๙ จากพระพุทธจริยาดังกล่าวทำให้มองเห็นความสำคัญของการดูแลรักษาคน ป่วยที่จะต้องทำด้วยจิตที่ประกอบไปด้วยความกรุณา^{๑๐} เพราะความกรุณาเป็นหลักปฏิบัติสำหรับ ผู้มีคุณธรรม ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาวิชาชีพโดยนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ใน วิชาชีพการพยาบาล การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในการแก้ปัญหา การตัดสินใจเชิงจริยธรรม จะ ทำให้งานบริการพยาบาลประกอบด้วยหัวใจของความเป็นมนุษย์ อันจะนำไปสู่คุณภาพการ พยาบาล

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาล เป็นขอบเขตการประพฤติปฏิบัติของพยาบาล ต่อสังคม พยาบาลย่อมไม่ประพฤติหรือกระทำใดๆอันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพการ พยาบาล และต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการพยาบาล มีความประพฤติชอบเหมาะสมตามกรอบ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ซึ่งมีความสำคัญต่อวิชาชีพเป็นอย่างยิ่ง ทั้งด้านการปฏิบัติการพยาบาล และการประพฤติปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการ ดังที่ปรากฏผลการวิจัยว่า “การให้ข้อมูลในเรื่องการให้ ความยินยอมของผู้ใช้บริการยังไม่มีครบคลุมเพียงพอ การปฏิบัติการพยาบาลที่มีการเฝ้า

^๕ยูพา เทิดอุดมธรรม, “การศึกษาหลักพุทธธรรมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการพยาบาล ตามบทบาทเชิงวิชาชีพ : ศึกษากรณีพยาบาลวิชาชีพ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุราษฎร์ธานี,” **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๗), บทคัดย่อ.

^๕อภิ.วิ. ๓๕/ ๗๐๓/ ๔๔๗ - ๔๕๑.

^๖ที.ปา (ไทย) ๑๑/ ๒๑๐/ ๑๗๐ - ๑๗๑.

^๗ที.ม (ไทย) ๑๐/ ๓๒๗/ ๒๔๖ - ๒๕๗.

^๘อง.ปญจก (ไทย) ๒๒/ ๖๓/ ๕๗๓.

^๙วิ.ม. (ไทย) ๕/ ๓๖๕/ ๒๓๙ - ๒๔๑.

^{๑๐}วิสุทฺธิ. (ไทย) ๒/ ๑/ ๒๐๑ - ๒๐๔.

ระวางภาวะเสี่ยงและคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้บริการขณะปฏิบัติการพยาบาล ควรมีการให้ข้อมูลที่ครอบคลุมเพียงพอ^{๑๑} พยาบาล นอกจากจะต้องประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพแล้ว ยังต้องประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการ จากการวิจัยการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความเห็นของประชาชน ผลการวิจัยพบว่า "ด้านการให้บริการโดยไม่คำนึงถึงพื้นฐานลักษณะความแตกต่าง มีการปฏิบัติอยู่ระดับปานกลาง ด้านความพร้อมให้บริการต่อผู้ใช้บริการเมื่อมาหา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง"^{๑๒} จากข้อมูลดังกล่าวมาสามารถนำไปใช้พัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพการพยาบาลให้อยู่ในระดับสูงได้ โดยการศึกษาพฤติกรรมของพยาบาลที่ปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการและสาเหตุของพฤติกรรม ที่สามารถศึกษาได้ ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือสาเหตุที่มาจากปัจจัยภายนอกของตนเอง (External Factor) ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และสาเหตุจากปัจจัยภายในของตนเอง (Internal Factor) ได้แก่ ลักษณะทางจิตใจ เช่น ทศนคติ บุคลิกภาพแรงจูงใจและการรับรู้ต่างๆ^{๑๓} ฉะนั้นพฤติกรรมของพยาบาล จึงมีทั้งทางบวกและทางลบได้

โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร เป็นโรงพยาบาลระดับตติยภูมิที่มีแพทย์เฉพาะทางทุกสาขา มีระบบการส่งต่อให้บริการทั้งผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน ผู้ใช้บริการจึงมองภาพลักษณะโรงพยาบาลเป็นโรงพยาบาลชั้นนำที่เป็นเลิศในการบริการด้านการรักษา และการบริการด้านการพยาบาล จากการสำรวจไม่พบข้อร้องเรียนทางจริยธรรมของพยาบาล (คณะกรรมการสิทธิผู้ป่วยและจริยธรรมองค์กร โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์; ๒๕๕๓) ส่วนใหญ่พบข้อร้องเรียนเรื่องพฤติกรรมบริการของพยาบาล (คณะกรรมการสิทธิผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์; ๒๕๕๓) จำนวน ๑๒๐ เรื่อง อาทิ พุดจาไม่ไพเราะ

^{๑๑}นภาพรรณ ทองธรรมชาติ, "ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน เขต ๖ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ", **วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), ๒๕๔๖, บทคัดย่อ.

^{๑๒}อดิสร เหลาคม, "จรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกรณีศึกษา อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ", **วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๖), บทคัดย่อ.

^{๑๓}ยุพา เทิดอุดมธรรม, "การศึกษาหลักพุทธธรรมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรให้การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพ : ศึกษากรณีพยาบาลวิชาชีพ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุราษฎร์ธานี", หน้า ๘.

กิริยาไม่สุภาพ และทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่คลุมเครือไม่ชัดเจน โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ใช้เกณฑ์การละเมิดสิทธิผู้ป่วย ๑๐ ข้อ ตาม "คำประกาศสิทธิผู้ป่วย" โดย แพทย์สภา สภาการพยาบาล สมาเภสัชกรรม ทันตแพทย์สภา คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ที่ประกาศรับรองสิทธิผู้ป่วยไว้ในวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ เป็นตัววัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของบุคลากรโรงพยาบาล (ข้อมูลจากคณะกรรมการสิทธิผู้ป่วยและจริยธรรมองค์กร) จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เพื่อวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ให้สอดคล้องกับกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาล

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ด้วยหลักพุทธธรรมอยู่ในระดับไหน

๑.๓.๒ การเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ด้วยหลักพุทธธรรมเป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โดยนำหลักธรรม ๕ ประการ คือ เบญจศีล เบญจธรรม พรหมวิหาร ๔ สังคหวัตถุ ๔ มรรคมี่องค์ ๘ กรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาล ๕ ด้าน ใช้เป็นฐานในการกำหนดกรอบ ได้แก่

- จรรยาบรรณต่อประชาชน

- จรรยาบรรณต่อสังคมและประเทศชาติ
- จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น
- จรรยาบรรณต่อตนเอง

๑.๔.๒ ด้านพื้นที่โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์เป็นโรงพยาบาลระดับตติยภูมิที่มีแพทย์เฉพาะทางทุกสาขา มีระบบการส่งต่อให้บริการทั้งผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน เป็นโรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่มีจำนวนเตียง จำนวน ๔๐๐ เตียง เป็นโรงพยาบาลสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร เป็นโรงพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ เป็นโรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่ลูก

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

๑.๔.๓.๑ ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาคำวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

๑) บุคลากรในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ จำนวน ๑,๔๕๐ คน ประกอบด้วย

๑.๑ ทีมสหวิชาชีพ จำนวน ๙๕๗ คน โดยแบ่งเป็น

- สหวิชาชีพที่เป็นสายการแพทย์ ได้แก่ แพทย์ พยาบาลเทคนิค เจ้าหน้าที่ พยาบาล เจ้าหน้าที่เทคนิคการแพทย์ เภสัชกร จำนวน ๑๕๗ คน

- สหวิชาชีพที่ไม่ใช่สายการแพทย์ ได้แก่ ช่างราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างประกันสังคม จำนวน ๗๙๑ คน

- ผู้บริหารโรงพยาบาล จำนวน ๒๙ คน

๑.๒ พยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารฝ่ายการพยาบาล จำนวน ๔๙๓ คน

๑.๓ หัวหน้าหอผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพที่ตอบแบบสอบถามประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ

๒) ประชาชนที่มาใช้บริการในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เฉลี่ยจำนวน ๑,๘๐๐ คนต่อวัน

๑.๔.๓.๒ กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาคำวิจัยครั้งนี้ โดยได้จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรยามาเน่ (Yamane) ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน ได้แก่

๑) บุคลากรในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ จำนวน ๔๔๑ คน ประกอบด้วย

๑.๑ ทีมสหวิชาชีพ จำนวน ๒๗๕ คน โดยแบ่งเป็น

- สหวิชาชีพที่เป็นสายการแพทย์ ได้แก่ แพทย์ พยาบาลเทคนิค
เจ้าหน้าที่พยาบาล เจ้าหน้าที่เทคนิคการแพทย์ เกสซ์กร จำนวน ๘๘ คน

- สหวิชาชีพที่ไม่ใช่สายการแพทย์ ได้แก่ ช่างราชการ ลูกจ้างประจำ
ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างประกันสังคม จำนวน ๑๖๑ คน

- ผู้บริหารโรงพยาบาล จำนวน ๒๕ คน

๑.๒ พยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในหน่วยงานอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารฝ่ายการพยาบาล จำนวน ๑๔๔ คน

๑.๓ หัวหน้าหอผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพที่ตอบแบบประเมินตนเอง จำนวน
๒๒ คน

๒) ประชาชนที่มาใช้บริการในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ จำนวน ๑๘๓ คน

๑.๔.๓.๓ ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

๑. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

ปัจจัยภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- ศาสนา
- สถานภาพสมรส
- ระดับการศึกษา
- รายได้
- ตำแหน่ง(ระดับ)
- ประสบการณ์ทำงาน

๒. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการ
ให้บริการของพยาบาล ๕ ด้าน

- ต่อประชาชน
- ต่อสังคมและประเทศชาติ
- ต่อวิชาชีพ
- ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น
- ต่อตนเอง

๑.๕ สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง มีผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๑.๖ คำจำกัดความของศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ สหวิชาชีพที่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์ หมายถึง แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร เทคนิคการแพทย์ พยาบาลเทคนิค เจ้าหน้าที่พยาบาล เจ้าหน้าที่รังสีเทคนิค ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๑.๖.๒ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์ หมายถึง ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างประกันสังคม ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๑.๖.๓ ผู้บริหารโรงพยาบาล หมายถึง ผู้อำนวยการโรงพยาบาล รองผู้อำนวยการโรงพยาบาล หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากลุ่มงาน มีหน้าที่บริหารงานในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๑.๖.๔ ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ หมายถึง ผู้ป่วย ญาติ ประชาชน ที่ใช้บริการในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๑.๖.๕ พยาบาลวิชาชีพ หมายถึง พยาบาลวิชาชีพ (Professional Nurse) ที่สำเร็จการศึกษาพยาบาลระดับประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาตรีหรือวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาการพยาบาลและผดุงครรภ์ หรือพยาบาลศาสตรบัณฑิต ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลจากสภาการพยาบาล และอยู่ในความควบคุมกำกับดูแลของสภาการพยาบาลตามที่กฎหมายกำหนดไว้

๑.๖.๖ การพยาบาล หมายถึง การกระทำต่อผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการดูแลและการช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย การฟื้นฟูสภาพ การป้องกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพ รวมทั้งการช่วยเหลือแพทย์กระทำการรักษาโรค โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์และศิลปะการพยาบาล เป็นการให้ความดูแลช่วยเหลือทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม และปัญญา

๑.๖.๗ วิชาชีพการพยาบาล หมายถึง วิชาชีพที่ให้บริการเพื่อสนองความต้องการของสังคม ในการบริการด้านสุขภาพ ทั้งระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน เพื่อให้มีสุขภาพดีหรือเมื่อเจ็บป่วยได้รับการดูแลช่วยเหลือ ฟื้นฟูสภาพ ป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพ รวมทั้งการช่วยแพทย์ทำการรักษาโรค โดยมีทักษะ ศิลปะและความรู้ทางการพยาบาล

๑.๖.๘ หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา หมายถึง หลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า ที่พยาบาลแสดงพฤติกรรมทางกาย ทางวาจา และทางใจ เพื่อเสริมสร้างการทำงานของพยาบาลหรือจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาล ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วยองค์ธรรม ๕ ประการ เบญจศีล เบญจธรรม พรหมวิหาร ๔ สังคหัตถ์ ๔ และมรรคมืด ๘

๑.๖.๙ จริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ หมายถึง หลักการประพฤติปฏิบัติของพยาบาลที่ต้องประพฤติด้วยความดี ความงาม ความชอบธรรม ความถูกต้อง กระทำทางกาย วาจา ใจ ในด้านกุศลกรรม อันได้แก่ กายกรรมสุจริต วจีกรรมสุจริต และมโนกรรมสุจริต และมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาลเป็นมาตรฐานควบคุมพฤติกรรม การปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลให้อยู่ในกฎเกณฑ์ที่ต้องกระทำต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ต่อสังคมและประเทศชาติ ต่อวิชาชีพ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ต่อตนเอง

๑.๖.๑๐ พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางกาย วาจา ใจ ด้านกุศลกรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ต่อองค์กร ต่อวิชาชีพ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นและตนเอง

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๖.๑ ทราบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ด้วยหลักพุทธธรรม

๑.๖.๒ ทราบผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ด้วยหลักพุทธธรรม

บทที่ ๒

แนวคิดทฤษฎี หลักพุทธธรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ประมวลแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงกรอบแนวคิดการกำหนดตัวแปร ความหมายของตัวแปร การวัดตัวแปรและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา ตามหมวดหมู่ ดังนี้

๒.๑ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม

๒.๒ แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรม

๒.๓ พฤติกรรมการให้การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพ

๒.๔ หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ

๒.๕ การประพฤติปฏิบัติตามกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาล

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม

๒.๑.๑ ความหมายของจริยธรรม

จริยธรรม มาจาก จริย + ธรรม จริย หมายถึง “ความประพฤติ, กิริยาที่ควรประพฤติ ธรรม หมายถึง คุณความดี , ความจริง, ความถูกต้อง”^๑

จริยธรรม ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Morality” หมายถึง “ส่วนที่เป็นแก่นของระเบียบกฎเกณฑ์ที่ว่าด้วยความดีชอบชั่วดี ที่สังคมกำหนดไว้ให้คนในสังคมนั้นๆยึดถือปฏิบัติ”^๒

^๑ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทนานมีบุ๊คส์ จำกัด, พ.ศ.๒๕๔๖), หน้า ๒๙๑.

^๒เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗๕.

สิวลี ศิริไล ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม หมายถึง “กฎเกณฑ์ความประพฤติของมนุษย์ซึ่งเกิดขึ้นจากธรรมชาติของมนุษย์เอง ได้แก่ความเป็นผู้มีปัญญาและเหตุผลที่ทำให้มนุษย์มีมโนธรรมและรู้จักไตร่ตรองแยกแยะความดี ซึ่งถูกผิด ควร ไม่ควร”^๓

พระเทวินทร์ เทวินโท ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม หมายถึง “กฎหรืออาการของธรรมชาติและพฤติกรรมกรรมการกระทำของมนุษย์ ซึ่งผู้ประพฤติ ผู้ดำเนินไปตามธรรมให้ดำรงอยู่ได้ และเปลี่ยนแปลงไปได้ตามกฎหมายตามกระบวนการของธรรมชาติ ทำให้มนุษย์ดำรงอยู่ได้”^๔

กীরติ บุญเจือ ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม (Ethical Rules) คือ “ประมวลกฎเกณฑ์ความประพฤติ”^๕

วรธัมม์ ได้ให้ความหมายว่าจริยธรรม ถ้าแปลตามภาษาบาลี หมายถึง “สิ่งที่ควรประพฤติ สิ่งที่ต้องประพฤติ อะไรควรประพฤติ หรือต้องประพฤติ ประพฤติเพื่ออะไร ได้อะไรบ้าง จากการประพฤติ”^๖

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม คือ การดำเนินชีวิตอย่างประเสริฐ ซึ่งเป็นระบบความสัมพันธ์ แห่งการพัฒนาชีวิตทั้ง ๓ ด้าน คือ ความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้านพฤติกรรม (ศีล) การพัฒนาจิตใจ (สมาธิ) และการรู้คิดเข้าใจ หยั่งรู้ หยั่งเห็น (ปัญญา) ทั้ง ๓ ด้านนี้เป็นปัจจัยอิงอาศัยซึ่งกันและกัน จริยธรรมจึงเป็นการมองความจริง เป็นการปฏิบัติของมนุษย์ในท่ามกลางความเป็นจริง หรือต่อความจริงที่มีอยู่ ซึ่งเป็นเรื่องของความเป็นไปตามธรรมชาติของธรรมชาติในระบบความสัมพันธ์แห่งเหตุปัจจัยต่าง ๆ ที่อิงอาศัยต่อเนื่องกันไป”

บุญมี แท่นแก้ว ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม หมายถึง หลักแห่งความประพฤติที่เห็นว่าดีและถูกต้องที่สามารถควบคุมมนุษย์และสิ่งแวดล้อมได้อย่างดีอันเป็นไปในทางสันติ

^๓สิวลี ศิริไล, **จริยศาสตร์สำหรับพยาบาล**, พิมพ์ครั้งที่ ๑๐ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ๒๓.

^๔พระเทวินทร์ เทวินโท, **พุทธจริยศาสตร์**, พิมพ์ครั้งที่ ๒ (กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., ๒๕๔๖), หน้า ๗๙

^๕กীরติ บุญเจือ, **ชุดพื้นฐานปรัชญาจริยศาสตร์สำหรับผู้เริ่มเรียน**, พิมพ์ครั้งที่ ๓ (กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๘), หน้า ๕

^๖วรธัมม์, **พุทธจริยธรรมเพื่อมนุษยชาติ**, (กรุงเทพมหานคร: ธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม, ๒๕๔๖), หน้า ๗.

^๗พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), **การแพทย์ยุคใหม่ในพุทธทัศน์**, พิมพ์ครั้งที่ ๔ (กรุงเทพมหานคร: บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ๒๕๕๐), หน้า ๕๒๑-๕๒๓.

สุข สร้างสรรค์ เพราะมนุษย์อยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีลักษณะที่เป็นทั้งทางดีและไม่ดี ซึ่งมนุษย์และสิ่งแวดล้อมย่อมปะทะกันเกี่ยวข้องกันอยู่เสมอหรือมีความสัมพันธ์กันระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม^๙

ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม หมายถึง ระบบการทำความดี ละเว้นความชั่ว ซึ่งเป็นระบบที่หมายถึงสาเหตุที่บุคคลจะกระทำหรือไม่กระทำ และผลของการกระทำและไม่กระทำ ตลอดจนกระบวนการเกิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเหล่านี้ด้วยความสำนึกถึงความหมายของจริยธรรมในการทำงาน คือ ระบบการทำความดีละเว้นความชั่ว ในเรื่องซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับผูปฏิบัติ เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงาน และผลงานตลอดจนเกี่ยวข้องกับผู้รับผลประโยชน์หรือโทษจากผลงานนั้น^๙

กลุ่มนักจิตวิทยาและนักปรัชญาชาวตะวันตกได้ให้ความหมายของจริยธรรม ดังนี้ นักจิตวิทยาจิตวิเคราะห์ ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม คือ สิ่งที่ได้รับการปลูกฝังขัดเกลาพัฒนาขึ้นจากแรงขับพื้นฐานภายในจิตใต้สำนึกของตน กระบวนการขัดเกลานั้นอยู่ในรูปแบบของการเลียนแบบ(Identification)ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะปรับตัวตามมาตรฐานพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในสังคม

นักจิตวิทยาปัญญานิยม ได้ให้ความหมาย จริยธรรม คือ กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นควบคู่กับสติปัญญาของมนุษย์เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคม

นักจิตวิทยาทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ได้ให้ความหมาย จริยธรรมคือการควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ให้เข้ากับกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานความประพฤติได้ถูกต้องหรือดีงามที่กำหนดโดยสังคม^{๑๐}

ทัศนะประโยชน์นิยม (Utilitarianism) ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรมคือ เป็นประโยชน์ของคนจำนวนมาก วิธีการกระทำจึงไม่สำคัญเท่ากับประโยชน์ ผลของการกระทำจะเป็นตัวตัดสินความถูกผิดของการกระทำ

^๙บุญมี แท่นแก้ว, **จริยศาสตร์**, พิมพ์ครั้งที่ ๔ (กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์, ๒๕๕๐), หน้า ๑๖๘.

^{๑๐}ดวงเดือน พันธุมนาวิน, **ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมการวิจัยและการพัฒนาบุคคล**, พิมพ์ครั้งที่ ๑ (กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๓๘), หน้า ๓.

^{๑๑}พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุญชัย, **ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ**, พิมพ์ครั้งที่ ๓ (กรุงเทพมหานคร: บริษัท แอดทีฟ พริ้นท์ จำกัด, ๒๕๕๐), หน้า ๑๖๓ - ๑๖๔.

ทัศนะของค่าน้ำได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม คือ ศีลธรรมเป็นคนละสิ่งกับความสุก การกระทำที่ผิดหลักศีลธรรม แม้จะก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่มหาชนมากเพียงใดก็ยังคงเป็นการกระทำที่ชั่วร้าย^{๑๑}

กล่าวโดยสรุป จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติปฏิบัติที่มาจากบทบัญญัติ หรือ คำสอนของศาสนาที่ตนเองนับถือ เป็นหลักการประพฤติปฏิบัติ ด้วยความดี ความงาม ความชอบธรรม เป็นการกระทำทางกาย วาจา ความคิดและจิตลักษณะ ในด้านกุศลกรรม มีกฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานเพื่อควบคุมการกระทำของมนุษย์ เพื่อให้สังคมมีความเป็นระเบียบ ไม่เบียดเบียนกัน มีความรักตนเองและผู้อื่น สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นได้ นำสังคมไปสู่ความสุข สัมคีติ สันติสุขอย่างยั่งยืน

๒.๑.๒ ความสำคัญของจริยธรรม

ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา.คำสอนพ่อ : พระราชดำรัสในโอกาสคณะครูบาฏีกาเล็ก (ถานุดุตรโร) และคณะเฝ้าถวายเงินและต้นเทียนพรรษา ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันจันทร์ที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๒๕

...ขอให้พิจารณาให้ดีว่า ถ้าเรามีความระวังตัวอยู่เสมอในการทำอะไร ด้วยกาย ด้วยการพูดอะไรด้วยวาจา และแม้แต่คิดด้วยใจ ให้สำรวมกายวาจาใจให้ดี และปฏิบัติต่อไปในทางที่เจริญ ในทางที่เกื้อกูลต่อผู้อื่น ก็เป็นการประกันว่าอนาคตของท่านจะรุ่งเรืองขึ้นทั้งในกาย ทั้งในใจ โดยเฉพาะทางใจนี้ก็จะรุ่งเรือง เพราะว่าจิตใจก็จะผ่องใสมีความสุขสบายแน่นอน

พระบรมราชาโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ณ อาคารใหม่ สวนอัมพร วันจันทร์ที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔

...รากฐานที่นับว่าสำคัญ คือรากฐานทางจิตใจ อันได้แก่ความหนักแน่น มั่นคงในสุจริตธรรมอย่างหนึ่งในความมุ่งมั่นที่จะประกอบกิจการงานให้ดีจนสำเร็จอีกอย่างหนึ่งในความมุ่งมั่นที่จะประกอบกิจการงานให้ดีจนสำเร็จอีกอย่างหนึ่ง เหตุใดจึงต้องมีความสุจริตและความมุ่งมั่นก็เพราะความสุจริตนั้นย่อมกีดกันบุคคลออกจากความชั่วและความเลื่อมเสีย

^{๑๑}พระเทพินทร์ เทวินโท, พุทธจริยศาสตร์, หน้า ๑๘๔.

ทั้งหมดได้ จึงช่วยให้บุคคลมีโอกาใช้ความรู้ความสามารถแต่ในทางที่ถูกที่เจริญ แต่เพียงทางเดียว...^{๑๒}

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) ให้ความสำคัญว่า “จริยธรรมเป็นการบำเพ็ญความดีภายนอก หรือการแสดงออกต่องามทางสังคม จะต้องมีความที่ลึกซึ้งภายในจิตใจเป็นรากฐาน จึงจะเป็นไปโดยจริงใจบริสุทธิ์เป็นของแท้ และมั่นคงยั่งยืน”^{๑๓}

ดวงเดือน พันธุมนาวิน กล่าวว่า ปัจจุบัน สังคมไทยกำลังตื่นตัวเกี่ยวกับปัญหาจริยธรรมของบุคคลและกลุ่มคน รัฐบาลในยุคหลังๆ ได้เห็นความสำคัญของการเสริมสร้างจริยธรรมให้แก่เยาวชนมากขึ้นและพยายามหาทางป้องกันปัญหาทางจริยธรรมที่มักเกิดขึ้นในบุคคลตั้งแต่วัยรุ่นเป็นต้นไป ศาสนาและการศึกษามีบทบาทในการสร้างเสริมศีลธรรมและจริยธรรมแก่ประชาชนไทยมาตลอด แต่นักปฏิบัติการพัฒนายังทำงานได้ไม่เต็มที่ เพราะขาดข้อมูลเกี่ยวกับจิตใจ และพฤติกรรมของคนไทยประเภทต่างๆ ในการหาสาเหตุอะไรบางอย่างที่ทำให้คนไทยเป็นได้ทั้งคนดีและเก่ง มีโชเพียงแต่เป็นคนเก่งเท่านั้น นอกจากนี้ยังต้องแสวงหาวิธีการพัฒนาจิตใจและพฤติกรรมของคนไทยประเภทต่างๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินการพัฒนาให้มากที่สุดและรวดเร็วที่สุด^{๑๔}

พระเทพวินทร์ เทวินฺโท ให้ความสำคัญของจริยธรรมว่าเป็นเรื่องสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันใน สังคมให้มีความรัก ความสุข ความสามัคคี ความเจริญงอกงาม มีการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งเป็นการประพฤติปฏิบัติเพื่อประโยชน์สูงสุดของสังคม มีการพัฒนาทางกาย วาจา จิตลักษณะ มีศีลธรรม มีปัญญาในการแก้ไขปัญหาให้แก่ส่วนรวม มีวินัย กฎระเบียบ ที่นำมาควบคุมการประพฤติปฏิบัติด้วยความเสมอภาค เป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับของบุคคลในสังคม^{๑๕}

^{๑๒} ภูมิพลอดุลยเดช. พระบาทสมเด็จพระปรมิหรมหา, คำพ่อสอน : ประมวลพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสเกี่ยวกับความสุขในการดำเนินชีวิต, พิมพ์ครั้งที่ ๒ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรุงเทพ, ๒๕๔๙), หน้า ๕๗, ๑๕๗

^{๑๓} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), พุทธธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๒๐ (กรุงเทพมหานคร: บริษัทสหธรรมิก จำกัด, ๒๕๔๕), หน้า ๗๕๖.

^{๑๔} ดวงเดือน พันธุมนาวิน, ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม การวิจัยและพัฒนาบุคคล, (กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๓๘), หน้า ๑.

^{๑๕} พระเทพวินทร์ เทวินฺโท, พุทธจริยศาสตร์, หน้า ๑๐๕

ลอบ หุตางกูร กล่าวว่า จริยธรรมเป็นวิถีของมนุษย์ในการที่จะดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข มนุษย์ทุกคนต่างแสวงหาสันติสุข เพราะถือว่าเป็นความสุขที่แท้จริง เป็นบรมสุข และการที่จะได้รับความสุขดังกล่าวนี้สมาชิกของสังคมนั้นจะต้องเป็นผู้มีจริยธรรมและคุณธรรม มิใช่เป็นหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ดังนั้นผู้ประกอบการวิชาชีพการพยาบาล ก็เป็นบุคคลหนึ่งในสังคม และวิชาชีพการพยาบาลมีการปฏิบัติ การพยาบาลที่เป็นการกระทำต่างๆที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันความเจ็บป่วย การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสภาพ ที่ให้กับคนปกติหรือคนเจ็บป่วย การกระทำเหล่านี้ต้องการการตัดสินใจและทักษะที่มีความรู้และหลักการศาสตร์ต่างๆเป็นพื้นฐานการปฏิบัติพยาบาลจำเป็นต้องอาศัยจริยธรรมเป็นตัวควบคุมความประพฤติ เพื่อประกันความปลอดภัยต่อชีวิตให้บังเกิดผลดีต่อสุขภาพและดำรงไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้ให้บริการรวมทั้งเป็นตัวกระตุ้นความรับผิดชอบของบุคลากรต่อสังคม^{๑๖}

จริยธรรมในทางพระพุทธศาสนามีความสำคัญ คือ การกระทำกุศลเจตนาที่เป็นเจตสิกฝ่ายดีทั้งหลายเกิดร่วมกันอีกมากมายประกอบกับจิตดวงเดียวกันทำหน้าที่ตามสภาวะของตนล้วนเกี่ยวเนื่องกันโดยความเป็นสภาวะธรรมที่เกิดพร้อมกันกับอารมณ์ที่รับรู้ เรียกว่า กุศลจิตตูปบาท คือ กุศลจิตพร้อมทั้งเจตสิกธรรมที่เกิดพร้อมกับกุศลจิตทั้งหมด มุ่งหมายถึงจริยธรรมที่คนดีทั้งหลายได้มาด้วยความเป็นสัมมาทิฐิ^{๑๗}

ดังนั้นจากทฤษฎีว่าด้วยความสำคัญของจริยธรรมที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปความสำคัญของจริยธรรม ได้ดังนี้

๑. เริ่มที่ต้นจิตของมนุษย์
๒. เป็นความประพฤติ การกระทำทางกาย วาจา และจิตลักษณะและความคิดที่ถูกต้องดีงาม เป็นการกระทำทุกอย่างด้วยความรอบคอบ
๓. มีการประพฤติปฏิบัติตนไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น
๔. เป็นพื้นฐานสำคัญของมนุษย์ทุกคนและทุกวิชาชีพ
๕. เป็นการดำรงชีวิตอย่างฉลาด ด้วยสติและปัญญา รู้เหตุรู้ผลรู้กาลเทศะ เสียสละ

^{๑๖}ลอบ หุตางกูร, **จริยธรรมกับการพยาบาลยุคไฮเทค**, สารสภากาการพยาบาล ชำนาญในภาพพรรณ ทอรรถธรรมาชาติ, “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน เขต ๖ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”, **วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต**. (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๖), หน้า ๑๕ – ๑๖.

^{๑๗}พระสัทธัมมโชติกะ ธัมมาจริยะ, **ปรมัตถโชติกะ**, ปริจเฉทที่ ๕ เล่ม ๒, พิมพ์ครั้งที่ ๓ (กรุงเทพมหานคร: หจก.ไทยรายวัน กราฟฟิค เพลท, ๒๕๔๖), หน้า ๑๗๘.

อุทิศตน มุ่งมั่นและบากบั่น

๖. เป็นเครื่องชี้วัดความเจริญความเสื่อมของสังคม

๗. ต้องได้รับการปลูกฝังด้วยการอบรมสั่งสอนให้คิดแน่นอนอยู่ในระบบความคิด ซึ่งต้องใช้ระยะเวลายาวนานพอสมควร หรือได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

๘. ต้องรู้และเข้าใจหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง

๙. รู้และเข้าใจอุดมคติอันสูงสุดของชีวิต

๑๐. รู้และเข้าใจเรื่องคุณค่าและพัฒนาจิตใจของตนในการยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น

๑๑. สามารถนำมาปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ในสังคม

๑๒. รู้จักหาเหตุผลและตระหนักถึงสิ่งใดดีและสิ่งใดชั่ว

จริยธรรมช่วยเพิ่มคุณค่าให้แก่วิชาชีพการพยาบาลให้สูงขึ้น เพราะพยาบาลต้องดำรงชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับบุคคลอื่นในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล ต้องเป็นผู้ที่มีความเมตตา กรุณา เอื้ออาทร เอาใจเขามาใส่ใจเรา เกื้อกูลบุคคลและสังคม มีความรับผิดชอบต่องาน มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ผู้อื่น ต่อองค์กร พัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ตนเองตลอดเวลา เพื่อความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพการพยาบาล ดังนั้นพยาบาลจึงสมควรต้องเป็นผู้มีศีลธรรมและจริยธรรม อันจะส่งผลคุณภาพทางการพยาบาลเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรมีอยู่ในจิตวิญญาณของพยาบาลทุกคน นับตั้งแต่เริ่มเข้าสู่การศึกษาการพยาบาลจนถึงตลอดช่วงเวลาของการปฏิบัติงานในวิชาชีพการพยาบาล

๒.๑.๓ ลักษณะสำคัญของจริยธรรม

จริยธรรม มาจากการที่มนุษย์เป็นตัวแปรสำคัญ มีลักษณะเป็นทั้งด้านกุศลเจตนา และอกุศลเจตนา มีการเชื่อมโยงกันตามหลักธรรมนิยามหรือกฎธรรมชาติ โดยมีจิตนิยาม (จิตใจ) และอุตุนิยาม (สิ่งแวดล้อม) เป็นตัวนำไปสู่การกระทำ ที่เรียกว่า กรรมนิยาม^{๑๘}

จริยธรรมมีลักษณะสำคัญ ประกอบด้วย^{๑๙}

๑. ความซื่อสัตย์ สัตย์สุจริต

๒. ความเมตตากรุณา

๓. ความมีระเบียบวินัย

^{๑๘} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), พุทธธรรม, หน้า ๑๖๓.

^{๑๙} อุบลรัตน์ โพธิ์พัฒนชัย, จริยศาสตร์สำหรับพยาบาล, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทประชุมการช่าง, ๒๕๔๕), หน้า ๙

๒. ความรับผิดชอบ
๔. ความสุภาพอ่อนโยน
๕. ความเคารพในความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น
๖. ความอดทน
๗. ความสุภาพอ่อนโยน
๙. รู้จักเสียสละ
๑๐. ความรู้รักสามัคคี

กล่าวโดยสรุป ลักษณะของจริยธรรมมีในทุกๆวิชาชีพ ไม่ว่าจะเป็นจริยธรรมของแพทย์ ของสื่อมวลชน ของตำรวจ ของนักการเมือง ของวิศวกร ของทนายความและจริยธรรมของพยาบาล ซึ่งมีความสำคัญต่อสังคมเป็นอย่างยิ่ง จริยธรรมของพยาบาลจะมุ่งเน้นประสิทธิภาพของการทำงาน ไม่ใช่เป็นการประเมิณผลเชิง ผิดเชิงถูก เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และยังเป็นการพัฒนาตนเองของพยาบาล เพื่อนำไปสู่งานบริการพยาบาลที่มีหัวใจของการเป็นมนุษย์

๒.๑.๔ การพัฒนาจริยธรรมตามหลักทางพระพุทธศาสนา ได้แบ่งจริยธรรมแบ่งโครงสร้างไว้ ๓ ระดับ ได้แก่

๑. จริยธรรมขั้นพื้นฐานหรือมูลฐาน คือ จริยธรรมระดับต้น เป็นระดับปัจเจกบุคคล ที่ทุกคนต้องปฏิบัติด้วยทศกัณฐ์ทางกาย ทางวาจาและใจ ได้แก่ ศีล ๕^{๒๐} ได้แก่

- ๑) ไม่เบียดเบียนสิ่งที่มีชีวิต รวมถึงการทรมานสิ่งที่มีชีวิต
- ๒) ไม่เอาทรัพย์สินผู้อื่นมาเป็นของเรา โดยที่เจ้าของไม่ได้รับอนุญาต
- ๓) ไม่ละเมิดหรือประพฤติผิดในกามซึ่งเป็นที่รักและหวงแหน
- ๔) ไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด หรือไม่พูดเพ้อเจ้อ หรือพูดให้ผู้อื่นแตกแยกกัน
- ๕) ไม่ดื่มสิ่งที่เป็นของมีนเมา รวมถึงสิ่งเสพติดทุกชนิด อันเป็นที่ตั้งแห่ง

ความประมาท การประพฤติปฏิบัติ

ศีล ๕ เป็นระบบการควบคุมการดำเนินชีวิตภายนอก ด้วยการกระทำทางกาย วาจา ใจ เป็นการจัดระเบียบของตนเอง เป็นระดับปัจเจกบุคคล จะส่งผลให้ผู้อื่น ชุมชนและสังคม เกิดความสงบ สันติสุขและปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมภายนอกแล้ว

^{๒๐}ดูรายละเอียดใน อภ.วิ.(ไทย) ๓๕/ ๗๐๓/ ๔๔๗ - ๔๔๙.

๒. จริยธรรมระดับกลาง เป็นการพัฒนาระดับจิตใจ ให้จิตตั้งมั่น ไม่คล้อยตามสภาวะอารมณ์ต่างๆ มีสติรู้เท่าทันสภาวะอารมณ์ นำเอา ธรรมจรรยา ๑๐ ประการ^{๒๑} (กุศลกรรมบถ ๑๐) มาใช้ในทางปฏิบัติ ได้แก่

- ๑) ละปาณาติบาต ใส่ใจเกื้อกูลกัน
- ๒) ละอทินาทาน เคารพกรรมสิทธิ์
- ๓) ละกาเมสุมิฉฉา ไม่ละเมิดของรัก
- ๔) ละมฺสวาท พุดคำสัตย์
๕. ละปิสุณาวาจา พุดสมานสามัคคี
๖. ละมฺรฺสวาจา พุดคำสุภาพ
๗. ละสัมผัปปลาปะ พุดมีเหตุผลเป็นประโยชน์
๘. อนภิชฌา ไม่โลภจัด
๙. อพยาบาท มีเมตตา
๑๐. สัมมาทิฏฐิ เห็นชอบ

๓. จริยธรรมระดับสูง การประพฤติปฏิบัติด้วยความดี ความงาม ความจริงอันสูงสุด ให้รู้แจ้งเห็นจริงเพื่อบรรลุผลนิพพาน หลุดพ้นจากตัณหาหรือกิเลส ใช้โยนิโสมนสิการ โดยมรรคมือองค์ ๘^{๒๒} ได้แก่

๑) สัมมาทิฏฐิ พยาบาลต้องมีความรู้ ให้การพยาบาลแบบองค์รวม การปฏิบัติการพยาบาลโดยกระบวนการพยาบาลตามหลักอริยสัจสี่ สามารถประเมินสภาพปัญหาของผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม วางแผนการพยาบาลได้เหมาะสมกับสภาพปัญหาการเจ็บป่วย มีการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่างๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาของผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาล พร้อมทั้งบันทึกปัญหาการเจ็บป่วย ลำดับความสำคัญของปัญหา การรักษา การปฏิบัติการพยาบาล พร้อมลงบันทึกผลการแก้ไขปัญหาของผู้ป่วยอย่างละเอียดรอบคอบในบันทึกทางการพยาบาล

๒) สัมมาสังกัปปะ ดำริชอบ หมายถึง ไม่หงุดหงิด ระวังอารมณ์โกรธ รู้จักให้อภัย คู่กับเบญจธรรมข้อ ๓

^{๒๑}ดูรายละเอียดใน ม.มู (ไทย) ๑๒/ ๔๘๕/ ๕๒๓.

^{๒๒}ดูรายละเอียดใน อง.ปญจก (ไทย) ๒๒/ ๖๓/ ๕๗๓.

๓) สัมมาวาจา วาจาชอบ หมายถึงพูดจาไพเราะ น้ำเสียงนุ่มนวล แสดงท่าทีจริงใจ มีทักษะการเจรจาไกล่เกลี่ยเมื่อเกิดกรณีพิพาท ติดต่อสื่อสารและประสานงานที่ชัดเจน ไม่พูดจาประชดประชัน

๔) สัมมากัมมันตะ การงานชอบ ปฏิบัติตามนโยบายขององค์กร ตามพันธกิจ วิสัยทัศน์ เอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมายเพื่อไปสู่เป้าหมายของงาน มีวินัย

๕) สัมมาอาชีวะ เลี้ยงชีพชอบ ปฏิบัติในวิชาชีพการพยาบาลด้วยซื่อสัตย์สุจริต เหมือนเบญจธรรมข้อที่ ๑

๖) สัมมาวายามะ ความเพียรชอบ หมายถึง มีความพยายามมุ่งมั่น วิริยะให้ งานบรรลุเป้าหมาย ด้วยหลัก สัมมปธาน ๔ หรือ ปธาน ๔ ได้แก่

- สังวรปธาน เพียงป้องกันหรือเพียรระวัง การปฏิบัติกรพยาบาลพึงระมัดระวังไม่ให้เกิดโรคแทรกซ้อน หรืออันตรายที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วย เช่น ผู้ป่วยพลัดตกเตียง ปัญหาการฟ้องร้องทางการแพทย์ เป็นต้น

- ปหานปธาน พยาบาลต้องมีความขยันอดทนในการปฏิบัติงาน

- ภาวนาปธาน เพียรเจริญ หรือ เพียรสร้าง พัฒนาศาสตร์ ศึกษาหาองค์

ความรู้ใหม่ๆ การศึกษาการทำวิจัย

- อนุรักษนาปธาน เพียรอนุรักษ์หรือเพียรรักษาและส่งเสริม

ความเพียรเป็นหลักพื้นฐานของพระพุทธศาสนา คือ สังฆธรรมที่เป็นกฎธรรมชาติ ทุกคนจะต้องเป็นผู้กระทำด้วยตนเอง ไม่อ้อนวอนขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์โดยไม่กระทำตามหลักพระพุทธศาสนา จึงมีว่า ความเพียร ท่านทั้งหลายต้องทำเอง ตถาคตทั้งหลาย เป็นแต่ผู้บอก (ทาง) ให้^{๒๓}

๗) สัมมาสติ ระลึกชอบ ปฏิบัติงานด้วยการมีสติสัมปชัญญะ ใช้ปัญญา การมีเหตุ-ผล

๘) สัมมาสมาธิ ตั้งใจมั่นชอบ มีสมาธิในการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา จะทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

กล่าวสรุป การพัฒนาจริยธรรมระดับต้น คือ ศีล เป็นการฝึกหัดกายให้สะอาด เป็นการจัดระเบียบของตนเอง ทำให้มีจิตใจที่เป็นกุศล นำไปสู่การพัฒนาจริยธรรมระดับกลาง ทำให้เกิด อโลภะ อโทสะ อโมหะ ทำให้มีความคิดที่แยบยล มีความไตร่ตรองอย่าง มีเหตุผลมีปัญญานำไปสู่

^{๒๓} พ.ธ. (ไทย) ๒๕/ ๓๐/ ๗๕ - ๗๖.

จริยธรรมระดับสูง มีเข้าใจระหว่างกฏมนุษย กฏธรรมชาติ จะนำไปสู่การปฏิบัติหลักอริยมรรค มรรค
มีองค์ ๘ คือ

๑. ศีล คือ สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ สัมมาอาชีวะ
๒. สมภาติ คือ สัมมาวายามะ สัมมาสติ สัมมาสมาธิ
๓. ปัญญา คือ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปะ^{๒๔}

๒.๒ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

๒.๒.๑ ความหมายของพฤติกรรม

ได้มีผู้ให้ความหมายหลายนัย ดังนี้

หลักพุทธธรรม ได้ให้ความหมาย “พฤติกรรม” หรือความประพฤติของมนุษย์นั้น
จัดอยู่ในกลุ่มกรรมนิยาม (Law of Karma) ซึ่งหมายถึง กฎธรรมชาติที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของ
มนุษย์ คือ กระบวนการกระทำและการให้ผลของการกระทำ หรือเป็นกระบวนการแห่งเจตนา หรือ
ความคิดปรุงแต่งสร้างสรรค์ต่างๆ พร้อมทั้งผลที่สืบเนื่องออกไปอันสอดคล้องสัมพันธ์กัน เช่น
สร้างพฤติกรรมดี ก็มีผลดี สร้างพฤติกรรมชั่ว ก็ได้รับผลชั่ว เป็นต้น^{๒๕}

พระพุทธศาสนา ได้ให้ความหมายกรรม “การกระทำทางกาย วาจา ใจ เป็นพฤติกรรม
ภายในจิตใจที่แสดงออกมาให้ปรากฏทางกายและทางการพูดเป็นกรกระทำที่เกิดจากความตั้งใจ
(เจตนา) เรียกว่า กายกรรม วจีกรรม มโนกรรม”^{๒๖}

สิทธิโชค วรานุสันติกุล ได้ให้ความหมาย พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของ
อินทรีย์ (Organism) หรือสิ่งมีชีวิต การกระทำนี้รวมทั้งการกระทำที่เกิดขึ้นทั้งที่ผู้กระทำรู้สึกตัว
และไม่รู้สึกตัวในขณะที่กระทำ รวมทั้งการกระทำที่สามารถสังเกตได้หรือสังเกตไม่ได้

นักจิตวิทยาหลายกลุ่มได้ให้ความหมายของพฤติกรรมของมนุษย์ สามารถศึกษาได้
คือ

^{๒๔} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), **พุทธธรรม**, หน้า ๖๐๒ - ๖๐๓.

^{๒๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๕๓.

^{๒๖} วิโรจน์ นาคชาติ, **พุทธปรัชญาเถรวาท**, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๔), หน้า ๑๙๒.

๑. นักจิตวิทยาากลุ่มจิตวิเคราะห์ ได้แก่ ซิกมันด์ ฟรอยด์(Sigmund Freud) ได้ให้ความหมาย พฤติกรรมของมนุษย์ เกิดจากแรงขับทางชีวภาพ(Biological Driver), สัญชาตญาณโดยกำเนิด(Inborn Instinct) ซึ่งเป็นแรงขับพื้นฐานที่อยู่ในจิตไร้สำนึก(Unconscious) นักจิตวิทยา กลุ่มนี้เชื่อว่า จิตของมนุษย์แบ่งเป็น ๓ ส่วน คือ จิตไร้สำนึก(Unconscious) จิตใต้สำนึก (Conscious) และแรงขับพื้นฐาน(Basic drives) ซึ่งมี ๓ ชนิด ได้แก่ ๑) แรงขับที่จะดำรงชีวิตอยู่ ๒) แรงขับที่จะทำลาย และ ๓) แรงขับทางเพศ แรงขับพื้นฐานทั้ง ๓ นี้อยู่ในจิตไร้สำนึก(Unconscious) ของมนุษย์ ซึ่งจะทำให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมต่างๆทางสังคม จะทำให้มนุษย์มีลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกันในสังคม เมื่อมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในสังคม

๒. นักจิตวิทยาากลุ่มพฤติกรรมนิยม ได้แก่ เบอร์ริส เอฟ สกินเนอร์ (Burrus F. Skinner) ได้ให้ความหมาย พฤติกรรมของมนุษย์ถูกกำหนดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม เกิดจากการเรียนรู้เงื่อนไขของผลกรรมที่ได้แสดงพฤติกรรมออกไป มนุษย์เกิดมาว่างเปล่าโดยปราศจากความดีหรือ ความชั่ว ปราศจากสัญชาตญาณใดทั้งสิ้น แต่ได้มาเรียนรู้สิ่งต่างๆเข้าไปภายหลัง ทำให้พฤติกรรมของมนุษย์สามารถที่จะได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นทิศทางหรือแบบแผนใดก็ได้

๓. นักจิตวิทยาากลุ่มปัญญานิยม ได้แก่ อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura) ได้ให้ความหมายเป็นกระบวนการทางสมองเป็นต้นกำเนิดของพฤติกรรมมนุษย์ เป็นต้นว่า การใส่ใจ การคิด การจำ การคาดหวัง การฝันเฟื่อง และการรู้ตัว (Consciousness) หรือ วิญญาณในชั้นที่ ๕ ของพระพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ การรับรู้และการแปลความหมายของแต่ละบุคคลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เขาแสดงออกมา มนุษย์จะสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดเวทนา (Sensation) ต่อมาจึงจะเกิดการเลือกสรรข้อมูลบางอย่างจากสิ่งเร้าแล้วนำไปจัดกระทำใหม่พร้อมทั้งตีความข้อมูลนั้นด้วย และยังเชื่อว่ามนุษย์มองเห็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ ใช้ความเข้าใจและประสบการณ์ของตนเองเป็นพื้นฐานของการมองเห็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ

๔. นักจิตวิทยาากลุ่มสำนักมนุษย์นิยม ได้แก่ โรเจอร์และมาสโลว์ (Roger , Maslow) ได้ให้ความหมาย มนุษย์ทุกคนเกิดจากความพร้อม ความดีงาม มีแรงจูงใจอยู่ภายในตัวที่จะกระทำพฤติกรรมที่เป็นความดี มีความต้องการที่จะพัฒนาตัวเองไปสู่ความเจริญงอกงามเป็นผู้เปลี่ยนแปลง เป็นผู้สร้างสิ่งแวดล้อมและมีอิทธิพลเหนือสิ่งแวดล้อม โดยเน้นว่ามนุษย์ทุกคนพยายามเป็นอย่างยิ่งที่จะพาตัวเองไปสู่สภาพอย่างหนึ่งซึ่งเขาจะรู้จักความเป็นจริงของตนอย่างสมบูรณ์ จุดมุ่งหมายของชีวิตคือการใช้ชีวิตอย่างเบิกบานและการสร้างสรรค์ต่างๆ ในรูปแบบใหม่ คือ พฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลผลิตของความ ต้องการพื้นฐานของมนุษย์^{๒๗}

^{๒๗} สิริโชค วรานุสันติกุล, จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด มหาชน, ๒๕๔๔), หน้า ๑๔ - ๑๘.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ได้ให้ความหมาย พฤติกรรม หมายถึง “กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ ไม่ว่าจะสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การทำงานของหัวใจ การทำงานของกล้ามเนื้อ การเดิน การพูด การคิด การรู้สึก ความชอบ ความสนใจ เป็นต้น”^{๒๔}

สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทางกาย การพูด การนึกคิดที่แสดงออกมาโดยมีเจตนา หรือ จงใจกระทำ มีการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้าของสังคม การกระทำนี้รวมทั้งการกระทำที่เกิดขึ้นที่ผู้กระทำรู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัวในขณะกระทำ รวมทั้งการกระทำที่สามารถสังเกตได้หรือสังเกตไม่ได้

๒.๒.๒ ความสำคัญของพฤติกรรม

มนุษย์เป็นปวชนต่างก็มีความรู้สึก นึกคิด มีความอยาก ความต้องการ ความรัก ความเกลียด ความทุกข์และความสุขด้วยกันทั้งสิ้น ต่างกันความต้องการนั้นจะมีมากหรือน้อยกว่ากันและจะสามารถแสวงหาความต้องการของตนได้สมความตั้งใจหรือไม่เท่านั้นเอง พระพุทธศาสนาให้ความสำคัญกับการพัฒนาในด้านพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของบุคคล ทั้งที่เป็นส่วนการพัฒนาในด้านต่างๆ คือ (๑) พฤติกรรมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม คือ มีร่างกายที่แข็งแรง ไม่เจ็บป่วย รู้จักใช้สอยปัจจัย ๔ เท่าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การติดต่อประสานงาน การประชาสัมพันธ์กับคนอื่นอย่างถูกต้องเหมาะสมเป็นต้น (๒) พฤติกรรมทางสังคม คือ ทำให้รู้จักรับผิดชอบต่อระเบียบ วินัย กติกา กฎเกณฑ์ที่สังคมบัญญัติไว้เพื่อความสงบสุขของคนส่วนรวม ตลอดจนศีลธรรมอันดีงามที่ควรปฏิบัติ (๓) พฤติกรรมด้านจิตใจ คือ เป็นคนมีคุณภาพจิตใจที่ดี เช่น มีความเห็นใจคนอื่น รักคนอื่น มีสุขภาพจิตที่ดี เช่น ร่าเริง เบิกบานใจ สงบใจ ไม่ตกเป็นทาสสิ่งชั่วร้ายหรือเป็นทาสอบายมุขต่างๆ เช่น เว้นจากการเล่นเกมการพนัน เป็นต้น และ (๔) พฤติกรรมทางด้านความฉลาดไหวพริบหรือปัญญา เพื่อให้ปฏิบัติตนต่อชีวิตได้อย่างถูกต้อง ตามฐานะ บทบาทและหน้าที่ทางสังคมของตนเอง^{๒๕}

^{๒๔}ประภาเพ็ญ สุวรรณ, **ทัศนคติ : การวัด, การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย**, พิมพ์ครั้งที่ ๑ (กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๐), หน้า ๑๐

^{๒๕}พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **พุทธธรรม**, หน้า ๕๑๙.

๒.๒.๓ ลักษณะสำคัญของพฤติกรรม

ก. นักจิตวิทยาได้แบ่งลักษณะพฤติกรรมเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑. พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) หมายถึง การกระทำที่ผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง เช่น การเดิน ร้องไห้ ยิ้ม พูด เป็นต้น

๒. พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) หมายถึง การกระทำที่ผู้อื่นสังเกตเห็นไม่ได้ เช่น นึก เฝีย เสียใจ ส่วนมากเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานภายในสมองถ้าต้องการจะสังเกตพฤติกรรมภายในต้องอาศัยการกระตุ้นหรือจัดสิ่งแวดล้อมให้เจ้าของพฤติกรรมแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอก เช่น การถาม หรือ อาศัยแบบสอบถามล้วงออกมา เพื่อผู้สังเกตจะได้ใช้ข้อมูลในการคาดคะเนถึงพฤติกรรมภายในได้^{๑๐}

ข. ลักษณะพฤติกรรมตามหลักพุทธศาสนา ได้แบ่งเป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. **พฤติกรรมส่วนปัจเจกบุคคล** คือ เป็นการกระทำเฉพาะตัวของมนุษย์แล้วได้รับผลด้วยตนเองไม่เกี่ยวกับส่วนรวม และพระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ เพื่อสอนให้คนเรารู้จักรับผิดชอบต่อการกระทำหรือความประพฤติของตนเอง และให้พยายามประกอบแต่พฤติกรรมที่ดีดังพระพุทธองค์ตรัสสอนไว้ว่า “ธรรม ๒ อย่าง คือ การไม่ได้ทำบุญเอาไว้ และการทำบาปอยู่เนืองๆ ๒ อย่างนี้ ทำให้ผู้กระทำนั้น ต้องเดือดร้อนเพราะพฤติกรรมที่เป็นบาปนั้น”^{๑๑}

๒. **พฤติกรรมในด้านกิจกรรมมนุษย์** ได้แก่ พฤติกรรมในการประกอบอาชีพ การงาน การดำเนินชีวิต และการดำเนินกิจการต่างๆ ของมนุษย์ ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากเจตนา การคิดปรุงแต่งสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นผลทำให้มนุษย์รวมตัวกันอยู่เป็นมวลมนุษยชาติได้ ดัง พระพุทธพจน์ที่ตรัสไว้ในวาสุสฏฺฐสูตร ว่า ...

วาสุสฏฺฐะ เธอจงรู้อย่างนี้ว่า ในหมู่มนุษย์ใครก็ตามอาศัยโครัชกรรมเลี้ยงชีพ ผู้นั้นเป็นชวานา มิใช่พราหมณ์...ผู้ใดเลี้ยงชีพด้วยศิลปะต่างๆ ผู้นั้นเป็นศิลปิน... ผู้ใดอาศัยการค้าขายเลี้ยงชีพ ผู้นั้นเป็นพ่อค้า...ผู้ใดเลี้ยงชีวิตด้วยการรับใช้ผู้อื่น ผู้นั้นเป็นคนรับใช้ ฯลฯ โลกย่อมเป็นไปเพราะกรรม หมู่ประชาย่อมเป็นไป เพราะกรรม...^{๑๒}

^{๑๐} สิริทิโชค วรานุสันติกุล, **จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์**, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด มหาชน, ๒๕๔๔), หน้า ๑๔.

^{๑๑} ดูรายละเอียด พ. อิติ. (ไทย) ๒๕/ ๓๘/ ๒๔๖ - ๒๔๗.

^{๑๒} ดูรายละเอียด ม. ม. (ไทย) ๑๓/ ๔๕๗/ ๕๗๖.

๓. **จริต** ลักษณะเฉพาะบุคคลที่หนักไปทางใดทางหนึ่ง โดยมีอุปนิสัย พื้นนิสัย พื้นเพของจิตหรือหนักไปอารมณ์ใดอารมณ์หนึ่ง เป็น ๖ จริต^{๓๓} คือ

๑) ราคจริต คือ ผู้มีราคะเป็นความประพฤติปกติ ประพฤติปฏิบัติหนักทางรักสวยรักงาม

๒) โทสจริต คือ ผู้มีโทสะเป็นความประพฤติปกติ ประพฤติปฏิบัติหนักไปทางใจร้อนหงุดหงิด โกรธฉุนเฉียวง่าย

๓) โมหจริต ผู้มีโมหะเป็นความประพฤติปกติ ประพฤติปฏิบัติหนักไปทางเขลา เหนงซึ่ม เงื่องงง งมงาย

๔) ศรัทธาจริต ผู้มีศรัทธาเป็นความประพฤติปกติ ประพฤติหนักไปทางมีจิตซาบซึ้ง ซึ้นบาน น้อมใจเลื่อมใสโดยง่าย

๕) พุทธิจริต หรือ ญาณจริต ผู้มีความรู้เป็นความประพฤติปกติ ประพฤติหนักไปทางใช้ความคิดพิจารณา

๖) วิตกจริต ผู้มีวิตกเป็นความประพฤติปกติ ประพฤติหนักไปทางนึกคิดจับจด ฟุ้งซ่าน พยาบาลวิชาชีพในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่มีกิจกรรมร่วมกันกับผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการ และทีมงานสุขภาพในโรงพยาบาล ควรมีการปรับและพัฒนาพฤติกรรมเช่นกัน เพื่อให้งานบริการด้านการพยาบาลและการทำงานในทีมสุขภาพมีคุณภาพและประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อองค์กร

๒.๓ พฤติกรรมการให้การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพ

๒.๓.๑ การพยาบาลและบทบาทเชิงวิชาชีพ

การพยาบาลมีมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ บทบาทการดูแลผู้เจ็บป่วยส่วนใหญ่เป็นหน้าที่ของบุคคลในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย ลูก พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย บ้า น้า อา และพี่น้อง ดูแลตั้งแต่เรื่อง อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ดูแลสุขภาวะร่างกาย ให้สุขสบาย ให้ทุเลาหาย เป็นปกติ การดูแลบุคคลในครอบครัวต้องมีความรัก เอื้ออาทร ความเสียสละ และความอดทน เป็นพื้นฐาน เป็นการดูแลของกลุ่มเล็กๆอย่างไม่เป็นระบบ ต่อมาได้มีการศึกษาหาความรู้และวิวัฒนาการมาเรื่อยๆจนถึงปัจจุบัน การพยาบาลยุคมิสฟลอเรนไนติงเกิล (Miss Florence Nightingale) ได้พัฒนาวิชาชีพการพยาบาลอย่างมีระบบระเบียบและเป็นแนววิทยาศาสตร์ที่มีหลักการและเหตุผล อธิบายการปฏิบัติการพยาบาลที่ปฏิบัติให้แก่ผู้ป่วย

^{๓๓} พ.จ. (ไทย) ๓๐/ ๘๕/ ๓๐๔

การปฏิบัติการพยาบาล เป็นหน้าที่ของพยาบาลทุกคนที่จะพึงปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการ ในการแก้ปัญหาและช่วยเหลือให้ผู้ใช้บริการได้รับประโยชน์สูงสุดตามกรอบแนวทางแห่งวิชาชีพ พยาบาลจะต้องเข้าใจความเป็นปัจเจกบุคคลของผู้ใช้บริการ เข้าใจสภาพแวดล้อม สุขภาวะของผู้ใช้บริการ ซึ่งจะทำให้พยาบาลสามารถค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหา นำมาวางแผนในการแก้ปัญหา โดยใช้ความรู้ทางการพยาบาลมาปฏิบัติการพยาบาล มุ่งองค์ประกอบคือกระบวนการพยาบาล เป็นกลวิธีที่สำคัญในการจะนำองค์ความรู้แห่งศาสตร์สาขาการพยาบาลไปสู่การปฏิบัติการพยาบาล เพื่อแก้ไขปัญหา และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ให้บริการทุกคน^{๓๔}

สภาการพยาบาล ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐^{๓๕} และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้ให้ความหมายการพยาบาล ว่า “การพยาบาล หมายถึง การกระทำต่อมนุษย์เกี่ยวกับการดูแลและการช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย การฟื้นฟูสภาพ การป้องกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพ รวมทั้งการช่วยเหลือแพทย์กระทำการรักษาโรค ทั้งนี้โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์และศิลปะการพยาบาล”^{๓๖}

บทบาทเชิงวิชาชีพของพยาบาลต้องเป็นผู้ที่ดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม เพื่อให้ผู้ที่เจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ ได้รับการดูแลทั้งร่างกาย จิตใจ สังคมและปัญญา ด้วยองค์ความรู้ทั้งศาสตร์และศิลปะ มีมาตรฐานการพยาบาล มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ ให้ความรัก เมตตา กรุณา ความเอื้ออาทร นอกจากนี้ยังต้องมีทักษะการแก้ปัญหา การตัดสินใจเชิงจริยธรรม เพื่อให้ระบบบริการสุขภาพพัฒนาอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

นอกจากนี้พยาบาลยังมีบทบาทให้บริการด้านสุขภาพ ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันโรค ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการดูแลรักษา ด้านการฟื้นฟูสภาพร่างกาย ซึ่งเป็นพฤติกรรมทำให้การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพ บทบาทเป็นผู้บริหารงานการพยาบาล บทบาทเป็นนักวิชาการทางการพยาบาล บทบาทการให้บริการด้านสุขภาพทั้ง ๔ ด้าน คือ^{๓๗}

^{๓๔}จันทรเพ็ญ สันตวาจา, แนวคิดพื้นฐาน ทฤษฎีและกระบวนการพยาบาล, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทธนาพรส จำกัด, ๒๕๕๐), หน้า ๑๗ - ๒๐, ๒๙.

^{๓๕}สภาการพยาบาล, “ขอบเขตการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์,” [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.tnc.or.th/index.php> [๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑].

^{๓๖}วิจิตรา กุสุมภ์ และคณะ, “ประเด็นและแนวโน้มวิชาชีพการพยาบาล”, (กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล สหประชาพาณิชย์, ๒๕๕๓), หน้า ๓.

^{๓๗}สายสวาท เผ่าพงษ์, “พัฒนาการพยาบาล”, (กรุงเทพมหานคร: ประชุมการช่าง จำกัด, ๒๕๔๒), หน้า ๑๐๕ - ๑๐๗.

๑. การส่งเสริมสุขภาพ เป็นการให้การดูแลช่วยเหลือและแนะนำให้บุคคลมีสุขภาพดี หรือผู้ที่เจ็บป่วยสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้เป็นปกติสุข ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม และ ปัญญา และให้ความรู้แก่ประชาชนในการดูแลตนเองได้ ได้แก่ การส่งเสริมให้มีการออกกำลังกาย เป็นต้น

๒. การป้องกันโรค เป็นการดูแลช่วยเหลือบุคคลที่มีสุขภาพดี ผู้ที่เจ็บป่วย หรือ พิการ สามารถป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากสภาวะที่มาคุกคามสุขภาพต่าง ๆ เช่น การเกิดโรคติดเชื้อ การบาดเจ็บ ความพิการที่อาจจะเกิดขึ้นได้ การให้ภูมิคุ้มกันในเด็ก เพื่อป้องกันโรคโปลิโอ บาดทะยัก คอตีบ ไอกรณ โดยการฉีดวัคซีนป้องกัน การแนะนำการปฏิบัติตัวที่หลีกเลี่ยงต่อ พฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ เช่น การสวมผ้าปิดปากเมื่อสัมผัสกับผู้ป่วยที่เป็นวัณโรค หรือ ล้างมือทุกครั้งก่อนรับประทานอาหาร เป็นต้น

๓. การรักษาพยาบาล เป็นการให้การดูแลรักษาพยาบาลผู้ที่เจ็บป่วยเพื่อลดความเจ็บป่วย ให้ได้รับความสุขสบาย ทั้งร่างกายและจิตใจ มีความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ไม่ให้เกิดความพิการมากขึ้น รวมถึงการดูแลที่มุ่งสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลให้ดำเนินไปอย่างปกติตามสภาพ การปรับระดับระครองจิตใจ รับรู้เกี่ยวกับความเจ็บป่วย

๔. การฟื้นฟูสภาพร่างกาย เป็นการดูแลผู้ป่วยหลังการเจ็บป่วยเพื่อป้องกันความพิการ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ เช่น การจัดให้ผู้ป่วยทำกายภาพบำบัด การจัดหาอุปกรณ์สำหรับผู้ป่วยเพื่อช่วยเหลือการเคลื่อนไหวในกรณีผู้พิการ หรือการเตรียมตัวสำหรับผู้ป่วยระยะสุดท้าย

นอกจากให้บริการตามบทบาทเชิงวิชาชีพการพยาบาลทั้ง ๔ ด้านแล้ว ประชาชนยังคาดหวังต่องานบริการพยาบาล ด้านบริการที่ปลอดภัย ได้มาตรฐาน และรวดเร็ว การให้คำแนะนำ การให้ข้อมูลที่ชัดเจน ให้ความรู้ในการดูแล การดูแลเอาใจใส่ด้วย ความเมตตา กรุณา เอื้ออาทร ปฏิสัมพันธ์ที่ดี ปัจจัยที่ทำให้ผู้ป่วยมีความคาดหวังที่แตกต่างกัน คือ ความคาดหวังจากการบอกเล่าต่อกันมา จากประสบการณ์อดีต จากการประชาสัมพันธ์การตลาดทางการแพทย์ของผู้ให้บริการ ความต้องการส่วนตัวของผู้ป่วย ซึ่งเกิดจากวัฒนธรรมภูมิหลัง เช่น อายุ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้สังคมปัจจุบันประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน มีการเผยแพร่ความรู้ทางการรักษาพยาบาลและระบบการบริการทางการแพทย์ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างกว้างขวาง การใช้กลยุทธ์ทางการตลาดในการส่งเสริมการบริการทางการแพทย์ มีการเลียนแบบการฟ้องร้องทางการแพทย์ที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ ได้แก่ ทางโทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ตและหนังสือพิมพ์ต่างๆ เป็นต้น

พยาบาลวิชาชีพพึงมีคุณลักษณะ ดังนี้ คือ

๑. ความสามารถด้านการปฏิบัติการพยาบาล เน้นการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพ การดูแลสุขภาพชุมชน มีความสามารถในการให้บริการพยาบาล โดยใช้แนวคิดทฤษฎีการพยาบาล กระบวนการพยาบาล และศาสตร์สาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒. ความสามารถด้านวิชาการ มีความสามารถในการคิด ใช้วิจารณ์ญาณและการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาสุขภาพ มีความคิดริเริ่ม ความเป็นสากล สามารถคัดกรอง แปล วิเคราะห์ มีทักษะ การเรียนรู้ด้วยตนเองและมีความรอบรู้เรื่องเกี่ยวกับระบบการบริการสุขภาพ และศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น สาธารณสุข ชนบทธรรมเนียม วัฒนธรรม ชชาติพันธุ์ ฯลฯ

๓. ความสามารถด้านการบริหาร มีความสามารถในการเป็นผู้บริหารและการจัดการที่ดี สามารถประกันการดูแลคุณภาพของการบริการ

๔. ความสามารถด้านการวิจัย แสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาศาสตร์ทางวิชาชีพ ร่วมทำวิจัยและนำผลการวิจัยมาใช้

๕. ความสามารถด้านทักษะเกี่ยวกับมนุษย์และมวลชน คือ สามารถทำงานร่วมกับสหวิชาชีพ ปรับตัวและยอมรับการเปลี่ยนแปลง เปิดกว้างรับรู้อะไรใหม่ๆ ความสามารถด้านภาษา มนุษยสัมพันธ์ สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้

๖. ความสามารถในการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครอง สามารถคาดการณ์ การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการเมืองที่มีผลต่อการปฏิบัติการพยาบาล สนับสนุนหลัก ประชาธิปไตย

๗. คุณสมบัติด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีสมรรถนะให้คำปรึกษาด้านจริยธรรมที่เกี่ยวกับสุขภาพ มีความปรารถนาและพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่นและประชาชน มีค่านิยมร่วมใน ชนบทธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมของสังคม ตระหนักและคำนึงถึงคุณค่าของวิชาชีพและสิทธิ มนุษยชนของผู้ใช้บริการ

๘. ความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี เข้าใจและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและ สามารถใช้สารสนเทศในด้านต่างๆได้

๙. ความสามารถด้านภาวะผู้นำ

๑๐. คุณสมบัติด้านบุคลิกภาพ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมด้านการแต่งกาย อารมณ์ และจิตใจ มองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ขันมีความสุข

๑๑. คุณสมบัติด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ประหยัดและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ให้ความรู้ ทัศนคติ ป้องกันภัยอันตรายต่างๆที่ผลกระทบต่อสุขภาพ^{๓๘}

นอกจากพยาบาลวิชาชีพยังมีคุณลักษณะที่ได้กล่าวไว้แล้ว วิชาชีพการพยาบาลมีลักษณะ ๖ ประการ คือ

๑. เน้นบริการที่จำเป็นในสังคม
๒. ใช้วิธีแห่งปัญญาและความสามารถในการประกอบกิจกรรม
๓. ได้รับการศึกษาที่มีความรู้ในศาสตร์แห่งวิชาชีพนั้นเป็นเวลานานพอเพียง
๔. มีเสรีภาพในการให้บริการสังคม
๕. มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
๖. เป็นองค์กรวิชาชีพถูกต้องตามกฎหมายและอยู่ในกำกับดูแลของสภาการพยาบาล^{๓๙}

จากคุณลักษณะของพยาบาลและลักษณะของวิชาชีพการพยาบาล จะเห็นว่าการประพฤติปฏิบัติของพยาบาลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการบริการ เพราะเป็นกระทำต่อเพื่อนมนุษย์ทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม และปัญญา เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์

๒.๓.๒ การพยาบาลที่ปรากฏในพระไตรปิฎก

การพยาบาล ตามความหมายเดิมของหลักภาษา ควรที่จะใช้คำว่า พยาปาร เพราะพยาบาล หมายถึง การชวนชวย วิ อา ปุพฺพโง, ปฺรคฺติยํ, โณ.^{๔๐} เพราะการรักษาโรคตามความหมายของพระพุทธศาสนาใช้คำว่า การเยียวยา เช่นในกรณีที่ได้เล่าถึงอดีตชาติของพระพุทธเจ้าเมื่อเสวยพระชาติเป็นเกสวดาบส ที่ไม่สบายเพราะคิดถึงลูกศิษย์ แม้พระราชาจะรับสั่งหมอลองให้เยียวยา กล่าวคือ รักษาพยาบาลก็ไม่หาย^{๔๑}

สำหรับการพยาบาลที่ปรากฏในพระไตรปิฎก ในส่วนของพระวินัยปิฎก ก็ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า ภิกษุสามารถสัตตทาหะ “สัตตทาหกรณียะ” คืออุระที่พึงทำเสร็จได้ในเวลา ๗ วัน

^{๓๘} คณะอนุกรรมการจริยธรรม สภาการพยาบาล, แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติการพยาบาลตามจรรยาบรรณวิชาชีพ(ฉบับปรับปรุง), พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทจุดทองจำกัด, ๒๕๕๑), หน้า ๑๕๗ – ๑๖๐.

^{๓๙} วิจิตรา กุสุมภ์ และคณะ, ประเด็นและแนวโน้มวิชาชีพการพยาบาล, (กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล สหประชาพาณิชย์, ๒๕๕๓), หน้า ๔.

^{๔๐} ป. หลงสมบุญ, พันตรี, พจนานุกรม มคอ – ไทย, (กรุงเทพมหานคร: ธรรมสารการพิมพ์, ๒๕๔๖), หน้า ๕๒๐.

^{๔๑} ดูรายละเอียด พุ.ธ.อ. (ไทย) ๑/ ๒/ ๒/ ๑๗ - ๑๙.

หมายถึงฐานะเป็นเหตุให้ภิกษุออกจากวัดไปค้างคืนที่อื่นได้ แต่ต้องกลับมาภายในเวลา ๗ วัน เป็นฐานะที่ภิกษุ ภิกษุณี สิกขมานา สามเณร สามเณรี อุบาสก อุบาสิกาส่งข่าวมานิมนต์ไป เช่น ไปเพื่อพยาบาลภิกษุและภิกษุณีเป็นต้น (สหธรรมิก) หรือมารดาบิดา^{๔๒} สัตตาหกรณียะนี้ อนุญาตสำหรับภิกษุผู้อยู่จำพรรษา ตลอดภายใน ๓ เดือนฤดูฝน มีอนุญาตให้ภิกษุไปค้างแรมที่อื่น นอกจากมีเหตุจำเป็นดังกล่าวข้างต้น จึงสามารถไปค้างแรมที่อื่นได้ หากแต่ต้องกลับมาภายใน ๗ วัน ซึ่งหนึ่งในเหตุจำเป็นดังกล่าวนั้นได้ระบุถึงการพยาบาลภิกษุใช้ด้วย อันแสดงให้เห็นถึงการที่พระพุทธศาสนานั้นให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว เพราะการอุบัติขึ้นของพระพุทธศาสนานั้นมีสันติ คือ ความสงบเป็นค้ำมูล ซึ่งความสงบนั้นก็ย่อมหมายถึงทั้ง ความสงบกาย และสงบใจ ความสงบกายก็คือการที่ร่างกายนั้นไม่ได้ถูกโรคภัยเบียดเบียน

ในการบรรพชา และอุปสมบทพระพุทธองค์ ทรงมุ่งเน้นให้พระอุปัชฌาย์ บอກให้ภิกษุที่เพิ่งอุปสมบทได้ตระหนักรู้หน้าที่และขอบเขตการประพฤติของพระสงฆ์ที่เรียกว่า นิสัย ๔ ในข้อที่ ๔ พระองค์ได้ทรงย้ำให้เห็นถึงการพยาบาลด้วยทรงอนุญาตเอาไว้ว่า “บรรพชาอาศัยยาคือน้ำมูตรเน่า เธอพึงทำอุตสาหะในยาคือน้ำมูตรเน่านั้นจนตลอดชีวิต”^{๔๓}

ข้อปฏิบัติในส่วนของพุทธจริยวัตร พระองค์ก็ทรงปฏิบัติพระองค์ให้เป็นตัวอย่างในการรักษาพยาบาลภิกษุ เช่น เรื่อง พระอาพาธโรคท้องร่วง^{๔๔}

คนไข้ที่พยาบาลได้ยากมีอาการ ๕ อย่าง ภิกษุทั้งหลาย คนไข้ที่มีอาการ ๕ อย่าง พยาบาลได้ยาก คือ ๑. ไม่ทำความสบาย ๒. ไม่รู้ประมาณในความสบาย ๓. ไม่ฉันยา ๔. ไม่บอกอาการไข้ตามเป็นจริงแก่ผู้พยาบาลไข้ที่มุ่งประโยชน์ คือ ไม่บอกอาการไข้ที่กำเริบว่ากำเริบ อาการไข้ที่ทุเลาว่าทุเลา อาการไข้ที่ทรงอยู่ว่าทรงอยู่ ๕. เป็นคนไม่อดทนความรู้สึกลงทางกายที่เกิดขึ้น เป็นทุกข์แสนสาหัส กล้าแข็ง ไม่น่ายินดี ไม่น่าพอใจ แทบจะคร่ำชีวิต ภิกษุทั้งหลาย คนไข้ที่มีอาการ ๕ อย่างนี้แล พยาบาลได้ยาก คนไข้ที่พยาบาลได้ง่ายมีอาการ ๕ อย่าง

ภิกษุทั้งหลาย คนไข้ที่มีอาการ ๕ อย่าง พยาบาลได้ง่าย คือ ๑. ทำความสบาย ๒. รู้ประมาณในความสบาย ๓. ฉันยา ๔. บอกอาการไข้ตามเป็นจริงแก่ผู้พยาบาลไข้ที่มุ่งประโยชน์ คือ บอกอาการไข้ที่กำเริบว่ากำเริบ อาการไข้ที่ทุเลาว่าทุเลา อาการไข้ที่ทรงอยู่ว่าทรงอยู่ ๕. เป็นคนอดทนต่อความรู้สึกทางกายที่เกิดขึ้น เป็นทุกข์แสนสาหัส กล้าแข็ง เผ็ดร้อน ไม่น่ายินดี ไม่น่าพอใจ แทบจะคร่ำชีวิต ภิกษุทั้งหลาย คนไข้ที่มีอาการ ๕ อย่างนี้แล พยาบาลได้ง่าย

^{๔๒}ดูรายละเอียด วิ.ม. (ไทย) ๔/ ๑๙๓/ ๓๐๒.

^{๔๓}วิ.ม. (ไทย) ๔/ ๑๒๘/ ๑๙๗.

^{๔๔}วิ.ม. (ไทย) ๕/ ๓๖๕/ ๒๓๙.

บุคคลผู้ประกอบด้วยองค์ ๕ ไม่ควรพยาบาลภิกษุไข้ ภิกษุทั้งหลาย ผู้พยาบาลภิกษุไข้ที่ประกอบด้วยองค์ ๕ ไม่ควรพยาบาลคนไข้ คือ ๑. ไม่สามารถจัดยา ๒. ไม่รู้จักของแสงและไม่แสง คือ นำของแสงเข้าไปให้นำของไม่แสงออกไป ๓. พยาบาลคนไข้เพราะเห็นแก่อามิส ไม่มีจิตเมตตา ๔. รังเกียจที่จะนำอุจจาระ ปัสสาวะ น้ำลายหรือของที่อาเจียนออกมาไปเททิ้ง ๕. ไม่สามารถพูดให้คนไข้เห็นชัด ชวนให้อยากรับประทานไปปฏิบัติ เราใจให้อาหาญแก่ลัทธิล้าปดอบชโลมใจให้สดชื่นร่าเริงด้วยธรรมมีกถา เป็นบางครั้งบางคราว

ภิกษุทั้งหลาย ผู้พยาบาลภิกษุไข้ที่ประกอบด้วยองค์ ๕ นี้แล ไม่ควรพยาบาลคนไข้บุคคลผู้ประกอบด้วยองค์ ๕ ควรพยาบาลภิกษุไข้

ภิกษุทั้งหลาย ภิกษุผู้พยาบาลภิกษุไข้ที่ประกอบด้วยองค์ ๕ ควรพยาบาลภิกษุไข้ คือ ๑. สามารถจัดยา ๒. รู้จักของแสงและไม่แสง คือ นำของแสงออกไป นำของไม่แสงเข้ามาให้ ๓. ไม่พยาบาลคนไข้เพราะเห็นแก่อามิส มีจิตเมตตา ๔. ไม่รังเกียจที่จะนำอุจจาระ ปัสสาวะ น้ำลายหรือของที่อาเจียนออกมาไปเททิ้ง ๕. สามารถพูดให้คนไข้เห็นชัด ชวนให้อยากรับประทานปฏิบัติเราใจให้อาหาญแก่ลัทธิล้าปดอบชโลมใจให้สดชื่นร่าเริงด้วยธรรมมีกถา เป็นบางครั้งบางคราว ภิกษุทั้งหลาย ผู้พยาบาลภิกษุไข้ที่ประกอบด้วยองค์ ๕ นี้แล ควรพยาบาลคนไข้^{๔๕}

ดังนั้นการพยาบาลที่ปรากฏในพระไตรปิฎกที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปการพยาบาลที่ปรากฏในพระไตรปิฎก ได้ดังนี้

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงมีพุทธจริยวัตรต่อภิกษุที่อาพาธ ให้การพยาบาลภิกษุที่อาพาธ โดยมุ่งผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง ให้ความสำคัญต่อการพยาบาลทั้งด้านร่างกาย ความรู้สึกของภิกษุที่อาพาธ โดยมุ่งเน้นให้มีการดูแลตนเอง ได้แก่ การดูแลร่างกายให้มีความสบายกาย ใจทานยาตามคำสั่ง สามารถบอกเล่าอาการเจ็บป่วยหรืออาการที่เปลี่ยนแปลง ต้องมีความอดทนต่อสภาพการเจ็บป่วย ส่วนผู้ที่พยาบาลผู้ป่วยต้องมีความรู้ความเข้าใจด้านการพยาบาล มีจิตเมตตา ตระหนักถึงคุณค่าของผู้ป่วย ให้ความรู้สุขภาพศึกษา สามารถปลอบใจผู้ป่วย เมื่อมีภาวะทุกข์ใจต่อสภาวะโรคที่เกิดขึ้นหรือสภาวะอื่นๆ

จากหลักธรรมที่ได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญต่องานบริการการพยาบาล จึงนำหลักธรรมมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามของพฤติกรรม ๕ ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ต่อสังคมและองค์กรต่อวิชาชีพ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพ และผู้ประกอบวิชาชีพอื่น และต่อตนเอง เพื่อสอบถามพฤติกรรมและนำมาวัดพฤติกรรมของพยาบาลวิชาชีพ

^{๔๕}ดูรายละเอียดใน วิ.ม. ๕/ ๓๖๖/ ๒๔๑ - ๒๔๓

๒.๔ หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ

สภาพสังคมไทยในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนชาวไทยมากขึ้นทุกวันทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ การปรับตัว ทุกอย่างดำเนินการไปอย่างรวดเร็วทำให้ประชาชนหันไปพึ่งวัตถุ เพื่อใช้เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกให้แก่ตนเอง จนเกิดเป็นความเคยชิน คิดว่าวัตถุเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ เหล่านี้ คือสิ่งจำเป็นของการดำรงชีวิต โดยลืมนึกถึงศักยภาพของร่างกายและจิตใจของตนเอง ซึ่งมีพลังและศักยภาพมากกว่าวัตถุหลาย ๆ ชิ้น ความทันสมัยของโลกในยุคปัจจุบัน ทำให้พระสงฆ์จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเข้ามามีบทบาทเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีงามให้เกิดขึ้นแก่ประชาชน โดยเฉพาะการเข้าใจวิถีชีวิตแห่งชุมชนอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นวัดฆนธรรมประเพณี หรือความเป็นอยู่ของประชาชน จนสามารถเป็นผู้นำทางด้านความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ถูกต้องได้ ซึ่งก็จะเป็นการนำย่นไปสู่มบทบาทของพระสงฆ์ในอดีตนั่นเอง ไม่ใช่เรื่องใหม่ เพียงแต่เรานำสิ่งต่าง ๆ มาประยุกต์ และปรับให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งได้พิสูจน์มาแล้ว โดยพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คำสั่งสอนต่าง ๆ พุทธศาสนิกชนก็ได้ถือปฏิบัติกันมาช้านาน วัดและพระสงฆ์จึงเป็นศูนย์รวมทางด้านจิตใจศีลธรรมและพฤติกรรมต่าง ๆ ของประชาชนทั้งในทางสังคม วัฒนธรรมและศาสนา วัดและพระสงฆ์เป็นผู้นำเอาพุทธธรรมมาอบรมสั่งสอนประชาชน ให้มีความเข้าใจในการประพฤติปฏิบัติเพื่อกำดำเนินชีวิตด้วยความสุขและยุติธรรม และเมื่อพุทธศาสนิกชนมีความเข้าใจในพุทธธรรมแล้ว ก็สามารถบังคับตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีความสุข และสามารถแนะนำผู้อื่นได้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งช่วยให้เห็นคุณค่าและความสัมพันธ์อันใกล้ชิด ระหว่างพระพุทธรศาสนากับชีวิตประจำวันของคนไทย ตลอดจนวิธีการที่คนไทยได้รับค่านิยมทางศาสนาโดยผ่านกระบวนการกลมกลืนทางจิตใจ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในแต่ละขั้นตอน นับแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ ทั้งนี้เพื่อการนำไปสู่การพิจารณาในคราวต่อไปว่าเมื่อได้ทราบวิธีการที่คนไทยได้รับค่านิยมจากศาสนาแล้ว ค่านิยมดังกล่าวจะเข้าไปมีอิทธิพลในระบบการปกครองและการบริหารอย่างไรบ้าง ความสำคัญและคุณค่าของสถาบันทางพระพุทธศาสนาที่มีต่อประชาชน และสังคมส่วนรวม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาซึ่งประกอบด้วยองค์ธรรม ๕ ประการ ได้แก่ เบญจศีล เบญจธรรม พรหมวิหาร ๔ สังคหวัตถุ ๔ และมรรคมีองค์ ๘ มาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามในพฤติกรรม ๕ ด้าน คือ พฤติกรรมต่อประชาชน หรือผู้ใช้บริการ ต่อสังคมและองค์กร ต่อวิชาชีพ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น และต่อตนเอง

๒.๔.๑ เบญจศีล เบญจธรรม

เบญจศีล^{๔๖}-เบญจธรรม^{๔๗} เป็นหลักธรรมพื้นฐานสำหรับบุคคลทั่วไปได้ใช้ยึดมั่นเพื่อในการทำความดี ละเว้นความชั่ว และทำจิตใจให้บริสุทธิ์ได้ เบญจศีลหรือศีล ๕ คือ หลักธรรมที่ควรงดเว้น ๕ ประการ คือ

๑. เว้นจากการฆ่าสัตว์
๒. เว้นจากการลักทรัพย์
๓. เว้นจากการประพฤติผิดในกาม
๔. เว้นจากการพูดเท็จ
๕. เว้นจากการดื่มของมึนเมา

เบญจธรรม ๕ ประการ เป็นหลักธรรมที่คนทั่วไปควรปฏิบัติ มี ๕ ประการดังนี้

๑. เมตตา, กรุณา - ซึ่งเป็นธรรมะคู่กันและสนับสนุนศีลห้า-ข้อแรก (ฆ่าสัตว์ - เบียดเบียน)
๒. สัมมาอาชีวะ - คู่และสนับสนุนศีลข้อสอง (ลักทรัพย์ ข้อโกง)
๓. กามสังวร หมายถึงการสำรวมระวังในความต้องการ-คู่กับศีลข้อสาม (การช่มเหงน้ำใจ

กัน)

๔. สัจจะ ความจริงใจ - คู่กับศีลข้อสี่ (โกหก)
๕. สติ สัมปชัญญะ - คู่กับศีลข้อห้า (ทำให้ตนเองขาดสติ)

นับได้ว่า เบญจศีล – เบญจธรรม นั้นมีบทบาทสำคัญต่อสังคมโลก ได้อย่างยั่งยืน เพราะศีลมีลักษณะส่งเสริมให้คนทำความดี ฝึกคนให้รู้จักสร้างความสัมพันธ์ด้านกายวาจาที่ดีงามกับสิ่งแวดล้อม ศีลขั้นพื้นฐานที่จะสร้างสภาพเกื้อกูลให้เกิดขึ้น ก็คือ ศีล ๕ ซึ่งเป็นคำสอนพื้นฐานของพระพุทธศาสนา คนที่ไม่มีศีล ๕ เป็นอย่างน้อยไม่ว่าจะนับถือศาสนาอะไรเมื่อตายไปย่อมตกลงในอบายภูมิ เมื่อไม่มีศีล เขาเหล่านั้นตายไปย่อมลงสู่อบายภูมิ ศีลเป็นหลักประกันว่าคนใดที่ประพฤติตามหลักนี้แล้วย่อมจะไม่ไปทำร้ายคนอื่นแน่นอน และจะเป็นหลักประกันต่อคนและสัตว์ทั้งหลายว่าคนที่ไม่มีศีลนั้นปลอดภัยต่อมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย เพราะคนที่ละเมิดศีล ๕ นั้น คือฆ่าคนและสัตว์, ขโมย, ประพฤติผิดในกามหรือสำส่อนทางเพศ, โกหก, ดื่มสุราและเสพยาเสพติด ย่อมเป็นอันตรายต่อคนและสัตว์ทั้งปวง และคนที่ไม่มีศีล ๕ นั้นไม่มีความชั่วอะไรที่เขาทำไม่ได้ และแน่นอนว่าคนที่เห็นแก่ตัวรักษาศีล ๕ ไม่ได้ คนที่เห็นแก่ตัวเห็นประโยชน์ตนมากกว่าคนอื่น ย่อมทำร้ายคนอื่นและนั่นคือการทำลายตัวเองทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า

^{๔๖}ดูรายละเอียดใน อภ.วิ. ๓๕/ ๗๐๘/ ๔๕๐ - ๔๕๓

^{๔๗}พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖), หน้า ๙๗.

ในแง่ของการปฏิบัติธรรมคนที่ไม่ศีล ๕ นั้นย่อมไม่อาจก้าวหน้าในทางธรรมทั้งปวง เพราะศีล ๕ เป็นรากฐานของการปฏิบัติธรรมทั้งปวง แม้ศีลอื่นๆ ต่างก็มีพื้นฐานมาจากศีล ๕ ศีล ๕ ยังเป็นพื้นฐานของสมาธิและปัญญา คนที่ไม่ศีล ๕ ย่อมไม่มีสมาธิและปัญญา และอย่างยิ่งคือย่อมไม่อาจบรรลุคุณธรรมทั้งปวงได้ คนที่ศึกษาธรรมบางที่เราพูดถึงคุณธรรมสูงๆ เช่น พระอภิธรรม , โภธิปักขิยธรรม ๓๗ , สมบัติ ๘ , วิปัสสนาญาณ ๑๖ , สติปัฏฐาน ๔ , มรรคผลนิพพาน แต่ถ้าไม่มีศีลตายไปก็ยังคงต้องลงสู่อบายอยู่ดี บางทีมีคนอื่นอ้างว่าตนบรรลุธรรมต่างๆ เช่น ได้ฌานสมบัติ , ระลึกชาติได้ , ติดต่อเวทนา-พรหม-พระโพธิสัตว์-พระพุทธเจ้าได้ ฯลฯ เรื่องเหล่านี้ยากจะพิสูจน์ แต่ถ้าคนที่กล่าวอ้างเหล่านั้นในชีวิตประจำวันไม่มีศีล ๕ เป็นอย่างน้อยก็เชื่อได้แน่นอนว่าเขาเหล่านั้นโกหก โดยเฉพาะบรรพชิตนั้นการรอดอ้างคุณวิเศษ ถือได้ว่าเป็นการโกหก เพราะการรอดอ้างคุณวิเศษนั้นเป็นการผิดพระวินัย พระที่ละเมิดพระวินัยย่อมไม่อาจบรรลุคุณธรรมได้

แน่นอนว่าในทางปฏิบัติหากยังเป็นปุถุชนโดยไม่บรรลุเป็นพระอรหันต์ ย่อมไม่อาจรักษาศีล ๕ ให้บริสุทธิ์ได้ ประเด็นสำคัญคือเจตนาที่จะรักษาศีล (วิริยเจตนา) ขอเพียงมีเจตนาที่จะรักษาศีล, ให้ความสำคัญของศีล นั้นต่างหากจึงจะเป็นศีลอย่างแท้จริง โดยไม่จำกัดว่าจะนับถือศาสนาอะไรจะเรียกศีลว่า “ศีล” หรือไม่ก็ตาม

สิ่งที่ควรระวังคือความสุขความทุกข์ทั้งหลายที่เราประสบทั้งในอดีต, ปัจจุบันและอนาคต (ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า) ไม่มีใครทำให้เรา, ช่วยเรา, ทำร้ายเรา ฯลฯ หากแต่เป็นผลของการกระทำที่เราทำไว้ทั้งสิ้น ใส่ใจสัณนิทเพื่อตัวเอง ถึงเวลาแล้วที่จะตระหนักว่าเช่นไรถึงจะเป็น “ การทำเพื่อตัวเอง ” อย่างแท้จริง

จากหลักธรรม “เบญจศีล เบญจธรรม” ผู้วิจัยเห็นความสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติของพยาบาลวิชาชีพ จึงได้มีการประมวลหลักธรรมดังกล่าว นำมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามงานวิจัย ในส่วนของพฤติกรรมต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการและพฤติกรรมต่อตนเอง

๒.๔.๒ พรหมวิหาร ๔^{๔๔}

ความหมายของพรหมวิหาร ๔^{๔๕}

พรหมวิหาร ๔ (ธรรมเครื่องอยู่อย่างประเสริฐ, ธรรมประจำใจอันประเสริฐ, หลักความประพฤติที่ประเสริฐบริสุทธิ์, ธรรมที่ต้องมีไว้เป็นหลักใจและกำกับความประพฤติ จึงจะชื่อว่าดำเนินชีวิตหมดจด และปฏิบัติตนต่อมนุษย์สัตว์ทั้งหลายโดยชอบ

^{๔๔}ดูรายละเอียดใน ที.ม(ไทย) ๑๐/ ๓๒๗/ ๒๕๖ - ๒๕๗

^{๔๕}วิสุทธิมรรค, ๒/๑๒๔. อ้างจาก พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์, หน้า ๒๕๙.

๑. เมตตา (ความรักใคร่ปรารถนาดีอยากให้เขามีความสุข มีจิตอันแผ่ไมตรีและคิดทำประโยชน์แก่มนุษยสัตว์ทั่วหน้า - loving-kindness; friendliness; goodwill)

๒. กรุณา (ความสงสาร คิดช่วยให้พ้นทุกข์ ใฝ่ใจในอันจะปลดเปลื้องบำบัดความทุกข์ยากเดือดร้อนของปวงสัตว์ - compassion)

๓. มุทิตา (ความยินดี ในเมื่อผู้อื่นอยู่ดีมีสุข มีจิตผ่องใสบันเทิง กอปรด้วยอาการแจ่มชื่นเบิกบานอยู่เสมอ ต่อสัตว์ทั้งหลายผู้ดำรงในปกติสุข พลอยยินดีด้วยเมื่อเขาได้ดีมีสุข เจริญงอกงามยิ่งขึ้นไป - sympathetic joy; altruistic joy)

๔. อุเบกขา (ความวางใจเป็นกลาง อันจะให้ดำรงอยู่ในธรรมตามที่พิจารณาเห็นด้วยปัญญา คือมีจิตเรียบตรงเพียงธรรมดุจตราขึง ไม่เอนเอียงด้วยรักและชัง พิจารณาเห็นกรรมที่สัตว์ทั้งหลายกระทำแล้ว อันควรได้รับผลดีหรือชั่ว สมควรแก่เหตุอันตนประกอบ พร้อมทั้งจะวินิจฉัยและปฏิบัติไปตามธรรม รวมทั้งรู้จักวางเฉยสงบใจมองดู ในเมื่อไม่มีกิจที่ควรทำ เพราะเขารับผิดชอบตนเอง หรือเขาควรได้รับผลอันสมกับที่รับผิดชอบของตน - equanimity; neutrality; poise)

ผู้ดำรงในพรหมวิหาร ย่อมช่วยเหลือมนุษยสัตว์ทั้งหลายด้วยเมตตากุณารุณา และย่อมรักษาธรรมไว้ได้ด้วยอุเบกขา ดังนั้น แม้จะมีกรุณาที่จะช่วยเหลือปวงสัตว์แต่ก็ต้องมีอุเบกขาด้วยที่จะมิให้เสียธรรม

หลักพรหมวิหาร เป็นหลักธรรมประจำใจที่พยาบาลวิชาชีพึงมีไว้ เพื่อกำกับความประพฤติและปฏิบัติต่อผู้ให้บริการ ผู้วิจัยจึงได้นำหลักธรรมดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามในส่วนของพฤติกรรมต่อประชาชนหรือผู้ให้บริการ ทั้งนี้ เพื่อให้พยาบาลมีความเข้าใจผู้ให้บริการ มีความเอื้ออาทร ความเมตตา มีใจเป็นกลาง ให้การพยาบาลลักษณะเอาใจเขามาใส่ใจเรา

๒.๔.๓ สังคหัตถุ ๔^{๕๐}

สังคหัตถุ แปลว่า วิธีสงเคราะห์ หมายถึง วิธีปฏิบัติเพื่อยืดเหนี่ยวน้ำใจคนอื่นที่ยังไม่เคยรักใคร่นับถือ หรือที่รักใคร่นับถืออยู่แล้วให้สนิทแนบยิ่งขึ้น คือ เทคนิควิธีทำให้คนรัก หรือมนต์ผูกใจคน นั้นเอง มีทั้งหมด ๔ ประการ ดังนี้

๑. ทาน คือ การให้ ได้แก่ การเสียสละ การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การแบ่งปันช่วยเหลือกัน ด้วยสิ่งของ การให้ทาน จุดประสงค์เน้นที่การแสดงอหิยาศัยไมตรีมากกว่าความมากหรือน้อยของ

^{๕๐}ดูรายละเอียดใน ที.ปา (ไทย) ๑๑/ ๒๑๐/ ๑๗๐ /๑๗๑

วัตถุที่ให้ เพราะฉะนั้น คนยากจนหรือคนที่มีวัตถุสิ่งของเล็กน้อยก็สามารถแบ่งปันให้ท่านผู้อื่นได้ตามอัธยาศัยของตน คุณธรรมข้อนี้จะช่วยให้ไม่เป็นคนละโมภ ไม่เห็นแก่ตัว

๒. ปิยวาจา ได้แก่ การพูดคำสุภาพ อ่อนหวาน เพื่อให้เกิดความสมานสามัคคี ปิยวาจาทำได้ง่าย เพราะวาจานั้นมีในตัวเรา เพียงเรามีสติ มีเมตตาในใจก็สามารถพูดออกมาได้ คำพูดมีอยู่ ๒ ประเภท ได้แก่ คำพูดที่พูดออกไปแล้วคนฟังเกลียด เช่น คำหยาบ คำด่า คำประชด คำกระทบกระเทียบ คำแดกดัน คำสบถ เป็นต้น คำพูดเหล่านี้เรียกว่า “อัปปิยวาจา” ส่วนคำพูดที่พูดออกไปแล้วทำให้คนฟังรัก เช่น คำอ่อนหวาน คำชมเชยจากใจจริง คำพูดที่ชวนให้เกิดความสมัครสมานไมตรี เป็นต้น

๓. อุตถจริยา หมายถึง การบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือกันและกันในวงแคบ และบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ในวงกว้าง หลักธรรมข้อนี้มุ่งสอนให้คนพัฒนาตน ๒ ด้าน คือ การทำตนให้เป็นประโยชน์ และทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ ซึ่งหมายถึง ทำตนให้มีคุณค่าในสังคมที่ตนอาศัยอยู่ ดังคำพังเพยที่ว่า “อยู่บ้านท่านอย่างหนึ่งดูตาย บั้นวัวบั้นควายให้ลูกท่านเล่น” หรือ “อยู่ก็ให้เขาไว้ใจ ไปก็ให้เขาคิดถึง” ทางพระพุทธศาสนาเรียกว่า “คนทำหมุ่คณะให้ดังงาม” อยู่ที่ไหนก็สร้างความสำเร็จที่นั่น วิธีทำตนให้เป็นประโยชน์และทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ อาจทำได้หลายวิธี เช่น การตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ฝึกฝนอบรมตนให้เป็นคนเจริญด้วยความรู้ ความสามารถ เป็นบุตรที่ดีของบิดามารดา เป็นศิษย์ที่ดีของครูอาจารย์เป็นนักเรียนที่ดีของสถานศึกษา เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ ตลอดจนเป็นศาสนิกชนที่ดีของพระพุทธศาสนา

๔. สมานัตตตา การวางตนเสมอต้นเสมอปลาย หมายถึง การวางตนได้เหมาะสม มีความหมายสองประการ คือ วางตนได้เหมาะสมกับฐานะที่ตนมีอยู่ในสังคม เช่น เป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นบิดามารดา เป็นพยาบาล เป็นเพื่อนบ้าน เป็นต้น วางตนให้เหมาะสมกับฐานะที่เป็นอยู่ และเสมอต้นเสมอปลาย ปฏิบัติตนอย่างสม่ำเสมอต่อคนทั้งหลายให้ความเสมอภาค ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น เสมอในสุขและทุกข์ คือ ร่วมสุขร่วมทุกข์ ร่วมรับรู้ปัญหา และร่วมแก้ปัญหาเพื่อประโยชน์ของสังคม

คุณธรรมข้อนี้จะช่วยให้เราเป็นคนมีจิตใจหนักแน่นไม่โลเล เป็นการสร้างความนิยมและไว้วางใจให้แก่ผู้อื่นอีกด้วย

สังคหวัตถุ ๔ ประการดังกล่าว อำนวยประโยชน์ที่มองเห็นได้เป็นรูปธรรม คือ

๑. ช่วยให้ผู้คลดดำรงตนอยู่ในสังคมด้วยความสุข

๒. เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจ สมานไมตรีระหว่างกัน

๓. เป็นเครื่องส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ให้มีความเคารพนับถือกันตามสมควรแก่ฐานะ

๔. เป็นเครื่องประสานองค์ประกอบต่างๆ ของสังคมให้คงรูปอยู่และดำเนินไปได้ด้วยดี

๕. ช่วยส่งเสริมศีลธรรมและป้องกันความประพฤติเสื่อมเสียในสังคม

สังคหวัตถุ ๔ เป็นเคล็ดลับในการครองใจคนหรือ “พุทธวิธีครองใจคน” เพื่อให้คนรอบข้างรักเรา พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนให้ปรับที่ตัวของเราเอง คือ ต้องทำตัวเราให้เป็นคนน่ารักเสียก่อน โดยการปฏิบัติตามสังคหวัตถุ ๔ เพื่อยึดเหนี่ยวน้ำใจกัน ทำให้เกิดความเคารพรักใคร่นับถือ เกรงอกเกรงใจกัน ไม่ว่าใครก็ตาม เมื่อมีหลักสังคหวัตถุ ๔ นี้ก็จะทำให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จากหลักสังคหวัตถุ ๔ ซึ่งเป็น “พุทธวิธีครองใจคน” มีส่วนสำคัญต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ต่อสังคมและองค์กร ต่อวิชาชีพพยาบาล และผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น และต่อตนเอง ผู้วิจัยจึงได้นำหลักธรรมดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามงานวิจัยนี้ต่อพฤติกรรมทั้ง ๕ ด้านที่กล่าวข้างต้น

๒.๔.๔ มรรคมีองค์ ๘^{๕๑}

หลักอริยมรรค อันเป็นแนวทางแห่งการปฏิบัติของบุคคล เพื่อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ที่เรียกว่า ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา (ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์) ได้แก่ อริยมรรค^{๕๒} ซึ่งแปลว่า มรรค หรือ หนทางอันประเสริฐ มีองค์ประกอบอยู่ ๘ ประการ ดังนี้

๑. สัมมาทิฐิฐิ ความเห็นชอบ หมายถึง เห็นหรือเข้าใจสภาพความเป็นจริงของชีวิต รู้เห็นปัญหาชีวิตเรื่องความทุกข์ต่างๆ สาเหตุเกิดของปัญหา

๒. สัมมาสังกัปปะ ความดำริชอบ หมายถึง ความคิดชอบ ความคิดถูกต้อง หรือความตรึกตรองไปในทางที่ดี

๓. สัมมาวาจา การเจรจาหรือวาจาชอบ อันหมายถึง การสำรวมระวังในการพูดไม่ให้ผิด ให้พูดแต่ความจริง เจตนาเป็นเหตุงดเว้นจากการพูดส่อเสียด เจตนาเป็นเหตุงดเว้นจากการพูดคำหยาบ เจตนาเป็นเหตุงดเว้นจากการพูดเพ้อเจ้อ

^{๕๑} อ.ปญจก (ไทย) ๒๒/ ๖๓/ ๕๗๓

^{๕๒} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์, พิมพ์ครั้งที่ ๑๑/๑, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท เอส. อาร์. พริ้นติ้ง แมส โปรดักส์, ๒๕๕๑), หน้า ๒๑๕.

๔. สัมมากำมัตตะ การงานชอบหรือการกระทำที่ชอบ หมายถึง การประพฤติชอบทางกาย

๕. สัมมาอาชีวะการเลี้ยงชีพชอบ หมายถึง การเลี้ยงชีพโดยสุจริต เป็นอาชีพที่สุจริต ไม่เป็นอาชีพที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน หรืออาชีพที่ผิดกฎหมายบ้านเมืองและศีลธรรมอันดีงาม หรือมีอาชีพที่ถูกต้องเป็นสัมมาชีพ

๖. สัมมาวายามะ ความเพียรชอบ ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการทำงานทุกอย่าง ยิ่งเป็นการบำเพ็ญเพียรทางจิตแล้วก็ยิ่งจำเป็นมากความเพียรที่ชอบในที่นี้ หมายถึงความเพียร ๔ อย่าง คือ

- (๑) สังวรปธาน เพียรระวังความชั่วที่เป็นบาปอกุศล
- (๒) ปหานปธาน เพียรพยายามละความชั่วร้ายที่เป็นบาปอกุศล
- (๓) ภาวนापธาน เพียรพยายามก่อสร้างความดีที่เป็นบุญกุศลที่ยังไม่เกิดขึ้นให้เกิด
- (๔) อนรักขนาปธาน เพียรรักษาคุณความดีที่เป็นบุญกุศลที่ได้ทำแล้ว

๗. สัมมาสติ ความระลึกชอบ หมายถึง การสำรวมใจ หรือทำใจให้สงบตามแนวสติปัฏฐาน (ที่ตั้งแห่งจิต) ทั้ง ๔ เป็นการพิจารณาให้รู้เห็นเนื่องๆ เพื่อมิให้เกิดความยึดมั่นถือมั่นในร่างกาย

(๑) พิจารณาเห็นเรื่องต่างๆในร่างกาย เช่น ลมหายใจ อิริยาบถ การเคลื่อนไหวตลอดจนส่วนต่างๆ ของร่างกาย

(๒) พิจารณากำหนดรู้เรื่องของเวทนา ความสุข ความทุกข์ และความไม่สุขไม่ทุกข์ เวทนาเกิดขึ้นอย่างไร ตั้งอยู่อย่างไร ดับไปอย่างไร

(๓) ตั้งสติระลึกชอบเห็นจิต หมายถึงความถึงการกำหนดรู้พฤติกรรมของจิตของตนอย่างละเอียด จิตรักก็รู้ว่าจิตรัก จิตโกรธก็รู้ว่าจิตโกรธ จิตลุ่มหลงก็รู้ว่าจิตลุ่มหลง จิตหดหู่ ฟุ้งซ่าน

(๔) พิจารณาเห็นธรรม ได้แก่ การรู้สิ่งที่มีอยู่ในจิต เช่น จิตมีนิวรรณ์ นิวรรณ์เกิดขึ้นในจิต มีอยู่ในจิต ดับไปจากจิต ไม่ว่าจะป็นกุศลธรรมหรืออกุศลธรรม ก็ให้เห็นความจริงว่าเป็นเพียงสักแต่ว่าธรรม

๘. สัมมาสมาธิ ความตั้งใจชอบ ความตั้งใจชอบเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความพ้นทุกข์ สัมมาสมาธิในที่นี้ หมายถึงความตั้งใจชอบ โดยการเข้าสมาธิชนิดที่เป็นอัปปนาสมาธิ คือสมาธิแนวแน่วสมบูรณ์เต็มที ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติกรรมฐาน ๔๐อย่าง อย่างใดอย่างหนึ่งจนบรรลุฌาน ๔ นั้น ระดับฌาน ๔ นั้น คือ รูปฌาน ๔ ได้แก่ (๑) ปฐมฌาน (๒) ทุตติยฌาน (๓) ตติยฌาน (๔) จตุตถฌาน

หลักอริยมรรคมีองค์ ๘ นี้ เป็นหลักการปฏิบัติที่วางให้เป็นแนวทางนำไปสู่ความสุข อันเป็นความสุขในทางพระพุทธศาสนาที่ถือว่าเป็นความสุขที่หลุดพ้นจากสังสารวัฏ คือไม่มีการเวียนว่ายตายเกิดอีกต่อไป และจัดเป็นความสุขระดับโลกุตตระ

หลักอริยมรรคมีองค์ ๘ เป็นหลักธรรมที่สามารถนำมาพัฒนาวิชาชีพการพยาบาล เพราะในการปฏิบัติกาพยาบาลซึ่งพยาบาลต้องใช้องค์ความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ในการตัดสินใจ มีเหตุผล มีวิจารณญาณในการตัดสินใจเชิงจริยธรรม และการปฏิบัติกาพยาบาลต้องอาศัยกระบวนการพยาบาล ผู้วิจัยจึงนำหลักธรรมดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามงานวิจัยในส่วนพฤติกรรมต่อวิชาชีพ

๒.๕ การประพฤติปฏิบัติตามกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาล

๒.๕.๑ ความหมายของจรรยาบรรณ

จรรยาบรรณ หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่าง กำหนดขึ้นเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและรากฐานของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้ เป็นหลักความประพฤติของบุคคลในแต่ละกลุ่มอาชีพเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้มีคุณธรรมและจริยธรรม จรรยาบรรณต้องใช้ร่วมกับคำว่าวิชาชีพเป็นหลักความประพฤติที่ตีงามในแต่ละกลุ่มอาชีพ^{๕๓}

๒.๕.๒ ความสำคัญของจรรยาบรรณ

ความสำคัญของจรรยาบรรณมีดังต่อไปนี้ คือ

๑) ช่วยควบคุมมาตรฐานและประกันคุณภาพและปริมาณที่ถูกต้องในการผลิตและการค้า ผลิตผล และบริการจากการประกอบอาชีพ

๒) ช่วยควบคุมจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพและผู้ผลิต ผู้ค้า เช่น ให้มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ฯลฯ

๓) ช่วยส่งเสริมมาตรฐานคุณภาพและปริมาณที่ดีมีคุณค่าและเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักเป็นที่นิยม เชื่อถือ

^{๕๓} คณะอนุกรรมการจริยธรรม สภาการพยาบาล, แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติการพยาบาลตามจรรยาบรรณวิชาชีพ(ฉบับปรับปรุง), พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทจุดทองจำกัด, ๒๕๕๑), หน้า ๑๓๒.

๔) ช่วยส่งเสริมจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพและผู้ผลิต เช่น ให้มี เมตตากรุณาป
รองดงเห็นอกเห็นใจ สามัคคีกัน

๕) ช่วยลดปัญหาอาชญากรรม ลดปัญหาคดโกง ช้อฉล เอาัดเอาเปรียบ ลดการ
ปลอมปน เห็นแก่ตัวและเห็นแก่ได้ ตลอดจนความมั่งคั่งได้ง่าย ความใจแคบไม่ยอมเสียสละ

๖) ช่วยเน้นให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นในภาพพจน์ที่ดีของผู้มีจริยธรรม เช่น ในการเสียสละ
ในการเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ในการรับผิดชอบในหน้าที่การงานและ
หน้าที่อย่างแท้จริง

๗) ช่วยทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิทางกฎหมาย สำหรับผู้ประกอบอาชีพให้เป็นไปถูกต้อง
ตามทำนองคลองธรรม^{๕๔}

๒.๕.๓ แนวคิดเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพพยาบาลของสมาคมพยาบาล แห่งประเทศไทย

สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย ได้กำหนดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาลของ
สมาคม พ.ศ. 2528 มุ่งเน้นให้พยาบาลได้ประพฤติปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบต่อ
ความรับผิดชอบต่อประชาชน ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและต่อตนเองดังนี้
เพื่อมุ่งเน้นให้พยาบาลได้ประพฤติปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบต่อ ดังนี้^{๕๕}

๑. จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อประชาชน

๑) ประกอบวิชาชีพด้วยความมีสติ ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็น
มนุษย์

๒) ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคตามสิทธิมนุษยชนโดยไม่คำนึงถึงเชื้อ
ชาติ ศาสนา และสถานภาพของบุคคล

๓) ละเว้นการปฏิบัติที่มีอคติ และการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน

๔) พึงเก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการไว้เป็นความลับ เว้นแต่ด้วยความ
ยินยอมของผู้นั้นหรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

^{๕๔} สภาการพยาบาล, จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาล, [ออนไลน์], แหล่งที่มา :
<<http://www.tnc.or.th/index.php>> [๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑].

^{๕๕} อุดมรัตน์ สงวนศิริวรรณ, “การพัฒนานาวิชาชีพการพยาบาล”, (กรุงเทพมหานคร: หจก.
โรงพิมพ์ข้างเขื่อน, ๒๕๕๐), หน้า ๘๐ – ๘๒.

๕) พึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน

๖) พึ่งป้องกันภัยอันตรายอันจะมีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

๒. จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ

๑) พึ่งประกอบกิจแห่งวิชาชีพให้สอดคล้องกับนโยบายอันยังประโยชน์แก่สาธารณชน

๒) พึ่งรับผิดชอบร่วมกับประชาชนในการริเริ่ม สนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต

๓) พึ่งอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ

๔) พึ่งประกอบวิชาชีพโดยมุ่งส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันกษัตริย์

๓. จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ

๑) พึ่งตระหนักและถือปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักการแห่งวิชาชีพการพยาบาล

๒) พัฒนาความรู้และวิธีปฏิบัติให้ได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ

๓) พึ่งศรัทธาสนับสนุนและให้ความร่วมมือในกิจกรรมแห่งวิชาชีพ

๔) พึ่งสร้างและธำรงไว้ซึ่งสิทธิอันชอบธรรม ในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล

๕) พึ่งเผยแพร่ชื่อเสียงและคุณค่าแห่งวิชาชีพให้เป็นที่ปรากฏแก่สังคม

๔. จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น

๑) ให้เกียรติ เคารพในสิทธิและหน้าที่ของผู้ร่วมวิชาชีพและผู้อื่น

๒) เห็นคุณค่าและยกย่องผู้มีความรู้ ความสามารถในศาสตร์สาขาต่างๆ

๓) พึ่งรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดี กับผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ

๔) ยอมรับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และชักนำให้ประพฤติปฏิบัติในทางที่ถูกต้อง

๕) พึ่งอำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือแก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติภารกิจอันชอบธรรม

๖) ละเว้นการส่งเสริมหรือปกป้องผู้ประพฤติผิด เพื่อผลประโยชน์แห่งตนหรือผู้กระทำการนั้น ๆ

๕. จรรยาบรรณวิชาชีพต่อตนเอง

- ๑) ประพฤติตนและประกอบกิจแห่งวิชาชีพ โดยถูกต้องตามกฎหมาย
- ๒) ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ
- ๓) ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในด้านการประกอบกิจแห่งวิชาชีพและส่วนตัว

๔) ใฝ่รู้พัฒนาแนวคิดให้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลง

๕) ประกอบกิจแห่งวิชาชีพด้วยความเต็มใจ และเต็มกำลังความสามารถ

๖) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมีสติ รอบรู้ เชื่อมั่นและมีวิจรรณญาณอันรอบคอบ

ต่อมาเมื่อปีพ.ศ.๒๕๔๖ สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย ได้ปรับปรุงแก้ไขจรรยาบรรณพยาบาลฉบับที่ ๒ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษา เทคโนโลยี และปัญหาสุขภาพที่มีความซับซ้อนมากขึ้น รวมทั้งการตื่นตัวในสิทธิมนุษยชน และความต้องการมาตรฐานชีวิตที่สูงขึ้น ซึ่งได้รับการส่งเสริมและคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับ พ.ศ.๒๕๔๐ ในหมวดว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยและหมวดว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐาน ของรัฐเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลการจัดและส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง โดยหลักจรรยาบรรณวิชาชีพ ๙ ข้อ ประกอบด้วย^{๕๖}

๑) พยาบาลรับผิดชอบต่อประชาชนผู้ต้องการการพยาบาลและบริการสุขภาพ พยาบาลรับผิดชอบต่อประชาชนผู้ต้องการการพยาบาล และบริการสุขภาพทั้งต่อปัจเจกบุคคล ครอบครัว ชุมชน และระดับประเทศในการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันความเจ็บป่วย การฟื้นฟูสุขภาพและการบรรเทาความทุกข์ทรมาน

๒) พยาบาลประกอบวิชาชีพด้วยความเมตตา กรุณา เคารพในคุณค่าของชีวิต ความมีสุขภาพดี และความผาสุกของเพื่อนมนุษย์ ช่วยให้ประชาชนดำรงสุขภาพไว้ในระดับที่ดีที่สุด ตลอดจนจรรยาบรรณของชีวิตนับแต่ปฏิสนธิทั้งในภาวะสุขภาพปกติ ภาวะเจ็บป่วย ชราภาพจนถึงระยะสุดท้ายของชีวิต

^{๕๖} คณะอนุกรรมการจริยธรรม สภาการพยาบาล, แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติการพยาบาลตามจรรยาบรรณวิชาชีพ(ฉบับปรับปรุง), พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทจุดทองจำกัด,๒๕๕๑), หน้า ๑๓๗ - ๑๔๐.

๓) พยาบาลมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาชีพกับผู้ให้บริการ ผู้ร่วมงาน และประชาชนด้วยความเคารพในศักดิ์ศรี และสิทธิมนุษยชนของบุคคลทั้งในความเป็นมนุษย์ สิทธิในชีวิต และสิทธิในเสรีภาพเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว การพูด การแสดงความคิดเห็น การมีความรู้ การตัดสินใจ ค่านิยม ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และความเชื่อทางศาสนา ตลอดจนสิทธิในความเป็นเจ้าของ และความเป็นส่วนตัวของบุคคล

๔) พยาบาลยึดหลักความยุติธรรม และความเสมอภาคในสังคมมนุษย์ร่วมดำเนินการเพื่อช่วยให้ประชาชนที่ต้องการบริการสุขภาพได้รับความช่วยเหลือดูแลอย่างทั่วถึง และดูแลให้ผู้ให้บริการได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับความต้องการอย่างดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ด้วยความเคารพในคุณค่าของชีวิต ศักดิ์ศรี และสิทธิในการมีความสุขของบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่จำกัดด้วยชั้น วรรณะ เชื้อชาติ ศาสนา เศรษฐฐานะ เพศ วัย กิตติศัพท์ ชื่อเสียง สถานภาพในสังคม และโรคที่เป็น

๕) พยาบาลประกอบวิชาชีพโดยมุ่งความเป็นเลิศ ปฏิบัติการพยาบาลโดยมีความรู้ในการกระทำและสามารถอธิบายเหตุผลได้ในทุกกรณี พัฒนาความรู้และประสบการณ์อย่างต่อเนื่องรักษาสมรรถภาพในการทำงาน ประเมินผลและประกอบวิชาชีพทุกด้านด้วยมาตรฐานสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้

๖) พยาบาลพึงป้องกันอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตของผู้ใช้บริการ โดยการร่วมมือประสานงานอย่างต่อเนื่องกับผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายทุกระดับ เพื่อปฏิบัติให้เกิดผลตามนโยบายและแผนพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตต่อประชาชน พึงปฏิบัติหน้าที่ รับผิดชอบงานและมอบหมายงานอย่างรอบคอบและกระทำการอันควร เพื่อป้องกันอันตรายซึ่งเห็นว่าจะเกิดกับผู้ให้บริการแต่ละบุคคล ครอบครัวกลุ่มหรือชุมชนโดยการกระทำของผู้ร่วมงานหรือสภาพแวดล้อมของการทำงานหรือในการใช้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีขั้นสูง

๗) พยาบาลรับผิดชอบในการปฏิบัติให้สังคมเกิดความเชื่อถือไว้วางใจต่อพยาบาล และต่อวิชาชีพการพยาบาล มีคุณธรรมและจริยธรรมในการดำรงชีวิต ประกอบวิชาชีพด้วยความมั่นคงในจรรยาบรรณและเคารพต่อกฎหมาย ให้บริการที่มีคุณภาพเป็นวิสัยเป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนร่วมมือ พัฒนาวิชาชีพให้เจริญก้าวหน้าในสังคมอย่างเป็นเอกภาพ ตลอดจนมีมนุษยสัมพันธ์อันดีและร่วมมือกับผู้อื่นในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ทั้งในและนอกวงการศึกษา สุขภาพ ในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระหว่างประเทศ

๘) พยาบาลพึงร่วมในการทำความเจริญก้าวหน้าให้แก่วิชาชีพการพยาบาลร่วมกับผู้นำทางการปฏิบัติการพยาบาลหรือทางการศึกษา ทางการวิจัยหรือทางการบริหารโดยร่วมในการ

นำทิศทางนโยบายและแผนเพื่อพัฒนาวิชาชีพ พัฒนาความรู้ ทั้งในขั้นเทคนิคการพยาบาล ทฤษฎีขั้นพื้นฐาน และศาสตร์ทางการพยาบาลขั้นลึกซึ่งเฉพาะด้าน ตลอดจนการรวบรวมและเผยแพร่ความรู้ข่าวสารของวิชาชีพ ทั้งนี้พยาบาลพึงมีบทบาททั้งในระดับรายบุคคลและร่วมมือในระดับสถาบัน องค์กรวิชาชีพ ระดับประเทศและระหว่างประเทศ

๙) พยาบาลพึงรับผิดชอบต่อตนเองเช่นเดียวกับรับผิดชอบต่อผู้อื่น เคารพตนเอง รักษาความสมดุลมั่นคงของบุคลิกภาพ เคารพในคุณค่าของงาน และทำงานด้วยมาตรฐานสูง ทั้งในการดำรงชีวิตส่วนตัว และในการประกอบวิชาชีพ ในสถานการณ์ที่จำเป็นต้องเสียสละ หรือประนีประนอม พยาบาลพึงยอมรับในระดับที่สามารถรักษาไว้ซึ่งความเคารพตนเอง ความสมดุลในบุคลิกภาพ และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตของตน เช่นเดียวกับของผู้ร่วมงาน ผู้ใช้บริการ และสังคม

จรรยาบรรณที่กล่าวข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาลที่ประกาศใช้เมื่อปีพ.ศ.๒๕๒๘ มาใช้เป็นกรอบพฤติกรรม ๕ ด้านในแบบสอบถามงานวิจัยซึ่ง ได้แก่ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคมและองค์กร พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพพยาบาล พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเอง เพื่อศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๖.๑ พระมหาสุทธิชัย ทีฆายุโก ได้ศึกษา เรื่องการศึกษาเชิงวิเคราะห์หลักจริยธรรม, เกณฑ์ตัดสินจริยธรรมในพุทธศาสนานิกายเถรวาทและคริสต์ศาสนานิกายโรมันคาทอลิก ผลการศึกษา พบว่า หลักคำสอนของทั้งพุทธศาสนาและคริสต์ศาสนา เรื่องหลักจริยธรรมเป็นหลักคำสอนที่สำคัญประการหนึ่งเพื่อให้เข้าใจหลักศีลธรรมของทั้งสองศาสนา ซึ่งเป็นหลักแห่งความประพฤติชอบในสังคมไม่ว่าจะเป็นหลักคำสอนที่มาจากพระเจ้าหรือจากมนุษย์ล้วนเป็นข้อยึดเหนี่ยวที่ทำให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างไม่เห็นแก่ตัว นี่คือนิวใจของศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์^{๕๗}

^{๕๗}พระมหาสุทธิชัย ทีฆายุโก, “การศึกษาเชิงวิเคราะห์หลักจริยธรรม, เกณฑ์ตัดสินจริยธรรมในพุทธศาสนานิกายเถรวาทและคริสต์ศาสนานิกายโรมันคาทอลิก”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๓๗), บทคัดย่อ.

๒.๖.๒ นภาพรรณ ทองธรรมชาติ ได้ศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาล เขต ๖ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลการศึกษา พบว่า การให้ความสำคัญในเรื่องของจริยธรรมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญไม่น้อยกว่าองค์ความรู้ใหม่ๆ และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี สมควรที่จะได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาควบคู่กันไปและให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันพยาบาลไม่สามารถปฏิบัติงานได้โดยลำพัง และโดยไม่มีการประสานงานเกื้อกูลซึ่งกันและกัน การมีพฤติกรรมที่เหมาะสมและถูกต้องที่แสดงออกต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น จะเป็นการแสดงออกถึงเอกสิทธิ์ทางวิชาชีพการพยาบาล และเป็นการส่งเสริมความสามัคคี การแสดงความรัก ความปรารถนาดี การเป็นกัลยาณมิตร อันเป็นจริยธรรมที่พึงมีในวิชาชีพการพยาบาลและทุกวิชาชีพและทุกคนที่อยู่ร่วมกันในสังคม^{๕๘}

๒.๖.๓ พระวัชรินทร์ ปญญาวุโร (ฉิมประเสริฐ) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์หิทธิพลของมรณสติต่อพฤติกรรมการทำงาน ศึกษาเฉพาะกรณีพยาบาลผู้ดูแลผู้ป่วยหนักในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า : ทศนะของพุทธศาสนา สอนให้เรามองปัญหาของมนุษย์ มองทุกข์มองโรคภัยไข้เจ็บ พร้อมทั้งการรักษาบำบัดว่าเป็นระบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่อิงอาศัยกันและกัน โดยมีปัจจัยร่วมทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเป็นกระบวนการแห่งเหตุปัจจัยที่สืบทอดต่อเนื่องแก่กันและกัน อันถือเป็นหลักทั่วไปในพระพุทธศาสนา ซึ่งสอดคล้องกันหมด^{๕๙}

๒.๖.๔ อติศร เหลลาคม ได้ศึกษาเรื่องจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กรณีศึกษา อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษา พบว่า : การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนของข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความเห็นของประชาชน พบว่า ข้าราชการมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนโดยรวมอยู่ในระดับสูงและรายด้านตามลำดับดังนี้ ด้านให้เกียรติและยกย่องวิชาชีพตนเองและวิชาชีพอื่น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ด้านให้บริการด้วย

^{๕๘} นภาพรรณ ทองธรรมชาติ, "ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาล เขต ๖ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ", **วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต**. (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๖), หน้า ๕๓.

^{๕๙} พระวัชรินทร์ ปญญา วุโร(ฉิมประเสริฐ), "การศึกษาวิเคราะห์หิทธิพลของมรณสติต่อพฤติกรรมการทำงาน ศึกษาเฉพาะกรณีพยาบาลผู้ดูแลผู้ป่วยหนักในเขตกรุงเทพมหานคร", **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖), หน้า ๘๕.

หลักการและเหตุผล การปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ด้านให้บริการเต็มความสามารถมีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ด้านการรักษาความลับของผู้ป่วยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ด้านต้องไม่กล่าวหาเพื่อนร่วมอาชีพต่อหน้าบุคคลและสาธารณะมีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ด้านการให้บริการโดยไม่คำนึงถึงพื้นฐานลักษณะความแตกต่างมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางด้านต้องพร้อมให้บริการต่อผู้ป่วยเมื่อผู้ป่วยมาหา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง^{๖๐}

๒.๖.๕ มานิตย์ สะสมทรัพย์ ได้ศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการมีคุณค่าในตน บรรยายภาคจริยธรรมในการทำงานกับความพึงพอใจในงานตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาล เอกชนในกำกับมูลนิธิ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า : ความพึงพอใจในงานตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลเอกชนในกำกับมูลนิธิ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับกลาง ส่วนการมีคุณค่าในตนอยู่ในระดับสูง ส่วนบรรยายการจริยธรรมในการทำงานอยู่ในระดับสูง^{๖๑}

๒.๖.๖ พระมหาบุญนภัสร์ ธิรปฺโญ (ทองงาม) ได้ศึกษา เรื่องทัศนคติของข้าราชการตำรวจต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามจริยธรรมวิชาชีพ : ศึกษาเฉพาะกรณีกองบัญชาการศีกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการศึกษา พบว่า: ข้าราชการตำรวจได้เปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์โทรทัศน์โดยส่วนมาก เป็นปัจจัยที่ทำให้การเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านคุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่ด้านรับรู้เนื้อหาของจริยธรรม ๙ ประการ ข้าราชการตำรวจมีคะแนนการรับรู้รับทราบที่สูงมาก แต่ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์เรื่อง อายุ ยศ และตำแหน่ง ๓ อย่างนี้มีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามจริยธรรมวิชาชีพอย่างมาก ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อจริยธรรมวิชาชีพหรือแม้ต่อประเด็นเนื้อหาของจริยธรรมทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยภาพรวมแล้วสื่อมีผลต่อการเปิดรับเนื้อหาจริยธรรมและเป็นผลให้แนวทางด้านความคิดเห็นต่างกัน^{๖๒}

^{๖๐}อดิศร เหลาาคม, "จรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กรณีศึกษา อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ", **วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๖), บทคัดย่อ.

^{๖๑}มานิตย์ สะสมทรัพย์, "ความสัมพันธ์ระหว่างการมีคุณค่าในตน บรรยายภาคจริยธรรมในการทำงานกับความพึงพอใจในงานตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาล เอกชนในกำกับมูลนิธิ กรุงเทพมหานคร," **วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต**, (คณะพยาบาลศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๗), หน้า ๘๒.

^{๖๒}พระมหาบุญนภัสร์ ธิรปฺโญ (ทองงาม) , "ทัศนคติของข้าราชการตำรวจต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามจริยธรรมวิชาชีพ : ศึกษาเฉพาะกรณีกองบัญชาการศีกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ", **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), บทคัดย่อ.

๒.๖.๗ ศิริมา ทองดี ได้ศึกษา เรื่องผลของโปรแกรมการฝึกทักษะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่อความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ ผลการศึกษา พบว่า: ทักษะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและกระบวนการตัดสินใจเชิงจริยธรรมเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพ ในการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพและพยาบาลส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการตัดสินใจเชิงจริยธรรม ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีในการสร้างโปรแกรม การฝึกทักษะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสำหรับพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งโปรแกรมการฝึกทักษะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสามารถพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมได้ ทักษะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่ควรพัฒนาให้กับพยาบาลวิชาชีพทุกคน นำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมดีงามสมกับความเป็นวิชาชีพที่ต้องอุทิศตนเพื่อสังคม^{๒๓}

๒.๖.๘ กนิษฐา ตันตพันธ์ ได้ศึกษาลักษณะทางจิตสังคมและลักษณะทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทำให้การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพ โดยศึกษาพฤติกรรม การพยาบาลในบทบาทของการป้องกัน การส่งเสริมสุขภาพ การดูแลรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ ในพยาบาลแผนกอายุร-กรรมและศัลยกรรม จำนวน ๓๔๘ คน ผลการศึกษา พบว่า พยาบาลที่มีปฏิสัมพันธ์เชิงถ่ายทอดทางวิชาชีพกับบุคลากรในทีมสุขภาพ มีเอกลักษณ์ตามบทบาทเชิงวิชาชีพสูง และมีการปฏิบัติตนตามหลักอิทธิบาท ๔ สูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมทำให้การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพมากกว่าพยาบาลในกลุ่มตรงข้าม และพบว่า การปฏิบัติตนตามหลักอิทธิบาท ๔ ส่งผลต่อพฤติกรรมทำให้พยาบาลด้านรวมและด้านย่อยในกลุ่มรวม ส่วนในกลุ่มย่อย พบว่า อิทธิบาท ๔ สูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมทำให้การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพมากกว่าพยาบาลในกลุ่มตรงข้าม^{๒๔}

๒.๖.๙ ณัฐสุดา สุจินันท์กุล ศึกษาปัจจัยด้านครอบครัว การทำงาน และลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โดยศึกษาพฤติกรรม การพยาบาลด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และสังคม โดยมีตัวแปรต้นที่ศึกษา ๔ กลุ่ม กลุ่มแรก คือ ปัจจัยด้านครอบครัว การยอมรับของสามีเรื่องการทำงานในวิชาชีพพยาบาล และการรับรู้การสนับสนุน

^{๒๓}ศิริมา ทองดี, “ผลของโปรแกรมการฝึกทักษะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่อความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ”, *วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต*, (พยาบาลศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๘๓.๑๑๕.

^{๒๔}กนิษฐา ตันตพันธ์, “ลักษณะทางจิตสังคมและลักษณะทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทำให้การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพ”. *วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๑) บทคัดย่อ.

ทางสังคมจากสมาชิกในครอบครัว กลุ่มที่สอง คือ ปัจจัยด้านสภาพการทำงาน มีตัวแปร ได้แก่ ความเครียดจากสภาพการทำงานและการรับรู้ การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลในหน่วยงาน กลุ่มที่สาม คือ ปัจจัยด้านจิตใจและทักษะทางพุทธศาสนามีตัวแปร ๔ ตัวแปร ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน ทศนคติต่อพฤติกรรมกายาบาล การปฏิบัติทางพุทธศาสนาและวิถีชีวิตแบบพุทธ กลุ่มที่สี่ คือ ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังบางประการจัดแบ่งเป็นกลุ่มมี ๔ ตัวแปร ได้แก่ อายุ ระยะเวลาในการทำงาน จำนวนและอายุบุตร ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ผลการศึกษา พบว่า อายุ ระยะเวลาการทำงาน ระดับเงินเดือนสูง ทศนคติที่ดีต่อการทำงาน ความเชื่ออำนาจในตน ความสามารถปรับตัวเข้ากับสามี การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลในหน่วยงาน วิถีชีวิตแบบพุทธ การปฏิบัติทางพุทธศาสนา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกายาบาล โดยที่ตัวแปรดังกล่าวสามารถทำนายพฤติกรรมการทำงาน (จากการประเมินตนเอง) ในกลุ่มพยาบาล ประเภทต่าง ๆ ได้มากกว่าร้อยละ ๔๔ ขึ้นไป โดยทำนายได้มากที่สุดร้อยละ ๕๖^๕

๒.๖.๑๐ ยูภา เทิดอุดมธรรม ศึกษาหลักพุทธธรรมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกายาบาล ให้การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพ : ศึกษากรณีพยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษา พบว่า การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักพุทธธรรมที่นำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานการพยาบาล พบว่า หลักพรหมวิหาร ๔ และฆราวาสธรรม ๔ ทำให้พยาบาลเป็นผู้ที่ประพฤติเกื้อกูลต่อผู้อื่น มีความอิมเอิบใจเมื่อผู้อื่นมีความสุข สามารถวางใจเป็นกลางต่อปัญหาที่เกิดขึ้น มีความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทนและอดกลั้น นับเป็นหลักธรรมที่เกื้อกูลการปฏิบัติงานในวิชาชีพการพยาบาล ส่งผลให้พยาบาลปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข พฤติกรรมกายาบาลให้การพยาบาลในบทบาทเชิงวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า พฤติกรรมกายาบาลด้านการป้องกัน พฤติกรรมกายาบาลด้านการส่งเสริมสุขภาพ และพฤติกรรมกายาบาลด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ส่วนพฤติกรรมกายาบาลด้านการดูแลรักษาอยู่ในระดับทุกครั้ง ลักษณะทางพระพุทธศาสนา พบว่า มีการปฏิบัติตนตามหลักพรหมวิหาร ๔ อยู่ในระดับทุกครั้ง ส่วนการปฏิบัติตนตามหลักฆราวาสธรรม ๔ และวิถีชีวิตแบบพุทธอยู่ในระดับบ่อยครั้ง พยาบาลวิชาชีพมีสุขภาพจิต อยู่ในระดับค่อนข้างดี การปฏิบัติตนตามหลักพรหมวิหาร ๔ การปฏิบัติตนตามหลักฆราวาสธรรม ๔ วิถีชีวิตแบบพุทธและสุขภาพจิต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกายาบาลให้การ

^๕ณัฐสุดา สุจินันท์กุล, "ปัจจัยด้านครอบครัว การทำงาน และลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกายาบาลของพยาบาลวิชาชีพ", *วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๑), บทคัดย่อ.

พยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพโดยรวมและแต่ละด้านทั้ง ๔ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ อายุ สถานภาพ และประสบการณ์การทำงานของพยาบาลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้พยาบาลมีพฤติกรรมพยาบาลในบทบาทเชิงวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕^{๖๖}

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ประมวลแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ และกรอบจรรยาบรรณ ๕ ด้านแห่งวิชาชีพการพยาบาล นำมาศึกษากรอบแนวคิดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ต่อสังคมและองค์กร ต่อวิชาชีพ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น และต่อตนเอง และหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ประกอบด้วยองค์ธรรม ๕ ประการ ได้แก่ เบญจศีล เบญจธรรม พรหมวิหาร ๔ สังคหวัตถุ ๔ และมรรคมืองค์ ๘ มาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามงานวิจัยในพฤติกรรมแต่ละด้าน เพื่อใช้สอบถามความคิดเห็นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ ในกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม ได้แก่ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ผู้บริหาร ผู้ใช้บริการ หัวหน้าหอผู้ป่วย และในส่วนของพยาบาลวิชาชีพให้ตอบแบบประเมินตนเอง : พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ และผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

๑. **พฤติกรรมต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ** หมายถึง พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพที่พึงประพฤติปฏิบัติต่อผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการ ด้วยความรัก เมตตาและเชื้ออาหาร ดุจญาติมิตร การเอาใจเขามาใส่ใจเรา ดูแลอย่างเท่าเทียมและตระหนักในคุณค่าของผู้ใช้บริการ มีใจเป็นกลาง พึงรักษาความลับของผู้ใช้บริการ

๒. **พฤติกรรมต่อสังคมและองค์กร** หมายถึง พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้ประกอบวิชาชีพและเป็นข้าราชการของรัฐ โดยคำนึงถึงความชอบธรรม ปฏิบัติงานตามนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ขององค์กร ให้บริการด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเสียสละ และดูแลสุขภาพของผู้ใช้บริการตามหลักการสงเคราะห์ เพื่อให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้าโดยให้บริการด้านสุขภาพ ๔ ด้านได้แก่ การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การดูแลรักษา การฟื้นฟูสภาพร่างกาย

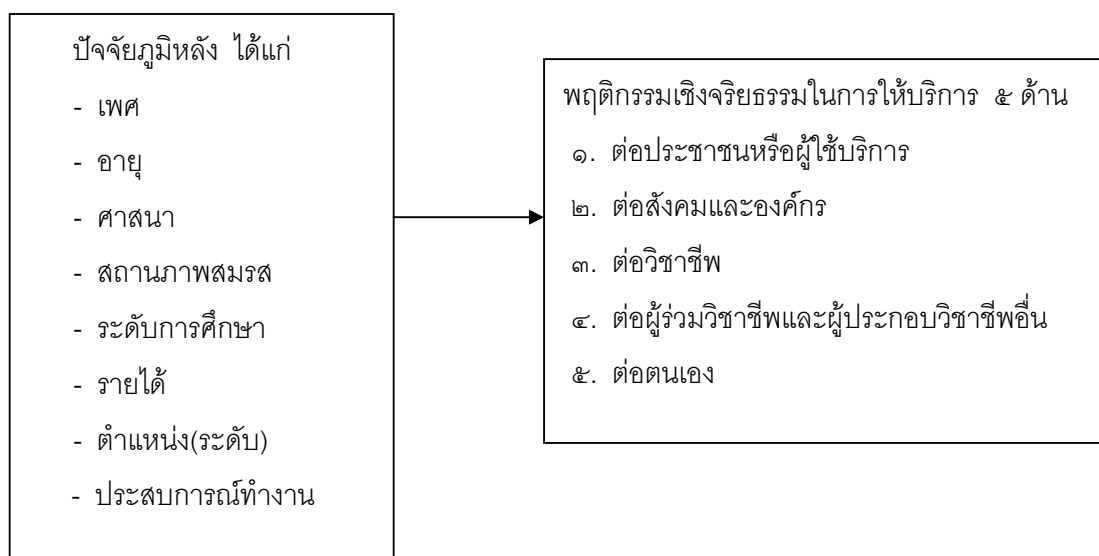
^{๖๖} ภูษา เทิดอุดมธรรม, “การศึกษาหลักพุทธธรรมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมให้การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพ : ศึกษากรณีพยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุราษฎร์ธานี”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, ๒๕๔๗), บทคัดย่อ.

๓. **พฤติกรรมต่อวิชาชีพ** หมายถึง พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ จะต้องมีองค์ความรู้กระบวนการพยาบาล ในการประเมินสภาพการเจ็บป่วย แก้ไขปัญหาการเจ็บป่วย ปฏิบัติการพยาบาลถูกต้องตามหลักการ วิธีการ ตรงกับปัญหาและความต้องการของผู้ใช้บริการได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และพัฒนาวิชาชีพการพยาบาล ต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพด้วยความสุจริตและเกื้อกูล มีกิริยา วาจาสุภาพ อ่อนโยน มีความมุ่งมั่นตั้งใจและมีจิตสำนึกในปฏิบัติงานการพยาบาลฝึกฝน ศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่อง โดยใช้หลักไตรสิกขา หรือมรรคมืดองค์ ๘

๔. **พฤติกรรมต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น** หมายถึง การเป็นเพื่อนร่วมงานที่ดีก่อให้เกิดการประสานงานเป็นทีม เป็นกัลยาณมิตร เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถให้คำแนะนำ สอนงาน ช่วยเหลือ และสามารถแก้ปัญหาร่วมกับร่วมงานได้ดี

๕. **พฤติกรรมต่อตนเอง** หมายถึง พยาบาลต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ต่อตนเองต่อผู้อื่นและต่อองค์กร ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ในการปฏิบัติงานของพยาบาลนั้น พยาบาลต้องมีความจริงใจต่องาน ตอบทบาทหน้าที่ ต่อองค์กร และเป็นผู้ที่รักษาคำพูด และต้องปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาลอย่างมีคุณภาพ เพื่อให้ผู้ใช้บริการไว้วางใจ

๒.๗ กรอบแนวคิด (Conceptual Framework)

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ด้วยหลักพุทธธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ๒) ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งศึกษาทั้งในเชิงเอกสารและภาคสนาม การวิจัยเชิงเอกสารนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ คือ พระไตรปิฎก และเอกสารชั้นทุติยภูมิ ได้แก่ หนังสือและเอกสารงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวกับหลักเบญจศีล เบญจธรรม พรหมวิหาร ๔ สังคหวัตถุ ๔ และมรรคมืองค์ ๘ และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ แล้วนำมาเรียบเรียง วิเคราะห์ตามหัวข้อที่จะทำการศึกษา ส่วนการศึกษภาคสนาม ผู้วิจัยจะเน้นการมีส่วนร่วมของประชากร/กลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- ๓.๑ ประชากร / และกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๓ การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ
- ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล
- ๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๓.๑ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

๑) บุคลากรในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ จำนวน ๑,๔๕๐ คน ประกอบด้วย

๑.๑ ทีมสหวิชาชีพ จำนวน ๙๕๗ คน โดยแบ่งเป็น

- สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ได้แก่ แพทย์ พยาบาล

เทคนิค เจ้าหน้าที่ พยาบาล เจ้าหน้าที่เทคนิคการแพทย์ เภสัชกร เป็นต้น จำนวน ๑๕๗ คน

- สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างประกันสังคม และอื่นๆ จำนวน ๗๗๑ คน
 - ผู้บริหาร จำนวน ๒๙ คน
 - ๑.๒ พยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารฝ่ายการพยาบาล จำนวน ๔๙๓ คน
 - ๑.๓ หัวหน้าหอผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพที่ตอบแบบสอบถามประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ
 - ๒) ผู้ให้บริการ เฉลี่ยจำนวน ๑,๘๐๐ คนต่อวัน
 - ๓.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง** ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยได้จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรยามาเน่ (Yamane) ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน ได้แก่
 - ๑) บุคลากรในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ จำนวน ๔๔๑ คน ประกอบด้วย
 - ๑.๑ ทีมสหวิชาชีพ จำนวน ๒๗๕ คน โดยแบ่งเป็น
 - สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ได้แก่ แพทย์ พยาบาลเทคนิค เจ้าหน้าที่พยาบาล เจ้าหน้าที่เทคนิคการแพทย์ เภสัชกร จำนวน ๘๙ คน
 - สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างประกันสังคม จำนวน ๑๖๑ คน
 - ผู้บริหาร จำนวน ๒๕ คน
 - ๑.๒ พยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารฝ่ายการพยาบาล จำนวน ๑๔๔ คน
 - ๑.๓ หัวหน้าหอผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพที่ตอบแบบสอบถามประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ จำนวน ๒๒ คน
 - ๒) ผู้ให้บริการ จำนวน ๑๘๓ คน
- โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เน้นการมีส่วนร่วมของกลุ่มประชากรเป้าหมาย เป็นหลัก จึงมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรยามาเน่ (Yamane) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างให้มีความคลาดเคลื่อน ๐.๐๗ โดยใช้สูตร ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับ = ๐.๐๗

N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

๑) ทีมสหวิชาชีพ จำนวน ๙๕๗ คน โดยแบ่งเป็น

- สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ได้แก่ แพทย์ พยาบาล
เทคนิค เจ้าหน้าที่พยาบาล เจ้าหน้าที่เทคนิคการแพทย์ เภสัชกร เป็นต้น จำนวน ๑๕๗ คน

$$n = \frac{๑๕๗}{๑ + ๑๕๗(๐.๐๗)^๒}$$

$$= ๘๘.๗๕ \text{ คน เท่ากับ } ๘๙ \text{ คน}$$

- สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ได้แก่ ช่างราชการ
ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างประกันสังคม จำนวน ๗๗๑ คน

$$n = \frac{๗๗๑}{๑ + ๗๗๑(๐.๐๗)^๒}$$

$$= ๑๖๑.๓ \text{ คน เท่ากับ } ๑๖๑ \text{ คน}$$

- ผู้บริหาร จำนวน ๒๙ คน

$$n = \frac{๒๙}{๑ + ๒๙(๐.๐๗)^๒}$$

$$= ๒๕.๓๙ \text{ คน เท่ากับ } ๒๕ \text{ คน}$$

๒) พยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน หน่วยงานอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๔๙๓ คน

แทนค่าในสูตร $n = \frac{๔๙๓}{๑ + ๔๙๓(๐.๐๗)^๒}$

$$= ๑๔๔.๑๕ \text{ คน เท่ากับ } ๑๔๔ \text{ คน}$$

๓) ผู้ให้บริการ เฉลี่ยจำนวน ๑,๘๐๐ คนต่อวัน

$$n = \frac{๑,๘๐๐}{๑ + ๑,๘๐๐(๐.๐๗)^๒}$$

$$= ๑๘๓.๒๙ \text{ คน เท่ากับ } ๑๘๓ \text{ คน}$$

กลุ่มตัวอย่างจากประชากรเป้าหมาย สรุปลำดับเรียงละเอียดจากตาราง ดังต่อไปนี้

ประชากรเป้าหมาย	ขนาดกลุ่มประชากร/คน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างให้มีความคลาดเคลื่อน
		$\pm ๗\%$
สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์	๑๕๖	๘๙
สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์	๗๗๑	๑๖๑
ผู้บริหาร	๒๙	๒๕
ผู้ใช้บริการ	๑,๘๐๐	๑๘๓
พยาบาลวิชาชีพ	๔๙๓	๑๔๔
หัวหน้าหอผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพที่ตอบแบบ สรุปการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของ พยาบาลวิชาชีพ	๒๒	-

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Instrument)

เครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและแบบประเมินตนเองของพยาบาลวิชาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยศึกษาจากวรรณกรรม มีกรอบการสร้างตามความมุ่งหมายของการศึกษา แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็น ๖ ชุด คือ

๓.๒.๑ แบบสอบถามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ (ชุด ๑)

๓.๒.๒ แบบสอบถามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์(ผู้ช่วยสัมภาษณ์) (ชุด ๒)

๓.๒.๓ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์(ชุด ๓)

๓.๒.๔ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์(ผู้ช่วยสัมภาษณ์) (ชุด ๔)

๓.๒.๕ แบบประเมินตนเองของพยาบาลวิชาชีพต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการ ในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ (ชุด ๕)

๓.๒.๖ แบบสรุปการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโดยหัวหน้าหอผู้ป่วยของพยาบาลที่ปฏิบัติงาน (ชุด ๖)

๓.๓ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

๓.๓.๑ ศึกษาวรรณกรรมขั้นปฐมภูมิ คือ พระไตรปิฎก ในหมวดพระวินัยปิฎก เล่ม ๕ มหาวรรคภาค ๒ และเอกสารขั้นทุติยภูมิ ได้แก่ หลักธรรม หลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารข้อความทางวิชาการ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือและเอกสารงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวกับหลักเบญจศีล เบญจธรรม พรหมวิหาร ๔ สังคหวัตถุ ๔ และมรรคมงคล ๘ และกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาลนำมาสร้างเครื่องมือวิจัย

๓.๓.๒ นำข้อมูลมาประมวล กำหนดนิยามเป็นขอบเขตเนื้อหาและสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

๓.๓.๓ ศึกษาหลักการ รูปแบบ และวิธีการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ โดยนำประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของผู้วิจัย เพื่อเป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

๓.๓.๔ กำหนดแบบสอบถามตามกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา โดยกำหนดแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน ๖ ชุด ดังนี้

๑) ชุดที่ ๑ แบบสอบถามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๒) ชุดที่ ๒ แบบสอบถามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๓) ชุดที่ ๓ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๔) ชุดที่ ๔ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์(แบบช่วยสัมภาษณ์)

๕) ชุดที่ ๕ เป็นแบบประเมินตนเองของพยาบาลวิชาชีพต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการ ในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๖) ชุดที่ ๖ เป็นแบบสรุปการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ หัวหน้าหอผู้ป่วยของพยาบาลที่ปฏิบัติงาน

๓.๓.๕ กำหนดรูปแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔ ชุด (ชุด ๑-๔) ได้แก่ สหวิชาชีพที่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์ ผู้บริหาร และผู้ใช้บริการต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ๕ ระดับ ตามแนวทางของลิเคอร์ท (Likert)^๑ กำหนดให้แสดงความคิดเห็นต่อข้อความ ๕ ระดับ คือ พฤติกรรมควรปรับปรุงแก้ไข ไม่น่าใจ ระดับพอใช้ ระดับดีและระดับดีมาก

๓.๓.๖ สร้างเครื่องมือวิจัยของกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔ ชุด (ชุด ๑ - ๔) ได้แก่ สหวิชาชีพที่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์ ผู้บริหาร และผู้ใช้บริการต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โดยกำหนดแบบสอบถามออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ เป็นข้อมูลทั่วไปของสหวิชาชีพที่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์และ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ศาสนา ท่านปฏิบัติงานในระดับ ระดับการศึกษา รายได้/ต่อเดือน ระยะเวลาทำงาน ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา รายได้/ต่อเดือน ตำแหน่ง(ระดับ) ระยะเวลาทำงานในระดับผู้บริหารของโรงพยาบาล และข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สิทธิการรักษาพยาบาล โดยลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ ๒ เป็นข้อความให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลสอบถามความคิดเห็น จำนวน ๖๕ ข้อ ประกอบด้วย

- ๑) พฤติกรรมต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ จำนวน ๑๙ ข้อ
- ๒) พฤติกรรมต่อสังคมและองค์กร จำนวน ๑๕ ข้อ
- ๓) พฤติกรรมต่อวิชาชีพ จำนวน ๑๑ ข้อ
- ๔) พฤติกรรมต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น จำนวน ๕ ข้อ

^๑พวงรัตน์ ทวีรัตน์, *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๐), หน้า ๑๐๗ - ๑๐๘.

๕) พฤติกรรมต่อตนเอง จำนวน ๑๕ ข้อ

โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ให้ ๑ คะแนน สำหรับข้อความที่เห็นว่า	ควรปรับปรุงแก้ไข
ให้ ๒ คะแนน สำหรับข้อความที่เห็นว่า	ไม่แน่ใจ
ให้ ๓ คะแนน สำหรับข้อความที่เห็นว่า	พอใช้
ให้ ๔ คะแนน สำหรับข้อความที่เห็นว่า	ดี
ให้ ๕ คะแนน สำหรับข้อความที่เห็นว่า	ดีมาก

๓.๓.๗ แบบสอบถามความคิดเห็นของสาขาวิชาชีพที่ไม่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์และ
ผู้ใช้บริการ จะมีแบบช่วยสัมภาษณ์ในกรณีที่มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง

๓.๓.๘ สร้างแบบประเมินตนเองของพยาบาลวิชาชีพต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
การให้บริการในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ (ชุด ๕) โดยแบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส
ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษา รายได้/เดือน ระยะเวลาในการทำงานในสายงานพยาบาล
ระยะเวลาทำงานระดับพยาบาลวิชาชีพ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ ๒ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์
จำนวน ๖๕ ข้อ ข้อคำถามมีลักษณะคล้าย ชุด ๑ – ๔ โดยมีเกณฑ์การเลือกตอบและให้คะแนน ดังนี้

๑ คะแนน	ไม่เคยปฏิบัติ
๒ คะแนน	ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๑ วัน
๓ คะแนน	ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๒ วัน
๔ คะแนน	ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๓ วัน
๕ คะแนน	ปฏิบัติทุกครั้งที่ขึ้นปฏิบัติงาน

๓.๓.๙ แบบสรุปการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาล
วิชาชีพของหัวหน้าหอผู้ป่วยโดยภาพรวม (ชุด ๖) โดยแบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส
ศาสนา ระดับการศึกษา รายได้/เดือน ตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วย(ระดับ) ระยะเวลาทำงานใน
ระดับหัวหน้าหอผู้ป่วยของโรงพยาบาล ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ ๒ แบบสรุปการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ
ของหัวหน้าหอผู้ป่วยโดยภาพรวม จำนวน ๖๕ ข้อ ข้อคำถามมีลักษณะคล้าย ชุด ๑ – ๔ โดยมี
เกณฑ์การเลือกตอบและให้คะแนน ดังนี้

- ๑ คะแนน ไม่เคยปฏิบัติ
- ๒ คะแนน ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๑ วัน
- ๓ คะแนน ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๒ วัน
- ๔ คะแนน ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๓ วัน
- ๕ คะแนน ปฏิบัติทุกครั้งที่ขึ้นปฏิบัติงาน

๓.๓.๑๐ นำเครื่องมือไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา(Content Validity)

พิจารณาถึงความเหมาะสมของการใช้ภาษา ความถูกต้อง เนื้อหา ข้อคำถาม ความครอบคลุม ภาษาที่ใช้ โดยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๔ ท่าน คือ พระมหาสุทิตย์ อากาศโร ดร. พระอาจารย์ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านหลักธรรมทางพุทธศาสนา ๑ รูป ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพการพยาบาล ๒ ท่าน คือ ดร.ทัศนีย์ ทองประทีป รศ.สุจินต์ วิจิตรกาญจน์ และศาสตราจารย์นายแพทย์วันชัย วัฒนศัพท์ ผู้เชี่ยวชาญด้านจริยศาสตร์ ๑ ท่าน แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง แก้ไขเครื่องมือตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ

๓.๓.๑๑ นำไปทดลองใช้กับโรงพยาบาลตากสิน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริง ประกอบด้วย สหวิชาชีพ ผู้บริหาร และผู้รับบริการ และพยาบาลวิชาชีพที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐ คน เพื่อวิเคราะห์ความเที่ยงของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ ครอนบาช (Cronbach)

๓.๓.๑๒ นำเครื่องมือที่ตรวจสอบแล้วมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

๓.๓.๑๓ นำมาวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๓.๔.๑ ผู้วิจัยขออนุญาตดำเนินการวิจัยจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ คณะอนุกรรมการพิจารณาและควบคุมการวิจัยในคนของสำนักการแพทย์และคณะกรรมการพิจารณาการวิจัยในคนของกรุงเทพมหานคร

๓.๔.๒ เมื่อได้รับอนุญาตให้ทำการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยเข้าพบหัวหน้าพยาบาลของโรงพยาบาลตากสินและเจริญกรุงประชารักษ์ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยรายละเอียดเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๔.๓ ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ใช้บริการส่วนของ แผนกผู้ป่วยนอก (รวมห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน) และแผนกผู้ป่วยใน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยบังเอิญ (Accidental sampling)

๓.๔.๔ ผู้วิจัยให้สหวิชาชีพที่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์ ผู้บริหาร ตอบแบบสอบถามความคิดเห็น ส่วนของพยาบาลวิชาชีพ ตอบแบบประเมินตนเองโดยเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยขณะตอบแบบสอบถามทุกราย

๓.๔.๕ ผู้วิจัยแนะนำตัวกับผู้ใช้บริการและสหวิชาชีพที่ไม่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์ แจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามโดยมีผู้ช่วยสัมภาษณ์กรณีที่คุณตอบแบบสอบถามไม่สามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเองและพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ใช้บริการ

๓.๓.๖ ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมด เพื่อเตรียมความพร้อมในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

๓.๔.๗ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ มีขั้นตอนดังนี้

๑. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาลงรหัสให้สอดคล้องกับประเด็นเนื้อหาที่ตั้งไว้
๒. นำข้อมูลที่ได้ลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์
๓. นำมาประมวลด้วยสถิติที่กำหนดไว้
๔. สรุปข้อมูลตามสถิติที่ปรากฏไว้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ มีรายละเอียดดังนี้

๑. นำข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างวิชาชีพที่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์และวิชาชีพที่ไม่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์ นำมาจัดหมวดหมู่ โดยแยกตาม เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ศาสนา หน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงาน ท่านปฏิบัติงานในตำแหน่ง ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาทำงาน ประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร นำมาจัดหมวดหมู่ โดยแยกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งผู้บริหาร ระยะเวลาทำงาน ในระดับผู้บริหารของโรงพยาบาล กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการ นำมาจัดหมวดหมู่ โดยแยกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนาระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สิทธิการรักษาพยาบาล ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มาวิเคราะห์ แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ (Percentage)

๒. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถามส่วนที่ ๒ ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

๒.๑ สหวิชาชีพที่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์ ผู้บริหาร และผู้ใช้บริการ(ชุด ๑, ชุด ๒, ชุด ๓ และชุด ๔) เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ จำนวน ๖๕ ข้อ

๒.๒ พยาบาลวิชาชีพ (ชุด ๕) เพื่อศึกษาศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ ตามพฤติกรรม ๕ ด้านจำนวน ๖๕ ข้อ

๓. หาค่าร้อยละ (Percentage) ของแบบประเมินตนเองของพยาบาลวิชาชีพต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ (ชุด ๕)

๔. แบบสอบถามระดับความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์, สหวิชาชีพที่ไม่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์, ผู้บริหารและผู้ใช้บริการ สามารถแปลความหมายของค่าคะแนนที่วัดได้ โดยมีคำตอบให้เลือก ๕ ระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับความคิดเห็น
๕	การประพฤติปฏิบัติของพยาบาลต่อการให้บริการอยู่ในระดับดีมาก
๔	การประพฤติปฏิบัติของพยาบาลต่อการให้บริการอยู่ในระดับดี
๓	การประพฤติปฏิบัติของพยาบาลต่อการให้บริการอยู่ในระดับพอใช้
๒	การประพฤติปฏิบัติของพยาบาลผู้ใช้บริการไม่แน่ใจต่อการให้บริการ
๑	การประพฤติปฏิบัติของพยาบาลต่อการให้บริการอยู่ในระดับควรปรับปรุงแก้ไข

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์, สหวิชาชีพที่ไม่อยู่สายวิชาชีพทางการแพทย์, ผู้บริหารและผู้ใช้บริการต่อการให้บริการของพยาบาลจากแบบสอบถาม สามารถวัดระดับความคิดเห็นตามวิธีของลิเคิร์ท^๒ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนน เพื่อให้เห็นระดับขีดความสามารถในการให้บริการของพยาบาล จากการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	๑.๐๐ – ๑.๕๐	=	การประพฤติปฏิบัติควรปรับปรุงแก้ไข
ค่าเฉลี่ย	๑.๕๑ – ๒.๕๐	=	ไม่แน่ใจต่อการให้บริการ

^๒ พวงรัตน์ ทวีรัตน์, วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์, หน้า ๑๐๗ – ๑๐๘.

ค่าเฉลี่ย	๒.๕๑ - ๓.๕๐	=	การประพฤติปฏิบัติระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ย	๓.๕๑ - ๔.๕๐	=	การประพฤติปฏิบัติระดับดี
ค่าเฉลี่ย	๔.๕๑ - ๕.๐๐	=	การประพฤติปฏิบัติระดับดีมาก

เกณฑ์การให้คะแนน ส่วนที่ ๒ ของพยาบาลวิชาชีพ มีคำตอบให้เลือก ๕ ระดับ โดยมีลักษณะข้อคำถามเชิงบวก(Positive) มาตรวจให้คะแนนคำตอบแต่ละข้อ ตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังตารางข้างต้น

คะแนน	ระดับการประพฤติปฏิบัติ
๕	ปฏิบัติทุกครั้งที่ยื่นปฏิบัติงาน
๔	ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๓ วัน
๓	ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๒ วัน
๒	ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๑ วัน
๑	ไม่เคยปฏิบัติ

สำหรับแบบสอบถามระดับการประพฤติปฏิบัติของพยาบาลวิชาชีพ สามารถแปลความหมายของค่าคะแนนที่วัดได้ ดังนี้

คะแนน ๕ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติของพยาบาลต่อการให้บริการอยู่ในระดับดีมาก

คะแนน ๔ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติของพยาบาลต่อการให้บริการอยู่ในระดับดี

คะแนน ๓ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติของพยาบาลต่อการให้บริการอยู่ในระดับพอใช้

คะแนน ๒ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติของพยาบาลควรมีการปรับปรุง

คะแนน ๑ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติของพยาบาลต่อการให้บริการอยู่ในระดับควรปรับปรุงแก้ไข

แบบประเมินส่วนที่ ๒ เป็นการประเมินการประพฤติปฏิบัติของพยาบาลวิชาชีพที่มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับการให้บริการ การปฏิบัติงานตามพฤติกรรม ๕ ด้าน โดยทำการวิเคราะห์คำนวณหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ รายด้านและเฉลี่ยรวมทุกด้าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนน เพื่อให้เห็นระดับขีดความสามารถในการประพฤติปฏิบัติในแต่ละด้าน จากการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๕๐ = การประพฤติปฏิบัติควรปรับปรุงแก้ไข

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑ - ๒.๕๐ = การประพฤติปฏิบัติควรมีการปรับปรุง

ค่าเฉลี่ย	๒.๕๑ - ๓.๕๐	=	การประพฤติปฏิบัติระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ย	๓.๕๑ - ๔.๕๐	=	การประพฤติปฏิบัติระดับดี
ค่าเฉลี่ย	๔.๕๑ - ๕.๐๐	=	การประพฤติปฏิบัติระดับดีมาก

๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ

๑. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับใช้อธิบายข้อมูลพื้นฐานทั้ง ๖ ชุด เช่น เพศ อายุ เป็นต้น และอธิบายข้อมูลความคิดเห็นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพตามกรอบจรรยาบรรณ และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

๒. สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance)^๓ โดยใช้สูตรกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน ดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

MS_b = ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean square between - groups)

MS_w = ความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean square within - groups)

๓. นำค่าวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) มาเปรียบเทียบโดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ และนำไปทดสอบความแตกต่างกันของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ตามวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's method)^๔ โดยใช้สูตร ดังนี้

$$CV_d = \sqrt{(k-1)(F\alpha)(MS_w)(2/n)}$$

K = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

F_α = F ที่เปิดจากตาราง Critical values of F

MS_w = ความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean square within - groups)

N = จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

^๓ชูศรี วงศ์รัตน์, เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ฉบับปรับปรุงใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๑๑ (นนทบุรี : บริษัทไทนอร์มิตกิจ อินเตอร์ โปรดักส์ จำกัด, ๒๕๕๒), หน้า ๒๒๔ - ๒๓๗.

^๔เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๓๖.

บทที่ ๔ ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญ
กรุงประชารักษ์ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

๔.๒ ผลการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล
เจริญกรุงประชารักษ์ และผลการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล
เจริญกรุงประชารักษ์ในการประเมินตนเองตามพฤติกรรม ๕ ด้าน

๔.๓ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล
เจริญกรุงประชารักษ์

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
๖ กลุ่ม นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ ๔.๑ – ๔.๖

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๑. เพศ		
๑. หญิง	๗๓	๘๒.๐๐
๒. ชาย	๑๖	๑๘.๐๐
๒. อายุ		
๑. ๒๐ – ๒๕ ปี	๑๓	๑๔.๖๐
๒. ๒๖ – ๓๐ ปี	๑๒	๑๓.๕๐
๓. ๓๑ – ๓๕ ปี	๒๑	๒๓.๖๐
๔. ๓๖ – ๔๐ ปี	๒๒	๒๔.๗๐
๕. ๔๑ – ๔๕ ปี	๒๑	๒๓.๖๐
๖. ๔๖ ปีขึ้นไป	๐	๐.๐๐

ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ) จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๓. สถานภาพสมรส		
๑. โสด	๕๒	๕๘.๔๐
๒. สมรส	๓๕	๓๙.๓๐
๓. หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	๒	๒.๒๐
๔. อื่น ๆ	๐	๐.๐๐
๔. ศาสนา		
๑. พุทธ	๘๑	๙๑.๐๐
๒. คริสต์	๕	๕.๖๐
๓. อิสลาม	๓	๓.๔๐
๔. อื่น ๆ	๐	๐.๐๐
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)		
๑. ระดับ ๑ -๕	๔๑	๔๖.๑๐
๒. ระดับ ๖ - ๗	๔๕	๕๐.๖๐
๓. ระดับ ๘ - ๙	๓	๓.๔๐
๖. ระดับการศึกษา		
๑. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	๒๔	๒๖.๙๐
๒. ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๐	๐.๐๐
๓. ปริญญาตรี	๔๕	๕๐.๖๐
๔. สูงกว่าปริญญาตรี	๒๐	๒๒.๕๐
๗. รายได้/ เดือน		
๑. ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๑๐	๑๑.๒๐
๒. ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท	๒๓	๒๕.๘๐
๓. ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๑๒	๑๓.๕๐
๔. ๒๐,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท	๑๖	๑๘.๐๐
๕. ๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท	๑๑	๑๒.๔๐
๖. ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๑๗	๑๙.๑๐

ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ) จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๘. ระยะเวลาทำงาน		
๑. ๑ - ๕ ปี	๓๖	๔๐.๔๐
๒. ๖ - ๑๐ ปี	๑๓	๑๔.๖๐
๓. ๑๑ - ๑๕ ปี	๑๓	๑๔.๖๐
๔. ๑๖ - ๒๐ ปี	๑๔	๑๕.๗๐
๕. ๒๑ ปีขึ้นไป	๑๓	๑๔.๖๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ซึ่งได้สำรวจมาทั้งหมด ๘๙ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๐๐ มีอายุอยู่ในช่วง ๓๖-๔๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๐ เป็นโสด คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๔๐ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๐๐ ปฏิบัติงานอยู่ในระดับ ๖ - ๗ คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๖๐ ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๖๐ มีรายได้อยู่ในช่วง ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘๐ ระยะเวลาทำงาน ๑-๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๐

ตารางที่ ๔.๒ จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๑. เพศ		
๑. หญิง	๑๐๕	๖๕.๒๐
๒. ชาย	๕๖	๓๔.๘๐
๒. อายุ		
๑. ๒๐ - ๒๕ ปี	๑๘	๑๑.๒๐
๒. ๒๖ - ๓๐ ปี	๓๓	๒๐.๕๐
๓. ๓๑ - ๓๕ ปี	๓๓	๒๐.๕๐
๔. ๓๖ - ๔๐ ปี	๑๘	๑๑.๒๐
๕. ๔๑ - ๔๕ ปี	๕๙	๓๖.๖๐
๖. ๔๖ ปีขึ้นไป	๐	๐.๐๐

ตารางที่ ๔.๒ (ต่อ) จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๓. สถานภาพสมรส		
๑. โสด	๕๔	๓๓.๕๐
๒. สมรส	๙๑	๕๖.๕๐
๓. หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	๑๖	๙.๙๐
๔. อื่น ๆ	๐	๐.๐๐
๔. ศาสนา		
๑. พุทธ	๑๔๕	๙๐.๑๐
๒. คริสต์	๒	๑.๒๐
๓. อิสลาม	๑๔	๘.๗๐
๔. อื่น ๆ	๐	๐.๐๐
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)		
๑. ระดับ ๑ -๕	๑๕๓	๙๕.๐๐
๒. ระดับ ๖ - ๗	๕	๓.๑๐
๓. ระดับ ๘ - ๙	๓	๑.๙๐
๖. ระดับการศึกษา		
๑. ประถมศึกษา	๑๘	๑๑.๒๐
๒. มัธยมศึกษาตอนต้น	๓๗	๒๓.๐๐
๓. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	๔๓	๒๖.๗๐
๔. ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๒๙	๑๘.๐๐
๕. ปริญญาตรี	๓๔	๒๑.๐๐
๖. สูงกว่าปริญญาตรี	๐	๐.๐๐
๗. รายได้		
๑. ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๗๐	๔๓.๕๐
๒. ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท	๗๘	๔๘.๔๐
๓. ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๖	๓.๗๐
๔. ๒๐,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท	๕	๓.๑๐

ตารางที่ ๔.๒ (ต่อ) จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๗. รายได้/ เดือน		
๕. ๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท	๒	๑.๒๐
๖. ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๐	๐.๐๐
๘. ระยะเวลาทำงาน		
๑. ๑ - ๕ ปี	๘๕	๕๒.๘๐
๒. ๖ - ๑๐ ปี	๒๓	๑๔.๓๐
๓. ๑๑ - ๑๕ ปี	๑๓	๘.๑๐
๔. ๑๖ - ๒๐ ปี	๑๐	๖.๒๐
๕. ๒๑ ปีขึ้นไป	๓๐	๑๘.๖๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ซึ่งได้สำรวจมาทั้งหมด ๑๖๑ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๒๐ มีอายุอยู่ในช่วง ๔๑ - ๔๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๖๐ สมรส คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๐ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๑๐ ปฏิบัติงานอยู่ในระดับ ๑ - ๕ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐ ระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗๐ มีรายได้อยู่ในช่วง ๑๐,๐๐๐- ๑๕,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๔๐ ระยะเวลาทำงาน ๑- ๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๘๐

ตารางที่ ๔.๓ จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๑. เพศ		
๑. หญิง	๙	๓๖.๐๐
๒. ชาย	๑๖	๖๔.๐๐

ตารางที่ ๔.๓ (ต่อ) จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๒. อายุ		
๑. ต่ำกว่า ๔๐ ปี	๔	๑๖.๐๐
๒. ๔๐ - ๔๕ ปี	๓	๑๒.๐๐
๓. ๔๖ - ๕๐ ปี	๒	๘.๐๐
๔. ๕๑ - ๕๕ ปี	๑๑	๔๔.๐๐
๕. ๕๖ ปีขึ้นไป	๕	๒๐.๐๐
๓. สถานภาพสมรส		
๑. โสด	๙	๓๖.๐๐
๒. สมรส	๑๔	๕๖.๐๐
๓. หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	๒	๘.๐๐
๔. อื่น ๆ	๐	๐.๐๐
๔. ศาสนา		
๑. พุทธ	๒๒	๘๘.๐๐
๒. คริสต์	๓	๑๒.๐๐
๓. อิสลาม	๐	๐.๐๐
๔. อื่น ๆ	๐	๐.๐๐
๕. ระดับการศึกษา		
๑.ปริญญาตรี/เทียบเท่า	๙	๓๖.๐๐
๒.ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๖	๖๔.๐๐
๖. รายได้/ เดือน		
๑. ๒๐,๐๐๐ - ๒๕,๐๐๐ บาท	๓	๑๒.๐๐
๒. ๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท	๕	๒๐.๐๐
๓. ๓๐,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท	๔	๑๖.๐๐
๔. ๓๕,๐๐๑ - ๔๐,๐๐๐ บาท	๐	๐.๐๐
๕. ๔๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑๓	๕๒.๐๐

ตารางที่ ๔.๓ (ต่อ) จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๗. ตำแหน่ง (ระดับ)		
๑. ๖	๕	๒๐.๐๐
๒. ๗	๕	๒๐.๐๐
๓. ๘	๑๓	๕๒.๐๐
๔. ๙	๒	๘.๐๐
๘. ระยะเวลางาน		
๑. ๑ - ๕ ปี	๑๒	๔๘.๐๐
๒. ๖ - ๑๐ ปี	๖	๒๔.๐๐
๓. ๑๑ - ๑๕ ปี	๕	๒๐.๐๐
๔. ๑๖ - ๒๐ ปี	๒	๘.๐๐

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร ซึ่งได้สำรวจมาทั้งหมด ๒๕ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐๐ มีอายุอยู่ในช่วง ๕๑- ๕๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๐๐ สมรส คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐๐ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๐๐ การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐๐ มีรายได้อยู่ในช่วง ๔๐,๐๐๑ ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๐๐ ตำแหน่งอยู่ในระดับ ๘ คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๐๐ ระยะเวลาทำงาน ๑- ๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๐๐

ตารางที่ ๔.๔ จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นผู้ใช้บริการ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๑. เพศ		
๑. หญิง	๑๓๒	๗๒.๐๐
๒. ชาย	๕๑	๒๘.๐๐

ตารางที่ ๔.๔ (ต่อ) จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นผู้ให้บริการ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๒. อายุ		
๑. ต่ำกว่า ๒๐ ปี	๑๓	๗.๑๐
๒. ๒๐ - ๓๐ ปี	๔๓	๒๓.๕๐
๓. ๓๑ - ๔๐ ปี	๕๒	๒๘.๔๐
๔. ๔๑ - ๕๐ ปี	๒๘	๑๕.๓๐
๕. ๕๑ - ๖๐ ปี	๒๘	๑๕.๓๐
๖. ๖๑ ปีขึ้นไป	๑๙	๑๐.๔๐
๓. สถานภาพสมรส		
๑. โสด	๖๒	๓๓.๙๐
๒. สมรส	๑๐๓	๕๖.๓๐
๓. หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	๑๖	๘.๗๐
๔. อื่น ๆ	๒	๑.๑๐
๔. ศาสนา		
๑. พุทธ	๑๖๘	๙๑.๘๐
๒. คริสต์	๓	๑.๖๐
๓. อิสลาม	๑๒	๖.๖๐
๔. อื่น ๆ	๐	๐.๐๐
๕. ระดับการศึกษา		
๑. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	๕๒	๒๘.๔๐
๒. มัธยมศึกษาตอนต้น	๒๙	๑๕.๘๐
๓. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	๓๗	๒๐.๒๐
๔. ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๑๘	๙.๘๐

ตารางที่ ๔.๔ (ต่อ) จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นผู้ใช้บริการ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๕. ปริญญาตรี	๔๔	๒๔.๐๐
๖. สูงกว่าปริญญาตรี	๓	๑.๖๐
๖. อาชีพ		
๑. นักเรียน/นักศึกษา	๑๗	๙.๓๐
๒. รัฐบาลกร/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าพนักงานของรัฐ	๒๒	๑๒.๐๐
๓. พนักงานบริษัท	๓๖	๑๙.๗๐
๔. รับจ้างทั่วไป	๓๙	๒๑.๓๐
๕. ธุรกิจส่วนตัว	๑๔	๗.๗๐
๖. อื่น ๆ	๕๕	๓๐.๑๐
๗. รายได้/ เดือน		
๑. ยังไม่มีรายได้ / ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๕๒	๒๘.๔๐
๒. ๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ บาท	๔๙	๒๖.๘๐
๓. ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท	๕๒	๒๘.๔๐
๔. ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๑๒	๖.๖๐
๕. ๒๐,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท	๗	๓.๘๐
๖. ๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท	๕	๒.๗๐
๗. ๓๐,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท	๐	
๘. มากกว่า ๓๕,๐๐๑ บาท	๖	๓.๓๐
๘. สิทธิการรักษาพยาบาล		
๑. สิทธิข้าราชการ	๒๘	๑๕.๓๐
๒. ประกันสังคม	๖๑	๓๓.๓๐
๓. จ่ายเอง (พ่อแม่/ผู้ปกครอง)	๑๗	๙.๓๐
๔. บัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า (บัตรทอง)	๗๐	๓๘.๓๐
๕. สิทธิผู้พิการได้รับการยกเว้น	๑	๐.๕๐
๖. อื่น ๆ	๖	๓.๓๐

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใช้บริการ ซึ่งได้สำรวจมาทั้งหมด ๑๘๓ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๑๐ มีอายุอยู่ในช่วง ๓๑- ๔๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๔๐ สมรส คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๓๐ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๘๐ การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๔๐ อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๑๐ มีรายได้อยู่ในช่วงต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท และ ๑๐,๐๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๔๐ สิทธิการรักษาบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า (บัตรทอง) คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๐

ตารางที่ ๔.๕ จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นพยาบาลวิชาชีพ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๑. เพศ		
๑. หญิง	๑๔๒	๙๘.๖๐
๒. ชาย	๒	๑.๔๐
๒. อายุ		
๑. ๒๐ - ๒๕ ปี	๒๙	๒๐.๑๐
๒. ๒๖ - ๓๐ ปี	๔๑	๒๘.๕๐
๓. ๓๑ - ๓๕ ปี	๒๐	๑๓.๙๐
๔. ๓๖ - ๔๐ ปี	๒๐	๑๓.๙๐
๕. ๔๑ - ๔๕ ปี	๑๓	๙.๐
๖. ๔๖ ปีขึ้นไป	๒๑	๑๔.๖๐
๓. สถานภาพสมรส		
๑. โสด	๙๒	๖๓.๙๐
๒. สมรส	๔๙	๓๔.๐
๓. หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	๓	๒.๑๐
๔. อื่น ๆ	๐	๐.๐๐
๔. ศาสนา		
๑. พุทธ	๑๔๐	๙๗.๒๐
๒. คริสต์	๔	๒.๘๐

ตารางที่ ๔.๕ (ต่อ) จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นพยาบาลวิชาชีพ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๓. อิสลาม	๐	๐.๐๐
๔. อื่น ๆ	๐	๐.๐๐
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)		
๑. ๑ - ๖	๑๐๐	๖๙.๔๐
๒. ๗	๔๒	๒๙.๒๐
๓. ๘	๒	๑.๔๐
๔. ๙	๐	๐.๐๐
๖. ระดับการศึกษา		
๑. ปริญญาตรี / เทียบเท่า	๑๓๓	๙๒.๔๐
๒. สูงกว่าปริญญาตรี	๑๑	๗.๖๐
๗. รายได้/ เด็ดอน		
๑. ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๒๒	๑๕.๓๐
๒. ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท	๓๒	๒๒.๒๐
๓. ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๓๐	๒๐.๘๐
๔. ๒๐,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท	๑๖	๑๑.๑๐
๕. ๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท	๒๘	๑๙.๔๐
๖. ๓๐,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท	๑๑	๗.๖๐
๗. ๓๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๕	๓.๕๐
๘. ระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาล		
๑. ๑ - ๕ ปี	๕๓	๓๖.๘๐
๒. ๖ - ๑๐ ปี	๒๙	๒๐.๑๐
๓. ๑๑ - ๑๕ ปี	๑๘	๑๒.๕๐
๔. ๑๖ - ๒๐ ปี	๑๕	๑๐.๔๐
๕. ๒๑ ปีขึ้นไป	๒๙	๒๑.๑๐

ตารางที่ ๔.๕ (ต่อ) จำนวนและสัดส่วนของตัวอย่างที่เป็นพยาบาลวิชาชีพ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๙. ระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาลวิชาชีพ		
๑. ๑ - ๕ ปี	๕๖	๓๘.๙๐
๒. ๖ - ๑๐ ปี	๒๘	๑๙.๔๐
๓. ๑๑ - ๑๕ ปี	๑๘	๑๒.๕๐
๔. ๑๖ - ๒๐ ปี	๑๖	๑๑.๑๐
๕. ๒๑ ปีขึ้นไป	๒๖	๑๘.๑๐

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งได้สำรวจมาทั้งหมด ๑๔๔ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๖๐ มีอายุอยู่ในช่วง ๒๖-๓๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๐ โสด คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๙๐ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๒๐ ดำรงตำแหน่งในระดับ ๑-๖ คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๔๐ การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๔๐ มีรายได้อยู่ในช่วงต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๐ ระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาล ๑ - ๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๐ ระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาลวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙๐

ตารางที่ ๔.๖ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าหอผู้ป่วย

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๑. เพศ		
๑. หญิง	๒๒	๑๐๐.๐๐
๒. ชาย	๐	๐.๐๐
๒. อายุ		
๑. ๔๕ - ๕๐ ปี	๗	๓๑.๘๐
๒. ๕๑ - ๕๕ ปี	๙	๔๐.๙๐

ตารางที่ ๔.๖ (ต่อ) จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าหอผู้ป่วย

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
๓. ๕๖ ปีขึ้นไป	๖	๒๗.๓๐
๓. สถานภาพสมรส		
๑. โสด	๙	๔๐.๙๐
๒. สมรส	๑๓	๕๙.๑๐
๓. หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	๐	๐.๐๐
๔. อื่น ๆ	๐	๐.๐๐
๔. ศาสนา		
๑. พุทธ	๒๒	๑๐๐.๐๐
๒. คริสต์	๐	๐.๐๐
๓. อิสลาม	๐	๐.๐๐
๔. อื่น ๆ	๐	๐.๐๐
๕. ระดับการศึกษา		
๑. ปริญญาตรี / เทียบเท่า	๒๐	๙๐.๙๐
๒. สูงกว่าปริญญาตรี	๒	๙.๑๐
๖. รายได้/ เดือน		
๑. ต่ำกว่า ๓๕,๐๐๐ บาท	๘	๓๖.๔๐
๒. ๓๕,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาท	๘	๓๖.๔๐
๓. ๔๐,๐๐๑ - ๔๕,๐๐๐ บาท	๒	๙.๑๐
๔. ๔๕,๐๐๑ - ๕๐,๐๐๐ บาท	๒	๙.๑๐
๕. ๕๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๒	๙.๑๐
๗. ตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วย (ระดับ)		
๑. ๖	๒	๙.๑๐
๒. ๗	๑๘	๘๑.๘๐
๓. ๘	๒	๙.๑๐
๔. ๙	๐	๐.๐๐

ตารางที่ ๔.๖ (ต่อ) จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าหอผู้ป่วย

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = ๒๒)	ร้อยละ
๘. ระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย		
๑. ๑ - ๕ ปี	๖	๒๗.๓๐
๒. ๖ - ๑๐ ปี	๕	๒๒.๗๐
๓. ๑๑ - ๑๕ ปี	๓	๑๓.๖๐
๔. ๑๖ - ๒๐ ปี	๒	๙.๑๐
๕. ๒๑ ปีขึ้นไป	๖	๒๗.๓๐

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าหอผู้ป่วย ซึ่งได้สำรวจมาทั้งหมด ๒๒ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ มีอายุอยู่ในช่วง ๕๑-๕๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙๐ สมรส คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๑๐ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๙๐ มีรายได้อยู่ในช่วงต่ำกว่า ๓๕,๐๐๐ บาทและ ๓๕,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔๐ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วย ในระดับ ๗ คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๘๐ ระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย ๑ - ๕ ปีและ ๒๑ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓๐

๔.๒ ผลการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ และผลการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ในการประเมินตนเองตามพฤติกรรม ๕ ด้าน

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ ๔.๗ - ๔.๑๖ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๗ ระดับของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่างๆทั้ง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสาย			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสาย			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	วิชาชีพทางการแพทย์			วิชาชีพทางการแพทย์											
	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ
๑.พยาบาลดูแลเอาใจใส่ให้ผู้ป่วย / ผู้ใช้บริการสุขภาพ สบายใจ	๓.๙๐	๐.๐๖	ดี	๓.๗๔	๐.๘๑	ดี	๓.๙๖	๐.๓๕	ดี	๓.๘๗	๐.๖๙	ดี	๔.๗๗	๐.๕๓	ดีมาก
๒. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วย / ผู้ใช้บริการ เหมือนญาติมิตร	๓.๕๖	๐.๗๘	ดี	๓.๖๖	๐.๙๐	ดี	๓.๗๒	๐.๕๔	ดี	๓.๗๑	๐.๗๙	ดี	๔.๖๘	๐.๕๗	ดีมาก
๓. พยาบาลควบคุมอารมณ์ได้ดี เมื่อ ผู้ใช้บริการแสดงกิริยาไม่สุภาพ	๓.๔๖	๐.๗๗	พอใช้	๓.๓๖	๐.๘๖	พอใช้	๓.๔๘	๐.๕๑	พอใช้	๓.๖๗	๐.๘๖	ดี	๔.๓๒	๐.๗๒	ดี
๔. เมื่อผู้ใช้บริการประสบปัญหา พยาบาล รับฟังปัญหาด้วยความเข้าใจ พร้อมให้กำลังใจ	๓.๕๘	๐.๗๐	ดี	๓.๖๓	๐.๙๐	ดี	๓.๖๘	๐.๔๘	ดี	๓.๗๔	๐.๘๒	ดี	๔.๕๕	๐.๗๔	ดีมาก
๕. เมื่อผู้ป่วยแสดงอาการปวด พยาบาล รับรู้ความรู้สึกของผู้ป่วย	๓.๖๑	๐.๗๘	ดี	๓.๖๓	๐.๙๓	ดี	๓.๖๘	๐.๕๖	ดี	๓.๗๑	๐.๗๘	ดี	๔.๖๘	๐.๖๕	ดีมาก
๖. ผู้ใช้บริการได้รับการดูแลรักษาพยาบาล โดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวจากพยาบาล เช่น ปิดม่านมิดชิดทุกครั้งที่มีการเปิดเผย ร่างกาย	๓.๗๙	๐.๗๕	ดี	๓.๙๕	๐.๘๖	ดี	๔.๐๘	๐.๘๖	ดี	๓.๙๒	๐.๘๒	ดี	๔.๗๔	๐.๕๕	ดีมาก

ตารางที่ ๔.๗ (ต่อ) ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ
๗. ก่อนให้การดูแลผู้ป่วย พยาบาลได้ขานชื่อ – สกุล เพื่อให้ผู้ป่วยรับรู้ทุกครั้ง	๓.๘๔	๐.๘๒	ดี	๔.๐๘	๐.๘๔	ดี	๓.๕๖	๐.๗๗	ดี	๓.๙๙	๐.๘๒	ดี	๔.๕๙	๐.๖๗	ดีมาก
๘. พยาบาลยินดีให้บริการแม้ผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง	๔.๐๖	๐.๘๗	ดี	๓.๗๘	๐.๘๙	ดี	๓.๖๘	๐.๖๓	ดี	๓.๗๗	๐.๘๓	ดี	๔.๗๗	๐.๕๓	ดีมาก
๙. พยาบาลชมเชยให้กำลังใจ เมื่อผู้ใช้บริการปฏิบัติตัวถูกต้อง	๓.๖๖	๐.๘๐	ดี	๓.๗๙	๐.๙๓	ดี	๓.๗๒	๐.๖๑	ดี	๓.๘๕	๐.๘๖	ดี	๔.๖๘	๐.๕๗	ดีมาก
๑๐. พยาบาลให้บริการด้วยความเสมอภาค แม้ผู้ใช้บริการเป็นแรงงานต่างด้าว	๓.๖๗	๐.๙๑	ดี	๓.๖๕	๐.๙๑	ดี	๓.๗๖	๐.๙๗	ดี	๓.๗๑	๐.๙๓	ดี	๔.๘๒	๐.๕๐	ดีมาก
๑๑. พยาบาลรับฟังข้อร้องเรียน ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานบริการพยาบาล ด้วยใจเป็นกลาง	๓.๓๘	๐.๘๕	พอใช้	๓.๔๓	๐.๙๕	พอใช้	๓.๕๖	๐.๖๕	ดี	๓.๖๖	๐.๘๘	ดี	๔.๖๔	๐.๕๘	ดีมาก
๑๒. แนะนำสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ให้แก่ผู้ใช้บริการทุกคน เช่น สิทธิบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า สิทธิการประกันตนต่างๆ เป็นต้น	๓.๘๙	๐.๘๙	ดี	๓.๘๑	๐.๙๔	ดี	๓.๗๒	๐.๗๔	ดี	๓.๘๗	๐.๘๙	ดี	๔.๗๗	๐.๕๓	ดีมาก

ตารางที่ ๔.๗ (ต่อ) ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ
๑๓. พยาบาลยอมรับความต้องการที่หลากหลายของผู้ใช้บริการด้วยใจเป็นกลาง	๓.๔๗	๐.๐๘	พอใช้	๓.๕๔	๐.๘๗	ดี	๓.๔๘	๐.๕๑	พอใช้	๓.๘๐	๐.๗๘	ดี	๔.๕๐	๐.๖๐	ดี
๑๔. ผู้ใช้บริการได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาพยาบาล เพื่อการตัดสินใจในการรักษา	๓.๘๕	๐.๗๒	ดี	๓.๘๗	๐.๘๗	ดี	๔.๐๘	๐.๔๗	ดี	๓.๙๘	๐.๗๘	ดี	๔.๗๗	๐.๕๓	ดีมาก
๑๕. แม้ผู้ใช้บริการต้องการบริการมากกว่าการรักษาพยาบาล เช่น การติดต่อญาติ การดูแลด้านสังคมสงเคราะห์ พยาบาลให้บริการโดยปราศจากอคติ	๓.๗๑	๐.๐๘	ดี	๓.๖๓	๐.๙๗	ดี	๓.๖๘	๐.๖๓	ดี	๓.๗๔	๐.๘๖	ดี	๔.๘๒	๐.๕๐	ดีมาก
๑๖. พยาบาลมักให้ญาติหรือผู้อื่นถือแฟ้มประวัติของผู้ป่วยไปติดต่อกับหน่วยงานอื่น	๒.๘๒	๑.๑๙	พอใช้	๒.๘๐	๑.๑๑	พอใช้	๓.๐๔	๐.๘๔	พอใช้	๓.๒๑	๑.๑๐	พอใช้	๒.๖๔	๑.๖๒	พอใช้
๑๗. พยาบาลจัดเก็บประวัติส่วนตัวของผู้ใช้บริการอย่างมิดชิดและปลอดภัย	๓.๔๓	๐.๙๙	พอใช้	๓.๗๑	๐.๙๕	ดี	๓.๖๐	๐.๘๒	ดี	๓.๗๕	๐.๙๖	ดี	๔.๔๑	๐.๘๐	ดี

ตารางที่ ๔.๗ (ต่อ) ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสาย			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสาย			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
วิชาชีพทางการแพทย์			ปฏิบัติ			ปฏิบัติ			ปฏิบัติ			ปฏิบัติ			ปฏิบัติ
๑๘. พยาบาลมีการจัดระบบบริการข้อมูลของผู้ใช้บริการเฉพาะรายได้อย่างดี	๓.๒๔	๑.๐๗	พอใช้	๓.๔๘	๐.๘๗	พอใช้	๓.๖๘	๐.๕๖	ดี	๓.๗๒	๐.๘๒	ดี	๔.๕๐	๐.๖๗	ดี
๑๙. เมื่อญาติต้องการทราบถึงการเจ็บป่วยของผู้ป่วย พยาบาลให้ข้อมูลตามสิทธิของผู้ป่วย	๓.๕๘	๐.๙๓	ดี	๓.๘๓	๐.๗๘	ดี	๓.๖๘	๐.๗๕	ดี	๓.๘๗	๐.๗๕	ดี	๔.๗๗	๐.๕๓	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	๓.๖๑	๐.๐๖	ดี	๓.๖๕	๐.๖๔	ดี	๓.๖๗	๐.๓๘	ดี	๓.๗๖	๐.๕๕	ดี	๔.๕๔	๐.๔๔	ดีมาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๔ กลุ่ม โดยรวมมีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับดี ได้แก่ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๑ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๕ ผู้บริหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๗ และผู้ใช้บริการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๖ ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วย โดยรวมมีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับดีมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๔ และได้จัดอันดับระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ไว้ ๓ อันดับ ได้แก่

๑. สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลยินดีให้บริการแม้ผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๐๖ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลดูแลเอาใจใส่ให้ผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการ สุขกาย สบายใจ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๐ และอันดับสาม คือ แนะนำสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ให้แก่ผู้ใช้บริการทุกคน เช่น สิทธิบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า สิทธิการประกันตนต่าง ๆ เป็นต้นมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๙

๒. สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ ก่อนให้การดูแลผู้ป่วย พยาบาลได้ขาน ชื่อ – สกุล เพื่อให้ผู้ป่วยรับรู้ทุกครั้งอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๐๘ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการ เช่น ปิดม่านมิดชิดเมื่อตรวจภายใน/ การตรวจของผู้ใช้บริการไม่มีผู้อื่นมารบกวน เป็นต้น อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๙๕ และอันดับสาม คือ แนะนำสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ให้แก่ผู้ใช้บริการทุกคน เช่น สิทธิบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า สิทธิการประกันตนต่าง ๆ เป็นต้น อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๘๗

๓. ผู้บริหาร พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการ เช่น ปิดม่านมิดชิดเมื่อตรวจภายใน/ การตรวจของผู้ใช้บริการไม่มีผู้อื่นมารบกวน เป็นต้น อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๐๘ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลดูแลเอาใจใส่ให้ผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการ สุขกาย สบายใจ อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๙๖ และอันดับสาม คือ พยาบาลให้บริการด้วยความเสมอภาค แม้ผู้ใช้บริการเป็นแรงงานต่างด้าว อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๗๖

๔. ผู้ให้บริการ พุทธิกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ ก่อนให้การดูแลผู้ป่วย พยาบาลได้ขาน ชื่อ – สกุล เพื่อให้ผู้ป่วยรับรู้ทุกครั้ง อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๙๙ รองลงมาอันดับสอง คือ แนะนำสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ให้แก่ผู้ให้บริการทุกคน เช่นสิทธิบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า สิทธิการประกันตนต่างๆ เป็นต้น อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๙และอันดับสาม คือ พยาบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของผู้ป่วย/ ผู้ให้บริการ เช่น ปิดม่านมิดชิดเมื่อตรวจภายใน/การตรวจของผู้ให้บริการไม่มีผู้อื่นมารบกวน เป็นต้นอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๒

๕. หัวหน้าหอผู้ป่วย พุทธิกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลให้บริการด้วยความเสมอภาค แม้ผู้ให้บริการเป็นแรงงานต่างด้าว และ แม้ผู้ป่วย/ผู้ให้บริการต้องการบริการมากกว่าการรักษาพยาบาล พยาบาลให้บริการโดยปราศจากอคติ เช่น การติดต่อญาติ การดูแลด้านสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๖ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลดูแลเอาใจใส่ให้ผู้ป่วย/ผู้ให้บริการ สุขกาย สบายใจ และ พยาบาลยินดีให้บริการแม้ผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง และ แนะนำสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ให้แก่ผู้ให้บริการทุกคน เช่น สิทธิบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า สิทธิการประกันตนต่าง ๆ เป็นต้น และ พยาบาลให้คำแนะนำผู้ป่วย/ผู้ให้บริการที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาพยาบาล และ เมื่อญาติต้องการทราบถึงการเจ็บป่วยของผู้ป่วย พยาบาลให้ข้อมูลตามสิทธิของผู้ป่วย มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๗ และอันดับสาม คือ พยาบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของผู้ป่วยผู้ให้บริการ เช่น ปิดม่านมิดชิดเมื่อตรวจภายใน/ การตรวจของผู้ให้บริการไม่มีผู้อื่นมารบกวน เป็นต้น มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๓

ตารางที่ ๔.๘ ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กร ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ
๒๐. พยาบาลปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ ณ จุดบริการ	๓.๘๓	๐.๘๐	ดี	๓.๙๓	๐.๗๘	ดี	๔.๑๖	๐.๔๗	ดี	๓.๙๘	๐.๗๗	ดี	๔.๒๗	๑.๐๘	ดี
๒๑. พยาบาลทำตามขั้นตอนที่โรงพยาบาลกำหนดได้อย่างเหมาะสม	๓.๘๗	๐.๘๐	ดี	๓.๘๑	๐.๗๘	ดี	๔.๑๒	๐.๕๓	ดี	๓.๘๑	๐.๗๙	ดี	๔.๖๘	๐.๖๕	ดีมาก
๒๒. พยาบาลแนะนำให้ท่านรู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ เช่นการรณรงค์การล้างมือ การใช้ผ้าปิดจมูก การป้องกันการติดเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์๒๐๐๙ การให้บริการพยาบาลเคลื่อนที่ เป็นต้น	๓.๘๗	๐.๘๔	ดี	๔.๐๑	๐.๘๑	ดี	๓.๖๘	๐.๔๘	ดี	๓.๘๖	๐.๘๗	ดี	๔.๗๓	๐.๕๕	ดีมาก
๒๓. พยาบาลทุ่มเทการทำงาน	๓.๘๙	๐.๘๙	ดี	๓.๖๖	๐.๘๕	ดี	๔.๐๘	๐.๗๖	ดี	๓.๘๒	๐.๘๖	ดี	๔.๕๙	๐.๕๙	ดีมาก
๒๔. พยาบาล มีการซักถามพร้อมบันทึกอาการและอาการแสดงของผู้ป่วย ติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ	๓.๙๑	๐.๗๙	ดี	๓.๘๓	๐.๘๒	ดี	๓.๖๐	๐.๕๐	ดี	๔.๐๑	๐.๘๐	ดี	๔.๓๖	๐.๘๕	ดี

ตารางที่ ๔.๘ (ต่อ) ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ
๒๕. พยาบาลให้ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับโรค และแผนการรักษาที่ผู้ป่วยจะได้รับทุกรายโดยไม่ต้องร้องขอ	๓.๔๙	๐.๘๕	พอใช้	๓.๖๙	๐.๙๐	ดี	๓.๕๖	๐.๕๑	ดี	๓.๗๔	๐.๘๙	ดี	๔.๕๕	๐.๖๗	ดีมาก
๒๖. พยาบาลมีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการให้บริการแก่ประชาชน	๓.๕๓	๐.๗๗	ดี	๓.๖๒	๐.๗๔	ดี	๓.๖๘	๐.๖๓	ดี	๓.๖๘	๐.๘๓	ดี	๔.๔๑	๐.๗๓	ดี
๒๗. พยาบาลเต็มใจไปช่วยหน่วยงานอื่นที่มีการร้องขอ	๓.๕๒	๐.๙๒	พอใช้	๓.๔๘	๑.๐๓	พอใช้	๓.๓๖	๐.๙๑	พอใช้	๓.๖๐	๐.๙๐	ดี	๔.๓๖	๑.๐๕	ดี
๒๘. ขณะที่ผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการประสบปัญหาพยาบาลให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ	๓.๗๑	๐.๗๙	ดี	๓.๗๑	๐.๙๗	ดี	๓.๘๔	๐.๕๕	ดี	๓.๘๕	๐.๗๘	ดี	๔.๗๓	๐.๖๓	ดีมาก
๒๙. ขณะที่ผู้ใช้บริการกำลังทุกข์ใจ พยาบาลได้เข้ามาปลอบโยน และให้กำลังใจ	๓.๕๔	๐.๘๑	ดี	๓.๗๑	๐.๙๗	ดี	๓.๔๔	๐.๗๗	พอใช้	๓.๕๙	๐.๙๓	ดี	๔.๖๔	๐.๗๓	ดีมาก
๓๐. พยาบาลให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาด้านสุขภาพแก่ผู้ใช้บริการด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย	๓.๖๙	๐.๘๑	ดี	๓.๔๓	๐.๙๕	พอใช้	๓.๖๐	๐.๕๘	ดี	๓.๘๔	๐.๘๔	ดี	๔.๖๘	๐.๕๗	ดีมาก

ตารางที่ ๔.๘ (ต่อ) ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ
๓๑.พยาบาลประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล	๓.๖๙	๐.๘๑	ดี	๓.๘๑	๐.๙๔	ดี	๓.๕๒	๐.๕๑	ดี	๓.๖๗	๐.๘๓	ดี	๔.๑๘	๑.๐๕	ดี
๓๒.พยาบาลสนับสนุนให้ประชาชนดูแลสุขภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง	๓.๗๐	๐.๘๐	ดี	๓.๕๔	๐.๘๗	ดี	๓.๗๖	๐.๖๖	ดี	๓.๗๙	๐.๘๒	ดี	๔.๕๙	๐.๖๗	ดีมาก
๓๓. พยาบาลมีส่วนร่วมกิจกรรมการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชน	๓.๖๕	๐.๘๓	ดี	๓.๕๓	๐.๘๗	ดี	๓.๖๘	๐.๗๕	ดี	๓.๖๗	๐.๘๓	ดี	๓.๗๓	๑.๔๙	ดี
๓๔. พยาบาลส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการ/ญาติมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของตนเองที่บ้าน	๓.๗๕	๐.๗๔	ดี	๓.๗๔	๐.๘๓	ดี	๓.๘๐	๐.๗๑	ดี	๓.๖๔	๐.๘๖	ดี	๔.๕๙	๐.๖๗	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	๓.๖๙	๐.๖๓	ดี	๓.๗๑	๐.๖๘	ดี	๓.๗๒	๐.๔๑	ดี	๓.๗๗	๐.๖๐	ดี	๕.๐๓	๐.๕๓	ดีมาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงพระราชรัศมีต่อสังคมและองค์กร ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม โดยรวมมีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับดี มี ๔ กลุ่ม ได้แก่ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๙ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๑ ผู้บริหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๒ และผู้ใช้บริการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๗ ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วย โดยรวมมีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๐๓ และได้จัดอันดับระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงพระราชรัศมีต่อสังคมและองค์กร ไว้ ๓ อันดับ ได้แก่

๑. สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาล มีการซักถามและจดอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการและมีการติดตามอาการเจ็บป่วยอย่างต่อเนื่องมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๙๑ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลห่มเทการทำงานมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๙ และอันดับสาม คือ พยาบาลแนะนำให้ท่านรู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ เช่น การรณรงค์การล้างมือ การใช้ผ้าปิดจมูกการป้องกันการติดเชื้อใช้หวัดใหญ่สายพันธุ์ ๒๐๐๙ การให้บริการโรงพยาบาลเคลื่อนที่ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๗

๒. สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลแนะนำให้ท่านรู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ เช่น การรณรงค์การล้างมือ การใช้ผ้าปิดจมูกการป้องกันการติดเชื้อใช้หวัดใหญ่สายพันธุ์ ๒๐๐๙ การให้บริการโรงพยาบาลเคลื่อนที่ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๐๑ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ณ จุดบริการ เช่น เคาน์เตอร์พยาบาล เป็นต้น มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๙๓ และอันดับสาม คือ พยาบาล มีการซักถามและจดอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการและมีการติดตามอาการเจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๘๓

๓. ผู้บริหาร พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ณ จุดบริการ เช่น เคาน์เตอร์พยาบาล เป็นต้น มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๑๖ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาล ทำตามขั้นตอนที่โรงพยาบาลกำหนดไว้อย่างเหมาะสม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ ๔.๑๒ และอันดับสาม คือ พยาบาลทุ่มเทการทำงาน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๘

๔. ผู้ใช้บริการ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาล มีการซักถามและจดอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการและมีการติดตามอาการเจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๐๑ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบ ฌ จุดบริการ เช่น เคาน์เตอร์พยาบาล เป็นต้น มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๘ และอันดับสาม คือ พยาบาลแนะนำให้ท่านรู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ เช่น การรณรงค์การล้างมือ การใช้ผ้าปิดจมูกการป้องกันการติดเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ ๒๐๐๙ การให้บริการโรงพยาบาลเคลื่อนที่ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๖

๕. หัวหน้าหอผู้ป่วย พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลแนะนำให้ท่านรู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ เช่น การรณรงค์การล้างมือ การใช้ผ้าปิดจมูกการป้องกันการติดเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ ๒๐๐๙ การให้บริการโรงพยาบาลเคลื่อนที่ ขณะที่ผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการประสบปัญหาพยาบาลให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจและพยาบาลมีส่วนร่วมกิจกรรมการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๓ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลทำตามขั้นตอนที่โรงพยาบาลกำหนดไว้อย่างเหมาะสม และพยาบาลให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาด้านสุขภาพแก่ผู้ให้บริการด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๙ และอันดับสาม คือ ขณะที่ท่านกำลังทุกข์ใจ พยาบาลได้เข้ามาปลอบโยนและให้กำลังใจ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๔

ตารางที่ ๔.๙ ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ
๓๕. พยาบาลมีการประเมินสภาพปัญหาของผู้ใช้บริการได้อย่างเหมาะสม	๓.๖๔	๐.๘๖	ดี	๓.๖๕	๐.๘๔	ดี	๓.๗๒	๐.๕๔	ดี	๓.๗๓	๐.๗๕	ดี	๔.๔๕	๐.๖๗	ดี
๓๖. พยาบาลจัดบันทึกอาการเจ็บป่วยตามปัญหา สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการ ระบุวันที่ อย่างชัดเจน	๓.๗๑	๐.๘๖	ดี	๓.๘๐	๐.๘๕	ดี	๓.๗๖	๐.๗๒	ดี	๓.๙๒	๐.๗๗	ดี	๔.๗๓	๐.๖๓	ดีมาก
๓๗. พยาบาลมีการวางแผนดูแลผู้ป่วย	๓.๘๖	๐.๘๐	ดี	๓.๗๐	๐.๙๕	ดี	๓.๘๔	๐.๕๕	ดี	๓.๗๘	๐.๘๔	ดี	๔.๕๙	๐.๖๗	ดีมาก
๓๘. ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอน	๓.๘๗	๐.๗๑	ดี	๓.๘๑	๐.๘๕	ดี	๓.๙๒	๐.๕๗	ดี	๓.๘๓	๐.๘๑	ดี	๔.๖๔	๐.๖๖	ดีมาก
๓๙. มีกระบวนการตัดสินใจ ขั้นตอนต่างๆของการให้การพยาบาลผู้ป่วยสามารถแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ	๓.๖๖	๐.๘๑	ดี	๓.๗๓	๐.๘๗	ดี	๓.๕๒	๐.๕๙	ดี	๓.๗๗	๐.๗๑	ดี	๔.๖๔	๐.๕๘	ดีมาก
๔๐. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน	๓.๗๘	๐.๗๘	ดี	๓.๘๓	๐.๘๗	ดี	๓.๗๒	๐.๕๔	ดี	๓.๘๙	๐.๗๗	ดี	๔.๗๓	๐.๕๕	ดีมาก

ตารางที่ ๔.๙ (ต่อ) ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ
๔๑. พยาบาลมีกิริยา วาจาสุภาพต่อผู้ใช้บริการและผู้ร่วมงาน	๓.๖๙	๐.๗๖	ดี	๓.๕๐	๐.๙๙	พอใช้	๓.๖๔	๑.๐๔	ดี	๓.๗๗	๐.๘๗	ดี	๔.๕๕	๐.๖๗	ดีมาก
๔๒. ขณะปฏิบัติงาน พยาบาลให้ความสนใจและมุ่งมั่นต่องาน	๓.๘๗	๐.๗๖	ดี	๓.๖๕	๐.๙๑	ดี	๓.๗๖	๐.๖๖	ดี	๓.๘๙	๐.๗๘	ดี	๔.๕๙	๐.๖๗	ดีมาก
๔๓. พยาบาล ระลึกผู้ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	๓.๖๓	๐.๗๖	ดี	๓.๖๐	๐.๘๘	ดี	๓.๖๘	๐.๖๓	ดี	๓.๖๗	๐.๘๖	ดี	๔.๕๙	๐.๖๗	ดีมาก
๔๔. พยาบาลพัฒนางานพยาบาลให้เหมาะสมต่อสภาพการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการ	๓.๖๔	๐.๗๙	ดี	๓.๕๘	๐.๘๖	ดี	๓.๘๐	๐.๘๗	ดี	๓.๖๙	๐.๘๙	ดี	๔.๖๘	๐.๕๗	ดีมาก
๔๕. พยาบาลปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผลและมีหลักการ	๓.๗๓	๐.๗๘	ดี	๓.๗๐	๐.๘๗	ดี	๓.๘๔	๐.๕๕	ดี	๓.๘๐	๐.๗๗	ดี	๔.๖๔	๐.๖๖	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	๓.๗๒	๐.๖๕	ดี	๓.๖๘	๐.๗๒	ดี	๓.๗๔	๐.๔๕	ดี	๓.๗๙	๐.๖๑	ดี	๔.๖๒	๐.๕๒	ดีมาก

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม โดยรวมมีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับดี มี ๔ กลุ่ม ได้แก่ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๒ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๘ ผู้บริหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๔ และผู้ใช้บริการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๙ ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วย โดยรวมมีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๒ และได้มีการจัดอันดับระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพ ไว้ ๓ อันดับ ได้แก่

๑. สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอนและขณะปฏิบัติงาน พยาบาลให้ความสนใจและมุ่งมั่นต่องาน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๘๗ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดโรคแทรกซ้อน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๘ และอันดับสาม คือ พยาบาลมีการวางแผนดูแลผู้ป่วย มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๗๖

๒. สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดโรคแทรกซ้อน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๘๓ รองลงมาอันดับสอง คือ ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๘๑ และอันดับสาม คือ พยาบาลจัดบันทึกอาการเจ็บป่วยตามปัญหา สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วย / ผู้ใช้บริการ ระบุวันที่ อย่างชัดเจน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๘๐

๓. ผู้บริหาร พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๙๒ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลมีการวางแผนดูแลผู้ป่วย และพยาบาลปฏิบัติงานบริการอย่างมีเหตุผลและมีหลักการ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๘๔ และอันดับสาม คือ ท่านเคยเห็นพยาบาลพัฒนางานพยาบาลให้เหมาะสมต่อสภาพ การเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ผู้ให้บริการ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๘๐

๔. ผู้ให้บริการ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลจัดบันทึกอาการเจ็บป่วย ตามปัญหา สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วย / ผู้ให้บริการ ระบุวันที่ อย่างชัดเจน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๙๒ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดโรคแทรกซ้อน และขณะปฏิบัติงาน พยาบาลให้ความสนใจและมุ่งมั่นต่องาน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๙ และอันดับสาม คือ ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๓

๕. หัวหน้าหอผู้ป่วย พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลจัดบันทึกอาการเจ็บป่วย ตามปัญหา สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วย / ผู้ให้บริการ ระบุวันที่ อย่างชัดเจนและ พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดโรคแทรกซ้อน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๓ รองลงมาอันดับสอง คือ ท่านเคยเห็นพยาบาลพัฒนางานพยาบาลให้เหมาะสมต่อสภาพ การเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ ผู้ให้บริการ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๘ และอันดับสาม คือ ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอน มีกระบวนการตัดสินใจว่า ขั้นตอนต่างๆของการให้การพยาบาลผู้ป่วยสามารถแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ และพยาบาลปฏิบัติงานบริการอย่างมีเหตุผลและมีหลักการมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๔

ตารางที่ ๔.๑๐ ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ
๔๖. พยาบาลให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล	๔.๐๔	๐.๖๙	ดี	๓.๘๐	๐.๗๓	ดี	๔.๑๖	๐.๖๙	ดี	๓.๙๐	๐.๗๓	ดี	๔.๗๓	๐.๕๕	ดีมาก
๔๗. พยาบาลมีทักษะการพูดและมีกิริยาที่เป็นมิตร	๓.๘๕	๐.๗๒	ดี	๓.๖๕	๐.๙๘	ดี	๓.๙๒	๐.๕๘	ดี	๓.๙๓	๐.๗๗	ดี	๔.๖๘	๐.๕๗	ดีมาก
๔๘. พยาบาลมีการประสานงานกับผู้ร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๓.๗๔	๐.๗๖	ดี	๓.๖๘	๐.๙๓	ดี	๓.๘๐	๐.๕๘	ดี	๓.๘๐	๐.๘๒	ดี	๔.๖๔	๐.๕๘	ดีมาก
๔๙. พยาบาลให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง	๔.๐๒	๐.๗๕	ดี	๓.๗๖	๐.๘๕	ดี	๓.๙๖	๐.๖๘	ดี	๓.๘๐	๐.๘๑	ดี	๔.๖๘	๐.๕๗	ดีมาก
๕๐. พยาบาลนิเทศและสอนงานให้แก่ผู้ร่วมงาน	๓.๗๘	๐.๗๙	ดี	๓.๖๔	๐.๘๔	ดี	๔.๐๐	๐.๗๖	ดี	๓.๖๙	๐.๘๒	ดี	๔.๕๙	๐.๕๙	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	๓.๘๙	๐.๖๒	ดี	๓.๗๐	๐.๗๕	ดี	๓.๙๖	๐.๕๔	ดี	๓.๘๒	๐.๖๔	ดี	๔.๖๖	๐.๕๒	ดีมาก

จากตาราง ๔.๑๐ พบว่า ระดับพฤติกรรมของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม โดยรวมมีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับดี มี ๔ กลุ่ม ได้แก่ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๙ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๐ ผู้บริหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๖ และผู้ใช้บริการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๒ ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วยโดยรวมมีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๖ และได้จัดอันดับระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ไว้ ๓ อันดับ ได้แก่

๑. สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๐๔ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๐๒ และอันดับสาม คือ พยาบาลมีทักษะการพูดและมีกิริยาที่เป็นมิตร มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๕

๒. สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๘๐ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๗๖ และอันดับสาม คือ พยาบาลมีการประสานงานกับผู้ร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๖๘

๓. ผู้บริหาร พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๑๖ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลนิเทศและสอนงานให้แก่ผู้ร่วมงาน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๐๐ และอันดับสาม คือ พยาบาลให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๙๖

๔. ผู้ให้บริการ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลมีทักษะการพูดและมีกิริยาที่เป็นมิตร มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๙๓ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๐ และอันดับสาม คือ พยาบาลมีการประสานงานกับผู้ร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพยาบาลให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๐

๕. หัวหน้าหอผู้ป่วย พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๓ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลมีทักษะการพูดและมีกิริยาที่เป็นมิตร และพยาบาลให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๘ และอันดับสาม คือ พยาบาลมีการประสานงานกับผู้ร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๔

ตารางที่ ๔.๑๑ ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ
๕๑. พยาบาลมาปฏิบัติงานตรงเวลา	๓.๙๖	๑.๐๔	ดี	๓.๗๓	๐.๘๔	ดี	๔.๒๘	๐.๗๔	ดี	๓.๙๑	๐.๘๗	ดี	๔.๕๙	๐.๖๗	ดีมาก
๕๒. พยาบาลปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้	๔.๐๒	๐.๘๕	ดี	๓.๗๕	๐.๙๒	ดี	๔.๐๘	๐.๕๗	ดี	๓.๘๒	๐.๘๒	ดี	๔.๗๓	๐.๕๕	ดีมาก
๕๓. พยาบาลใช้เวลาในการทำงานเต็มเวลาราชการ	๔.๒๔	๐.๘๕	ดี	๓.๘๕	๐.๙๘	ดี	๔.๒๐	๐.๕๘	ดี	๓.๘๖	๐.๘๐	ดี	๔.๘๖	๐.๔๗	ดีมาก
๕๔. ผู้ใช้บริการได้รับคำแนะนำหรือได้รับการดูแลจากพยาบาลอย่างตรงไปตรงมา	๓.๙๒	๐.๘๘	ดี	๓.๘๔	๐.๘๗	ดี	๓.๙๖	๐.๖๑	ดี	๓.๙๒	๐.๗๒	ดี	๔.๗๓	๐.๗๐	ดีมาก
๕๕. ผู้ใช้บริการได้รับความเป็นธรรมต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของพยาบาล	๓.๘๘	๐.๘๖	ดี	๓.๗๕	๐.๙๒	ดี	๔.๐๐	๐.๖๕	ดี	๓.๘๖	๐.๗๑	ดี	๔.๖๔	๐.๗๙	ดีมาก
๕๖. เมื่อพยาบาลปฏิบัติงานผิดพลาดได้พยายามแก้ไขและยอมรับขั้นตอนในการทำงานที่ผ่านมา	๓.๗๙	๐.๙๕	ดี	๓.๔๖	๑.๐๑	พอใช้	๓.๘๘	๐.๗๓	ดี	๓.๖๖	๐.๘๓	ดี	๔.๗๗	๐.๕๓	ดีมาก

ตารางที่ ๔.๑๑ (ต่อ) ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสาย			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสาย			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	วิชาชีพทางการแพทย์	วิชาชีพทางการแพทย์	วิชาชีพทางการแพทย์												
	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ
๕๗. พยาบาลเป็นผู้รักษาจากที่พูดออกไป โดยไม่บิดเบือนอ้างข้อยกเว้นให้ตนเอง	๓.๖๓	๑.๐๓	ดี	๓.๔๕	๑.๐๒	พอใช้	๓.๖๔	๐.๗๖	ดี	๓.๗๐	๐.๘๔	ดี	๔.๖๔	๐.๖๖	ดีมาก
๕๘. พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เช่นการให้ยาผู้ป่วย ๕R เป็นต้น	๓.๙๗	๐.๘๒	ดี	๔.๐๒	๐.๘๔	ดี	๓.๖๘	๐.๘๕	ดี	๔.๑๐	๐.๗๐	ดี	๔.๗๗	๐.๕๓	ดีมาก
๕๙. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยโดยมุ่งหวังให้อาการทุเลาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	๔.๐๓	๐.๗๙	ดี	๓.๙๓	๐.๘๗	ดี	๔.๓๖	๐.๖๔	ดี	๔.๐๑	๐.๗๙	ดี	๔.๘๒	๐.๕๐	ดีมาก
๖๐. พยาบาลปฏิบัติงานตรงตามเวลาที่กำหนดไว้	๔.๐๑	๐.๘๖	ดี	๓.๘๓	๐.๙๕	ดี	๔.๑๖	๐.๖๙	ดี	๓.๙๐	๐.๘๑	ดี	๔.๗๗	๐.๕๓	ดีมาก
๖๑. พยาบาลมีความมานะอดทนขยันหมั่นเพียรในการทำงาน	๔.๑๑	๐.๘๒	ดี	๓.๙๓	๐.๘๙	ดี	๔.๒๔	๐.๖๖	ดี	๓.๙๘	๐.๗๙	ดี	๔.๘๖	๐.๓๕	ดีมาก

ตารางที่ ๔.๑๑ (ต่อ) ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์			ผู้บริหาร			ประชาชนหรือผู้ใช้บริการ			หัวหน้าหอผู้ป่วย		
	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ระดับปฏิบัติ
๖๒. พยาบาลเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในเชิงพัฒนา เมื่อเห็นสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดการสูญเปล่า หรือหย่อนประสิทธิภาพในงาน	๓.๗๐	๐.๘๕	ดี	๓.๗๑	๐.๙๐	ดี	๓.๙๖	๐.๗๔	ดี	๓.๗๒	๐.๘๒	ดี	๔.๗๗	๐.๔๓	ดีมาก
๖๓. พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ	๓.๘๓	๐.๘๘	ดี	๓.๗๕	๐.๙๑	ดี	๓.๖๐	๐.๗๑	ดี	๓.๗๘	๐.๘๒	ดี	๔.๖๘	๐.๔๘	ดีมาก
๖๔. พยาบาลเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สวมเครื่องแบบพยาบาลถูกต้องตามระเบียบ	๔.๒๒	๐.๗๔	ดี	๔.๑๒	๐.๗๙	ดี	๔.๔๐	๐.๕๐	ดี	๔.๑๑	๐.๗๔	ดี	๔.๗๗	๐.๔๓	ดีมาก
๖๕. พยาบาลมีจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นข้าราชการ อุทิศแรงกายแรงใจผลักดันให้ภารกิจหลักของหน่วยงานบรรลุผล	๔.๐๑	๐.๘๓	ดี	๓.๙๓	๐.๘๒	ดี	๔.๒๔	๐.๘๓	ดี	๓.๙๑	๐.๘๓	ดี	๔.๘๒	๐.๔๐	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	๓.๗๕	๐.๖๒	ดี	๓.๘๐	๐.๗๔	ดี	๓.๘๐	๐.๓๘	ดี	๓.๘๐	๐.๕๔	ดี	๔.๗๔	๐.๔๕	ดีมาก

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม โดยรวมมีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับดี มี ๔ กลุ่ม ได้แก่ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๕ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๐ ผู้บริหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๐ และผู้ใช้บริการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๐ ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วย โดยรวมมีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๔ และได้มีจัดอันดับระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเอง ไว้ ๓ อันดับ ได้แก่

๑. สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลมีความรับผิดชอบการทำงานแต่ละเวร มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๒๔ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สวมเครื่องแบบพยาบาลถูกต้องตามระเบียบ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๒ และอันดับสาม คือ พยาบาลมีความตั้งใจในการทำงาน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๑

๒. สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สวมเครื่องแบบพยาบาลถูกต้องตามระเบียบ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๑๒ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เช่นการให้ยาผู้ป่วย การเรียกชื่อผู้ป่วย เป็นต้น มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๐๒ และอันดับสาม คือ พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยโดยมุ่งหวังให้อาการทุเลาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนพยาบาลมีความตั้งใจในการทำงาน และพยาบาลมีจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นข้าราชการอุทิศแรงกายแรงใจผลักดันให้ภารกิจหลักของหน่วยงานบรรลุผล มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๙๓

๓. ผู้บริหาร พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สวมเครื่องแบบพยาบาลถูกต้องตามระเบียบ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๔๐ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยโดยมุ่งหวังให้อาการทุเลาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๓๖ และอันดับสาม คือ พยาบาลมาปฏิบัติงานตรงเวลา มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๒๘

๔. ผู้ใช้บริการ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สวมเครื่องแบบพยาบาลถูกต้องตามระเบียบ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๑๑ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เช่นการให้ยาผู้ป่วย การเรียกชื่อผู้ป่วย เป็นต้น มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๐ และอันดับสาม คือ พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยโดยมุ่งหวังให้อาการทุเลาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๑

๕. หัวหน้าหอผู้ป่วย พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ พยาบาลมีความรับผิดชอบการทำงานแต่ละเวร และพยาบาลมีความตั้งใจในการทำงาน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๘๖ รองลงมาอันดับสอง คือ พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยโดยมุ่งหวังให้อาการทุเลาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนและพยาบาลมีจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นข้าราชการอุทิศแรงกายแรงใจผลักดันให้ภารกิจหลักของหน่วยงานบรรลุผล มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๘๒ และอันดับสาม คือ เมื่อพยาบาลปฏิบัติงานผิดพลาด ได้พยายามแก้ไขและยอมรับขั้นตอนในการทำงานที่ผ่านมา พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เช่นการให้ยาผู้ป่วย การเรียกชื่อผู้ป่วย เป็นต้น และพยาบาลปฏิบัติงานตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๗

ตารางที่ ๔.๑๒ ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโดยประเมินพฤติกรรมตนเองต่อประชาชนหรือผู้ให้บริการ

พฤติกรรม	พฤติกรรม		ระดับการปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
๑. ท่านดูแลเอาใจใส่ผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการให้สุขภาพ สบายใจ	๔.๖๒	.๖๕	ดีมาก
๒. ท่านดูแลผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการเหมือนญาติมิตร	๔.๕๗	.๖๒	ดีมาก
๓. ท่านควบคุมอารมณ์ได้ดี เมื่อผู้ให้บริการแสดงกิริยาไม่สุภาพ	๔.๑๙	.๗๒	ดี
๔. ท่านรับฟังปัญหาของผู้ใช้บริการด้วยความเข้าใจพร้อมให้กำลังใจ	๔.๔๕	.๖๒	ดี
๕. เมื่อผู้ป่วยแสดงอาการปวด ท่านรับรู้ความรู้สึก	๔.๔๒	.๗๙	ดี
๖. ผู้ใช้บริการได้รับการดูแลรักษาพยาบาลโดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวจากพยาบาล เช่น ปิดม่านให้มีฉิดทุกครั้งที่มีการเปิดเผยร่างกาย	๔.๗๒	.๕๕	ดีมาก
๗. ก่อนให้การดูแลผู้ป่วย ท่านได้ขานชื่อ-สกุล เพื่อให้ผู้ป่วยรับรู้ทุกครั้ง	๔.๕๖	.๖๒	ดีมาก

ตารางที่ ๔.๑๒ (ต่อ) ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโดยประเมินพฤติกรรมตนเองต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ

พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ
๘. ท่านยินดีให้บริการแม้ผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง	๔.๕๘	.๖๑	ดีมาก
๙. ท่านชมเชยพร้อมให้กำลังใจ เมื่อผู้ใช้บริการปฏิบัติตัวถูกต้อง	๔.๖๘	.๕๕๐	ดีมาก
๑๐. ท่านให้บริการด้วยความเสมอภาค แม้ผู้ใช้บริการเป็นแรงงานต่างด้าว	๔.๗๒	.๕๐๘	ดีมาก
๑๑. ท่านรับฟังข้อร้องเรียน ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริการ พยาบาลด้วยใจเป็นกลาง	๔.๓๘	.๗๑๘	ดี
๑๒. แนะนำสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ให้แก่ผู้ใช้บริการทุกคน เช่น สิทธิบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า สิทธิการประกันตนต่างๆ เป็นต้น	๔.๕๐	.๗๓๙	ดี
๑๓. ท่านยอมรับความต้องการที่หลากหลายของผู้ใช้บริการด้วยใจ เป็นกลาง	๔.๔๗	.๖๖๘	ดี
๑๔. ผู้ใช้บริการได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาพยาบาล เพื่อการตัดสินใจในการรักษา	๔.๕๖	.๖๖๖	ดีมาก
๑๕. แม้ผู้ใช้บริการต้องการบริการมากกว่าการรักษาพยาบาล เช่น การติดต่อญาติ การดูแลด้านสังคมสงเคราะห์ ท่านให้บริการ โดยปราศจากอคติ	๔.๓๘	.๗๑๙	ดี
๑๖. ท่านมักให้ญาติหรือผู้อื่นถือแฟ้มประวัติของผู้ป่วยไปติดต่อกับ หน่วยงานอื่น	๒.๐๕	๑.๓๕๐	ไม่แน่ใจ
๑๗. ท่านจัดเก็บประวัติส่วนตัวของผู้ป่วย ผู้ใช้บริการอย่างมิดชิดและ ปลอดภัย	๔.๔๖	.๘๘๔	ดี
๑๘. ท่านมีการจัดระบบบริการข้อมูลของผู้ใช้บริการเฉพาะรายได้ยอดดี	๔.๑๐	.๘๗๕	ดี
๑๙. เมื่อญาติต้องการทราบถึงการเจ็บป่วยของผู้ป่วย ท่านให้ ข้อมูลตามสิทธิของผู้ป่วย	๔.๕๖	.๖๔๕	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	๔.๓๖	.๔๔	ดี

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์มีการประเมินพฤติกรรมตนเองต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๖ และได้มีการจัดอันดับการประเมินตนเองไว้ ๓ อันดับ การประเมินตนเองที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ ผู้ใช้บริการได้รับการดูแลรักษาพยาบาลโดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวจากพยาบาล เช่น ปิดม่านให้มิดชิดทุกครั้งที่มีการเปิดเผยร่างกาย และท่านให้บริการด้วยความเสมอภาคแม้ผู้ใช้บริการเป็นแรงงานต่างด้าว มีระดับการประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๒ รองลงมาอันดับสอง คือ ท่านชมเชยพร้อมให้กำลังใจ เมื่อผู้ใช้บริการปฏิบัติตัวถูกต้อง มีระดับการประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๘ และอันดับสาม คือ ท่านดูแลเอาใจใส่ผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการให้สุขภาพ สบายใจ มีระดับการประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๒

ตารางที่ ๔.๑๓ ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโดยประเมินพฤติกรรมตนเองต่อสังคมและองค์กร

พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
๒๐. ท่านปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบ ณ จุดบริการ	๔.๓๐	๐.๙๙	ดี
๒๑. ท่านทำตามขั้นตอนที่โรงพยาบาลกำหนดไว้อย่างเหมาะสม	๔.๖๙	๐.๕๗	ดีมาก
๒๒. ท่านแนะนำให้ผู้ใช้บริการรู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ เช่น การรณรงค์การล้างมือ การใช้ผ้าปิดจมูก การป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ โรงพยาบาลเคลื่อนที่ เป็นต้น	๔.๓๙	๐.๗๙	ดี
๒๓. ท่านทุ่มเทการทำงาน	๔.๔๖	๐.๖๖	ดี
๒๔. ท่านมีการซักถามพร้อมบันทึกอาการและอาการแสดงของผู้ป่วยและติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ	๔.๕๑	๐.๖๑	ดีมาก
๒๕. ท่านให้ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับโรคและแผนการรักษาที่ผู้ป่วยจะได้รับทุกราย โดยมีต้องร้องขอ	๔.๔๐	๐.๖๙	ดี
๒๖. ท่านมีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการให้บริการแก่ประชาชน	๔.๐๖	๐.๘๓	ดี
๒๗. ท่านเต็มใจไปช่วยหน่วยงานอื่นที่มีการร้องขอ	๔.๒๒	๐.๘๕	ดี
๒๘. ขณะที่ผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการประสบปัญหา ท่านให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ	๔.๖๗	๐.๕๔	ดีมาก

ตารางที่ ๔.๑๓(ต่อ) ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโดยประเมินพฤติกรรมตนเองต่อสังคมและองค์กร

พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
๒๙. ขณะที่ผู้ให้บริการกำลังทุกข์ใจ ท่านได้ปลอบโยน และให้กำลังใจ	๔.๔๖	๐.๖๙	ดี
๓๐. ท่าน ให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาด้านสุขภาพแก่ผู้ให้บริการ ด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย	๔.๕๓	๐.๖๔	ดีมาก
๓๑. ท่านประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล	๓.๘๕	๐.๙๖	ดี
๓๒. ท่านสนับสนุนให้ประชาชนดูแลสุขภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง	๔.๓๐	๐.๘๐	ดี
๓๓. ท่านมีส่วนร่วมกิจกรรมการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชน	๓.๔๒	๑.๓๐	พอใช้
๓๔. ท่านส่งเสริมให้ผู้ให้บริการและญาติมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของตนเองที่บ้าน	๔.๒๔	๐.๙๘	ดี
รวมเฉลี่ย	๔.๓๐	๐.๕๐	ดี

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ มีการประเมินพฤติกรรมตนเองต่อสังคมและองค์กร โดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๐ และได้มีการจัดอันดับการประเมินตนเองไว้ ๓ อันดับ การประเมินตนเองที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ ท่านทำตามขั้นตอนที่โรงพยาบาลกำหนดไว้อย่างเหมาะสม มีระดับการประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๙ รองลงมาอันดับสอง คือ ท่านชมเชยพร้อมให้กำลังใจ เมื่อผู้ให้บริการปฏิบัติตัวถูกต้อง มีระดับการประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๙ และอันดับสาม คือ ท่านมีการซักถามพร้อมบันทึกอาการและอาการแสดงของผู้ป่วยและติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ มีระดับการประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๑

ตารางที่ ๔.๑๔ ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ โดยประเมินพฤติกรรมตนเองต่อวิชาชีพ

พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
๓๕. ท่านประเมินสภาพปัญหาของผู้ใช้บริการได้อย่างเหมาะสม	๔.๒๘	๐.๖๙	ดี
๓๖. ท่านจัดบันทึกอาการเจ็บป่วย ตามปัญหา สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการ ระบุวันที่ อย่างชัดเจน	๔.๓๒	๐.๘๔	ดี
๓๗. ท่านวางแผนดูแลผู้ป่วย	๔.๔๓	๐.๖๖	ดี
๓๘. ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอน	๔.๕๑	๐.๖๕	ดีมาก
๓๙. มีกระบวนการตัดสินใจ ขั้นตอนต่างๆของการให้การพยาบาล ผู้ป่วยสามารถแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ	๔.๓๙	๐.๖๖	ดี
๔๐. ท่านให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน	๔.๕๙	๐.๖๒	ดีมาก
๔๑. ท่านมีกิริยา วาจาสุภาพ ต่อผู้ให้บริการและผู้ร่วมงาน	๔.๕๖	๐.๖๗	ดีมาก
๔๒. ขณะปฏิบัติงาน ท่านให้ความสนใจและมุ่งมั่นต่องาน	๔.๖๕	๐.๖๐	ดีมาก
๔๓. ท่านระลึกรู้ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	๔.๓๕	๐.๖๙	ดี
๔๔. ท่านพัฒนางานพยาบาลให้เหมาะสมต่อสภาพการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการ	๔.๔๐	๐.๖๘	ดี
๔๕. ท่านปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผลและมีหลักการ	๔.๔๘	๐.๖๕	ดี
รวมเฉลี่ย	๔.๔๕	๐.๕๔	ดี

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ มีการประเมินพฤติกรรมตนเองต่อวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๕ และได้มีการจัดอันดับการประเมินตนเองไว้ ๓ อันดับ การประเมินตนเองที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ ขณะปฏิบัติงาน ท่านให้ความสนใจและมุ่งมั่นต่องาน มีระดับการประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๕ รองลงมาอันดับสอง คือ ท่านให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน มีระดับการประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๙ และอันดับสาม คือ ท่านมีกิริยา วาจาสุภาพ ต่อผู้ให้บริการและผู้ร่วมงาน มีระดับการประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๖

ตารางที่ ๔.๑๕ ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ โดยประเมินพฤติกรรมตนเองต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น

พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ
๔๖. ท่านให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานกับทีมสุขภาพของ โรงพยาบาล	๔.๕๕	๐.๖๑	ดีมาก
๔๗. ท่านมีทักษะการพูดและมีกิริยาที่เป็นมิตร	๔.๖๑	๐.๕๗	ดีมาก
๔๘. ท่านมีการประสานงานกับเพื่อนร่วมงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	๔.๔๒	๐.๖๗	ดี
๔๙. ท่านให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับ ผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ ความเสี่ยง	๔.๔๙	๐.๖๓	ดี
๕๐. ท่านให้ความร่วมมือและนิเทศงานให้กับทีมบุคลากร ทางการแพทย์	๔.๐๑	๐.๙๔	ดี
รวมเฉลี่ย	๔.๔๑	๐.๕๐	ดี

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์มีการประเมินพฤติกรรมตนเองต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๑ และได้มีการจัดอันดับการประเมินตนเองไว้ ๓ อันดับ การประเมินตนเองที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ มีวาจาและกิริยาที่เป็นมิตรต่อเพื่อนร่วมงาน อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๑ รองลงมาอันดับสอง คือ ท่านให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล การประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๕ และอันดับสาม คือ ท่านให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง การประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๙

ตารางที่ ๔.๑๖ ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ โดยประเมินพฤติกรรมตนเองต่อตนเอง

พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ
๕๑. มาปฏิบัติงานตรงเวลา	๔.๔๙	๐.๗๓	ดี
๕๒. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้	๔.๗๘	๐.๕๒	ดีมาก
๕๓. ใช้เวลาในการทำงานเต็มเวลาราชการ	๔.๗๘	๐.๕๒	ดีมาก
๕๔. ผู้ใช้บริการได้รับคำแนะนำหรือได้รับการดูแลจากท่านอย่างตรงไปตรงมา	๔.๖๗	๐.๕๘	ดีมาก
๕๕. ผู้ใช้บริการได้รับความเป็นธรรมต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของท่าน	๔.๖๓	๐.๖๒	ดีมาก
๕๖. เมื่อท่านปฏิบัติงานผิดพลาด ได้พยายามแก้ไขและยอมรับขั้นตอนในการทำงานที่ผ่านมา	๔.๕๘	๐.๖๗	ดีมาก
๕๗. ท่านรักษาวางาที่พูดออกไป โดยไม่บิดเบือนอ้างข้อยเว้นให้ตนเอง	๔.๕๔	๐.๖๐	ดีมาก
๕๘. ท่านมีการตรวจสอบการทำงานของทุกครั้ง เช่น การให้ยาผู้ป่วย ๕ R เป็นต้น	๔.๖๗	๐.๖๕	ดีมาก
๕๙. ท่านให้การดูแลผู้ป่วย โดยมุ่งหวังให้อาการทุเลา โดยมีได้หวังสิ่งตอบแทน	๔.๗๗	๐.๕๕	ดีมาก
๖๐. ท่าน ปฏิบัติงานตรงตามเวลาที่กำหนดไว้	๔.๖๗	๐.๖๔	ดีมาก
๖๑. ท่านมีความมานะอดทน ขยันหมั่นเพียรในการทำงาน	๔.๗๖	๐.๔๙	ดีมาก
๖๒. ท่านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในเชิงพัฒนา เมื่อเห็นสิ่งทีก่อให้เกิดการสูญเปล่า หรือหย่อนประสิทธิภาพในงาน	๔.๔๒	๐.๗๐	ดี
๖๓. ท่านมีการตรวจสอบการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ	๔.๕๖	๐.๖๑๑	ดีมาก
๖๔. มีบุคลิกภาพดี สวมเครื่องแบบพยาบาลถูกต้องตามระเบียบ	๔.๗๐	๐.๕๕๖	ดีมาก
๖๕. มีจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นข้าราชการ อุทิศร่างกายแรงใจผลักดันให้ภารกิจหลักของตนและหน่วยงานบรรลุผล	๔.๗๐	๐.๕๕๖	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	๔.๔๓	๐.๔๓	ดีมาก

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์มีการประเมินพฤติกรรมตนเองต่อตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๓ และได้มีการจัดอันดับการประเมินตนเองไว้ ๓ อันดับ การประเมินตนเองที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และ ใช้เวลาในการทำงานเต็มเวลาราชการ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๘ รองลงมาอันดับสอง คือ ท่านให้การดูแลผู้ป่วย โดยมุ่งหวังให้อาการทุเลา โดยมีได้หวังสิ่งตอบแทน การประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๗ และอันดับสาม คือ ท่านมีความมานะอดทน ขยันหมั่นเพียรในการทำงาน การประเมินตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๖

๔.๓ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

ตารางที่ ๔.๑๗ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๗.๔๘	๗.๔๘	
	ภายในกลุ่ม	๘๗	๑๑๖๑๒.๗๖	๑๓๓.๔๘	๐.๐๖
	รวม	๘๘	๑๑๖๒๐.๒๕		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๕๕๗.๖๗๐	๑๑๑.๕๓	
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๑๑๐๖๒.๕๘	๑๓๑.๗๐	๑.๐๖
	รวม	๘๘	๑๑๖๒๐.๒๕		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๙๖๓.๐๐	๓๒๑.๕๐	
	ภายในกลุ่ม	๘๕	๑๐๖๕๗.๒๕	๑๒๓.๙๒	๓.๘๙*
	รวม	๘๘	๑๑๖๒๐.๒๕		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๗๙.๑๙	๕๙.๕๙	
	ภายในกลุ่ม	๘๕	๑๑๔๔๑.๐๖	๑๓๓.๐๔	๐.๖๗
	รวม	๘๘	๑๑๖๒๐.๒๕		

ตารางที่ ๔.๑๗ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๕.๘๙	๗.๙๕	
	ภายในกลุ่ม	๘๖	๑๑๖๐๔.๓๕	๑๓๔.๙๓	๐.๐๖
	รวม	๘๘	๑๑๖๒๐.๒๕		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๓๘๑.๕๒	๑๒๗.๑๗	
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๑๑๒๓๘.๗๓	๑๓๒.๒๒	๐.๙๖
	รวม	๘๘	๑๑๖๒๐.๒๕		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๔๖๒.๖๖	๒๙๒.๕๓	
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๑๐๑๕๗.๕๘	๑๒๒.๓๘	๒.๓๙*
	รวม	๘๘	๑๑๖๒๐.๒๕		
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๕๖๗.๕๐	๑๔๑.๘๘	
	ภายในกลุ่ม	๘๔	๑๑๐๕๒.๗๕	๑๓๑.๕๘	๑.๐๘
	รวม	๘๘	๑๑๖๒๐.๒๕		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๑๗ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ที่มีเพศ อายุ ศาสนา ตำแหน่ง(ระดับ) ระดับการศึกษา และระยะเวลาทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ที่มีสถานภาพสมรส และรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีสถานภาพสมรสและสถานภาพโสด และสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีรายได้ ระดับ ๒๐,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท และรายได้ระดับ ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๑๘ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๐.๔๕	๐.๔๕	
	ภายในกลุ่ม	๘๗	๗๘๕๙.๗๕	๙๐.๓๔	๐.๐๑
	รวม	๘๘	๗๘๖๐.๒๐		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๔๑.๙๘	๖๐.๕๐	
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๗๖๑๘.๒๒	๙๐.๖๙	๐.๖๗
	รวม	๘๘	๗๘๖๐.๒๐		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๙๙.๑๓	๒๔๙.๕๙	
	ภายในกลุ่ม	๘๕	๗๓๖๑.๐๓	๘๕.๕๙	๒.๙๒
	รวม	๘๘	๗๘๖๐.๒๐		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๗๒.๖๒	๓๖.๓๑	
	ภายในกลุ่ม	๘๕	๗๗๘๗.๕๘	๙๐.๕๕	๐.๔๐
	รวม	๘๘	๗๘๖๐.๒๐		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๒	๒๓.๔๔	๑๑.๗๒	
	ภายในกลุ่ม	๘๖	๗๘๓๖.๗๖	๙๑.๑๓	๐.๑๓
	รวม	๘๘	๗๘๖๐.๒๐		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๔๓๙.๒๒	๑๔๖.๔๑	
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๗๔๒๐.๙๘	๘๗.๓๑	๑.๖๘
	รวม	๘๘	๗๘๖๐.๒๐		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๑๒๔.๐๒	๒๒๔.๘๑	
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๖๗๓๖.๑๘	๘๑.๑๖	๒.๗๗*
	รวม	๘๘	๗๘๖๐.๒๐		
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๔๗๕.๙๓	๑๑๘.๙๘	
	ภายในกลุ่ม	๘๔	๗๓๘๔.๒๗	๘๗.๙๑	๑.๓๕
	รวม	๘๘	๗๘๖๐.๒๐		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๑๘ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ สมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาและระยะเวลาทำงาน แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๑๙ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๐.๑๖	๐.๑๖	
	ภายในกลุ่ม	๘๗	๔๔๔๐.๗๔	๕๑.๐๔	๐.๐๐
	รวม	๘๘	๔๔๔๐.๙๐		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๒๘.๓๒	๒๕.๖๖	๐.๖๓
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๔๓๑๒.๕๘	๕๑.๓๔	
	รวม	๘๘	๔๔๔๐.๙๐		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๗๗.๕๔	๕๙.๑๗	๑.๗๙
	ภายในกลุ่ม	๘๕	๔๒๖๓.๓๖	๕๑.๕๗	
	รวม	๘๘	๔๔๔๐.๙๐		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๙.๒๑	๑๖.๐๗	๐.๔๘
	ภายในกลุ่ม	๘๕	๔๓๙๑.๖๙	๕๑.๐๗	
	รวม	๘๘	๔๔๔๐.๙๐		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๒	๕๙.๓๓	๒๙.๖๗	๐.๕๘
	ภายในกลุ่ม	๘๖	๔๓๘๑.๕๗	๕๐.๙๕	
	รวม	๘๘	๔๔๔๐.๙๐		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๙๘.๐๐	๓๙.๖๐	๑.๓๒
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๔๒๔๒.๙๐	๕๑.๑๑	
	รวม	๘๘	๔๔๔๐.๙๐		

ตารางที่ ๔.๑๙ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๕	๕๘๗.๔๖	๑๑๗.๔๙	
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๓๘๕๓.๔๔	๔๖.๔๓	๒.๕๓*
	รวม	๘๘	๔๔๔๐.๙๐		
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒๘๗.๐๓	๗๑.๗๖	
	ภายในกลุ่ม	๘๔	๔๑๕๓.๘๗	๔๙.๕๕	๑.๔๕
	รวม	๘๘	๔๔๔๐.๙๐		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๑๙ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ สมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาและระยะเวลาทำงาน แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ ส่วนสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๐ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๐.๖๙	๐.๖๙	
	ภายในกลุ่ม	๘๗	๘๔๑.๒๒	๙.๖๗	๐.๐๗
	รวม	๘๘	๘๔๑.๙๑		

ตาราง ๔.๒๐ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๕.๖๑	๖.๔๐	๐.๖๖
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๘๑๖.๓๐	๙.๗๒	
	รวม	๘๘	๘๔๑.๙๑		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๐.๔๐	๒๐.๒๐	๒.๑๗
	ภายในกลุ่ม	๘๕	๘๐๑.๕๑	๙.๓๒	
	รวม	๘๘	๘๔๑.๙๑		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๕.๑๖	๒.๕๘	๐.๒๗
	ภายในกลุ่ม	๘๕	๘๓๖.๗๗	๙.๗๓	
	รวม	๘๘	๘๔๑.๙๑		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๐.๐๔	๕.๐๒	๐.๕๒
	ภายในกลุ่ม	๘๖	๘๓๑.๘๘	๙.๖๗	
	รวม	๘๘	๘๔๑.๙๑		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๕๕.๘๙	๑๘.๖๓	๒.๐๒
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๗๘๖.๐๒	๙.๒๕	
	รวม	๘๘	๘๔๑.๙๑		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๒๒.๘๘	๒๔.๕๘	๒.๘๕*
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๗๑๙.๐๓	๘.๖๖	
	รวม	๘๘	๘๔๑.๙๑		
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๗๐.๙๕	๑๗.๗๔	๑.๙๓
	ภายในกลุ่ม	๘๔	๗๗๐.๙๖	๙.๑๘	
	รวม	๘๘	๘๔๑.๙๑		

* p < .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ สมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาและระยะเวลาทำงาน แตกต่างกันมีความ คิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพ และผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสหวิชาชีพที่อยู่ในสาย วิชาชีพทางการแพทย์ที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพใน โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๑ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๐.๒๓	๐.๒๓	
	ภายในกลุ่ม	๘๗	๙๒๗๘.๐๐	๑๐๖.๖๔	๐.๐๐
	รวม	๘๘	๙๒๗๘.๒๓		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๒๙.๓๖	๕๗.๓๔	๐.๕๓
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๙๐๔๘.๘๖	๑๐๗.๗๓	
	รวม	๘๘	๙๒๗๘.๒๓		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๘๗๒.๗๗	๒๙๐.๒๖	๒.๕๗*
	ภายในกลุ่ม	๘๕	๘๔๐๕.๔๖	๙๗.๗๔	
	รวม	๘๘	๙๒๗๘.๒๓		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๖๕.๖๗	๕๕.๒๒	๐.๗๘
	ภายในกลุ่ม	๘๕	๙๑๑๒.๕๖	๑๐๕.๙๖	
	รวม	๘๘	๙๒๗๘.๒๓		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๒	๒๕๓.๔๗	๑๒๖.๗๔	๑.๒๑
	ภายในกลุ่ม	๘๖	๙๐๒๔.๗๕	๑๐๔.๙๔	
	รวม	๘๘	๙๒๗๘.๒๓		

ตารางที่ ๔.๒๑ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๕๘๐.๒๗	๑๑๓.๔๒	
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๘๖๙๗.๙๖	๑๐๒.๓๓	๑.๘๙
	รวม	๘๘	๙๒๗๘.๒๓		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๕๔๑.๐๖	๓๐๘.๒๑	
	ภายในกลุ่ม	๘๓	๗๗๓๗.๑๖	๙๓.๒๒	๓.๓๑*
	รวม	๘๘	๙๒๗๘.๒๓		
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒๘๐.๘๖	๗๐.๒๑	๐.๖๖
	ภายในกลุ่ม	๘๔	๒๙๙๗.๓๗	๑๐๗.๑๑	
	รวม	๘๘	๙๒๗๘.๒๓		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๑ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีเพศ อายุ ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาและระยะเวลาทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีสถานภาพสมรสและรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีรายได้ ๒๐,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท และรายได้ ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๒ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล
เจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสาย
วิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๒๑.๒๗	๒๑.๒๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๖๐	๒๓๖๙๖.๓๗	๑๔๙.๐๓	๐.๑๔
	รวม	๑๖๑	๒๓๗๑๑๗.๖๔		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๖๒๐.๐๖	๑๕๕.๐๒	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๒๓๐๙๗.๕๘	๑๔๘.๐๖	๑.๐๕
	รวม	๑๖๑	๒๓๗๑๑๗.๖๔		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๒๖๖.๐๐	๖๓๓.๐๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๘	๒๒๔๕๑.๖๔	๑๔๒.๑๐	๔.๔๖*
	รวม	๑๖๑	๒๓๗๑๑๗.๖๔		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๘๑๙.๑๓	๔๐๙.๕๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๘	๒๒๘๙๘.๕๑	๑๔๕.๙๓	๒.๘๓
	รวม	๑๖๑	๒๓๗๑๑๗.๖๔		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๒	๕๐.๐๑	๒๕.๐๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๙	๒๓๖๖๗.๖๓	๑๔๙.๘๐	๐.๑๘
	รวม	๑๖๑	๒๓๗๑๑๗.๖๔		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๙๒๘.๒๒	๗๓๒.๐๖	๕.๔๙*
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๒๐๗๘๙.๔๒	๑๓๓.๒๗	
	รวม	๑๖๑	๒๓๗๑๑๗.๖๔		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๐๒๘.๙๐	๒๕๗.๒๓	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๒๒๖๘๘.๗๔	๑๔๕.๔๔	๑.๗๗
	รวม	๑๖๑	๒๓๗๑๑๗.๖๔		

ตารางที่ ๔.๒๒ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๖๗๒.๐๑	๑๖๘.๐๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๗	๒๓๐๔๕.๖๓	๑๔๗.๗๓	๑.๑๓
	รวม	๑๖๑	๒๓๗๑๗.๖๔		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีเพศ อายุ ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) รายได้ และระยะเวลาทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีสถานภาพสมรสและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีสถานภาพสมรสและสถานภาพโสด และสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๓ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑.๖๒	๑.๖๒	
	ภายในกลุ่ม	๑๖๐	๑๖๖๑๘.๐๗	๑๐๔.๕๒	๐.๐๒
	รวม	๑๖๑	๑๖๖๑๙.๖๙		

ตารางที่ ๔.๒๓ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๖๘๗.๓๘	๑๓๗.๔๗๖	๑.๖๘
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๑๕๙๓๒.๓๑	๑๐๒.๑๓	
	รวม	๑๖๑	๑๖๖๑๙.๖๙		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๗๗๖.๓๔	๓๘๘.๑๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๘	๑๕๘๔๓.๓๕	๑๐๐.๒๗	๓.๘๗*
	รวม	๑๖๑	๑๖๖๑๙.๖๙		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๖๔๗.๗๒	๒๑๕.๙๐๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๘	๑๕๙๗๑.๙๒	๑๐๑.๐๙	๓.๒๐*
	รวม	๑๖๑	๑๖๖๑๙.๖๙		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๔.๑๗	๗.๐๙	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๙	๑๖๖๐๕.๕๒	๑๐๕.๑๐	๐.๐๗
	รวม	๑๖๑	๑๖๖๑๙.๖๙		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๘๙๐.๒๘	๓๗๘.๐๕๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๑๔๗๒๙.๔๑	๙๔.๔๒	๕.๐๑*
	รวม	๑๖๑	๑๖๖๑๙.๖๙		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๕	๓๓๙.๗๘	๖๗.๙๕๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๑๖๒๗๙.๙๑	๑๐๔.๓๖	๐.๘๑
	รวม	๑๖๑	๑๖๖๑๙.๖๙		
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๘๐๕.๔๒	๒๐๑.๓๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๗	๑๕๘๑๔.๒๗	๑๐๑.๓๗	๑.๙๗
	รวม	๑๖๑	๑๖๖๑๙.๖๙		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีเพศ อายุ ตำแหน่ง (ระดับ) รายได้และระยะเวลาทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ที่มีสถานภาพสมรส ศาสนา และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีสถานภาพสมรสและสถานภาพโสด และสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์และสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๔ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๒.๑๘	๒.๑๘	
	ภายในกลุ่ม	๑๖๐	๑๐๐๔๑.๘๙	๖๓.๑๖	๐.๐๓
	รวม	๑๖๑	๑๐๐๔๔.๐๖		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๖๒.๒๑	๔๐.๕๕	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๙๘๘๑.๘๕	๖๓.๓๕	๐.๖๔
	รวม	๑๖๑	๑๐๐๔๔.๐๖		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๙๙.๑๓	๒๙๙.๕๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๘	๙๔๔๔.๙๔	๕๙.๗๘	๕.๐๑*
	รวม	๑๖๑	๑๐๐๔๔.๐๖		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๖๓.๕๔	๑๘๑.๗๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๘	๙๖๘๐.๕๒	๖๑.๒๗	๒.๙๗
	รวม	๑๖๑	๑๐๐๔๔.๐๖		

ตารางที่ ๔.๒๔ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๒	๓๕.๐๙	๑๗.๕๕	๐.๒๘
	ภายในกลุ่ม	๑๕๙	๑๐๐๐๘.๙๗	๖๓.๓๕	
	รวม	๑๖๑	๑๐๐๔๔.๐๖		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๐๐๓.๗๐	๒๕๐.๙๓	๔.๓๓*
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๙๐๔๐.๓๖	๕๗.๙๕	
	รวม	๑๖๑	๑๐๐๔๔.๐๖		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๗๙.๐๗	๔๔.๗๗	๐.๗๑
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๙๘๖๔.๙๙	๖๓.๒๔	
	รวม	๑๖๑	๑๐๐๔๔.๐๖		
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๓๙๔.๘๕	๙๘.๗๑	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๗	๙๖๔๙.๒๒	๙๑.๘๕	๑.๖๐
	รวม	๑๖๑	๑๐๐๔๔.๐๖		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่า สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีเพศ อายุ ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) รายได้และระยะเวลาทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีสถานภาพสมรส และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีสถานภาพสมรสและสถานภาพโสด และสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๕ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๐.๓๙	๐.๔๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๖๐	๒๒๕๕.๗๘	๑๔.๑๙	๐.๐๓
	รวม	๑๖๑	๒๒๕๖.๑๗		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๘๓.๐๖	๒๐.๗๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๒๑๗๓.๑๑	๑๓.๙๓	๑.๔๙
	รวม	๑๖๑	๒๒๕๖.๑๗		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๒๙.๙๘	๖๕.๐๐	๔.๘๓*
	ภายในกลุ่ม	๑๕๘	๒๑๒๖.๒๐	๑๓.๔๖	
	รวม	๑๖๑	๒๒๕๖.๑๗		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๖๐.๘๘	๓๐.๔๔	๒.๑๙
	ภายในกลุ่ม	๑๕๘	๒๑๙๕.๓๐	๑๓.๘๙	
	รวม	๑๖๑	๒๒๕๖.๑๗		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๓.๔๘	๖.๗๔	๐.๔๘
	ภายในกลุ่ม	๑๕๙	๒๒๔๒.๗๐	๑๔.๑๙	
	รวม	๑๖๑	๒๒๕๖.๑๗		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๖๘.๔๕	๖๗.๑๑	๕.๒๗*
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๑๙๘๗.๗๓	๑๒.๗๔	
	รวม	๑๖๑	๒๒๕๖.๑๗		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๕	๔๙.๙๐	๑๒.๔๘	๐.๘๘
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๒๒๐๖.๒๗	๑๔.๑๔	
	รวม	๑๖๑	๒๒๕๖.๑๗		

ตารางที่ ๔.๒๕(ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๐๔.๙๙'	๒๖.๒๕	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๗	๒๑๕๑.๑๘	๑๓.๗๙'	๑.๙๐
	รวม	๑๖๑	๒๒๕๖.๑๗		

* $p < .๐๕$

ตารางที่ ๔.๒๕ พบว่า สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีเพศ อายุ ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) รายได้และระยะเวลาทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ ส่วนสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีสถานภาพสมรสและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีสถานภาพสมรสและสถานภาพโสด และสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๖ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑.๑๘	๑.๑๘	
	ภายในกลุ่ม	๑๖๐	๑๙๗๙๓.๕๒	๑๒๔.๔๙'	๐.๐๑
	รวม	๑๖๑	๑๙๗๙๔.๗๐		

ตารางที่ ๔.๒๖(ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๕๑๑.๓๑	๑๒๗.๘๓	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๑๙๒๘๓.๓๙	๑๒๓.๖๑	๑.๓๔
	รวม	๑๖๑	๑๙๗๙๔.๗๐		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๖๒๑.๕๘	๓๑๐.๗๙	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๘	๑๙๑๗๓.๑๒	๒๑๒.๓๕	๒.๕๖
	รวม	๑๖๑	๑๙๗๙๔.๗๐		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๐๒๙.๗๒	๕๑๔.๘๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๘	๑๘๗๖๔.๙๗	๑๑๘.๗๗	๔.๓๓
	รวม	๑๖๑	๑๙๗๙๔.๗๐		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๒	๘๙.๔๔	๔๔.๗๒	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๙	๑๙๗๐๕.๒๕	๑๒๔.๗๒	๐.๓๖
	รวม	๑๖๑	๑๙๗๙๔.๗๐		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๕๖๗.๙๖	๖๔๑.๙๙	๕.๘๑*
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๑๗๒๒๖.๗๔	๑๑๐.๔๓	
	รวม	๑๖๑	๑๙๗๙๔.๗๐		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๙๔.๑๐	๗๓.๕๓	
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๑๙๕๐๐.๕๙	๑๒๕.๐๐	๐.๕๙
	รวม	๑๖๑	๑๙๗๙๔.๗๐		
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๕๖๓.๐๗	๑๔๐.๗๗	๑.๑๔
	ภายในกลุ่ม	๑๕๗	๑๙๒๓๑.๖๓	๑๒๓.๒๘	
	รวม	๑๖๑	๑๙๗๙๔.๗๐		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๖ พบว่า สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) รายได้และระยะเวลาทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๗ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๕๓.๕๓	๕๓.๕๓	
	ภายในกลุ่ม	๒๔	๑๒๖๓.๘๓	๕๔.๙๕	๐.๙๗
	รวม	๒๕	๑๓๑๗.๓๖		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๔	๓๕๙.๙๗	๘๙.๙๙	๑.๘๘
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๙๗.๓๙	๔๖.๘๗	
	รวม	๒๕	๑๓๑๗.๓๖		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๗๘.๐๐	๒๖.๐๐	๐.๖๙
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๑๒๓๙.๓๖	๕๖.๓๓	
	รวม	๒๕	๑๓๑๗.๓๖		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๔๓.๗๔	๔๗.๗๔	๒.๘๒
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๑๑๗๓.๖๒	๕๓.๐๓	
	รวม	๒๕	๑๓๑๗.๓๖		
๕. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๒.๗๒	๑๒.๗๒	๐.๒๒
	ภายในกลุ่ม	๒๔	๑๓๐๔.๖๔	๕๖.๗๒	
	รวม	๒๕	๑๓๑๗.๓๖		

ตารางที่ ๔.๒๗ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๖. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๔	๕๓๐.๘๔	๑๓๒.๖๑	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๗๘๖.๕๒	๓๗.๔๕	๔.๗๒*
	รวม	๒๕	๑๓๑๗.๓๖		
๗. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๗๘.๙๖	๙๒.๙๙	
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๑๐๓๘.๔๐	๔๗.๕๕	๒.๘๘
	รวม	๒๕	๑๓๑๗.๓๖		
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒๓๓.๘๖	๕๘.๔๖	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๑๐๘๓.๕๐	๕๑.๖๐	๑.๕๑
	รวม	๒๕	๑๓๑๗.๓๖		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่า ผู้บริหารที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษา และระยะเวลาทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนผู้บริหารที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๘ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล
เจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๖๒.๑๕	๖๒.๑๕	
	ภายในกลุ่ม	๒๔	๘๘๒.๔๙	๓๘.๓๗	๑.๖๒
	รวม	๒๕	๙๔๔.๖๔		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๑๙.๕๙	๒๙.๙๐	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๘๒๕.๐๕	๔๑.๒๕	๐.๗๓
	รวม	๒๕	๙๔๔.๖๔		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๘๐.๖๔	๔๐.๓๒	
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๘๖๔.๐๐	๓๙.๒๗	๑.๐๓
	รวม	๒๕	๙๔๔.๖๔		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๗๘.๑๑	๒๖.๓๗	
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๘๖๖.๕๓	๓๙.๖๘	๒.๐๗
	รวม	๒๕	๙๔๔.๖๔		
๕. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๖.๐๘	๖.๐๘	
	ภายในกลุ่ม	๒๔	๙๓๘.๕๖	๔๐.๘๑	๐.๑๕
	รวม	๒๕	๙๔๔.๖๔		
๖. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๒	๒๑๒.๗๐	๑๐๖.๓๕	
	ภายในกลุ่ม	๒๓	๗๓๑.๙๔	๓๑.๘๕	๒.๐๓
	รวม	๒๕	๙๔๔.๖๔		
๗. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๓๗.๗๒	๔๕.๙๑	๑.๒๐
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๘๐๖.๙๒	๓๖.๖๗	
	รวม	๒๕	๙๔๔.๖๔		
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๙๕.๕๙	๒๓.๘๖	๐.๗๙
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๘๔๙.๐๕	๔๐.๔๓	
	รวม	๒๕	๙๔๔.๖๔		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๘ พบว่า ผู้บริหารที่มี เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ศาสนา รายได้ ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาและระยะเวลาทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๙ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๖๑.๓๖	๖๑.๓๖	
	ภายในกลุ่ม	๒๔	๕๓๘.๖๔	๒๓.๔๒	๒.๖๒
	รวม	๒๕	๖๐๐.๐๐		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๓๒.๕๐	๓๓.๑๒	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๔๖๗.๕๐	๒๓.๓๘	๑.๔๒
	รวม	๒๕	๖๐๐.๐๐		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๓.๒๓	๑๑.๐๗	
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๕๖๖.๗๗	๒๕.๗๖	๐.๖๕
	รวม	๒๕	๖๐๐.๐๐		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๘.๒๔	๑๙.๓๘	
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๕๔๑.๗๖	๒๓.๕๖	๒.๔๗
	รวม	๒๕	๖๐๐.๐๐		
๕. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๓๓.๐๖	๓๓.๐๖	
	ภายในกลุ่ม	๒๔	๕๖๖.๙๔	๒๓.๖๕	๑.๓๔
	รวม	๒๕	๖๐๐.๐๐		
๖. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๔	๓๓๗.๐๑	๘๔.๒๕	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๒๖๒.๙๙	๑๒.๕๒	๘.๙๗*
	รวม	๒๕	๖๐๐.๐๐		
๗. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๖๘.๙๒	๕๖.๓๑	
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๔๓๑.๐๘	๒๐.๕๑	๒.๗๔
	รวม	๒๕	๖๐๐.๐๐		

ตารางที่ ๔.๒๙ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๘๗.๐๕	๒๙.๐๑	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๕๑๒.๙๕	๒๔.๔๓	๑.๑๙
	รวม	๒๕	๖๐๐.๐๐		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๙ พบว่า ผู้บริหารที่มีเพศ อายุ สถานภาพ สมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาและระยะเวลาทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนผู้บริหารที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยผู้บริหารที่มีรายได้ ๒๐,๐๐๐ - ๒๕,๐๐๐ บาท รายได้ ๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท รายได้ ๓๐,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท และรายได้ ๔๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๐ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๗.๔๗	๗.๔๗	
	ภายในกลุ่ม	๒๔	๑๗๓.๘๙	๗.๕๖	๐.๙๙
	รวม	๒๕	๑๘๑.๓๖		

ตารางที่ ๔.๓๐ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๔	๕๔.๖๘	๑๓.๖๗	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๑๒๖.๖๘	๖.๓๓	๒.๑๖
	รวม	๒๕	๑๘๑.๓๖		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๓.๒๖	๖.๖๓	
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๑๖๘.๑๐	๗.๖๔	๐.๘๗
	รวม	๒๕	๑๘๑.๓๖		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๑.๑๙	๒๑.๑๙	
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๑๖๐.๑๗	๖.๙๖	๓.๐๔
	รวม	๒๕	๑๘๑.๓๖		
๕. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๐.๐๕	๐.๐๕	
	ภายในกลุ่ม	๒๔	๑๘๑.๓๑	๗.๕๘	๐.๐๑
	รวม	๒๕	๑๘๑.๓๖		
๖. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๔	๘๓.๖๖	๒๗.๘๙	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๙๗.๗๐	๔.๖๕	๕.๙๙*
	รวม	๒๕	๑๘๑.๓๖		
๗. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๐.๘๖	๑๖.๙๕	
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๑๓๐.๕๐	๖.๒๑	๒.๗๓
	รวม	๒๕	๑๘๑.๓๖		
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒๐.๕๘	๖.๘๖	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๑๖๐.๗๘	๗.๖๖	๐.๙๐
	รวม	๒๕	๑๘๑.๓๖		

* p < .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๐ พบว่า ผู้บริหารที่มีเพศ อายุ สถานภาพ สมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาและระยะเวลาทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนผู้บริหารที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยผู้บริหารที่มีรายได้ ๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท และรายได้ ๔๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๑ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๐.๑๓	๐.๑๓	
	ภายในกลุ่ม	๒๔	๑๑๙๗.๓๑	๕๒.๐๖	๐.๐๐
	รวม	๒๕	๑๑๙๗.๔๔		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๔	๔๖๕.๑๔	๑๑๖.๒๙	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๗๓๒.๓๐	๓๖.๖๒	๓.๑๘*
	รวม	๒๕	๑๑๙๗.๔๔		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๖๔.๐๘	๓๒.๐๔	
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๑๑๓๓.๓๖	๕๑.๕๒	๐.๖๒
	รวม	๒๕	๑๑๙๗.๔๔		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๑๗.๔๖	๗๒.๔๖	
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๙๗๙.๙๙	๔๒.๖๑	๕.๑๐*
	รวม	๒๕	๑๑๙๗.๔๔		
๕. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๓๔.๖๑	๓๔.๖๑	
	ภายในกลุ่ม	๒๔	๑๑๖๒.๘๓	๕๐.๕๖	๐.๖๙
	รวม	๒๕	๑๑๙๗.๔๔		

ตารางที่ ๔.๓๑ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๖. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๘๕.๕๘	๖๑.๘๖	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๑๐๑๑.๘๖	๔๘.๑๘	๑.๒๘
	รวม	๒๕	๑๑๙๗.๔๔		
๗. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๔๘.๙๑	๑๑๖.๓๑	๒.๘๘
	ภายในกลุ่ม	๒๒	๘๔๘.๕๒	๔๐.๔๑	
	รวม	๒๕	๑๑๙๗.๔๔		
๘. ระยะเวลาทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	๔	๓๑๕.๔๔	๑๐๕.๑๕	๒.๕๐
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๘๘๒.๐๐	๔๒.๐๐	
	รวม	๒๕	๑๑๙๗.๔๔		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๑ พบว่า ผู้บริหารที่มีเพศ สถานภาพ สมรส รายได้ ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาและระยะเวลาทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนผู้บริหารที่มีอายุและศาสนาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยผู้บริหารที่มีช่วงอายุ ๔๖ – ๕๐ ปี และ ช่วงอายุ ๕๑ – ๕๕ ปี และผู้บริหารที่นับถือศาสนาพุทธมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๔.๓๒ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๕๔๐.๓๑	๒๗๐.๑๕	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๒	๑๙๖๘๒.๘๔	๑๐๙.๓๕	๒.๔๗
	รวม	๑๘๓	๒๐๒๒๓.๑๕		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๓๐๒.๒๘	๖๐.๔๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๙๙๒๐.๘๗	๑๑๒.๕๕	๐.๕๔
	รวม	๑๘๓	๒๐๒๒๓.๑๕		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๑.๗๘	๑๐.๕๙	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๐	๒๐๑๙๑.๓๗	๑๑๒.๘๐	๐.๐๙
	รวม	๑๘๓	๒๐๒๒๓.๑๕		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๕.๙๕	๒๗.๙๘	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๐	๒๐๑๖๗.๒๐	๑๑๒.๐๔	๐.๒๕
	รวม	๑๘๓	๒๐๒๒๓.๑๕		
๕. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๓๙๖.๔๙	๗๙.๓๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๙๘๒๖.๖๖	๑๑๒.๐๒	๐.๗๑
	รวม	๑๘๓	๒๐๒๒๓.๑๕		
๖. อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๙๐.๓๗	๕๘.๐๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๙๙๓๒.๗๘	๑๑๒.๖๒	๐.๕๒
	รวม	๑๘๓	๒๐๒๒๓.๑๕		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๗	๖๐๒.๘๕	๑๐๐.๔๘	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๖	๑๙๖๒๐.๓๐	๑๑๑.๔๘	๐.๙๐
	รวม	๑๘๓	๒๐๒๒๓.๑๕		
๘. สิทธิการรักษาพยาบาล	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๗๓.๔๒	๕๔.๖๘	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๙๙๔๙.๗๓	๑๑๒.๗๑	๐.๔๙
	รวม	๑๘๓	๒๐๒๒๓.๑๕		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๒ พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ และสิทธิการรักษาพยาบาลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ให้บริการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๓ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๔๔๕.๘๗	๒๒๒.๙๓	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๒	๑๔๗๗๑.๔๙	๘๒.๐๖	๒.๗๒
	รวม	๑๘๓	๑๕๒๑๗.๓๖		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๙๘.๗๐	๕๙.๗๔	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๔๙๑๘.๖๕	๘๔.๒๙	๐.๗๑
	รวม	๑๘๓	๑๕๒๑๗.๓๖		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๘๒.๗๐	๒๗.๕๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๐	๑๕๑๓๔.๖๖	๘๔.๕๕	๐.๓๓
	รวม	๑๘๓	๑๕๒๑๗.๓๖		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๕.๗๓	๒๗.๘๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๐	๑๕๑๖๑.๖๓	๘๔.๒๓	๐.๓๓
	รวม	๑๘๓	๑๕๒๑๗.๓๖		
๕. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๗๑๔.๒๖	๑๔๒.๘๕	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๔๕๐๓.๐๙	๘๑.๙๔	๑.๗๔
	รวม	๑๘๓	๑๕๒๑๗.๓๖		
๖. อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๒๗.๘๗	๒๕.๕๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๕๐๘๙.๔๙	๘๕.๒๕	๐.๓๐
	รวม	๑๘๓	๑๕๒๑๗.๓๖		

ตารางที่ ๔.๓๓(ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๗	๓๑๙.๐๒	๕๓.๑๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๖	๑๔๘๙๘.๓๓	๘๔.๖๕	๐.๖๓
	รวม	๑๘๓	๑๕๒๑๗.๓๖		
๘. สิทธิการรักษาพยาบาล	ระหว่างกลุ่ม	๕	๖๐๘.๙๕	๑๒๑.๗๙	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๔๖๐๘.๔๑	๘๒.๕๓	๑.๔๘
	รวม	๑๘๓	๑๕๒๑๗.๓๖		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๓ พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ และสิทธิการรักษาพยาบาลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๔ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๘๗.๖๙	๙๓.๘๕	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๒	๘๑๔๗.๑๐	๔๕.๒๖	๒.๐๗
	รวม	๑๘๓	๘๓๓๔.๗๙		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๐๓.๖๗	๒๐.๗๓	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๘๒๓๑.๑๒	๔๖.๕๐	๐.๔๕
	รวม	๑๘๓	๘๓๓๔.๗๙		

ตารางที่ ๔.๓๔ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๙.๙๙	๑๐.๐๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๐	๘๓๐๔.๗๙	๔๖.๕๐	๐.๒๒
	รวม	๑๘๓	๘๓๓๔.๗๙		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๑.๘๙	๒๕.๙๕	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๐	๘๒๘๒.๘๙	๔๖.๐๒	๐.๕๖
	รวม	๑๘๓	๘๓๓๔.๗๙		
๕. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๔๗๐.๙๑	๙๔.๑๘	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๗๘๖๓.๘๗	๔๔.๕๓	๒.๑๒
	รวม	๑๘๓	๘๓๓๔.๗๙		
๖. อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๖๑.๑๒	๑๒.๒๒	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๘๒๗๓.๖๗	๔๖.๗๔	๐.๒๖
	รวม	๑๘๓	๘๓๓๔.๗๙		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๗	๑๔๗.๖๓	๒๑.๖๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๖	๘๑๘๗.๑๖	๔๖.๕๒	๐.๕๓
	รวม	๑๘๓	๘๓๓๔.๗๙		
๘. สิทธิการรักษาพยาบาล	ระหว่างกลุ่ม	๕	๕๐.๕๖	๑๐.๑๑	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๘๒๘๔.๒๓	๔๖.๘๐	๐.๒๒
	รวม	๑๘๓	๘๓๓๔.๗๙		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๔ พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ และสิทธิการรักษาพยาบาลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๕ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล
เจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ
จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๔๑.๙๙	๒๑.๐๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๙๒	๑๙๔๖.๖๐	๑๐.๒๖	๒.๐๕
	รวม	๑๙๓	๑๙๘๘.๕๙		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๓.๓๐	๒.๖๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๙๗๕.๒๙	๑๐.๖๐	๐.๒๕
	รวม	๑๘๓	๑๙๘๘.๕๙		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๐.๑๑	๓.๓๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๐	๑๙๗๘.๔๕	๑๐.๔๙	๐.๓๒
	รวม	๑๘๓	๑๙๘๘.๕๙		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๒.๔๔	๑.๒๒	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๐	๑๙๘๖.๑๖	๑๐.๔๘	๐.๑๒
	รวม	๑๘๓	๑๙๘๘.๕๙		
๕. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๗๕.๐๓	๑๕.๐๑	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๙๑๓.๕๖	๑๐.๒๕	๑.๔๗
	รวม	๑๘๓	๑๙๘๘.๕๙		
๖. อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๓๐.๔๕	๖.๐๙	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๙๕๘.๑๔	๑๐.๕๐	๐.๕๘
	รวม	๑๘๓	๑๙๘๘.๕๙		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๗	๙๖.๙๗	๑๖.๑๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๖	๑๗๙๑.๖๒	๑๐.๑๘	๑.๕๙
	รวม	๑๘๓	๑๙๘๘.๕๙		

ตารางที่ ๔.๓๕ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๘. สิทธิการรักษาพยาบาล	ระหว่างกลุ่ม	๕	๓๐.๑๔	๖.๐๓	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๘๕๘.๔๕	๑๐.๕๐	๐.๕๗
	รวม	๑๘๓	๑๘๘๘.๕๙		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๕ พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ และสิทธิการรักษาพยาบาลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๖ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๓๑๑.๑๐	๑๕๕.๕๕	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๒	๑๓๘๐๑.๘๐	๗๖.๖๘	๒.๐๓
	รวม	๑๘๓	๑๔๑๑๒.๙๐		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๐๒.๕๖	๔๐.๕๑	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๓๙๑๐.๓๓	๗๘.๕๙	๐.๕๒
	รวม	๑๘๓	๑๔๑๑๒.๙๐		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๒.๙๔	๔.๓๑	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๐	๑๔๐๙๙.๙๖	๗๘.๗๗	๐.๐๕
	รวม	๑๘๓	๑๔๑๑๒.๙๐		

ตารางที่ ๔.๓๖ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพใน
โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๓๕.๑๖	๖๗.๕๘	
	ภายในกลุ่ม	๑๘๐	๑๓๙๗๗.๗๔	๗๗.๖๕	๐.๘๗
	รวม	๑๘๓	๑๔๑๑๒.๙๐		
๕. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๔๐๖.๗๑	๘๑.๓๔	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๓๗๐๖.๑๙	๗๗.๕๔	๑.๐๕
	รวม	๑๘๓	๑๔๑๑๒.๙๐		
๖. อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๑๖.๒๗	๔๓.๒๕	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๓๘๙๖.๖๓	๗๘.๕๑	๐.๕๕
	รวม	๑๘๓	๑๔๑๑๒.๙๐		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๗	๑๘๒.๓๘	๓๐.๔๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๖	๑๓๙๓๐.๕๒	๗๙.๑๕	๐.๓๘
	รวม	๑๘๓	๑๔๑๑๒.๙๐		
๘. สิทธิการรักษาพยาบาล	ระหว่างกลุ่ม	๕	๓๑๐.๒๙	๖๒.๐๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๗๘	๑๓๘๐๒.๖๑	๗๗.๙๘	๐.๘๐
	รวม	๑๘๓	๑๔๑๑๒.๙๐		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๖ พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ และสิทธิการรักษาพยาบาลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของ พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองแตกต่างกันอย่างไม่
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๗ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล
เจริญกรุงประชารักษ์ด้านประชาชนหรือผู้ให้บริการตามความคิดเห็นของตนเองจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๘๑.๙๗	๑๘๑.๙๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๓	๙๙๑๑.๙๒	๙.๘๐	๒.๖๐
	รวม	๑๔๔	๑๐๐๙๓.๘๙		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๓๑๔.๖๙	๖๒.๙๔	
	ภายในกลุ่ม	๑๓๙	๙๗๗๙.๒๐	๗๐.๘๖	๐.๘๙
	รวม	๑๔๔	๑๐๐๙๓.๘๙		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๖๔.๔๐	๘๒.๒๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๙๙๒๙.๔๙	๗๐.๕๒	๑.๑๗
	รวม	๑๔๔	๑๐๐๙๓.๘๙		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๘๕.๙๒	๑๘๕.๙๒	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๙๙๐๗.๙๗	๖๙.๗๗	๒.๖๗
	รวม	๑๔๔	๑๐๐๙๓.๘๙		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๔.๘๖	๒.๔๓	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๑๐๐๘๙.๐๓	๗๑.๕๕	๐.๐๓
	รวม	๑๔๔	๑๐๐๙๓.๘๙		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๔๔.๖๘	๔๔.๖๘	
	ภายในกลุ่ม	๔๓	๑๐๐๔๙.๒๑	๗๐.๗๗	๐.๖๓
	รวม	๑๔๔	๑๐๐๙๓.๘๙		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๖	๕๙๓.๖๘	๙๘.๙๕	๑.๔๓
	ภายในกลุ่ม	๑๓๘	๙๕๐๐.๒๑	๖๙.๓๕	
	รวม	๑๔๔	๑๐๐๙๓.๘๙		
๘. ระยะเวลาทำงานในสาย งานพยาบาล	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒๖๗.๑๗	๖๖.๗๙	๐.๙๕
	ภายในกลุ่ม	๑๔๐	๙๘๒๖.๗๒	๗๐.๗๐	
	รวม	๑๔๔	๑๐๐๙๓.๘๙		

ตารางที่ ๔.๓๗ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ด้านประชาชนหรือผู้ใช้บริการตามความคิดเห็นของตนเองจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๙. ระยะเวลาทำงานระดับ พยาบาลวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๔	๔๔๔.๔๙	๑๑๑.๑๒	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๐	๙๖๔๙.๔๐	๖๙.๔๒	๑.๖๐
	รวม	๑๔๔	๑๐๐๙๓.๘๙		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๗ พยาบาลวิชาชีพที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ ระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาลและระยะเวลาทำงานระดับพยาบาลวิชาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๘ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของตนเองจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๒๙.๘๐	๑๒๙.๘๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๓	๘๒๐๒.๒๐	๕๗.๗๖	๒.๒๕
	รวม	๑๔๔	๘๓๓๒.๒๐		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๖๒.๕๗	๓๒.๕๑	
	ภายในกลุ่ม	๑๓๙	๘๑๖๙.๔๔	๕๙.๒๐	๐.๕๕
	รวม	๑๔๔	๘๓๓๒.๒๐		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๘๓.๖๐	๒๗.๘๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๘๒๔๘.๔๐	๕๘.๕๐	๐.๗๒
	รวม	๑๔๔	๘๓๓๒.๒๐		

ตารางที่ ๔.๓๘ (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กรตามความคิดเห็นของตนเองจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๔๘.๑๑	๑๔๘.๑๑	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๘๑๘๓.๘๙	๕๗.๖๓	๒.๕๗
	รวม	๑๔๔	๘๓๓๒.๒๐		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๒.๘๙	๒๖.๔๕	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๘๒๗๙.๑๑	๕๘.๗๒	๐.๔๕
	รวม	๑๔๔	๘๓๓๒.๒๐		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๒๓.๖๕	๒๓.๖๕	
	ภายในกลุ่ม	๔๓	๘๓๐๘.๓๕	๕๘.๕๑	๐.๔๐
	รวม	๑๔๔	๘๓๓๒.๒๐		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๖	๒๕๕.๘๗	๔๒.๖๔	
	ภายในกลุ่ม	๑๓๘	๘๐๗๖.๑๔	๕๘.๙๕	๐.๗๒
	รวม	๑๔๔	๘๓๓๒.๒๐		
๘. ระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาล	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๔๐.๒๘	๓๕.๐๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๐	๘๑๙๑.๗๒	๕๘.๙๓	๐.๖๐
	รวม	๑๔๔	๘๓๓๒.๒๐		
๙. ระยะเวลาทำงานระดับพยาบาลวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๕๖.๐๑	๓๙.๐๐	๐.๖๖
	ภายในกลุ่ม	๑๔๐	๘๑๗๕.๙๙	๕๘.๘๒	
	รวม	๑๔๔	๘๓๓๒.๒๐		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๘ พบว่า พยาบาลวิชาชีพ ที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ ระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาลและ ระยะเวลาทำงานระดับพยาบาลวิชาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ต่อสังคมและองค์กร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๙ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล
เจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของตนเองจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๒๘.๒๓	๑๒๘.๒๓	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๓	๔๙๑๘.๔๓	๓๔.๖๔	๓.๗๐
	รวม	๑๔๔	๕๐๔๖.๖๖		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑๐๑.๐๓	๒๐.๒๑	
	ภายในกลุ่ม	๑๓๙	๔๙๔๕.๖๓	๓๕.๕๔	๐.๕๖
	รวม	๑๔๔	๕๐๔๖.๖๖		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๐๘.๑๖	๑๐๔.๐๘	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๔๘๓๘.๕๐	๓๔.๓๒	๓.๐๓
	รวม	๑๔๔	๕๐๔๖.๖๖		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๖.๓๗	๕๖.๓๗	๑.๖๐
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๔๙๙๐.๒๙	๓๕.๑๔	
	รวม	๑๔๔	๕๐๔๖.๖๖		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๒.๐๗	๖.๐๓	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๕๐๓๔.๕๙	๓๕.๗๑	๐.๑๗
	รวม	๑๔๔	๕๐๔๖.๖๖		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๓๐.๒๖	๓๐.๒๖	
	ภายในกลุ่ม	๔๓	๕๐๑๖.๔๐	๓๕.๓๓	๐.๘๖
	รวม	๑๔๔	๕๐๔๖.๖๖		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๖	๓๙๐.๙๕	๖๕.๑๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๓๘	๔๖๕๕.๗๑	๓๓.๙๘	๑.๙๒
	รวม	๑๔๔	๕๐๔๖.๖๖		
๘. ระยะเวลาทำงานในสาย งานพยาบาล	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๕๑.๑๘	๓๗.๗๙	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๐	๔๘๙๕.๔๘	๓๕.๒๒	๑.๐๗
	รวม	๑๔๔	๕๐๔๖.๖๖		

ตารางที่ ๔.๓๙(ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของตนเองจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๙. ระยะเวลาทำงานระดับ พยาบาลวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๑๑.๒๙	๒๗.๘๒	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๐	๔๙๓๕.๓๗	๓๕.๕๑	๐.๗๘
	รวม	๑๔๔	๕๐๔๖.๖๖		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๓๙ พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาลและระยะเวลาทำงานระดับพยาบาลวิชาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔๐ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของตนเองจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๙.๒๘	๑๙.๒๘	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๓	๙๐๓.๗๒	๖.๓๖	๓.๐๓
	รวม	๑๔๔	๙๒๓.๐๐		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๖๕.๐๔	๑๓.๐๑	
	ภายในกลุ่ม	๑๓๙	๘๕๗.๙๖	๖.๒๒	๒.๐๙
	รวม	๑๔๔	๙๒๓.๐๐		

ตารางที่ ๔.๔๐(ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพใน
โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของ
ตนเองจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๘.๕๒	๙.๒๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๙๐๔.๔๘	๖.๔๒	๑.๔๔
	รวม	๑๔๔	๙๒๓.๐๐		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๒.๔๐	๒๒.๔๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๙๐๐.๖๐	๖.๓๔	๓.๕๓
	รวม	๑๔๔	๙๒๓.๐๐		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๙.๓๘	๙.๖๙	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๙๐๓.๖๒	๖.๔๑	๑.๕๑
	รวม	๑๔๔	๙๒๓.๐๐		
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๐.๐๑	๑๐.๐๑	
	ภายในกลุ่ม	๔๓	๙๑๒.๙๙	๖.๔๓	๑.๕๕
	รวม	๑๔๔	๙๒๓.๐๐		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๖	๑๑๑.๕๑	๑๘.๕๙	
	ภายในกลุ่ม	๑๓๘	๘๑๑.๔๙	๕.๙๒	๓.๑๔*
	รวม	๑๔๔	๙๒๓.๐๐		
๘. ระยะเวลาทำงานในสายงาน พยาบาล	ระหว่างกลุ่ม	๔	๕๗.๕๖	๑๔.๓๙	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๐	๘๖๕.๔๕	๖.๒๓	๒.๓๑
	รวม	๑๔๔	๙๒๓.๐๐		
๙. ระยะเวลาทำงานระดับ พยาบาลวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๔	๗๒.๒๔	๑๘.๐๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๐	๘๕๐.๗๖	๖.๑๒	๒.๙๕*
	รวม	๑๔๔	๙๒๓.๐๐		

* $p < .๐๕$

ตารางที่ ๔.๔๐ พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาอาชีพ ระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาลแตกต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ด้านผู้ร่วม วิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วน พยาบาลวิชาชีพที่มีรายได้และระยะเวลาทำงานระดับพยาบาลวิชาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็น ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ด้านวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยพยาบาลวิชาชีพที่มีรายได้ ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทและรายได้ ๓๐,๐๐๑ – ๓๕,๐๐๐ บาท มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔๑ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล เจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของตนเองจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เพศ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๔๕.๔๙	๔๕.๔๙	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๓	๖๗๑๘.๔๘	๔๗.๓๑	๐.๙๖
	รวม	๑๔๔	๖๗๖๓.๙๗		
๒. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒๗๓.๖๘	๕๔.๗๔	
	ภายในกลุ่ม	๑๓๙	๖๔๙๐.๒๙	๔๗.๐๓	๑.๑๖
	รวม	๑๔๔	๖๗๖๓.๙๗		
๓. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๗.๗๔	๑๓.๘๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๖๗๓๖.๒๔	๔๗.๗๘	๐.๒๙
	รวม	๑๔๔	๖๗๖๓.๙๗		
๔. ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๖.๒๙	๖.๒๙	๐.๑๓
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๖๗๕๗.๖๙	๔๗.๕๙	
	รวม	๑๔๔	๖๗๖๓.๙๗		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๖๘.๗๑	๓๔.๓๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๖๖๙๕.๒๖	๔๗.๔๘	๐.๗๒
	รวม	๑๔๔	๖๗๖๓.๙๗		

ตารางที่ ๔.๔๑(ต่อ) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองตามความคิดเห็นของตนเองจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๖. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๙.๐๓	๑๙.๐๓	
	ภายในกลุ่ม	๔๓	๖๗๔๔.๙๕	๔๗.๕๐	๐.๔๐
	รวม	๑๔๔	๖๗๖๓.๙๗		
๗. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๖	๓๒๕.๑๗	๕๔.๒๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๓๘	๖๔๓๘.๘๐	๔๗.๐๐	๑.๑๕
	รวม	๑๔๔	๖๗๖๓.๙๗		
๘. ระยะเวลาทำงานในสายงาน พยาบาล	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒๑๐.๔๗	๕๒.๖๒	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๐	๖๕๕๓.๕๐	๔๗.๑๕	๑.๑๒
	รวม	๑๔๔	๖๗๖๓.๙๗		
๙. ระยะเวลาทำงานระดับ พยาบาลวิชาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒๓๙.๘๒	๕๙.๙๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๔๐	๖๕๒๔.๑๕	๔๖.๙๔	๑.๒๘
	รวม	๑๔๔	๖๗๖๓.๙๗		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๔๑ พบว่า พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ ระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาลและระยะเวลาทำงานระดับพยาบาลวิชาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔๒ ผลการเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพต่อประชาชนหรือผู้มาใช้บริการตามความคิดเห็นของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๒๔๑.๖๓	๑๒๐.๘๑	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๑๒๘๙.๖๙	๖๑.๘๘	๑.๗๘
	รวม	๒๒	๑๕๓๑.๓๒		
๒. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๔.๑๗	๑๔.๑๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๙	๑๕๑๗.๑๕	๗๕.๘๖	๐.๑๙
	รวม	๒๒	๑๕๓๑.๓๒		
๓. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๔.๓๗	๔.๓๗	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๑๕๒๖.๙๕	๗๖.๓๕	๐.๐๖
	รวม	๒๒	๑๕๓๑.๓๒		
๔. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒๘๑.๔๔	๗๐.๓๖	
	ภายในกลุ่ม	๑๘	๑๒๔๙.๘๘	๗๓.๕๒	๐.๙๖
	รวม	๒๒	๑๕๓๑.๓๒		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๑.๘๒	๒๐.๙๑	๐.๒๗
	ภายในกลุ่ม	๑๙	๑๔๘๙.๕๐	๗๘.๔๐	
	รวม	๒๒	๑๕๓๑.๓๒		
๖. ระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย	ระหว่างกลุ่ม	๔	๔๔๓.๙๕	๑๑๐.๙๙	๑.๗๔
	ภายในกลุ่ม	๑๘	๑๐๘๗.๓๗	๖๓.๙๖	
	รวม	๒๒	๑๕๓๑.๓๒		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๔๒ พบว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ที่มี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ ตำแหน่ง (ระดับ) และระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพด้านประชาชนหรือผู้มาใช้บริการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔๓ ผลการเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพต่อสังคมและองค์กรของพยาบาลตามความคิดเห็นของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๙๕.๗๙	๔๗.๘๙	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๑๒๘๑.๗๑	๖๑.๕๑	๐.๗๑
	รวม	๒๒	๑๓๗๗.๕๐		
๒. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๐.๔๒	๐.๔๒	
	ภายในกลุ่ม	๑๙	๑๓๗๗.๐๘	๖๘.๘๕	๐.๐๑
	รวม	๒๒	๑๓๗๗.๕๐		
๓. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๐.๕๕	๐.๕๕	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๑๓๗๖.๙๕	๖๕.๕๕	๐.๐๑
	รวม	๒๒	๑๓๗๗.๕๐		
๔. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๔	๓๑๖.๕๐	๗๙.๑๓	
	ภายในกลุ่ม	๑๘	๑๐๖๑.๐๐	๖๒.๔๑	๑.๒๗
	รวม	๒๒	๑๓๗๗.๕๐		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๗๐.๒๒	๕๕.๑๑	
	ภายในกลุ่ม	๑๙	๑๒๐๗.๒๘	๖๓.๕๔	๑.๓๔
	รวม	๒๒	๑๓๗๗.๕๐		
๖. ระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒๐๒.๙๗	๕๐.๗๔	
	ภายในกลุ่ม	๑๘	๑๑๗๔.๕๓	๖๕.๐๙	๐.๗๓
	รวม	๒๒	๑๓๗๗.๕๐		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๔๓ พบว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ที่มี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ ตำแหน่ง (ระดับ) และระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพด้านสังคมและองค์กรของพยาบาลแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔๔ ผลการเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพต่อวิชาชีพตามความคิดเห็นของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๙๖.๔๒	๔๘.๒๑	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๖๐๒.๘๖	๓๑.๑๓	๑.๕๒
	รวม	๒๒	๖๙๙.๒๗		
๒. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑.๐๕	๑.๐๕	
	ภายในกลุ่ม	๑๙	๖๙๘.๒๒	๓๕.๙๑	๐.๐๓
	รวม	๒๒	๖๙๙.๒๗		
๓. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๓.๘๒	๓.๘๒	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๖๙๕.๔๕	๓๕.๑๗	๐.๑๑
	รวม	๒๒	๖๙๙.๒๗		
๔. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๙๗.๙๐	๔๙.๔๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๘	๕๐๑.๓๘	๒๗.๘๘	๑.๖๘
	รวม	๒๒	๖๙๙.๒๗		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๘.๘๓	๑๙.๔๑	
	ภายในกลุ่ม	๑๙	๖๖๐.๔๔	๓๕.๑๖	๐.๕๖
	รวม	๒๒	๖๙๙.๒๗		
๖. ระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒๑๐.๙๗	๕๒.๗๔	
	ภายในกลุ่ม	๑๘	๔๘๘.๓๐	๒๗.๑๒	๑.๘๔
	รวม	๒๒	๖๙๙.๒๗		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๔๔ พบว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ที่มี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ ตำแหน่ง (ระดับ) และระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพด้านวิชาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔๕ ผลการเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามความคิดเห็นของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๕.๕๓	๗.๗๖	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๑๒๙.๒๕	๖.๑๐	๑.๑๔
	รวม	๒๒	๑๔๔.๗๗		
๒. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๐.๐๐	๐.๐๐	
	ภายในกลุ่ม	๑๙	๑๔๔.๗๗	๗.๒๔	๐.๐๐
	รวม	๒๒	๑๔๔.๗๗		
๓. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๐.๐๗	๐.๐๗	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๑๔๔.๗๐	๗.๒๔	๐.๐๑
	รวม	๒๒	๑๔๔.๗๗		
๔. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๗.๕๒	๔.๓๘	
	ภายในกลุ่ม	๑๘	๑๒๗.๒๕	๗.๐๗	๐.๕๙
	รวม	๒๒	๑๔๔.๗๗		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๗.๑๖	๓.๕๘	
	ภายในกลุ่ม	๑๙	๑๓๗.๖๑	๗.๒๔	๐.๔๙
	รวม	๒๒	๑๔๔.๗๗		
๖. ระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย	ระหว่างกลุ่ม	๔	๖๔.๗๔	๑๖.๑๙	
	ภายในกลุ่ม	๑๘	๘๐.๐๓	๔.๗๑	๓.๔๔*
	รวม	๒๒	๑๔๔.๗๗		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๔๕ พบว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ที่มี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ ตำแหน่ง (ระดับ) มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพด้านวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ที่มีระยะเวลาทำงานใน

ระดับหัวหน้าหอผู้ป่วยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพด้านวิชาชีพและผู้ป่วยประกอบวิชาชีพอื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ที่มีระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย ๒๑ ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔๖ ผลการเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพต่อตนเองตามความคิดเห็นของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. อายุ	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑๓๑.๒๘	๖๕.๖๔	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๘๕๐.๕๘	๔๔.๗๗	๑.๔๗
	รวม	๒๒	๙๘๑.๘๖		
๒. สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	๓	๐.๑๗	๐.๑๗	
	ภายในกลุ่ม	๑๙	๙๘๑.๖๙	๕๑.๖๗	๐.๐๐
	รวม	๒๒	๙๘๑.๘๖		
๓. ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑	๑.๑๖	๑.๑๖	
	ภายในกลุ่ม	๒๑	๙๘๐.๗๐	๔๖.๖๗	๐.๐๒
	รวม	๒๒	๙๘๑.๘๖		
๔. รายได้	ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๖๖.๔๙	๔๑.๖๒	
	ภายในกลุ่ม	๑๘	๘๑๕.๓๘	๔๕.๓๐	๐.๘๗
	รวม	๒๒	๙๘๑.๘๖		
๕. ตำแหน่ง (ระดับ)	ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๗.๕๙	๑๓.๗๙	
	ภายในกลุ่ม	๑๙	๙๕๔.๒๘	๕๐.๒๓	๐.๒๘
	รวม	๒๒	๙๘๑.๘๖		
๖. ระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย	ระหว่างกลุ่ม	๔	๒๕๔.๙๐	๖๓.๗๒	
	ภายในกลุ่ม	๑๘	๗๒๖.๙๗	๔๐.๓๘	๑.๔๙
	รวม	๒๒	๙๘๑.๘๖		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๔๖ พบว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ที่มี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ ตำแหน่ง (ระดับ) และระยะเวลาทำงานในระดับ หัวหน้าหอผู้ป่วย มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพต่อตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรและผู้ใช้บริการในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ จำนวน ๓,๒๕๐ คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยใช้สูตรยามานะ (Yamane) ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน จำนวน ๖๒๔ คน

การวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หลายรูปแบบ ได้แก่ การคำนวณหาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่ง (ระดับ) ประสบการณ์ทำงาน วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ในบทบาทเชิงวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพในกลุ่มต่างๆ โดยการทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างกันของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

ก. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

๑) สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง ๓๖ - ๔๐ ปี สถานภาพโสด นับถือศาสนาพุทธ ปฏิบัติงานอยู่ในระดับ ๖ - ๗ ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีรายได้อยู่ในช่วง ๑๐,๐๐๐ -๑๕,๐๐๐ บาท และมีระยะเวลาทำงาน ๑-๕ ปี

๒) **สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์** ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง ๔๑ - ๔๕ ปี สถานภาพสมรส นับถือศาสนาพุทธ ปฏิบัติงานอยู่ในระดับ ๑ - ๕ ระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีรายได้อยู่ในช่วง ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท และมีระยะเวลาทำงาน ๑- ๕ ปี

๓) **ผู้บริหาร** ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง ๕๑- ๕๕ ปี สถานภาพสมรส นับถือศาสนาพุทธ การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีรายได้ในช่วง ๔๐,๐๐๑ ขึ้นไป ตำแหน่งอยู่ในระดับ ๘ และมีระยะเวลาทำงาน ๑ - ๕ ปี

๔) **พยาบาลวิชาชีพ** ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง ๒๖-๓๐ ปี สถานภาพโสด นับถือศาสนาพุทธ ดำรงตำแหน่งในระดับ ๑-๖ การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า มีรายได้ในช่วงต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท ระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาล ๑ - ๕ ปี มีระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาลวิชาชีพ

๕) **ผู้ให้บริการ** ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง ๓๑- ๔๐ ปี สถานภาพสมรส นับถือศาสนาพุทธ การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า อาชีพอื่นๆ มีรายได้ในช่วงต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาทและ ๑๐,๐๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท และมีสิทธิการรักษาบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า (บัตรทอง)

๖) **หัวหน้าหอผู้ป่วย** ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง ๕๑-๕๕ ปี สถานภาพสมรส นับถือศาสนาพุทธ การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า มีรายได้ในช่วงต่ำกว่า ๓๕,๐๐๐ บาทและ ๓๕,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาท ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วย ในระดับ ๗ และมีระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย ๑ - ๕ ปีและ ๒๑ ปีขึ้นไป

ข. ผลการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์และผลการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ในการประเมินตนเองตามพฤติกรรม ๕ ด้าน ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๖ กลุ่ม ดังนี้

สรุปผลการศึกษาข้อมูลจากตารางที่ ๗ - ๑๖ ในภาพรวมของบทที่ ๔ พบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ของกลุ่มตัวอย่าง ๔ กลุ่ม ได้แก่ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ผู้บริหาร และผู้ให้บริการ มีความคิดเห็นระดับดี ยกเว้น หัวหน้าหอผู้ป่วย มีความคิดเห็นระดับดีมาก และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ในการประเมินตนเองตามพฤติกรรม ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านประชาชนหรือผู้ให้บริการ ด้าน

สังคมและองค์กร ด้านวิชาชีพ และด้านผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ระดับดี ยกเว้น พฤติกรรมด้านตนเอง ระดับดีมาก

ค. ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาล วิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์จำแนกตามตัวแปร ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๕กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

๑. กลุ่มสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ พบว่า

๑.๑ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ที่มีเพศ อายุ ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษา และระยะเวลาทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ และต่อตนเอง แตกต่างกัน สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีสถานภาพสมรสและสถานภาพโสด และมีรายได้ ๒๐,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท และรายได้ ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๑.๒ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษา และระยะเวลาทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ต่อสังคมและองค์กร ต่อวิชาชีพ และต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น แตกต่างกันแต่ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒. กลุ่มสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ พบว่า

๒.๑ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ที่มี เพศ อายุ ศาสนา ตำแหน่ง(ระดับ) รายได้และระยะเวลาทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ต่อด้านวิชาชีพ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น แตกต่างกัน สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีสถานภาพสมรสและสถานภาพโสด และระดับการศึกษา ปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒.๒. สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มี เพศ อายุ ตำแหน่ง(ระดับ) รายได้ และระยะเวลาทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ต่อสังคมและองค์กร แตกต่างกัน สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีสถานภาพสมรสและโสดและที่นับถือศาสนา พุทธและศาสนาคริสต์ และที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒.๓ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ตำแหน่ง(ระดับ) รายได้ และระยะเวลาทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเอง แตกต่างกัน สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓. กลุ่มผู้บริหาร พบว่า

๓.๑ ผู้บริหารที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา ตำแหน่ง (ระดับ) และระยะเวลาทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ต่อวิชาชีพ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น แตกต่างกัน ผู้บริหารที่มีรายได้ ๒๐,๐๐๐ – ๒๕,๐๐๐ บาท รายได้ ๒๕,๐๐๑ – ๓๐,๐๐๐ บาท รายได้ ๓๐,๐๐๑ – ๓๕,๐๐๐ บาท และรายได้ ๔๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

๓.๒ ผู้บริหารที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่ง(ระดับ) และระยะเวลาทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อสังคมและองค์กร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓.๓ ผู้บริหารที่มี เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่ง(ระดับ) รายได้ และระยะเวลาทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเอง แตกต่างกัน ผู้บริหารที่มีช่วงอายุ ๔๖ – ๕๐ ปี และ ช่วงอายุ ๕๑ – ๕๕ ปี และที่นับถือศาสนาพุทธมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕

๔. กลุ่มผู้ใช้บริการ พบว่า

๔.๑ ผู้ใช้บริการ ที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้และสิทธิการรักษาพยาบาลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ต่อสังคมและองค์กร ต่อด้านวิชาชีพ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ต่อตนเอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕

๕. กลุ่มหัวหน้าหอผู้ป่วย พบว่า

๕.๑ หัวหน้าหอผู้ป่วย ที่มี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่ง(ระดับ) และระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ต่อสังคมและองค์กร ต่อด้านวิชาชีพ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๕.๒ หัวหน้าหอผู้ป่วย ที่มี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่ง (ระดับ) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อตนเองแตกต่างกัน หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วย ๒๑ ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕

ง. ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ตามความคิดเห็นในการประเมินตนเองของพยาบาลวิชาชีพ ดังนี้

๕.๑ พยาบาลวิชาชีพ ที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาทำงานในสายพยาบาล และระยะเวลาทำงานระดับพยาบาลวิชาชีพมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ต่อสังคมและองค์กร ต่อวิชาชีพ ต่อตนเอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๕.๒ พยาบาลวิชาชีพ ที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ตำแหน่ง (ระดับ) ระดับการศึกษาและระยะเวลาทำงานในสายพยาบาลมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น แตกต่างกันอย่าง พยาบาลวิชาชีพที่มีรายได้ ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทและรายได้ ๓๐,๐๐๑ – ๓๕,๐๐๐ บาท มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕

๕.๒ อภิปรายผล

จากผลการวิจัย มีข้อค้นพบและอภิปรายผลได้ ดังนี้

๑. สหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์ ผู้บริหาร ผู้ใช้บริการ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ในพฤติกรรมต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ต่อสังคมและองค์กร ต่อวิชาชีพ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น และต่อตนเอง โดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับดี ยกเว้น หัวหน้าหอผู้ป่วยพยาบาลมีความคิดเห็นระดับดีมาก ส่วนพยาบาลวิชาชีพมีการประเมินตนเอง ตามจรรยาบรรณ ด้านประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ด้านสังคมและองค์กร ด้านวิชาชีพ และด้านผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นในระดับดี ยกเว้นด้านตนเอง มีการประเมินตนเองในระดับดีมาก

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์เป็นพฤติกรรมที่มีการปฏิบัติงานตามกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาลโดยนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในวิชาชีพของตนเองได้อย่างเหมาะสม ทำให้การดำเนินงานเกิดผลดีต่อหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้มีผลการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในทุกด้านจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย อยู่ในระดับดีและดีมาก รวมถึงการประเมินตนเองของพยาบาลวิชาชีพ ระดับดี

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าอาชีพพยาบาลมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากงานในอาชีพอื่น เป็นงานบริการสังคม ที่ต้องอาศัยความเสียสละทั้งร่างกาย แรงใจ และความทุ่มเท ความอดทน รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเราและปฏิบัติงานด้วยความเมตตา เมื่อนำหลักพุทธธรรมที่สอดคล้องกับหลักการรักษามาใช้ในการปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพการพยาบาล ได้แก่ เบญจศีล เบญจธรรม เบญจศีล คือ ศีล ๕ เป็นหลักการประพฤติปฏิบัติพื้นฐานของชาวไทยพุทธ ศีล ๕ เป็นจริยธรรมระดับต้น เป็นระดับปัจเจกบุคคลที่ทุกคนต้องปฏิบัติด้วยทางกาย ทางวาจา และใจ เป็นการประพฤติปฏิบัติที่ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การรักษาความลับของผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการ ผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการควรได้รับการดูแลด้วยความถูกต้องทำนองครองธรรม จะนำไปสู่การพัฒนาจริยธรรมระดับกลาง(สมาธิ)และจริยธรรมระดับสูง(ปัญญา) เบญจธรรม ๕ ประการ ได้แก่ เมตตา กรุณา คู่กับศีลข้อหนึ่ง สัมมาอาชีวะคู่และสนับสนุนศีลข้อสอง กามสังวรคู่กับศีลข้อสาม สัจจะคู่กับศีลข้อสี่ และสติสัมปชัญญะคู่กับศีลข้อห้า พรหมวิหาร ๔ ได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา เป็นหลักธรรมประจำใจเพื่อให้ตนดำรงชีวิตได้อย่างประเสริฐและบริสุทธิ์ใจ เช่น พรหม เป็นพุทธวิธีที่พยาบาลพึงนำมาใช้ในการประพฤติปฏิบัติต่อผู้ป่วยหรือผู้ใช้บริการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพรรณ ทองธรรมชาติ ได้ศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาล เขต ๖ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า การให้ความสำคัญในเรื่องของจริยธรรมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญไม่น้อยกว่าองค์ความรู้ใหม่ๆและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี สมควรที่จะได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาควบคู่กันไปและให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันพยาบาลไม่สามารถปฏิบัติงานได้โดยลำพัง ต้องมีการประสานงานเกื้อกูลซึ่งกันและกัน การมีพฤติกรรมที่เหมาะสมและถูกต้องที่แสดงออกต่อสหวิชาชีพจะเป็นการแสดงออกถึงเอกสิทธิ์ทางวิชาชีพการพยาบาล ซึ่งเป็นการส่งเสริมความสามัคคี การแสดงความรัก ความปรารถนาดี การเป็นกัลยาณมิตร อันเป็นจริยธรรมที่พึงมีในวิชาชีพการพยาบาลและทุกวิชาชีพและทุกคนที่อยู่ร่วมกันในสังคม สอดคล้องงานวิจัยของ พระวัชรินทร์ ปญญาวุธ (ฉิมประเสริฐ) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์หัตถิพลของมรณสติ ต่อพฤติกรรมการทำงาน ศึกษาเฉพาะกรณีพยาบาลผู้ดูแลผู้ป่วยหนักในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า : ทัศนะของพุทธศาสนา สอนให้เรามองปัญหาของมนุษย์ มองทุกข์มองโรคร้ายใช้เจ็บ โดย

มีปัจจัยร่วมทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเป็นกระบวนการแห่งเหตุปัจจัยที่สืบทอดต่อเนื่องแก่กันและกัน อันถือเป็นหลักทั่วไปในพระพุทธศาสนา มีความสอดคล้องกันหมด สอดคล้องงานวิจัยของอดิศร เหลลาคม ได้ศึกษาเรื่อง จรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กรณีศึกษา อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษา พบว่า : การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนของข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความเห็นของประชาชน พบว่า ข้าราชการมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน โดยรวมอยู่ในระดับสูงและรายด้านตามลำดับดังนี้ ด้านให้เกียรติและยกย่องวิชาชีพตนเองและวิชาชีพอื่น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ด้านให้บริการด้วยหลักการและเหตุผล การปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ด้านให้บริการเพิ่มความสามรถมีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ด้านการรักษาความลับของผู้ป่วยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ด้านต้องไม่กล่าวหาเพื่อนร่วมอาชีพต่อหน้าบุคคลและสาธารณะมีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ด้านการให้บริการโดยไม่คำนึงถึงพื้นฐานลักษณะความแตกต่างมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้านต้องพร้อมให้บริการต่อผู้ป่วยเมื่อผู้ป่วยมาหา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องงานวิจัยของมานิตย์ สะสมทรัพย์ ได้ศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการมีคุณค่าในตน บรรยากาศจริยธรรมในการทำงานกับความพึงพอใจในงานตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเอกชนในกำกับมูลนิธิ กรุงเทพมหานครผลการศึกษา พบว่า : ความพึงพอใจในงานตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลเอกชนในกำกับมูลนิธิ กรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับกลาง ส่วนการมีคุณค่าในตนอยู่ในระดับสูง ส่วนบรรยากาศจริยธรรมในการทำงานอยู่ในระดับสูง สอดคล้องงานวิจัยของศิริมา ทองดี ได้ศึกษา เรื่องผลของโปรแกรมการฝึกทักษะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่อความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ ผลการศึกษา พบว่า : ทักษะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและกระบวนการตัดสินใจเชิงจริยธรรมเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพ ในการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพและพยาบาลส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการตัดสินใจเชิงจริยธรรม ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีในการสร้างโปรแกรม การฝึกทักษะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสำหรับพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งโปรแกรมการฝึกทักษะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสามารถพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมได้ ทักษะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่ควรพัฒนาให้กับพยาบาลวิชาชีพทุกคน นำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมดีงามสมกับความเป็นวิชาชีพที่ต้องอุทิศตนเพื่อสังคม ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ที่พยาบาลวิชาชีพมีการนำหลักพุทธธรรมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการพยาบาลมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานทำให้การดำเนินงานบรรลุผลและเกิดความพึงพอใจของทุกฝ่าย ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ จำแนกตามตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในทุกกลุ่มตัวอย่างได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วยที่แตกต่างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าตัวแปรที่กล่าวมา ส่งผลต่อความรู้สึก และการรับรู้ในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบและหน้าที่ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเจตคติที่ดีในการดำเนินงานของพยาบาลวิชาชีพ ความแตกต่างดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงมุมมอง แนวคิด การปฏิบัติตนแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่มีภาระหน้าที่เหมือนตนเอง ส่งผลให้การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ แตกต่างกัน สอดคล้องงานวิจัยของพระมหาบุญณภัทร์ ธิรปญฺโญ (ทองงาม) ได้ศึกษา เรื่องทัศนคติของข้าราชการตำรวจต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามจริยธรรมวิชาชีพ : ศึกษาเฉพาะกรณีกองบัญชาการศึกษาลำปางงานตำรวจแห่งชาติ ผลการศึกษา พบว่า : ข้าราชการตำรวจได้เปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์โดยส่วนมาก เป็นปัจจัยที่ทำให้การเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านคุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่ด้านรับรู้เนื้อหาของจริยธรรม ๙ ประการ ข้าราชการตำรวจมีคะแนนการรับรู้รับทราบที่สูงมาก แต่ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์เรื่อง อายุ ยศ และตำแหน่ง ๓ อย่างนี้มีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามจริยธรรมวิชาชีพอย่างมาก ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อจริยธรรมวิชาชีพหรือแม้ต่อประเด็นเนื้อหาของจริยธรรมทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยภาพรวมแล้วสื่อมีผลต่อการเปิดรับเนื้อหาของจริยธรรมและเป็นผลให้แนวทางด้านความคิดเห็นต่างกัน สอดคล้องงานวิจัยของณัฐสุดา สุจินันท์กุล ศึกษาปัจจัยด้านครอบครัว การทำงาน และลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โดยศึกษาพฤติกรรมกรรมการพยาบาลด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และสังคม โดยมีตัวแปรต้นที่ศึกษา ๔ กลุ่ม กลุ่มแรก คือ ปัจจัยด้านครอบครัว การยอมรับของสามีเรื่องการทำงานในวิชาชีพพยาบาล และการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากสมาชิกในครอบครัว กลุ่มที่สอง คือ ปัจจัยด้านสภาพการทำงาน มีตัวแปร ได้แก่ ความเครียดจากสภาพการทำงานและการรับรู้ การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลในหน่วยงาน กลุ่มที่สาม คือ ปัจจัยด้านจิตใจและทักษะทางพุทธศาสนามีตัวแปร ๔ ตัวแปร ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน ทัศนคติต่อพฤติกรรมกรรมการพยาบาล การปฏิบัติทางพุทธศาสนาและวิถีชีวิตแบบพุทธ กลุ่มที่สี่ คือ ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังบางประการจัดแบ่งเป็นกลุ่มมี ๔ ตัวแปร ได้แก่ อายุ ระยะเวลาในการทำงาน จำนวนและอายุบุตร ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า อายุ ระยะเวลาการทำงาน ระดับเงินเดือนสูง ทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน ความเชื่ออำนาจ

ในตน ความสามารถปรับตัวเข้ากับสามี การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลในหน่วยงาน วิธีชีวิตแบบพุทธ การปฏิบัติทางพุทธศาสนา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการพยาบาล โดยที่ตัวแปรดังกล่าวสามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการทำงาน (จากการประเมินตนเอง) ในกลุ่มพยาบาล ประเภทต่าง ๆ ได้มากกว่าร้อยละ ๔๔ ขึ้นไป โดยทำนายได้มากที่สุดร้อยละ ๕๖ และสอดคล้อง งานวิจัยของยูภา เทิดอุดมธรรม ที่ศึกษาหลักพุทธธรรมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการให้ การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพ : ศึกษากรณีพยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัด สุราษฎร์ธานี ผลการศึกษา พบว่า หลักพรหมวิหาร ๔ และฆราวาสธรรม ๔ ทำให้พยาบาลเป็นผู้ที่ ประพฤติเกื้อกูลต่อผู้อื่น มีความอึดใจเมื่อผู้อื่นมีความสุข สามารถวางใจเป็นกลางต่อปัญหาที่ เกิดขึ้น มีความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทนและอดกลั้น นับเป็นหลักธรรมที่เกื้อกูลการปฏิบัติงานใน วิชาชีพการพยาบาล ส่งผลให้พยาบาลปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข พฤติกรรม การให้พยาบาลในบทบาทเชิงวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง และ เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า พฤติกรรมการพยาบาลด้านการป้องกัน พฤติกรรมการพยาบาล ด้านการส่งเสริมสุขภาพ และพฤติกรรมการพยาบาลด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ อยู่ในระดับ บ่อยครั้ง ส่วนพฤติกรรมการพยาบาลด้านการดูแลรักษาอยู่ในระดับทุกครั้ง ลักษณะทาง พระพุทธศาสนา พบว่า มีการปฏิบัติตนตามหลักพรหมวิหาร ๔ อยู่ในระดับทุกครั้ง ส่วนการ ปฏิบัติตนตามหลักฆราวาสธรรม ๔ และวิถีชีวิตแบบพุทธอยู่ในระดับบ่อยครั้ง พยาบาลวิชาชีพมี สุขภาพจิต อยู่ในระดับค่อนข้างดี การปฏิบัติตนตามหลักพรหมวิหาร ๔ การปฏิบัติตนตามหลัก ฆราวาสธรรม ๔ วิถีชีวิตแบบพุทธและสุขภาพจิต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการให้ การพยาบาลตามบทบาทเชิงวิชาชีพโดยรวมและแต่ละด้านทั้ง ๔ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .๐๑ ปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ อายุ สถานภาพ และประสบการณ์การทำงานของพยาบาลที่ แตกต่างกัน ส่งผลให้พยาบาลมีพฤติกรรมการพยาบาลในบทบาทเชิงวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

- ควรศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของบุคลากรในโรงพยาบาล

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

- ควรส่งเสริมการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของ พยาบาลวิชาชีพ และบุคลากรในโรงพยาบาล

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะระดับหน่วยงาน

- ควรส่งเสริมให้มีการนำแบบประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์มาใช้ในการประเมินพฤติกรรมของพยาบาล
- ควรจัดอบรมให้ความรู้หลักการทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องต่องานบริการพยาบาลแก่พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดัตย. พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี. ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๐๐.

_____ . พระไตรปิฎกภาษาไทย. ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙

มหาวมกุฎราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกพร้อมอรรถกถา แปล.๙๑ เล่ม. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มหาวมกุฎราชวิทยาลัย. ๒๕๒๕

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (อาจ อาสภมหาเถร). คัมภีร์วิสุทธิมรรค พระพุทธโฆสเถระ รจนา. พิมพ์ครั้งที่ ๖.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธนาเพรส จำกัด, ๒๕๔๘

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

๑. หนังสือ

กฤษดา แสงวดี และคณะ. มาตรฐานการพยาบาลในโรงพยาบาล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
องค์การทหารผ่านศึก, ๒๕๔๒.

กิริติ บุญเจือ. ชุดพื้นฐานปรัชญาจริยศาสตร์สำหรับผู้เริ่มเรียน, พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร :
บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๘.

คณะอนุกรรมการจริยธรรม สภาการพยาบาล. แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติการพยาบาล
ตามจรรยาบรรณวิชาชีพ (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ ๓, กรุงเทพมหานคร :
บริษัทจุดทองจำกัด, ๒๕๕๑.

จินตนา ยูนิพันธ์ และ อรวรรณ ลีอนุญวัชชัย. การศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณธรรมจรรยาแห่ง
วิชาชีพพยาบาล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

จิรภา เต็งไตรรัตน์ และคณะ.จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
สามลดา , ๒๕๕๐.

- จันทร์เพ็ญ สัตววาจา. **แนวคิดพื้นฐาน ทฤษฎีและกระบวนการพยาบาล**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ธนาเพรส จำกัด, ๒๕๕๐.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ฉบับปรับปรุงใหม่**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. นนทบุรี : บริษัท ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โปรดักส์ จำกัด, ๒๕๕๒
- ดวงเดือน พันธุนาวิณ. **ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม การวิจัยและพัฒนาบุคคล**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๓๘.
- เต็มศักดิ์ คทวณิช. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด(มหาชน), ๒๕๔๖.
- ทัศนาศ นุญทอง. **ปฏิรูประบบบริการการพยาบาลที่สอดคล้องกับระบบบริการสุขภาพไทยที่พึงประสงค์ในอนาคต**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., ๒๕๔๓.
- เทวี วัฒนา และคณะ. **กรณีศึกษาเพื่อการเรียนการสอนเวชจริยศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., ๒๕๔๐.
- ธีรภูมิ เอกะกุล. **การวัดเจตคติ**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. อุบลราชธานี : วิทยาลัยอาชีวศึกษา, ๒๕๕๐.
- บุญมี แทนแก้ว. **จริยศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์, ๒๕๕๐.
- ปราชญา กล้าผจญ. **คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัท แอล .ที.เพรส จำกัด, ๒๕๔๘.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๐
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. **ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : บริษัท แอคทีฟ พริ้นท์ จำกัด, ๒๕๕๐
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). **การแพทย์แนวพุทธ**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ๒๕๔๑.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ๒๕๔๖.
- . **พุทธธรรม** (ฉบับปรับปรุงและขยายความ). พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ๒๕๔๙.
- . **การแพทย์ยุคใหม่ในพุทธทัศน์** (ปรับปรุงเพิ่มเติม). พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ๒๕๕๐.

—————. **พระไตรปิฎกสิ่งที่ชาวพุทธต้องรู้**. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ๒๕๕๑.

พระเทวินทร์ เทวินโท. **พุทธจริยศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., ๒๕๔๖.

พระสัทธัมมโชติกะ ธัมมาจริยะ. **ปรมัตถโชติก**. ปริเฉทที่ ๕ เล่ม ๒. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : หจก.ไทยรายวัน กราฟฟิค เพลท, ๒๕๔๖

พิรุณ รัตนวณิช. **คุณภาพบริการด้านสาธารณสุขสำหรับพยาบาล**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท มายด์ ฟับลิชซิง จำกัด, ๒๕๔๕.

พูนลาภ อุทัยเลิศอรุณ. **คู่มือควบคุมอารมณ์คน**. พิมพ์ครั้งที่ ๓๑ กรุงเทพมหานคร : วีเลิร์น จำกัด, ๒๕๕๐.

เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย. **หลักการและการใช้วิจัยเชิงคุณภาพสำหรับทางการพยาบาลและสุขภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., ๒๕๕๐.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ, **ทัศนคติ : การวัด.การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย**. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๐.

ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒**. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : บริษัทนานมีบุ๊คส์ จำกัด, ๒๕๔๖.

โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์. **ครบรอบ ๓๖ ปี โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์**. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., ๒๕๕๐.

รัตนา ทองสวัสดิ์. **วิชาชีพการพยาบาล ประเด็นและแนวโน้ม**. พิมพ์ครั้งที่ ๕. เชียงใหม่: ธนบรรณการพิมพ์, ๒๕๔๑.

วรธัมม์ (วรศักดิ์ วรธัมโม). **พุทธจริยธรรมเพื่อมนุษยชาติ**. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม, ๒๕๔๕.

วิจิตรา กุสุมภ์และคณะ. **ประเด็นและแนวโน้มวิชาชีพการพยาบาล**. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล สหประชาพานิชย์, ๒๕๕๓

วิโรจน์ นาคชาติวี. **พุทธปรัชญาเถรวาท**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๔.

สภาการพยาบาล. **ขอบเขตการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.tnc.or.th/index.php> [๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑].

สมพร สุทัศน์ีย์. **มนุษยสัมพันธ์**. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

สายสวาท เผ่าพงษ์. **พัฒนาการพยาบาล**. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : บริษัทประชุมช่าง จำกัด, ๒๕๔๒.

สิวลี ศิริไล. **จริยศาสตร์สำหรับพยาบาล** (ฉบับแก้ไขปรับปรุงครั้งที่๓). พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์การพิมพ์, ๒๕๔๒.

สิทธิโชค วรานุสันติกุล. **จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ซีเอ็ด ยูเคชั่น จำกัด มหาชน, ๒๕๔๔.

สุกัญญา ประจุศิลป์. **การพิทักษ์สิทธิผู้ป่วย บทบาทพยาบาลวิชาชีพ**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

แสวง บุญเฉลิมวิภาส. **กฎหมายและข้อควรระวังของผู้ประกอบวิชาชีพแพทย์ พยาบาล**. พิมพ์ครั้งที่๓. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์เดือนตุลา จำกัด, ๒๕๔๖.

อุบลรัตน์ โพธิ์พัฒนชัย. **จริยศาสตร์สำหรับพยาบาล**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทประชุมช่าง จำกัด, ๒๕๔๕.

๒. เอกสารอื่นๆ

(ก) วิทยานิพนธ์

กัญญา สุทธิพงศ์. "การดูแลผู้ป่วยผู้ใหญ่ในระยะสุดท้ายของชีวิต: การตัดสินใจเชิงจริยธรรมและความคับข้องใจของพยาบาลในโรงพยาบาลศูนย์ภาคใต้". **วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ๒๕๔๘.

จุฑารัตน์ กมลศรีจักร. "ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เชาว์อารมณ์กับพฤติกรรมจริยธรรมในการให้บริการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลกึ่งการุณย์". **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๖.

นันทยุทธ หะสิตเวช. "สภาพแวดล้อมในการทำงานและความเป็อหน่ยในการทำงานของพยาบาลในสถาบันสุขภาพจิตและโรงพยาบาลจิตเวชสำหรับเด็ก กรมสุขภาพจิต". **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

นันทน์ภัส เสืองามเยี่ยม. "ภาพลักษณ์เชิงจริยธรรมของวิชาชีพการพยาบาล ศึกษาทัศน์ของพยาบาลและประชาชนผู้รับบริการในโรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์กระทรวงสาธารณสุขในเขตกรุงเทพมหานคร". **วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๖.

นภาพรพรรณ ทองธรรมชาติ. “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน เขต ๖ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”.

วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๖.

พงศ์ศิริ ศรีวรรณนะ. “มโนทัศน์เรื่องสิทธิในพุทธศาสนา”. **วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต.**

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

พระมหาสุทธิชัย ทีฆายุโก. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์หลักจริยธรรม, เกณฑ์ตัดสินจริยธรรมในพุทธศาสนานิกายเถรวาทและคริสต์ศาสนานิกายโรมันคาทอลิก”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต.**

บัณฑิตวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๗.

พระวัชรินทร์ ปญญาวุธ (ฉิมประเสริฐ). “การศึกษาวิเคราะห์อิทธิพลของมรณสดีต่อพฤติกรรมการทำงาน ศึกษาเฉพาะกรณีพยาบาลผู้ดูแลผู้ป่วยหนักในเขตกรุงเทพมหานคร”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต.**

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

พระสุริย์ชัย ชูช่วย. “การแสวงหาความสุขและคุณค่าของชีวิต กรณีศึกษาทัศนะกลุ่มคนต่างวัยในกรุงเทพฯ”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย:

มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๖.

มานิตย์ สะสมทรัพย์. “ความสัมพันธ์ระหว่างการมีคุณค่าในตน บรรยากาศจริยธรรมในการทำงานกับความพึงพอใจในงานตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเอกชนในกำกับมูลนิธิกรุงเทพมหานคร”. **วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิต

วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

ยุภา เทอดอุดมธรรม. “การศึกษาหลักพุทธธรรมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทำให้การพยาบาลตามบทบาท วิชาชีพ : ศึกษากรณีพยาบาลวิชาชีพ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุราษฎร์ธานี”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

วันเพ็ญ จามรวงศ์. “บุคลิกภาพ บรรยากาศองค์การ ลำดับขั้นความต้องการของ Maslow กับพฤติกรรมทำให้บริการของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามธิบดี”. **วิทยานิพนธ์**

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๗.

ศิริมา ทองดี. “ผลของโปรแกรมการฝึกทักษะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่อความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ”. **วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต.**

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

- อดิศวร เหลลาคม. "จรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข: กรณีศึกษา
อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ". **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.**
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๖.
- อนิสรา จรัสศรี. "ลักษณะทางพุทธและพฤติกรรมศาสตร์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการพยาบาลผู้ป่วย
ติดเชื้อเอดส์ของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
และสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข". **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต.**
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๑.

(ข) วารสาร

- นวดิ โมกชะเวส. "ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ ศูนย์การแพทย์
โรงพยาบาลกรุงเทพ", **พุทธจักร**. ปีที่ ๖๒ ฉบับที่ ๖ (มิถุนายน ๒๕๕๑) : ๕๓-๕๘.
- มณี อภานันท์กุล. "หลักจริยธรรมในการให้บริการสุขภาพ", **วารสารสภากาชาด**. ปีที่ ๒๒
ฉบับที่ ๔ (ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๐) : ๕-๙.
- ณรงค์ศักดิ์ หนูสอน. "ความเป็นธรรมทางสุขภาพในฐานะสิทธิมนุษยชนของชนกลุ่มน้อย".
วารสารพยาบาลสาธารณสุข. ปีที่ ๒๑ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๕๐) : ๙๑
- ๑๐๒.
- ยุพาพรรณ ลำลี. "ทัศนคติของบุคลากรทางการแพทย์ต่อการบริหารจัดการด้านการพิทักษ์สิทธิผู้ป่วย
โรงพยาบาลตะกั่วป่า", **วารสารโรงพยาบาลอุตรดิตถ์**. ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๒
(พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๕๐) : ๕๓-๕๔.
- วรุณยุพา รอยกุลเจริญ. "การปฏิบัติกาพยาบาล : การดูแลด้วยหัวใจของความเป็นมนุษย์".
วารสารสภากาชาด. ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๓ (กรกฎาคม-กันยายน ๒๕๕๐) : ๕-๗.
- อารีญา ด้านผาทอง และคณะ. "การรับรู้ปัจจัยส่งเสริมการให้บริการพยาบาลอย่างเอื้ออาทรของ
พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลระดับจังหวัด", **วารสารสภากาชาด**. ปีที่ ๒๒
ฉบับที่ ๓ (กรกฎาคม-กันยายน ๒๕๕๐) : ๖๗-๗๘.

ภาคผนวก

และกลุ่มที่ ๕ เป็นกลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่เข้าร่วมการวิจัยโดยตอบแบบประเมินตนเองของพยาบาลวิชาชีพต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๗. รายละเอียดและขั้นตอนของผู้ใช้บริการที่เข้าร่วมโครงการวิจัยจะได้รับการปฏิบัติในงานวิจัย ดังนี้

- กลุ่มผู้ให้บริการ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์(ผู้ช่วยสัมภาษณ์) (ชุด ๔) อย่างน้อยท่านละ ไม่น้อยกว่า ๓๐ นาที ความเสี่ยงแก่ผู้เข้าร่วมวิจัย ซึ่งการตอบแบบสอบถามของผู้เข้าร่วมวิจัย ไม่ต้องระบุชื่อ-นามสกุล ลงในแบบสอบถามจะใช้รหัสแทนชื่อจริงของผู้เข้าร่วมการวิจัย คำตอบและข้อมูลทุกอย่างถือว่าเป็นความลับ

๘. ผู้วิจัยได้กำหนดการป้องกันผลกระทบด้านจริยธรรมและละเมิดสิทธิที่อาจเกิดกับผู้เข้าร่วมวิจัย โดยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกท่านเซ็นชื่อในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยเพื่อให้อิสระแก่ผู้ร่วมวิจัยในการแสดงความคิดเห็นและปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการวิจัยโดยไม่มีผลต่อการรักษาพยาบาลที่ท่านจะได้รับที่เป็นอันตรายทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

๙. ระหว่างการเข้าร่วมในการวิจัยหากท่านมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา และหากผู้วิจัยมีข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์และโทษเกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะแจ้งให้ผู้เข้าร่วมวิจัยทราบอย่างรวดเร็วและไม่ขัดข้อง

๑๐. การวิจัยครั้งนี้ ไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

๑๑. ผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม และนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้เท่านั้น

๑๒. จำนวนผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สหวิชาชีพที่อยู่ในสายการแพทย์ จำนวน ๘๙ คน สหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายการแพทย์ จำนวน ๑๖๑ คน ผู้บริหาร จำนวน ๒๕ คน ผู้ใช้บริการ จำนวน ๑๘๓ คน พยาบาลวิชาชีพจำนวน ๑๔๔ คน และหัวหน้าหอผู้ป่วยของพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่จะเข้าร่วมการวิจัยในภาพรวม จำนวน ๒๒ คน

ข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดในเอกสารนี้ครบถ้วนแล้ว

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่...../...../.....

หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย

ทำที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
 อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....หมู่ที่.....แขวง/ตำบล.....
 เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....ขอทำหนังสือนี้ให้ไว้ต่อหัวหน้า
 โครงการวิจัยเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า

ข้อ ๑. ข้าพเจ้าได้รับทราบโครงการวิจัยของ **นางอ้อยทิพย์ จงจิระศิริ เรื่อง
 ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์**

ข้อ ๒ ข้าพเจ้ายินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ โดยมีได้มีการ
 บังคับ ชูเชิญ หลอกลวงแต่ประการใด และพร้อมจะให้ความร่วมมือในการวิจัย

ข้อ ๓ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการ
 วิจัย ประสิทธิภาพความปลอดภัย อาการหรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งประโยชน์ที่จะได้รับ
 จากการวิจัยโดยละเอียดแล้วจากเอกสารการวิจัยที่แนบท้ายหนังสือให้ความยินยอมนี้

ข้อ ๔ ข้าพเจ้าได้รับการรับรองจากผู้วิจัยว่า จะเก็บข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าเป็น
 ความลับ จะเปิดเผยเฉพาะผลสรุปการวิจัยเท่านั้น

ข้อ ๕ ข้าพเจ้าได้รับทราบจากผู้วิจัยแล้วว่าหากมีอันตรายใดๆ ในระหว่างการวิจัย
 หรือภายหลังการวิจัยอันพิสูจน์ได้จากผู้เชี่ยวชาญของสถาบันที่ควบคุมวิชาชีพนั้นๆ ได้ว่าเกิดขึ้น
 จากการวิจัยดังกล่าว ข้าพเจ้าจะได้รับการดูแลและค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลจากผู้วิจัยและ/
 หรือผู้สนับสนุนการวิจัยและจะได้รับค่าชดเชยรายได้ที่สูญเสียไปในระหว่างการรักษาพยาบาล
 ดังกล่าวตามมาตรฐานค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมาย ตลอดจนมีสิทธิได้รับค่าทดแทนความพิการที่
 อาจเกิดขึ้นจากการวิจัยตามมาตรฐานค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมายและในกรณีที่ข้าพเจ้าได้รับ
 อันตรายจากการวิจัยถึงแก่ความตาย ทายาทของข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับค่าชดเชยและค่าทดแทน
 ดังกล่าวจากผู้วิจัยและ/หรือผู้สนับสนุนการวิจัยแทนตัวข้าพเจ้า

ข้อ ๖ ข้าพเจ้าได้รับทราบแล้วว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิจะบอกเลิกการร่วมโครงการวิจัยนี้
 เมื่อใดก็ได้และการบอกเลิกการร่วมโครงการวิจัยจะไม่มีผลกระทบต่อการใช้ค่าชดเชย
 ค่าชดเชยและค่าทดแทนตามข้อ ๕ ทุกประการ

ข้อ ๗ หัวหน้าผู้วิจัยได้อธิบายเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆของโครงการ ตลอดจนประโยชน์ของการวิจัย รวมทั้งความเสี่ยงและอันตรายต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในการเข้าโครงการนี้ ให้ข้าพเจ้าได้ทราบ และตกลงรับผิดชอบตามคำรับรองในข้อ ๕ ทุกประการ

ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความตามหนังสือนี้โดยตลอดแล้ว เห็นว่าถูกต้องตามเจตนาของข้าพเจ้า จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ พร้อมกับหัวหน้าผู้วิจัยและต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงชื่อ.....หัวหน้าผู้วิจัย

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

หมายเหตุ ๑) กรณีผู้ยินยอมตนให้ทำวิจัย ไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ให้ผู้วิจัยอ่านข้อความในหนังสือให้ความยินยอมนี้ ให้แก่ผู้ยินยอมให้ทำวิจัยฟังจนเข้าใจดีแล้ว และให้ผู้ยินยอมตนให้ทำวิจัยลงนาม หรือพิมพ์ลายนิ้วหัวแม่มือรับทราบในการให้ความยินยอมดังกล่าวด้วย

๒) ในกรณีผู้ให้ความยินยอมมีอายุไม่ครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ จะต้องเป็นผู้ปกครองตามกฎหมายเป็นผู้ให้ความยินยอมด้วย

แบบสอบถามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์
ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ
โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ (ชุด ๑)

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามฉบับนี้ ใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ขอความอนุเคราะห์เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โปรดแสดงความเห็นต่อการให้บริการของพยาบาลในแบบสอบถามฉบับนี้ ข้อมูลของท่านจะเก็บเป็นความลับ

๓. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ ๒ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ใช้บริการ

ส่วนที่ ๑ : ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจงโปรดขีดเครื่องหมาย หรือเติมคำลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

๑. เพศ

 หญิง ชาย

๒. อายุ..... ปี

 ๒๐ - ๒๕ ปี ๒๖ - ๓๐ ปี ๓๑ - ๓๕ ปี ๓๖ - ๔๐ ปี ๔๑ - ๔๕ ปี ๔๖ ปีขึ้นไป

๓. สถานภาพสมรส

 โสด สมรส หย่า / หม้าย / แยกกันอยู่ อื่นๆ ระบุ.....

๔. ศาสนา

 พุทธ คริสต์ อิสลาม อื่นๆ ระบุ.....

๕. ท่านปฏิบัติงานในระดับ

 ระดับ ๑ - ๕ ระดับ ๖ - ๗ ระดับ ๘ - ๙

๖. ระดับการศึกษา

 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ปวส./ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

๗. รายได้/เดือน

 ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท ๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๘. ระยะเวลาทำงาน

๑-๕ ปี

๖-๑๐ ปี

๑๑-๑๕ ปี

๑๖-๒๐ ปี

๒๑ ปีขึ้นไป

ส่วนที่ ๒

คำชี้แจง

จากการที่ท่านปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ท่านคิดว่าการให้บริการของพยาบาลที่มีต่อผู้ใช้บริการเป็นอย่างไร โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงที่สุด เพียงข้อเดียว

ระดับความคิดเห็นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ

- ๑ = ควรปรับปรุงแก้ไข ๒ = ไม่แน่ใจ
๓ = ระดับพอใช้ ๔ = ระดับดี ๕ = ระดับดีมาก

๑. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อประชาชนหรือผู้ให้บริการ

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. พยาบาลดูแลเอาใจใส่ให้ผู้ป่วย / ผู้ใช้บริการสุขกาย สบายใจ					
๒. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วย / ผู้ใช้บริการเหมือนญาติมิตร					
๓. พยาบาลควบคุมอารมณ์ได้ดี เมื่อผู้ให้บริการแสดงกิริยาไม่สุภาพ					
๔. เมื่อผู้ให้บริการประสบปัญหา พยาบาลรับฟังปัญหาด้วยความเข้าใจ พร้อมให้กำลังใจ					
๕. เมื่อผู้ป่วยแสดงอาการปวด พยาบาลรับรู้ความรู้สึกของผู้ป่วย					
๖. ผู้ใช้บริการได้รับการดูแลรักษาพยาบาลโดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัว จากพยาบาลเช่น ปิดม่านมิดชิดทุกครั้งที่มีการเปิดเผยร่างกาย					
๗. ก่อนให้การดูแลผู้ป่วย พยาบาลได้ขาน ชื่อ – สกุล เพื่อให้ผู้ป่วยรับรู้ทุกครั้ง					
๘. พยาบาลยินดีให้บริการแม้ผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง					
๙. พยาบาลชมเชยให้กำลังใจ เมื่อผู้ให้บริการปฏิบัติตัวถูกต้อง					
๑๐. พยาบาลให้บริการด้วยความเสมอภาค แม้ผู้ให้บริการเป็นแรงงานต่างด้าว					
๑๑. พยาบาลรับฟังข้อร้องเรียน ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานบริการพยาบาล ด้วยใจเป็นกลาง					

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑๒. แนะนำสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ให้แก่ผู้ใช้บริการทุกคน เช่น สิทธิบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า สิทธิการประกันตนต่างๆ เป็นต้น					
๑๓. พยาบาลยอมรับความต้องการที่หลากหลายของผู้ใช้บริการด้วยใจเป็นกลาง					
๑๔. ผู้ใช้บริการได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาพยาบาล เพื่อการตัดสินใจในการรักษา					
๑๕. แม้ผู้ใช้บริการต้องการบริการมากกว่าการรักษาพยาบาล เช่น การติดต่อญาติ การดูแลด้านสังคมสงเคราะห์ พยาบาลให้บริการโดยปราศจากอคติ					
๑๖. พยาบาลมักให้ญาติหรือผู้อื่นถือแฟ้มประวัติของผู้ป่วยไปติดต่อกับหน่วยงานอื่น					
๑๗. พยาบาลจัดเก็บประวัติส่วนตัวของผู้ใช้บริการอย่างมิดชิดและปลอดภัย					
๑๘. พยาบาลมีการจัดระบบบริการข้อมูลของผู้ใช้บริการเฉพาะรายได้อย่างดี					
๑๙. เมื่อญาติต้องการทราบถึงการเจ็บป่วยของผู้ป่วย พยาบาลให้ข้อมูลตามสิทธิของผู้ป่วย					

๒. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อสังคมและองค์กร

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๒๐. พยาบาลปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ณ จุดบริการ					
๒๑. พยาบาลทำตามขั้นตอนที่โรงพยาบาลกำหนดไว้อย่างเหมาะสม					
๒๒. พยาบาลแนะนำให้ท่านรู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ เช่น การรณรงค์การล้างมือ การใช้ผ้าปิดจมูก การป้องกันการติดเชื้อในหวัดใหญ่สายพันธุ์ ๒๐๐๙ การให้บริการโรงพยาบาลเคลื่อนที่ เป็นต้น					
๒๓. พยาบาลทุ่มเทการทำงาน					

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๒๔. พยาบาล มีการซักถามพร้อมบันทึกอาการและอาการแสดงของผู้ป่วย ติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ					
๒๕. พยาบาลให้ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับโรคและแผนการรักษาที่ผู้ป่วยจะ ได้รับทุกราย โดยไม่ต้องร้องขอ					
๒๖. พยาบาลมีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการให้บริการแก่ประชาชน					
๒๗. พยาบาลเต็มใจไปช่วยหน่วยงานอื่นที่มีการร้องขอ					
๒๘. ขณะที่ผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการประสบปัญหา พยาบาลให้ความช่วยเหลือ ด้วยความเต็มใจ					
๒๙. ขณะที่ผู้ใช้บริการกำลังทุกข์ใจ พยาบาลได้เข้ามาปลอบโยน และให้ กำลังใจ					
๓๐. พยาบาลให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาด้านสุขภาพแก่ผู้ใช้บริการด้วย ภาษาที่เข้าใจง่าย					
๓๑. พยาบาลประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล					
๓๒. พยาบาลสนับสนุนให้ประชาชนดูแลสุขภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง					
๓๓. พยาบาลมีส่วนร่วมกิจกรรมการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชน					
๓๔. พยาบาลส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการ/ญาติมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของ ตนเองที่บ้าน					

๓. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อด้านวิชาชีพ

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓๕. พยาบาลมีการประเมินสภาพปัญหาของผู้ใช้บริการได้อย่างเหมาะสม					
๓๖. พยาบาลจดบันทึกอาการเจ็บป่วย ภาวะปัญหา สาเหตุการเจ็บป่วยของ ผู้ป่วย /ผู้ใช้บริการ ระบุวันที่ อย่างชัดเจน					
๓๗. พยาบาลมีการวางแผนดูแลผู้ป่วย					

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓๘. ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอน					
๓๙. มีกระบวนการตัดสินใจว่า ขั้นตอนต่างๆของการให้การพยาบาลผู้ป่วยสามารถแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ					
๔๐. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน					
๔๑. พยาบาลมีกิริยา วาจาสุภาพต่อผู้ใช้บริการและผู้ร่วมงาน					
๔๒. ขณะปฏิบัติงาน พยาบาลให้ความสนใจและมุ่งมั่นต่องาน					
๔๓. พยาบาล ระวังในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					
๔๔. พยาบาลพัฒนางานพยาบาลให้เหมาะสมต่อสภาพการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการ					
๔๕. พยาบาลปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผลและมีหลักการ					

๔. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๔๖. พยาบาลให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล					
๔๗. พยาบาลมีทักษะการพูดและมีกิริยาที่เป็นมิตร					
๔๘. พยาบาลมีการประสานงานกับผู้ร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
๔๙. พยาบาลให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง					
๕๐. พยาบาลนิเทศและสอนงานให้แก่ผู้ร่วมงาน					

๕. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อตนเอง

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๕๑. พยาบาลมาปฏิบัติงานตรงเวลา					
๕๒. พยาบาลปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้					
๕๓. พยาบาลใช้เวลาในการทำงานเต็มเวลาราชการ					
๕๔. ผู้ใช้บริการได้รับคำแนะนำหรือได้รับการดูแลจากพยาบาลอย่างตรงไปตรงมา					
๕๕. ผู้ใช้บริการได้รับความเป็นธรรมต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของพยาบาล					
๕๖. เมื่อพยาบาลปฏิบัติงานผิดพลาด ได้พยายามแก้ไขและยอมรับขั้นตอนในการทำงานที่ผ่านมา					
๕๗. พยาบาลเป็นผู้รักษาความลับที่พูดออกไป โดยไม่บิดเบือนอ้างข้อยกเว้นให้ตนเอง					
๕๘. พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เช่นการให้ยาผู้ป่วย ๕ R เป็นต้น					
๕๙. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยโดยมุ่งหวังให้อาการทุเลาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน					
๖๐. พยาบาลปฏิบัติงานตรงตามเวลาที่กำหนดไว้					
๖๑. พยาบาลมีความมานะอดทน ขยันหมั่นเพียรในการทำงาน					
๖๒. พยาบาลเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในเชิงพัฒนา เมื่อเห็นสิ่งทีก่อให้เกิดการสูญเปล่า หรือหย่อนประสิทธิภาพในงาน					
๖๓. พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ					
๖๔. พยาบาลเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สวมเครื่องแบบพยาบาลถูกต้องตามระเบียบ					
๖๕. พยาบาลมีจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นข้าราชการ อุทิศแรงกายแรงใจผลักดันให้ภารกิจหลักของหน่วยงานบรรลุผล					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

นางอ้อยทิพย์ จงจิระศิริ พยาบาลวิชาชีพ ๗วช.

แบบสอบถามความคิดเห็นของสหวิชาชีพที่ไม่อยู่ในสายวิชาชีพทางการแพทย์
ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์
(ผู้ช่วยสัมภาษณ์) (ชุด ๒)

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามฉบับนี้ ใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ขอความอนุเคราะห์เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โปรดแสดงความเห็นต่อการให้บริการของพยาบาลในแบบสอบถามฉบับนี้ ข้อมูลของท่านจะเก็บเป็นความลับ

๓. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ ๒ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ใช้บริการ

ส่วนที่ ๑ : ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจงโปรดขีดเครื่องหมาย หรือเติมคำลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

๑. เพศ

 หญิง ชาย

๒. อายุ..... ปี

 ๒๐ - ๒๕ ปี ๒๖ - ๓๐ ปี ๓๑ - ๓๕ ปี ๓๖ - ๔๐ ปี ๔๑ - ๔๕ ปี ๔๖ ปีขึ้นไป

๓. สถานภาพสมรส

 โสด สมรส หย่า / หม้าย / แยกกันอยู่ อื่นๆ ระบุ.....

๔. ศาสนา

 พุทธ คริสต์ อิสลาม อื่นๆ ระบุ.....

๕. ท่านปฏิบัติงานในระดับ

 ระดับ ๑ - ๕ ระดับ ๖ - ๗ ระดับ ๘ - ๙

๖. ระดับการศึกษา

 ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ปวส./ อนุปริญญาหรือเทียบเท่าปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

๗. รายได้ต่อเดือน

 ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท ๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๘. ระยะเวลาทำงาน

 ๑-๕ ปี ๖-๑๐ ปี ๑๑-๑๕ ปี ๑๖-๒๐ ปี ๒๑ ปีขึ้นไป

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑๒. แนะนำสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ให้แก่ผู้ใช้บริการทุกคน เช่น สิทธิบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า สิทธิการประกันตนต่างๆ เป็นต้น					
๑๓. พยาบาลยอมรับความต้องการที่หลากหลายของผู้ใช้บริการด้วยใจเป็นกลาง					
๑๔. ผู้ใช้บริการได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาพยาบาล เพื่อการตัดสินใจในการรักษา					
๑๕. แม้ผู้ใช้บริการต้องการบริการมากกว่าการรักษาพยาบาล เช่น การติดต่อญาติ การดูแลด้านสังคมสงเคราะห์ พยาบาลให้บริการโดยปราศจากอคติ					
๑๖. พยาบาลมักให้ญาติหรือผู้อื่นถือแฟ้มประวัติของผู้ป่วยไปติดต่อกับหน่วยงานอื่น					
๑๗. พยาบาลจัดเก็บประวัติส่วนตัวของผู้ใช้บริการอย่างมิดชิดและปลอดภัย					
๑๘. พยาบาลมีการจัดระบบบริการข้อมูลของผู้ใช้บริการเฉพาะรายได้อย่างดี					
๑๙. เมื่อญาติต้องการทราบถึงการเจ็บป่วยของผู้ป่วย พยาบาลให้ข้อมูลตามสิทธิของผู้ป่วย					

๒. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อสังคมและองค์กร

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๒๐. พยาบาลปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ณ จุดบริการ					
๒๑. พยาบาลทำตามขั้นตอนที่โรงพยาบาลกำหนดไว้อย่างเหมาะสม					
๒๒. พยาบาลแนะนำให้ท่านรู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ เช่น การรณรงค์การล้างมือ การใช้ผ้าปิดจมูก การป้องกันการติดเชื้อในหวัดใหญ่สายพันธุ์ ๒๐๐๙ การให้บริการโรงพยาบาลเคลื่อนที่ เป็นต้น					
๒๓. พยาบาลทุ่มเทการทำงาน					

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๒๔. พยาบาล มีการซักถามพร้อมบันทึกอาการและอาการแสดงของผู้ป่วย ติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ					
๒๕. พยาบาลให้ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับโรคและแผนการรักษาที่ผู้ป่วยจะ ได้รับทุกราย โดยไม่ต้องร้องขอ					
๒๖. พยาบาลมีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการให้บริการแก่ประชาชน					
๒๗. พยาบาลเต็มใจไปช่วยหน่วยงานอื่นที่มีการร้องขอ					
๒๘. ขณะที่ผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการประสบปัญหา พยาบาลให้ความช่วยเหลือ ด้วยความเต็มใจ					
๒๙. ขณะที่ผู้ใช้บริการกำลังทุกข์ใจ พยาบาลได้เข้ามาปลอบโยน และให้ กำลังใจ					
๓๐. พยาบาลให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาด้านสุขภาพแก่ผู้ใช้บริการด้วย ภาษาที่เข้าใจง่าย					
๓๑. พยาบาลประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล					
๓๒. พยาบาลสนับสนุนให้ประชาชนดูแลสุขภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง					
๓๓. พยาบาลมีส่วนร่วมกิจกรรมการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชน					
๓๕. พยาบาลส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการ/ญาติมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของ ตนเองที่บ้าน					

๓. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อวิชาชีพ

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓๕. พยาบาลมีการประเมินสภาพปัญหาของผู้ใช้บริการได้อย่างเหมาะสม					
๓๖. พยาบาลจดบันทึกอาการเจ็บป่วย ภาวะปัญหา สาเหตุการเจ็บป่วยของ ผู้ป่วย /ผู้ใช้บริการ ระบุวันที่ อย่างชัดเจน					
๓๗. พยาบาลมีการวางแผนดูแลผู้ป่วย					

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓๘. ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอน					
๓๙. มีกระบวนการตัดสินใจ ขั้นตอนต่างๆของการให้การพยาบาลผู้ป่วยสามารถแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ					
๔๐. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน					
๔๑. พยาบาลมีกิริยา วาจาสุภาพต่อผู้ใช้บริการและผู้ร่วมงาน					
๔๒. ขณะปฏิบัติงาน พยาบาลให้ความสนใจและมุ่งมั่นต่องาน					
๔๓. พยาบาล ระวังในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					
๔๔. เห็นพยาบาลพัฒนางานพยาบาลให้เหมาะสมต่อสภาพการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการ					
๔๕. พยาบาลปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผลและมีหลักการ					

๕. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๔๖. พยาบาลให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล					
๔๗. พยาบาลมีทักษะการพูดและมีกิริยาที่เป็นมิตร					
๔๘. พยาบาลมีการประสานงานกับผู้ร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
๔๙. พยาบาลให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง					
๕๐. พยาบาลนิเทศและสอนงานให้แก่ผู้ร่วมงาน					

๕. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อตนเอง

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๕๑. พยาบาลมาปฏิบัติงานตรงเวลา					
๕๒. พยาบาลปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้					
๕๓. พยาบาลใช้เวลาในการทำงานเต็มเวลาราชการ					
๕๔. ผู้ใช้บริการได้รับคำแนะนำหรือได้รับการดูแลจากพยาบาลอย่างตรงไปตรงมา					
๕๕. ผู้ใช้บริการได้รับความเป็นธรรมต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของพยาบาล					
๕๖. เมื่อพยาบาลปฏิบัติงานผิดพลาด ได้พยายามแก้ไขและยอมรับขั้นตอนในการทำงานที่ผ่านมา					
๕๗. พยาบาลเป็นผู้รักษาวาจาที่พูดออกไป โดยไม่บิดเบือนอ้างข้อยกเว้นให้ตนเอง					
๕๘. พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เช่นการให้ยาผู้ป่วย ๕ R เป็นต้น					
๕๙. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยโดยมุ่งหวังให้อาการทุเลาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน					
๖๐. พยาบาลปฏิบัติงานตรงตามเวลาที่กำหนดไว้					
๖๑. พยาบาลมีความมานะอดทน ขยันหมั่นเพียรในการทำงาน					
๖๒. พยาบาลเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในเชิงพัฒนา เมื่อเห็นสิ่งที ก่อให้เกิดการสูญเปล่า หรือหย่อนประสิทธิภาพในงาน					
๖๓. พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ					
๖๔. พยาบาลเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สวมเครื่องแบบพยาบาลถูกต้องตามระเบียบ					
๖๕. พยาบาลมีจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นข้าราชการ อุทิศแรงกายแรงใจผลักดันให้ภารกิจหลักของหน่วยงานบรรลุผล					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
นางอ้อยทิพย์ จงจิระศิริ พยาบาลวิชาชีพ ๗วช.

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร
ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ (ชุด ๓)

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามฉบับนี้ ใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ขอความอนุเคราะห์ท่านผู้บริหารโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โปรดแสดงความเห็นต่อการให้บริการของพยาบาลในแบบสอบถามฉบับนี้ ข้อมูลของท่านจะเก็บเป็นความลับ

๓. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ ๒ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ใช้บริการ

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลทั่วไป

โปรดขีดเครื่องหมาย หรือเติมคำลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

๑. เพศ

หญิง

ชาย

๒. อายุ ปี

ต่ำกว่า ๔๐ ปี

๔๐ - ๔๕ ปี

๔๖ - ๕๐ ปี

๕๑ - ๕๕ ปี

๕๖ ปีขึ้นไป

๓. สถานภาพสมรส

โสด

สมรส

หย่า / หม้าย / แยกกันอยู่

อื่นๆ ระบุ.....

๔. ศาสนา

พุทธ

คริสต์

อิสลาม

อื่นๆ ระบุ.....

๕. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี / เทียบเท่า

ปริญญาตรีขึ้นไป

๖. รายได้/ เดือน

๒๐,๐๐๐ - ๒๕,๐๐๐ บาท

๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท

๓๐,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท

๓๕,๐๐๑ - ๔๐,๐๐๐ บาท

๔๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๗. ตำแหน่ง(ระดับ)

ระดับ ๖

ระดับ ๗

ระดับ ๘

ระดับ ๙

๘. ระยะเวลาทำงานในระดับผู้บริหารของโรงพยาบาล

๑ - ๕ ปี

๖ - ๑๐ ปี

๑๑ - ๑๕ ปี

๑๖ - ๒๐ ปี

ส่วนที่ ๒

คำชี้แจง

จากการที่ท่านเป็นผู้บริหารโรงพยาบาล ท่านคิดว่าการให้บริการของพยาบาลที่มีต่อผู้ให้บริการเป็นอย่างไร โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงที่สุด เพียงข้อเดียว

ระดับความคิดเห็นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ

- ๑ = ควรปรับปรุงแก้ไข ๒ = ไม่น่าใจ
๓ = ระดับพอใช้ ๔ = ระดับดี ๕ = ระดับดีมาก

๑. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อประชาชนหรือผู้ให้บริการ

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. พยาบาลดูแลเอาใจใส่ให้ผู้ป่วย / ผู้ให้บริการให้สุขภาพ สบายใจ					
๒. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วย / ผู้ให้บริการเหมือนญาติมิตร					
๓. พยาบาลควบคุมอารมณ์ได้ดี เมื่อผู้ให้บริการแสดงกิริยาไม่สุภาพ					
๔. เมื่อผู้ให้บริการประสบปัญหา พยาบาลรับฟังปัญหาด้วยความเข้าใจ พร้อมให้กำลังใจ					
๕. เมื่อผู้ป่วยแสดงอาการปวด พยาบาลรับรู้ความรู้สึกของผู้ป่วย					
๖. ผู้ให้บริการได้รับการดูแลรักษาพยาบาลโดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัว จากพยาบาลเช่น ปิดม่านมิดชิดทุกครั้งที่มีการเปิดเผยร่างกาย					
๗. ก่อนให้การดูแลผู้ป่วย พยาบาลได้ขาน ชื่อ – สกุล เพื่อให้ผู้ป่วยรับรู้ทุกครั้ง					
๘. พยาบาลยินดีให้บริการแม้ผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง					
๙. พยาบาลชมเชยให้กำลังใจ เมื่อผู้ให้บริการปฏิบัติตัวถูกต้อง					
๑๐. พยาบาลให้บริการด้วยความเสมอภาค แม้ผู้ให้บริการเป็นแรงงานต่างด้าว					
๑๑. พยาบาลรับฟังข้อร้องเรียน ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานบริการพยาบาล ด้วยใจเป็นกลาง					

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑๒. แนะนำสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ให้แก่ผู้ใช้บริการทุกคน เช่น สิทธิบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า สิทธิการประกันตนต่างๆ เป็นต้น					
๑๓. พยาบาลยอมรับความต้องการที่หลากหลายของผู้ใช้บริการด้วยใจเป็นกลาง					
๑๔. ผู้ใช้บริการได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาพยาบาล เพื่อการตัดสินใจในการรักษา					
๑๕. แม้ผู้ใช้บริการต้องการให้บริการมากกว่าการรักษาพยาบาล เช่น การติดต่อญาติ การดูแลด้านสังคมสงเคราะห์ พยาบาลให้บริการโดยปราศจากอคติ					
๑๖. พยาบาลมักให้ญาติหรือผู้อื่นถือแฟ้มประวัติของผู้ป่วยไปติดต่อกับหน่วยงานอื่น					
๑๗. พยาบาลจัดเก็บประวัติส่วนตัวของผู้ป่วย / ผู้ใช้บริการอย่างมิดชิดและปลอดภัย					
๑๘. พยาบาลมีการจัดระบบบริการข้อมูลของผู้ใช้บริการเฉพาะรายได้ อย่างดี					
๑๙. เมื่อญาติต้องการทราบอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วย พยาบาลให้ข้อมูลตามขอบเขตสิทธิของผู้ป่วย					

๒. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อสังคมและองค์กร

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๒๐. พยาบาลปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ณ จุดบริการ					
๒๑. พยาบาลทำตามขั้นตอนที่โรงพยาบาลกำหนดไว้อย่างเหมาะสม					
๒๒. พยาบาลแนะนำให้ท่านรู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ เช่น การรณรงค์การล้างมือ การใช้ผ้าปิดจมูก การป้องกันการ					

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
ติดเชื่อใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ ๒๐๐๙ การให้บริการโรงพยาบาลเคลื่อนที่ เป็นต้น					
๒๓. โรงพยาบาลทุ่มเทการทำงาน					
๒๔. โรงพยาบาล มีการซักถามพร้อมบันทึกอาการและอาการแสดงของผู้ป่วยติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ					
๒๕. โรงพยาบาลให้ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับโรคและแผนการรักษาที่ผู้ป่วยจะได้รับทุกราย โดยไม่ต้องร้องขอ					
๒๖. โรงพยาบาลมีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการให้บริการแก่ประชาชน					
๒๗. โรงพยาบาลเต็มใจไปช่วยหน่วยงานอื่นที่มีการร้องขอ					
๒๘. ขณะที่ผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการประสบปัญหา โรงพยาบาลให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ					
๒๙. ขณะที่ผู้ใช้บริการกำลังทุกข์ใจ โรงพยาบาลได้ปลอบโยน และให้กำลังใจ					
๓๐. โรงพยาบาลให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาด้านสุขภาพแก่ผู้ใช้บริการด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย					
๓๑. โรงพยาบาลประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล					
๓๒. โรงพยาบาลสนับสนุนให้ประชาชนดูแลสุขภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง					
๓๓. โรงพยาบาลมีส่วนร่วมกิจกรรมการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชน					
๓๔. โรงพยาบาลส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการ/ญาติมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของตนเองที่บ้าน					

๓. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อวิชาชีพ

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓๕. พยาบาลมีการประเมินสภาพปัญหาของผู้ใช้บริการได้อย่างเหมาะสม					
๓๖. พยาบาลจดบันทึกอาการเจ็บป่วย ตามปัญหา สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วย / ผู้ใช้บริการ ระบุวันที่ อย่างชัดเจน					
๓๗. พยาบาลมีการวางแผนดูแลผู้ป่วย					
๓๘. ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอน					
๓๙. มีกระบวนการตัดสินใจ ขั้นตอนต่างๆของการให้การพยาบาลผู้ป่วย สามารถแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ					
๔๐. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน					
๔๑. พยาบาลมีกิริยา วาจาสุภาพต่อผู้ใช้บริการและผู้ร่วมงาน					
๔๒. ขณะปฏิบัติงาน พยาบาลให้ความสนใจและมุ่งมั่นต่องาน					
๔๓. พยาบาล ระลึกไว้ในกรณีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					
๔๔. พยาบาลพัฒนางานพยาบาลให้เหมาะสมต่อสภาพการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ผู้ให้บริการ					
๔๕. พยาบาลปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผลและมีหลักการ					

๔. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๔๖. พยาบาลให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล					
๔๗. พยาบาลมีทักษะการพูดและมีกิริยาที่เป็นมิตร					
๔๘. พยาบาลมีการประสานงานกับผู้ร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๔๙. พยาบาลให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงาน อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง					
๕๐. พยาบาลนิเทศและสอนงานให้แก่ผู้ร่วมงาน					

๕. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อตนเอง

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๕๑. พยาบาลมาปฏิบัติงานตรงเวลา					
๕๒. พยาบาลปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้					
๕๓. พยาบาลใช้เวลาในการทำงานเต็มเวลาราชการ					
๕๔. ผู้ใช้บริการได้รับคำแนะนำหรือได้รับการดูแลจากพยาบาลอย่าง ตรงไปตรงมา					
๕๕. ผู้ใช้บริการได้รับความเป็นธรรมต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของ พยาบาล					
๕๖. เมื่อพยาบาลปฏิบัติงานผิดพลาด ได้พยายามแก้ไขและยอมรับขั้นตอน ในการทำงานที่ผ่านมา					
๕๗. พยาบาลเป็นผู้รักษาจากที่พูดออกไป โดยไม่บิดเบือนอ้างข้อยกเว้นให้ ตนเอง					
๕๘. พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เช่นการให้ยาผู้ป่วย & R เป็นต้น					
๕๙. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยโดยมุ่งหวังให้อาการทุเลาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน					
๖๐. พยาบาลปฏิบัติงานตรงตามเวลาที่กำหนดไว้					
๖๑. พยาบาลมีความมานะอดทน ขยันหมั่นเพียรในการทำงาน					
๖๒. พยาบาลเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในเชิงพัฒนา เมื่อเห็นสิ่ง ที่ก่อให้เกิดการสูญเปล่า หรือหย่อนประสิทธิภาพในงาน					

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๖๓. พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ					
๖๔. พยาบาลเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สวมเครื่องแบบพยาบาลถูกต้องตามระเบียบ					
๖๕. พยาบาลมีจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นข้าราชการ อุทิศแรงกายแรงใจผลักดันให้ภารกิจหลักของหน่วยงานบรรลุผล					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
นางอ้อยทิพย์ จงจิระศิริ พยาบาลวิชาชีพ ๗วช.

**แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ให้บริการ
ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์
(ผู้ช่วยสัมภาษณ์) (ชุด ๔)**

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามฉบับนี้ ใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒. ขอความอนุเคราะห์ผู้ให้บริการในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โปรดแสดงความเห็นต่อการให้บริการของพยาบาลในแบบสอบถามฉบับนี้ ข้อมูลของท่านจะเก็บเป็นความลับ
๓. แบบสอบถาม ฉบับนี้ ประกอบด้วย ๒ ส่วน ได้แก่
 - ส่วนที่ ๑** ข้อมูลทั่วไป
 - ส่วนที่ ๒** พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อท่าน

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลทั่วไป

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ หรือเติมคำลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

๑. เพศ

 หญิง ชาย

๒. อายุ.....ปี

 ต่ำกว่า ๒๐ ปี ๒๐ - ๓๐ ปี ๓๑ - ๔๐ ปี ๔๑ - ๕๐ ปี ๕๑ - ๖๐ ปี ๖๑ ปีขึ้นไป

๓. สถานภาพสมรส

 โสด สมรส หย่า / หม้าย / แยกกันอยู่ อื่นๆ ระบุ.....

๔. ศาสนา

 พุทธ คริสต์ อิสลาม อื่นๆ ระบุ.....

๕. ระดับการศึกษา

 ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ปวส./ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

๖. อาชีพ

 นักเรียน / นักศึกษา รัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าพนักงานของรัฐ พนักงานบริษัท รับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ ระบุ

๗. รายได้

 ยังไม่มีรายได้ / ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท ๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท มากกว่า ๓๕,๐๐๑ บาท

๘. สิทธิการรักษาพยาบาล

☐ สิทธิข้าราชการ	☐ ประกันสังคม
☐ จ่ายเอง(พ่อ แม่ /ผู้ปกครอง)	☐ บัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า(บัตรทอง)
☐ สิทธิผู้พิการได้รับการยกเว้น	☐ อื่นๆ ระบุ.....

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑๒. แนะนำสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ให้แก่ผู้ใช้บริการทุกคน เช่น สิทธิบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า สิทธิการประกันตนต่างๆ เป็นต้น					
๑๓. พยาบาลยอมรับความต้องการที่หลากหลายของผู้ใช้บริการด้วยใจเป็นกลาง					
๑๔. ผู้ใช้บริการได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาพยาบาล เพื่อการตัดสินใจในการรักษา					
๑๕. แม้ผู้ใช้บริการต้องการบริการมากกว่าการรักษาพยาบาล เช่น การติดต่อญาติ การดูแลด้านสังคมสงเคราะห์ พยาบาลให้บริการโดยปราศจากอคติ					
๑๖. พยาบาลมักให้ญาติหรือผู้อื่นถือแฟ้มประวัติของผู้ป่วยไปติดต่อกับหน่วยงานอื่น					
๑๗. พยาบาลจัดเก็บประวัติส่วนตัวของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการอย่างมิดชิดและปลอดภัย					
๑๘. พยาบาลมีการจัดระบบบริการข้อมูลของผู้ใช้บริการเฉพาะรายได้อย่างดี					
๑๙. เมื่อญาติต้องการทราบถึงการเจ็บป่วยของผู้ป่วย พยาบาลให้ข้อมูลตามสิทธิของผู้ป่วย					

๒. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อสังคมและองค์กร

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๒๐. พยาบาลปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ณ จุดบริการ					
๒๑. พยาบาลทำตามขั้นตอนที่โรงพยาบาลกำหนดไว้อย่างเหมาะสม					
๒๒. พยาบาลแนะนำให้ท่านรู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ เช่น การรณรงค์การล้างมือ การใช้ผ้าปิดจมูก การป้องกันการติดเชื้อในหัดใหญ่สายพันธุ์ ๒๐๐๙ การให้บริการโรงพยาบาลเคลื่อนที่ เป็นต้น					
๒๓. พยาบาลทุ่มเทการทำงาน					

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๒๔. พยาบาล มีการซักถามพร้อมบันทึกอาการและอาการแสดงของผู้ป่วย ติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ					
๒๕. พยาบาลให้ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับโรคและแผนการรักษาที่ผู้ป่วยจะ ได้รับทุกราย โดยไม่ต้องร้องขอ					
๒๖. พยาบาลมีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการให้บริการแก่ประชาชน					
๒๗. พยาบาลเต็มใจไปช่วยหน่วยงานอื่นที่มีการร้องขอ					
๒๘. ขณะที่ผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการประสบปัญหา พยาบาลให้ความช่วยเหลือ ด้วยความเต็มใจ					
๒๙. ขณะที่ผู้ใช้บริการกำลังทุกข์ใจ พยาบาลได้เข้ามาปลอบโยน และให้กำลังใจ					
๓๐. พยาบาลให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาด้านสุขภาพแก่ผู้ใช้บริการด้วย ภาษาที่เข้าใจง่าย					
๓๑. พยาบาลประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล					
๓๒. พยาบาลสนับสนุนให้ประชาชนดูแลสุขภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง					
๓๓. พยาบาลมีส่วนร่วมกิจกรรมการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชน					
๓๔. พยาบาลส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการ/ญาติมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของ ตนเองที่บ้าน					

๓. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อวิชาชีพ

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓๕. พยาบาลมีการประเมินสภาพปัญหาของผู้ใช้บริการได้อย่างเหมาะสม					
๓๖. พยาบาลจดบันทึกอาการเจ็บป่วย ตามปัญหา สาเหตุการเจ็บป่วยของ ผู้ป่วย /ผู้ใช้บริการ ระบุวันที่ อย่างชัดเจน					
๓๗. พยาบาลมีการวางแผนดูแลผู้ป่วย					
๓๘. ท่านได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอน					

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓๙. มีกระบวนการตัดสินใจว่า ขั้นตอนต่างๆของการให้การพยาบาลผู้ป่วยสามารถแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ					
๔๐. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน					
๔๑. พยาบาลมีกิริยา วาจาสุภาพต่อผู้ใช้บริการและผู้ร่วมงาน					
๔๒. ขณะปฏิบัติงาน พยาบาลให้ความสนใจและมุ่งมั่นต่องาน					
๔๓. พยาบาล ระวังในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					
๔๔. พยาบาลพัฒนางานพยาบาลให้เหมาะสมต่อสภาพการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการ					
๔๕. พยาบาลปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผลและมีหลักการ					

๔. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๔๖. พยาบาลให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล					
๔๗. พยาบาลมีทักษะการพูดและมีกิริยาที่เป็นมิตร					
๔๘. พยาบาลมีการประสานงานกับผู้ร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
๔๙. พยาบาลให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง					
๕๐. พยาบาลนิเทศและสอนงานให้แก่ผู้ร่วมงาน					

๕. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อตนเอง

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๕๑. พยาบาลมาปฏิบัติงานตรงเวลา					
๕๒. พยาบาลปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้					
๕๓. พยาบาลใช้เวลาในการทำงานเต็มเวลาราชการ					
๕๔. ผู้ใช้บริการได้รับคำแนะนำหรือได้รับการดูแลจากพยาบาลอย่างตรงไปตรงมา					
๕๕. ผู้ใช้บริการได้รับความเป็นธรรมต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของพยาบาล					
๕๖. เมื่อพยาบาลปฏิบัติงานผิดพลาด ได้พยายามแก้ไขและยอมรับขั้นตอนในการทำงานที่ผ่านมา					
๕๗. พยาบาลเป็นผู้รักษาวาจาที่พูดออกไป โดยไม่บิดเบือนอ้างข้อยกเว้นให้ตนเอง					
๕๘. พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เช่นการให้ยาผู้ป่วย ๕ R เป็นต้น					
๕๙. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยโดยมุ่งหวังให้อาการทุเลาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน					
๖๐. พยาบาลปฏิบัติงานตรงตามเวลาที่กำหนดไว้					
๖๑. พยาบาลมีความมานะอดทน ขยันหมั่นเพียรในการทำงาน					
๖๒. พยาบาลเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในเชิงพัฒนา เมื่อเห็นสิ่งที ก่อให้เกิดการสูญเปล่า หรือหย่อนประสิทธิภาพในงาน					
๖๓. พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ					
๖๔. พยาบาลเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สวมเครื่องแบบพยาบาลถูกต้องตามระเบียบ					
๖๕. พยาบาลมีจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นข้าราชการ อุทิศแรงกายแรงใจผลักดันให้ภารกิจหลักของหน่วยงานบรรลุผล					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
นางอ้อยทิพย์ จงจิระศิริ พยาบาลวิชาชีพ ๗วช.

แบบประเมินตนเองของพยาบาลวิชาชีพ
ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ (ชุด ๕)

คำชี้แจง

๑. แบบประเมินฉบับนี้ ใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ขอความอนุเคราะห์พยาบาลวิชาชีพ สังกัดโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร โปรดประเมินตนเอง : เพื่อศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ อันก่อให้เกิดคุณธรรมในการปฏิบัติงานต่อไป ข้อมูลของท่านจะเก็บเป็นความลับและไม่เกี่ยวข้องใดๆ กับการดำเนินงานของโรงพยาบาล

๓. แบบประเมินฉบับนี้ แบ่งเป็น ๔ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ ๒ แบบประเมินตนเอง : พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ หรือเติมคำลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

๑. เพศ

 หญิง ชาย

๒. อายุ

 ๒๐ - ๒๕ ปี ๒๖ - ๓๐ ปี ๓๑ - ๓๕ ปี ๓๖ - ๔๐ ปี ๔๑ - ๔๕ ปี ๔๖ ปีขึ้นไป

๓. สถานภาพสมรส

 โสด สมรส หย่า / หม้าย / แยกกันอยู่ อื่นๆ ระบุ.....

๔. ศาสนา

 พุทธ คริสต์ อิสลาม อื่นๆ ระบุ.....

๕. ตำแหน่ง(ระดับ)

 ระดับ ๖ ระดับ ๗ ระดับ ๘ ระดับ ๙

๖. ระดับการศึกษา

 ปริญญาตรี / เทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรี

๗. รายได้/เดือน

 ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๑ บาท ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท ๒๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท มากกว่า ๓๕,๐๐๑ บาท

๘. ระยะเวลาทำงานในสายงานพยาบาล

 ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี ๑๑ - ๑๕ ปี ๑๖ - ๒๐ ปี ๒๑ ปีขึ้นไป

๙. ระยะเวลาทำงานระดับพยาบาลวิชาชีพ

 ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี ๑๑ - ๑๕ ปี ๑๖ - ๒๐ ปี ๒๑ ปีขึ้นไป

ส่วนที่ ๒

แบบประเมินตนเอง : พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ

คำชี้แจง

โปรดประเมินการกระทำทางกาย วาจา ใจ ของท่านที่มีต่อผู้ใช้บริการ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด ด้วยความจริงใจ จนครบทุกข้อ

ระดับการประพฤติปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการ

- ๑ = ไม่เคยปฏิบัติ ๒ = ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๑ วัน ๓ = ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๒ วัน
๔ = ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๓ วัน ๕ = ปฏิบัติทุกครั้งที่ขึ้นปฏิบัติงาน

๑. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. ท่านดูแลเอาใจใส่ผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการให้สุขภาพ สบายใจ					
๒. ท่านดูแลผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการเหมือนญาติมิตร					
๓. ท่านควบคุมอารมณ์ได้ดี เมื่อผู้ใช้บริการแสดงกิริยาไม่สุภาพ					
๔. ท่านรับฟังปัญหาของผู้ใช้บริการด้วยความเข้าใจพร้อมให้กำลังใจ					
๕. เมื่อผู้ป่วยแสดงอาการปวด ท่านรับรู้ความรู้สึก					
๖. ผู้ใช้บริการได้รับการดูแลรักษาพยาบาลโดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวจากพยาบาล เช่น ปิดม่านให้มิดชิดทุกครั้งที่มีการเปิดเผยร่างกาย					
๗. ก่อนให้การดูแลผู้ป่วย ท่านได้ขาน ชื่อ – สกุล เพื่อให้ผู้ป่วยรับรู้ทุกครั้ง					
๘. ท่านยินดีให้บริการแม้ผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง					
๙. ท่านชมเชยพร้อมให้กำลังใจ เมื่อผู้ใช้บริการปฏิบัติตัวถูกต้อง					
๑๐. ท่านให้บริการด้วยความเสมอภาค แม้ผู้ใช้บริการเป็นแรงงานต่างด้าว					
๑๑. ท่านรับฟังข้อร้องเรียน ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริการพยาบาล ด้วยใจเป็นกลาง					
๑๒. ท่านรับฟังข้อร้องเรียน ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริการพยาบาล ด้วยใจเป็นกลาง					
๑๓. ท่านยอมรับความต้องการที่หลากหลายของผู้ใช้บริการด้วยใจเป็นกลาง					

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑๔. ผู้ใช้บริการได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาพยาบาล เพื่อการตัดสินใจในการรักษา					
๑๕. แม้ผู้ใช้บริการต้องการบริการมากกว่าการรักษาพยาบาล เช่น การติดต่อญาติ การดูแลด้านสังคมสงเคราะห์ ท่านให้บริการโดยปราศจากอคติ					
๑๖. ท่านมักให้ญาติหรือผู้อื่นถือแฟ้มประวัติของผู้ป่วยไปติดต่อกับหน่วยงานอื่น					
๑๗. ท่านจัดเก็บประวัติส่วนตัวของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการอย่างมิดชิดและปลอดภัย					
๑๘. ท่านมีการจัดระบบบริการข้อมูลของผู้ใช้บริการเฉพาะรายได้อย่างดี					
๑๙. เมื่อญาติต้องการทราบถึงการเจ็บป่วยของผู้ป่วย ท่านให้ข้อมูลตามสิทธิของผู้ป่วย					

๒. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อสังคมและองค์กร

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๒๐. ท่านปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ณ จุดบริการ					
๒๑. ท่านทำตามขั้นตอนที่โรงพยาบาลกำหนดไว้อย่างเหมาะสม					
๒๒. ท่านแนะนำให้ผู้ใช้บริการรู้จักวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ เช่น การรณรงค์การล้างมือ การใช้ผ้าปิดจมูก การป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ โรงพยาบาลเคลื่อนที่ เป็นต้น					
๒๓. ท่านทุ่มเทการทำงาน					
๒๔. ท่านมีการซักถามพร้อมบันทึกอาการและอาการแสดงของผู้ป่วยและติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ					
๒๕. ท่านให้ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับโรคและแผนการรักษาที่ผู้ป่วยจะได้รับทุกราย โดยมีต้องร้องขอ					
๒๖. ท่านมีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการให้บริการแก่ประชาชน					

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๒๗. ท่านเต็มใจไปช่วยหน่วยงานอื่นที่มีกรร้องขอ					
๒๘. ขณะทีผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการประสบปัญหา ท่านให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ					
๒๙. ขณะทีผู้ให้บริการกำลังทักขใจ ท่านได้ปลอบโยน และให้กำลังใจ					
๓๐. ท่าน ให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาด้านสุขภาพแก่ผู้ใช้บริการด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย					
๓๑. ท่านประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล					
๓๒. ท่านสนับสนุนให้ประชาชนดูแลสุขภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง					
๓๓. ท่านมีส่วนร่วมกิจกรรมการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชน					
๓๔. ท่านส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการและญาติมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของตนเองที่บ้าน					

๓. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อวิชาชีพ

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓๕. ท่านประเมินสภาพปัญหาของผู้ใช้บริการได้อย่างเหมาะสม					
๓๖. ท่านจดบันทึกอาการเจ็บป่วย ถามปัญหา สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการ ระบุวันที่ อย่างชัดเจน					
๓๗. ท่านวางแผนดูแลผู้ป่วย					
๓๘. ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอน					
๓๙. มีกระบวนการตัดสินใจ ขั้นตอนต่างๆของการให้การพยาบาลผู้ป่วยสามารถแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ					
๔๐. ท่านให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน					
๔๑. ท่านมีกิริยา วาจาสุภาพ ต่อผู้ใช้บริการและผู้ร่วมงาน					
๔๒. ขณะปฏิบัติงาน ท่านให้ความสนใจและมุ่งมั่นต่องาน					
๔๓. ท่านระลึกรู้ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๔๔. ท่านพัฒนางานพยาบาลให้เหมาะสมต่อสภาพการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการ					
๔๕. ท่านปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผลและมีหลักการ					

๔. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๔๖. ท่านให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล					
๔๗. ท่านมีทักษะการพูดและมีกิริยาที่เป็นมิตร					
๔๘. ท่านมีการประสานงานกับเพื่อนร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
๔๙. ท่านให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง					
๕๐. ท่านให้ความร่วมมือและนิเทศงานให้กับทีมบุคลากรทางการแพทย์					

๕. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อตนเอง

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๕๑. มาปฏิบัติงานตรงเวลา					
๕๒. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้					
๕๓. ใช้เวลาในการทำงานเต็มเวลาราชการ					
๕๔. ผู้ใช้บริการได้รับคำแนะนำหรือได้รับการดูแลจากท่านอย่างตรงไปตรงมา					
๕๕. ผู้ใช้บริการได้รับความเป็นธรรมต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของท่าน					
๕๖. เมื่อท่านปฏิบัติงานผิดพลาด ได้พยายามแก้ไขและยอมรับขั้นตอนในการทำงานที่ผ่านมา					
๕๗. ท่านรักษาความลับที่พูดออกไป โดยไม่บิดเบือนอ้างข้อยเว้นให้ตนเอง					

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๕๘. ท่านมีการตรวจสอบการทำงานของทุกคน เช่น การให้ยาผู้ป่วย & R เป็นต้น					
๕๙. ท่านให้การดูแลผู้ป่วย โดยมุ่งหวังให้อาการทุเลา โดยมิได้หวังสิ่งตอบแทน					
๖๐. ท่าน ปฏิบัติงานตรงตามเวลาที่กำหนดไว้					
๖๑. ท่านมีความมานะอดทน ขยันหมั่นเพียรในการทำงาน					
๖๒. ท่านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในเชิงพัฒนา เมื่อเห็นสิ่งก่อกำให้เกิดการสูญเสียเปล่า หรือหย่อนประสิทธิภาพในงาน					
๖๓. ท่านมีการตรวจสอบการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ					
๖๔. มีบุคลิกภาพดี สวมเครื่องแบบพยาบาลถูกต้องตามระเบียบ					
๖๕. มีจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นข้าราชการ อุทิศแรงกายแรงใจผลักดันให้ภารกิจหลักของตนและหน่วยงานบรรลุผล					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
นางอ้อยทิพย์ จงจิระศิริ พยาบาลวิชาชีพ ๗ วช.

แบบสรุปการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ
โดยหัวหน้าหอผู้ป่วยของพยาบาลที่ปฏิบัติงาน (ชุด ๖)

คำชี้แจง

๑. แบบสรุปการประเมินฉบับนี้ จัดทำขึ้น เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
และเพื่อศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

๒. ขอความอนุเคราะห์หัวหน้าหอผู้ป่วย โปรดสรุปการประเมินพฤติกรรมของ
พยาบาลในการให้บริการตามความเป็นจริงในแบบสรุปประเมินฉบับนี้ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะ
นำไปใช้เพื่อการวิจัย และจัดเก็บเป็นความลับ

๓. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ ๒ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อผู้ใช้บริการ

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลทั่วไป

โปรดขีดเครื่องหมาย หรือเติมคำลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับพยาบาล

๑. เพศ

 หญิง ชาย

๒. อายุ..... ปี

 ๔๕ - ๕๐ ปี ๕๑ - ๕๕ ปี ๕๖ ปีขึ้นไป

๓. สถานภาพสมรส

 โสด สมรส หย่า / หม้าย / แยกกันอยู่ อื่นๆ ระบุ.....

๔. ศาสนา

 พุทธ คริสต์ อิสลาม อื่นๆ ระบุ.....

๕. ระดับการศึกษา

 ปริญญาตรี / เทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรี

๖. รายได้ / ต่อเดือน

 ต่ำกว่า ๓๕,๐๐๐ บาท ๓๕,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาท ๔๐,๐๐๑ - ๔๕,๐๐๐ บาท ๔๕,๐๐๑ - ๕๐,๐๐๐ บาท ๕๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป

๗. ตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วย(ระดับ)

 ระดับ ๖ ระดับ ๗ ระดับ ๘ ระดับ ๙

๘. ระยะเวลาทำงานในระดับหัวหน้าหอผู้ป่วยของโรงพยาบาล

 ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี ๑๑ - ๑๕ ปี ๑๖ - ๒๐ ปี ๒๑ ปีขึ้นไป

ส่วนที่ ๒

แบบสรุปรูปการประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรมการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพ
ของหัวหน้าหอผู้ป่วยโดยภาพรวม

คำชี้แจง

โปรดสรุปผลการประเมินการกระทำทางกาย วาจา ใจ ของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงาน
ในหน่วยงานของพยาบาล แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด เพียงข้อ
เดียว

ระดับการประพฤติปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการ

- ๑ = ไม่เคยปฏิบัติ ๒ = สัปดาห์ละ ๑ วัน ๓ = ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๒ วัน
๔ = ปฏิบัติสัปดาห์ละ ๓ ครั้ง ๕ = ปฏิบัติทุกครั้งที่ขึ้นปฏิบัติงาน

๑. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อประชาชนหรือผู้ใช้บริการ

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติการให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. พยาบาลดูแลเอาใจใส่ผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการให้สุขกาย สบายใจ					
๒. พยาบาลดูแลผู้ใช้บริการเหมือนญาติมิตร					
๓. พยาบาลควบคุมอารมณ์ได้ดี เมื่อผู้ใช้บริการแสดงกิริยาไม่สุภาพ					
๔. เมื่อผู้ใช้บริการประสบปัญหา พยาบาลรับฟังปัญหาด้วยความเข้าใจ พร้อมให้กำลังใจ					
๕. เมื่อผู้ป่วยแสดงอาการปวด พยาบาลรับรู้ความรู้สึก					
๖. ผู้ใช้บริการได้รับการดูแลรักษาพยาบาลโดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัว จากพยาบาล เช่น ปิดม่านให้มิดชิดทุกครั้งที่มีการเปิดเผยร่างกาย					
๗. ก่อนให้การดูแลผู้ป่วย พยาบาลได้ขาน ชื่อ – สกุล เพื่อให้ผู้ป่วยรับรู้ ทุกครั้ง					
๘. พยาบาลยินดีให้บริการแม้ผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง					
๙. พยาบาลชมเชยให้กำลังใจ เมื่อผู้ใช้บริการปฏิบัติตัวถูกต้อง					
๑๐. พยาบาลให้บริการด้วยความเสมอภาค แม้ผู้ใช้บริการเป็นแรงงาน ต่างด้าว					

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑๑. พยาบาลรับฟังข้อร้องเรียน ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริการพยาบาล ด้วยใจเป็นกลาง					
๑๒. แนะนำสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ให้แก่ผู้ใช้บริการทุกคน เช่น สิทธิบัตร ประกันสุขภาพถ้วนหน้า สิทธิการประกันตนต่างๆ เป็นต้น					
๑๓. พยาบาลยอมรับความต้องการที่หลากหลายของผู้ใช้บริการด้วยใจเป็นกลาง					
๑๔. ผู้ใช้บริการได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาพยาบาล เพื่อการตัดสินใจในการรักษา					
๑๕. แม้ผู้ใช้บริการต้องการบริการมากกว่าการรักษาพยาบาล เช่น การติดต่อญาติ การดูแลด้านสังคมสงเคราะห์ พยาบาลให้บริการโดยปราศจากอคติ					
๑๖. พยาบาลมักให้ญาติหรือผู้อื่นถือแฟ้มประวัติของผู้ป่วยไปติดต่อกับหน่วยงานอื่น					
๑๗. พยาบาลจัดเก็บประวัติส่วนตัวของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการอย่างมิดชิดและปลอดภัย					
๑๘. พยาบาลมีการจัดระบบบริการข้อมูลของผู้ใช้บริการเฉพาะรายได้อย่างดี					
๑๙. เมื่อญาติต้องการทราบถึงอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วย พยาบาลให้ข้อมูลตามสิทธิของผู้ป่วย					

๒. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อสังคมและองค์กร

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกาให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๒๐. พยาบาลปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ณ จุดบริการ					
๒๑. พยาบาลทำตามขั้นตอนที่โรงพยาบาลกำหนดไว้อย่างเหมาะสม					
๒๒. พยาบาลแนะนำให้ผู้ใช้บริการรู้จักการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ เช่น การรณรงค์การล้างมือ การใช้ผ้าปิดจมูก การป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ โรงพยาบาลเคลื่อนที่ เป็นต้น					
๒๓. พยาบาลทุ่มเทการทำงาน					
๒๔. พยาบาลมีการซักถามพร้อมบันทึกอาการและอาการแสดงของผู้ป่วย และมีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ					
๒๕. พยาบาลให้ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับโรคและแผนการรักษาที่ผู้ป่วยจะได้รับทุกราย โดยมีต้องร้องขอ					
๒๖. พยาบาลมีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการให้บริการแก่ประชาชน					
๒๗. พยาบาลเต็มใจไปช่วยหน่วยงานอื่นที่มีการร้องขอ					
๒๘. ขณะที่ผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการประสบปัญหา พยาบาลให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ					
๒๙. ขณะที่ผู้ใช้บริการกำลังทุกข์ใจ พยาบาลได้ปลอบโยน และให้กำลังใจ					
๓๐. พยาบาล ให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาด้านสุขภาพแก่ผู้ใช้บริการด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย					
๓๑. พยาบาลประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล					
๓๒. พยาบาลสนับสนุนให้ประชาชนดูแลสุขภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง					
๓๓. พยาบาลมีส่วนร่วมกิจกรรมการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชน					
๓๔. พยาบาลส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการ/ ญาติมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของตนเองที่บ้าน					

๓. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อวิชาชีพ

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓๕. พยาบาลมีประเมินสภาพปัญหาของผู้ใช้บริการได้อย่างเหมาะสม					
๓๖. พยาบาลจัดบันทึกอาการเจ็บป่วย ตามปัญหา สาเหตุการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการ ระบุวันที่ อย่างชัดเจน					
๓๗. พยาบาลมีวางแผนดูแลผู้ป่วย					
๓๘. ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นขั้นตอน					
๓๙. มีกระบวนการตัดสินใจ ขั้นตอนต่างๆของการให้การพยาบาลผู้ป่วย สามารถแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ					
๔๐. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความระมัดระวัง ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน					
๔๑. พยาบาลมีกิริยา วาจาสุภาพ ต่อผู้ใช้บริการและผู้ร่วมงาน					
๔๒. ขณะปฏิบัติงาน พยาบาลให้ความสนใจและมุ่งมั่นต่องาน					
๔๓. พยาบาลระลึกรู้ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					
๔๔. พยาบาลพัฒนางานพยาบาลให้เหมาะสมต่อสภาพการเจ็บป่วยของผู้ป่วย/ ผู้ใช้บริการ					
๔๕. พยาบาลปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผลและมีหลักการ					

๔. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๔๖. พยาบาลให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานกับทีมสุขภาพของโรงพยาบาล					
๔๗. พยาบาลมีทักษะการพูดและมีกิริยาที่เป็นมิตร					
๔๘. พยาบาลมีการประสานงานกับเพื่อนร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
๔๙. พยาบาลให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางการแพทย์กับผู้ร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยง					
๕๐. ให้ความร่วมมือและนิเทศงานให้กับทีมบุคลากรทางการแพทย์					

๕. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพต่อตนเอง

แนวทางการประเมินการประพฤติปฏิบัติกรให้บริการ	ระดับประพฤติปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๕๑. พยาบาลมาปฏิบัติงานตรงเวลา					
๕๒. พยาบาลปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและตรวจสอบได้					
๕๓. พยาบาลใช้เวลาในการทำงานเต็มเวลาราชการ					
๕๔. ผู้ใช้บริการได้รับคำแนะนำหรือได้รับการดูแลจากพยาบาลอย่างตรงไปตรงมา					
๕๕. ผู้ใช้บริการได้รับความเป็นธรรมต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของพยาบาล					
๕๖. เมื่อพยาบาลปฏิบัติงานผิดพลาด ได้พยายามแก้ไขและยอมรับขั้นตอนในการทำงานที่ผ่านมา					
๕๗. พยาบาลรักษาวาจาที่พูดออกไป โดยไม่บิดเบือนอ้างข้อยกเว้นให้ตนเอง					
๕๘. พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานของแต่ละขั้นตอน เช่น การให้ยาผู้ป่วย & R เป็นต้น					
๕๙. พยาบาลให้การดูแลผู้ป่วย โดยมุ่งหวังให้อาการทุเลา โดยไม่ได้หวังสิ่งตอบแทน					
๖๐. พยาบาลปฏิบัติงานตรงตามเวลาที่กำหนดไว้					
๖๑. พยาบาลมีความมานะอดทน ขยันหมั่นเพียรในการทำงาน					
๖๒. พยาบาลเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในเชิงพัฒนา เมื่อเห็นสิ่งทีก่อให้เกิดการสูญเปล่า หรือหย่อนประสิทธิภาพในงาน					
๖๓. พยาบาลมีการตรวจสอบการทำงานทุกครั้ง เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ					
๖๔. พยาบาลเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สวมเครื่องแบบพยาบาลถูกต้องตามระเบียบ					
๖๕. พยาบาลมีจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นข้าราชการ อุทิศแรงกายแรงใจผลักดันให้ภารกิจหลักของตนและหน่วยงานบรรลุผล					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

นางอ้อยทิพย์ จงจิระศิริ พยาบาลวิชาชีพ ๗รช.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางอ้อยทิพย์ จงจิระศิริ
เกิด	วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ.๒๕๐๑
สถานที่เกิด	๓๐/๗ ถนนอุดมวิถึ ตำบลอานาหาร อำเภอมะนัง จังหวัดปัตตานี
การศึกษา	ประถมศึกษา – โรงเรียนจ้องฮั่ว และโรงเรียนยุวชิตวิทยา ปัตตานี มัธยมศึกษาตอนต้น – โรงเรียนสตรีจังหวัดปัตตานี มัธยมศึกษาตอนปลาย – โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สาขาพยาบาลและผดุงครรภ์) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.๒๕๒๗
สถานที่ทำงาน	โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
หน้าที่	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
เข้าศึกษา	๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๐
ที่อยู่ปัจจุบัน	๖๓๐/๑๓๕ ชั้น ๕ อาคารชุดเจริญกรุงคอนโดมิเนียม ๑ ซอยเจริญกรุง ๑๐๙ แขวงบางคอกแหลม เขตบางคอกแหลม กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๒๐ โทร. ๐-๘๑๕๕๓๕๒๑๒